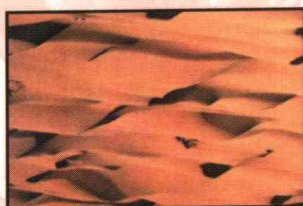

G. P. Malachov

DOKONALÁ OČISTA TĚLA

*očista karmy,
mysli
a fyzického těla*

Dokonalá očista těla

G. P. Malachov

Autorova učebnice

© G. P. Malachov 1996

Překlad do češtiny: © Andrej Dragomirecký 1999

Ilustrace © Ak. soch. Liliana Fibigerová

O AUTOROVI

Představovat Genadije Petroviče Malachova nemusíme. Jeho jméno znají u nás miliony lidí a všichni ho vyslovují s velkou vděčností. Mnoha lidem pomohl zbavit se jinak nevléčitelných chorob, takže se mohli stát opět plnohodnotnými lidmi. Svůj pseudonym „Geneša“ si nezvolil náhodně. Bůh Geneša je podle lunárního kalendáře vládcem dvacátého druhého dne. A právě toho dne, 20. září 1954 se v malém městečku Kamensk-Šachtinsk, v Rostovské oblasti, Malachov narodil.

Vyrůstal v obyčejné sovětské rodině a na první pohled se ničím nelišil od svých současníků. Ale velice brzy se u něho začala projevovat láska k přírodě projevující se např. tím, že si vydržel prohlížet nějakého mravence celé dlouhé hodiny.

Když mu bylo patnáct, začal se věnovat těžké atletice a již ve dvaceti se stal mistrem sportu. Dálkově studoval v Rostovské pobočce Moskevské vysoké školy tělovýchovy a současně pracoval. V průběhu doby vystřídal několik profesí. Byl tělovýchovným instruktorem, potápěčem a také velitelem záchranné stanice.

Náročný trénink se brzo projevil negativně: už ve dvaceti letech se u něho objevily silné bolesti zad a potíže s hemoroidy. Dlouhé a bezvýsledné putování od jednoho lékaře ke druhému ho v jeho osmadvaceti letech nakonec přesvědčilo, že si musí pomoci sám. Pomoc začal hledat u starých zdrojů tibetského a čínského lékařství, začal studovat netradiční způsoby léčení. Čím více četl, tím mu bylo jasnější, že současné oficiální lékařství zavrhl bohaté zkušenosti lékařů a léčitelů minulosti. Pochopil, že lékaři dnes léčí jen nemocný orgán, místo aby léčili celého člověka.

Jako člověk přemýšlivý, s tendencí k analytickému myšlení, se Genadij Petrovič neomezil na doporučení, která našel ve starých rukopisech. Šel dál a tvůrčím způsobem zpracoval poznatky starých lékařů a léčitelů i soudobých fyziologů a vytvořil vlastní soustavu uzdravování, kterou pak vyzkoušel sám na sobě. Výsledky, kterých dosáhl, byly neuvěřitelné. A protože si uvědomil, že musí pomoci nejen sobě, ale i jiným, přišla na svět myšlenka napsat knihu.

První knihu vydal vlastním nákladem r. 1989. Publikoval ji ve svém rodném městě, v Kamensk-Šachtinsku, v nákladu pouhých tisíc exemplářů. Pak se objevila další vydání v Moskvě, Petrohradu a v Rostově. V roce 1992 vyšel v nakladatelství Komplekt první svazek „Léčivých sil“, následovaný brzy třemi dalšími svazky.

Najednou byl zahrnut množstvím děkovné korespondence, zprávami o vyléčení nemocí pokládaných za nevléčitelné a velkým množstvím žádostí, proseb i modliteb o vyléčení. Stal se známým a s tím přišla i odpovědnost za osudy a zdraví těch, kteří mu uvěřili.

G. P. Malachov žije stále tak jako předtím v Kamensk-Šachtinsku. Má rodinu, ženu a dvě děti, syna a dceru. Mnoho času věnuje čtení knih, které si stále přiváží z Moskvy a z Petrohradu. Stále se drží těch přírodních zásad léčby, které rozpracoval: pravidelně provádí hladovky a očistu těla, věnuje se dechovým cvičením - vše, co doporučuje, ověřuje sám na sobě.

V současné době připravuje novou řadu knih pod názvem: „V souladu se sebou samým“. V nich je obsažena zásadně nová úroveň znalostí o člověku. V čem tato novost spočívá? Předchozí Malachovovy knihy pojednávaly o fyzickém zdraví: o očišťovacích postupech, hladovkách a biorytmech - to všechno se týkalo jen těla. Ale zdravý organismus potřebuje i zdravého ducha, resp. duši. Jistěže je možné zlepšovat se hladovkou, pít litry moči, pročišťovat ledviny, žaludek atd. Jestliže jste ale při tom naplněni zlobou, závistí a pocitem

urážky, nemocí se nezbavíte. Všechno to bude trvale rozežírat organismus jako rez. Z toho je jediné východisko. Je nutné očistit nejen tělo, ale i ducha. A to je právě to, čemu nás Geneša ve svých nových knihách učí.

ÚVOD

Tělo se očišťuje vodou, rozum se očišťuje poznáním. Duše se očišťuje slzami.

Odkaz dávných myslitelů

Je to už naše šestá kniha, týkající se očisty organismu. Proč „naše“ a ne „moje“? Za spoluautora knih, které píše, považuji svou ženu. Zabezpečuje mé „zázemí“, pomáhá mi silou své ženské bytosti. Tvoří spolu se mnou. Má jedinečné nápady, které pak dál rozvíjím a zdokonaluji. Má moudrost - to je naše společná moudrost. Proto je také Nina Michajlovna zcela rovnoprávný spoluautor všech mých prací.

Sám se zabývám otázkami očišťování a praxe nám ukazuje, do jaké míry jsou ty či ony očišťovací postupy nebo prostředky efektivní. Postupně jsem se dozvídal o organismu mnoho nového, objevil jsem nové očišťovací postupy a dosahoval jsem nových praktických výsledků, takže mnohé naše předchozí knihy zastaraly.

Kdysi jsem začínal s nejjednoduššími očišťovacími praktikami, určenými pro fyzické tělo, a dosahoval jsem výsledků, které jsou běžné. Tak jako většina ostatních, i já jsem se domníval, že v tom spočívá podstata očišťování se. Klystýry jsem pročistil tlusté střevo (v lepším případě s močí), vyčistil jsem játra a ledviny, vypotil jsem se, udělal nějakou hladovku a tím to skončilo. Dalším pokračováním už pak byly jen preventivní očišťovací postupy. V souladu s odkazem starých myslitelů jsem jen vodou očistil tělo.

Mnohé jsem pochopil, když jsem pracoval na čtvrtém svazku „Léčivých sil“ - zvláště to, že člověk není jen fyzické tělo, ale do značné míry jsou to různé struktury polí, které tvoří vědomí, rozum a ovládají veškerou fyziologii a stavbu těla. Svým významem převyšuje tato struktura polí fyzické tělo člověka tisíceronásobně. Pochopil jsem jednoduchou pravdu: jestliže člověk není schopen používat svého rozumu, je příliš emocionální a příliš podléhá dojmům, znečišťuje své pole, vytváří v něm místa s různými kazy. V těchto „kazových“ místech pak probíhají děje, které se po čase projeví na tělesné úrovni špatnou funkcí některé části organismu a změnami v buňkách. A tak jsem pochopil výrok dávných myslitelů: „Rozum se očišťuje poznáním“.

Získání dalšího stupně pochopení očisty lidské bytosti bylo velice obtížné. Problém nebyl v nedostatku literatury, ale v tom, že sám jsem ještě nedozrál na takovou úroveň poznání, abych ji pochopil. Knihy jsou všude kolem nás, ale čekají na svůj čas. Možná, že jste některou z nich již četli, ale byli jste z ní schopni pochopit jen to, na co jste byli v tu dobu připraveni. Teprve časem jste „dozráli“ k pochopení dalšího stupně poznání. Najednou vznikla situace, pobízející vás, abyste se něco naučili. Přichází k vám vhodná literatura, znovu čtete knihu, kterou jste četli už kdysi dávno, a najednou se vám jeví ve zcela novém světle. Navíc, jakoby náhodou, se setkáváte s člověkem, který danou problematiku ovládá. Přebíráte jeho znalosti a sjednocujete se s ním, dochází ke kvalitativnímu skoku a najednou jste na zcela jiné vývojové rovině, která vám poskytuje mnohem více možností, sil a hlubší chápání všeho, co je kolem vás.

Pozornost je třeba věnovat především očistě základu lidské bytosti ducha. Je nutné cílevědomě zvyšovat duševní kvality nejen pro blaho své vlastní a svých bližních, ale pro blaho celého vesmíru. Chápání tohoto základního východiska umožňuje porozumět tomu, proč se životní okolnosti jednoho člověka utvářejí příznivým způsobem a jiného nikoliv, proč se jednomu daří a druhému ne, proč rodinné poměry jednoho člověka jsou příznivé a jiného nepříznivé a mnoho dalších věcí, podílejících se na štěstí nebo neštěstí jedince. Ukazuje se také, že tato úroveň očisty používá technik, které se zásadním způsobem liší od obou

předchozích. Slzy vědomého a dobrovolného pokání, strádání a vykoupení jsou důkazem takové očisty.

Z výše uvedeného také vyplývá, že všechno, co obsahují mé předchozí knihy, je neúplné a je tedy nedostatečné pro dokonalou očistu a dosažení zdraví. V této knize se pokouším vysvětlit vědu týkající se očisty rozšířenou tak, aby zahrnovala všechny úrovně bytí člověka.

Bakanina N. P., pošta Togur

Dobrý den Genešo!

Čtyři svazky „Léčivých sil“ jsem přečetla s velkým uspokojením. Jejich obsah mne nejen udivil, ale přiměl mne, abych se na okolní svět, i na sebe samou, podívala z nové perspektivy. Ve Vašich knihách, Genadiji Petroviči, jsem našla odpovědi na mnohé své otázky. Čtu je znovu a znovu, a pokaždé nacházím něco nového. Jsou to určitě zcela nové informace. Je v nich obsaženo mnoho energie a velmi dobře a lehce se čtou. Během svého života jsem ani jednou neměla takový pocit uspokojení při čtení knih, týkajících se vlastního rozvoje a sebezdokonalení.

Nechci Vás zdržovat svými otázkami, raději pište a dělejte nám radost svými novými objevy.

Naše kniha vám umožní seznámit se s jednou z nejstarších věd, týkajících se zdraví člověka - s vědou o „čištění organismu“. Abychom se s touto tematikou dobře seznámili a mohli začít svůj organismus uzdravovat efektivně, musíme znát následující:

- * Od čeho se musíme očistit.
- * Jak nečistoty v organismu vznikají a jak ovlivňují zdraví člověka.
- * Jak připravit organismus na očistu.
- * Očišťovací techniky a mechanismus jejich působení.
- * Jak probíhá očišťování v praxi.

Těmto základním problémům je věnována tato kniha.

Kapitola 1. - CO VŠECHNO JE TŘEBA OČISTIT, ABY BYL ČLOVĚK ZDRAVÝ

POLE VĚDOMÍ ČLOVĚKA

Zvykli jsme si ztotožňovat se se svým tělem, ale i naše vlastní životní zkušenost nám říká, že to není tak docela pravda. Když z těch či oněch důvodů upadneme do bezvědomí, leží tu tělo jako neřízené a bez citu, dokud znovu nepřejdeme k vědomí. Tento nejjednodušší příklad nás přesvědčuje, že *člověk „je tvořen“ vědomím a tělem.*

Vědomí, které se nachází mimo tělo, nevidíme (pokud se nejedná o lidi velice citlivé), nejsme si ho schopni uvědomit svými smysly a také ono samo se v oblasti fyzikálních jevů nijak neprojevuje. Fyzický organismus člověka, který je v bezvědomí, nazýváme tělem. Tělo vidíme, jsme schopni ho vnímat smysly, ale samo o sobě není ničeho schopno. Když se vědomí od těla oddělí, začne se tělo skoro okamžitě rozpadávat. Jen ve spojení těla s vědomím tu existuje bytost, kterou nazýváme člověkem, osobností.

Vědomí se všemi energiemi, které ho tvoří, budeme nazývat polem vědomí. Energie vědomí, které pronikají fyzickým tělem ho tvoří, pohybují jím, řídí a udržují ho.

Už od časného dětství je nám sugerována představa, že všechno hmotné je pevné, má to váhu a energii, na rozdíl od toho všechno co nevidíme, je lehké, slabé a snadno porušitelné. Ve skutečnosti, a věda to už dokázala, je tomu právě naopak.

Co vlastně o tom věda ví?

Za první: každé fyzické tělo je tvořeno molekulami, ty zase atomy, atomy jsou tvořeny elementárními částicemi, elementární částice kvanty, přičemž kvanta jsou určitá množství energií, majících podobu polí a všechna pole mají svůj „základ“ ve vakuu.

Za druhé: energie může být: mechanická - jedno fyzické těleso působí na druhé, chemická, která využívá energie chemických vazeb, atomová, ta využívá energie vazeb mezi atomy, energie pole, která využívá energie kvantových úrovní a „energie vědomí“, která využívá úrovně vakua.

Za třetí: na úrovni fyzické rozumíme hmotou množství gravitační energie, v tom či onom předmětu (např. v lidském těle) obsažené. Jestliže bychom ale k definici „hmoty“ přistupovali z hlediska velikosti objemu, který v prostoru zaujímá, pak by sem patřily kromě energie gravitační i všechny ostatní, včetně té, která se nachází na úrovni vakua. Pak ovšem „hmota“ nejrůznějších polí a energií, obsažených v lidském těle, je mnohonásobně větší než hmota fyzického těla.

Když jsme si udělali v této věci trochu jasno, půjdeme dál. Mnohokrát jsme viděli obrázky, na kterých jsou znázorněny lidské čakry. Každá čakra má určitou polohu a počet okvětních plátků. Jak to můžeme vysvětlit z hlediska dnešních názorů?

Současná věda nás přesvědčuje, že svět je vícedimenzionální prostor. Jedna dimenze prostoru se nachází uvnitř dimenze jiné. Prostory, které mají menší počet dimenzí, vznikají z prostorů o více dimenzích. Energetický potenciál vícedimenzionálního prostoru je větší a kvalitativně odlišný od energetického potenciálu prostoru s menším počtem dimenzí. My žijeme ve čtyřdimenzionálním prostoru (délka, šířka, výška, čas), který se sám nachází v dalších, pěti, šesti, sedmi tisícidimenzionálních atd. prostorech. A teď přeneseme tyto prostorové analogie na člověka.

Čakra sahasrara je tisícplátkový lotos, nacházející se na temeni hlavy. Jestliže byste se pečlivě seznámili s vývojem člověka v průběhu jeho nitroděložního života, zjistili byste, že stavba lidského těla začíná od jednoho bodu. Organismus člověka se rozvíjí jakoby z tohoto bodu v jednom směru tak dlouho, dokud se neobjeví všechny části těla. V dalším stadiu se pak hmota těla a jednotlivých orgánů zvětšuje. Z tohoto hlediska začíná vývoj člověka v hlubinách tisícidimenzionálního prostoru.

Čakra adžña je střed rozumu, který se z tisícidimenzionálního prostoru vyděluje jako první, aby pak „řídil“ další růst lidského organismu.

Čakra višudhi je lotos se šestnácti okvětními plátky, umístěný v oblasti krku. V souladu se staroindickou filosofií je to střed, ve kterém se vytváří prostor - akáša. Z tohoto hlediska člověk ještě předtím, než se objeví šestnáctidimenzionální prostor - vakuum, které je pro fyzikální bádání přístupné, je již ovlivněn jejich velice silnými energiemi. Z této dimenze pak začíná uvádění člověka do materiální čtyřdimenzionální sféry. Další čakry - anahata (12 okvětních plátků), manipura (10 okvětních plátků), svadhista (6 okvětních plátků) a muladhara (4 okvětní plátky) tento proces završují. Viditelná část lidské bytosti, nacházející se ve čtyřrozměrném prostoru, je jen malá část toho, co je vlastní podstatou člověka.

Ted' se pokusíme uvědomit si, co vlastně člověk je a čeho všeho je schopen. Člověk se nachází v nespočetném množství dimenzí zároveň a disponuje jejich energiemi. Jejich prostřednictvím je schopen působit na jiné objekty, a to organické (od mikroorganismů až po člověka) i neorganické (minerály, hmoty, předměty) a je prostřednictvím těchto dimenzí schopen i vnímat nejrůznější působení všech těchto objektů - organických i neorganických.

Co se týče vzájemného působení na různých prostorových dimenzích, ve světě čtyřdimenzionálním (v našem vesmíru) převládají vlivy fyzikální. V dimenzích, které se nacházejí nad šestnáctidimenzionální sférou (úroveň vakua a výše) vládne *síla mysli*.

Rozložení prostorových center v lidském těle

Až do šestnáctidimenzionálního prostoru mají všechny živé bytosti a neorganické hmoty svůj počátek na stejných prostorových úrovních. Proto také počínaje od úrovně vakua níže vše, co ve vesmíru existuje, je spolu navzájem spojeno. Tyto vrstvy prostoru pojem „času“ neobsahují. Minulost, přítomnost a budoucnost se v těchto vrstvách nacházejí ve „zmrazeném“ stavu. V těchto „zmrazených světech“ se může volně pohybovat a nějak působit jen myšlenka. S jistou podmíněností můžeme prostory, v nichž je myšlenka schopna působit, nazvat příčinnými poli. Cílevědomou myslí můžeme z příčinného pole vyjmout tu či onu životní situaci, ovlivnit sebe nebo jiné, a mnoho dalších věcí.

Od šestnáctidimenzionálního prostoru až do našeho čtyřrozměrného, začíná vyčleňování a oddělování živých bytostí a předmětů. To způsobuje, že se ve čtyřrozměrném prostoru vidí člověk jako samostatná jednotka a za totéž pokládá i ostatní lidi, předměty apod. Své představivosti můžeme pomoci analogií s horami. Vidíme skupinu horských vrcholů a každý z nich nám připadá jako samostatná hora - ale všechny mají společný základ - zemi. Tak vzniká i mylná představa naší jedinečnosti, osobitosti.

Když v myšlenkách někoho proklínáme, hněváme se nebo teskníme, působíme prostřednictvím příčinného pole rušivě nejen na toho, na koho myslíme, ale i na všechny ostatní bytosti a předměty. (Představte si analogicky vodní hladinu. Házíte ploché kameny, děláte „žabky“ a vlny se šíří na všechny strany.) Příčinné pole má jednu zajímavou vlastnost: myšlenkové působení se jeho prostřednictvím šíří na všechny strany, může jím být i zesilováno díky podobným informačně energetickým strukturám a takto zesílené působení může směřovat i zpět k původnímu zdroji působení. Proč tomu tak je? Je to dáno tím, že příčinné pole, v němž se nacházíme, je v rovnovážném a harmonickém stavu. Myšlení v něm vyvolává místní vybuzení, což způsobí, že se *u celé soustavy* příčinného pole naruší jeho rovnovážný a harmonický stav. Soustava příčinného pole *udrží svůj rovnovážný stav* díky tomu, že shromažďuje energii (vznikající myšlením) a směřuje ji do jejího zdroje (svérázná objemově-ohnisková interference). Rovnovážný harmonický stav je tedy dosahován na úkor téže energie, která původně rozruch způsobila.

Člověk a jeho život v příčinném poli vyvolává lokální excitaci. Je to svérázná, vybuzená buňka, obsahující specifické informace a energie. Objevení se dalšího života (narození dítěte) je také zprostředkováno takovou energoinformační buňkou (rodičovskou). Dítě v podstatě musí obnovit v příčinném poli informačně-energetickou buňku, kterou vytvořili jeho rodiče, prarodiče atd. Později udělají totéž jeho děti, vnuci, pravnuci atd. Je zřejmé, že informačně-energetické poruchy, které v buňce vznikly nesprávnou myšlenkovou aktivitou předků a rodičů, se projeví na dětech a vnucích. Deformace způsobené prarodiči mohou být tak silné, že se projeví u několika lidských pokolení, které takovou pokaženou buňkou prošly. Tyto deformace zmizí teprve tehdy, až se spotřebuje energie, která je vyvolala. A tak potomci dědí hříchy svých předků.

Teď již můžeme udělat některé důležité závěry, které nám objasní mnoho nejen co se týče problematiky uzdravení, ale prakticky všeho, co se týká člověka a jeho rozvoje.

1. závěr. „Jádro“ lidské bytosti vytváří na různých prostorových úrovních všechny energie, které potřebuje. Tyto energie tvoří příslušná pole. Kvantová pole, pole elementárních částic a pole atomů a molekul, z nichž jsou vytvořeny tkáně lidského organismu. Jestliže na úrovni těchto energetických polí dojde ke vzniku nějakých deformací, projeví se tyto deformace v celém následujícím řetězci, a tedy i na jeho konečném článku - na tkáních lidského organismu. Z toho je zřejmá nutnost uchování pole vědomí člověka.

2. závěr. V „hloubkách“ mnohadimenzionálních prostorů není zdrojem působení člověka jeho činnostná aktivita ve smyslu nějakého jednání, ale jeho myšlenky, takže správné myšlení

je hlavní zárukou jeho zdraví a blaha. Mravní zákony pro člověka byly, jsou, a budou těmi nejdůležitějšími.

3. závěr. Člověk se nachází na všech prostorových úrovních vesmíru, které jsou obydleny různými bytostmi a dušemi dříve žijících lidí, a prostřednictvím těchto úrovní se na člověka mohou nacytávat různí prostoroví paraziti a odebírat mu energii.

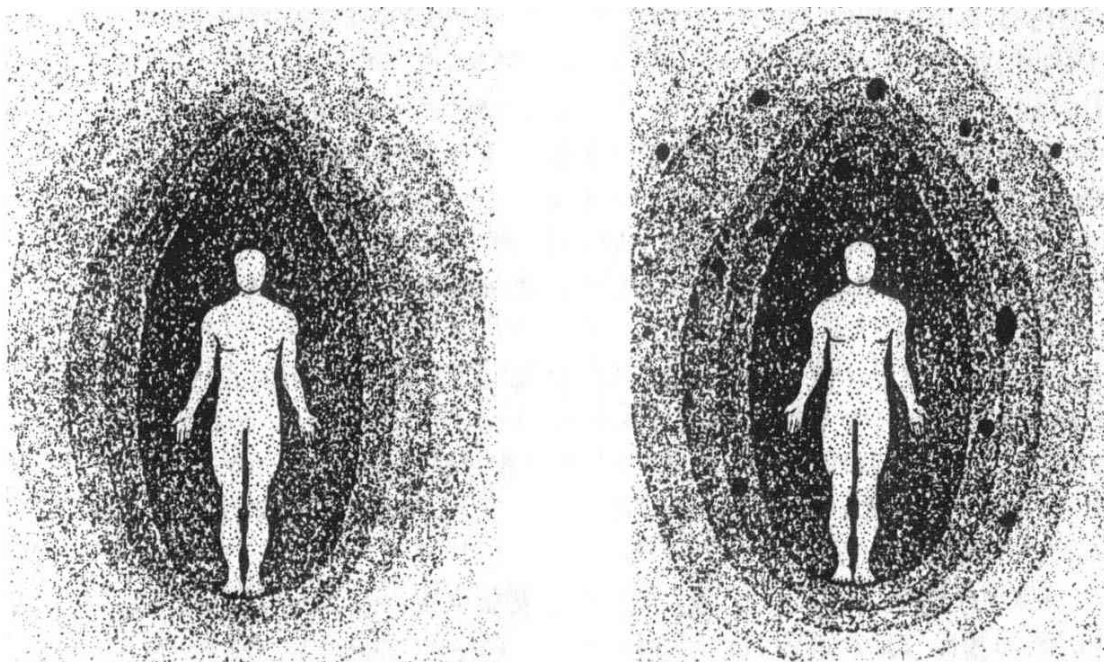
4. závěr. Různá záření, vznikající na zemském povrchu, mohou narušovat energetickou podobu člověka a způsobovat různé patologické projevy. Výběr místa pro bydlení, práci apod., má vzhledem k těmto okolnostem životní důležitost.

5. závěr. Deformace, vznikající v poli vědomí na různých úrovních prostoru, vyvolávají nutně i poruchy funkce lidského organismu a jsou příčinou i těch nejběžnějších nemocí (např. rýmy) a nevyléčitelnosti vážných nemocí (např. rakoviny). Pro odstranění těchto deformací je nezbytný kvalitativně zcela jiný přístup, než ten, který se aplikuje na fyzické tělo.

ZPŮSOBY ZNEČIŠTĚNÍ POLE VĚDOMÍ

Když jsme se seznámili s polem vědomí, musíme se také seznámit s tím, jaké se v něm mohou nalézat nečistoty.

Abychom toho dosáhli, všimneme si podrobněji jak sebe, tak i ostatních. První, čeho si všimneme, je, že někteří lidé mají normální skladbu těla, kdežto jiní nikoliv. Někteří se narodí i jako zrůdy. To je dáno jejich vývojovým programem, který je uložen v poli jejich vědomí, kde se nacházejí také příčiny, narušující normální vývoj, takže dochází k defektům, jejichž výsledkem je narození zrůdy.

Na levé straně je pole vědomí bez karmických deformací. Na pravé straně obrázku jsou temná místa, způsobená karmickými vlivy. Některé z těchto deformací pole vědomí existují v neprojeveném stavu, jiné se projeví na fyzické úrovni těla a narušují některou z jeho funkcí. Např. temné místo nahoře nad hlavou ukazuje na zbrzdění energie a její hromadění v Highmorových dutinách, což vede ke ztrátě energie, bolestem hlavy aj. Vážnutí energie v oblasti krku může způsobovat potíže se štítnou žlázou, v oblasti srdce k nepochopitelné bolesti v hrudi, v oblasti ledvin k jejich zhoršené funkci a tvoření ledvinových kamenů, v oblasti slinivky břišní k diabetu v dolní oblasti břicha k pohlavním potížím, v oblasti cév k ukládání solí atd.

Všimněme si teď svého vlastního chování. Pozorovali jste, že jste za určitých okolností jednali trochu podivně, bylo vám to posléze třeba i líto, ale vždycky jste pro sebe našli nějakou omluvu? Například všechno probíhá dobře, ale vy se najednou rozhodnete jinak, než by odpovídalo logice věci a kazíte tím celou práci. To je dáno tím, že se u vás vytvořil silný pocit osamocení a přání uvést do pohybu vlastní program i navzdory důvodům, které mají ostatní. Uvědomte si, jak se s jinými lidmi seznamujete. Máte v sobě nějaké vnitřní zábrany, když se setkáváte s někým, koho neznáte? Jaké řeči a jaká témata nás deprimují? Vnitřní zábrany a deprivace jsou výsledkem narušení přirozeného toku energie. Místo transformace myšlenky na řeč a jednání se energie myšlenky zbrzdí a zablokuje, což se projeví jako zábrana a nečinnost. Všimněte si, jaké myšlenky vás nejčastěji napadají, jaké melodie vám znějí, jakých obrátů v řeči používáte a jak se to všechno projevuje ve vašem chování. Svědčí to o tom, že se nevypořádáváte řádně s informacemi, které jsou ve vás a ty se neustále aktivizují a mrhají vaší energií. Je žádoucí zbavit se této zátěže co nejdříve.

Všimněte si sebe i ostatních ještě pozorněji. U někoho postřehnete zvláštní výraz ve tváři, určitým způsobem si sedá nebo chodí, u někoho jiného zas můžete pozorovat charakteristické změny na kůži jako uhry, praskliny, kůže se loupe, a všechno nasvědčuje tomu, že je v těchto místech nějaká deformace v rozložení energie, projevující se na tělesné úrovni. Je žádoucí se toho všeho zbavit.

Následkem silných traumat jako je leknutí, bolest, negativní prožitky apod., vznikají poruchy jako koktání, zvýšený krevní tlak, zrychlený srdeční tep, špatné trávení, poruchy močení, diabetes, impotence atd. Podobná traumata vytvářejí i nehomogenity v poli vědomí a ty pak blokují tu či onu funkci organismu.

Někteří lidé pociťují v nohách, rukách nebo v oblasti pasu silný chlad, zatímco jiní zase zvýšenou teplotu, a to vše může být doprovázeno ještě dalšími nepříjemnými pocity. To svědčí o tom, že se do organismu dostala patogenní bioklimatická energie, vyvolávající nejrůznější funkční poruchy organismu.

Všichni se setkáváme i s nejrůznějšími podobami energetického upírství. Tento jev je tak dalece rozšířen, že je ve skutečnosti jen málo lidí uchráněných toho, aby jim jejich energii odčerpával někdo jiný. Kde jsou příčiny tohoto jevu a jak se mu bránit?

Někdy se můžeme setkat s jevem posedlosti člověka jinou bytostí, jak je to popsáno v bibli a jiných svatých knihách. Výsledkem může být, že člověk ztrácí kontrolu nad vlastním chováním do té míry, že to vede až ke smrti.

Znečištění pole vědomí je třeba se zbavit. Jinak tato znečištění vyvolají tu či onu nemoc, snižují životaschopnost a tvůrčí schopnosti člověka.

OČISTA FYZICKÉHO TĚLA

Kdybychom porovnávali člověka s pyramidou, pak by její vrchol odpovídal fyzickému tělu, které se nachází na základně tvořené mocnými poli člověka. Fyzické tělo je indikátorem všech dějů, probíhajících na úrovni polí. Je důležité se naučit čist jazyk těla s cílem dosažení regulace na úrovni polí. Pokožka, řízení těla (koordinace funkcí), nám jasně ukazují, s čím vším je to spojeno.

Prvotní příčinou všech nečistot ve fyzickém těle je blokáda energie, vznikající jako následek nějakého psychického tlaku, prožitku apod. Tam, kde je oběh nějakým způsobem omezen, můžeme pozorovat jevy vyvolané blokadou. Do zablokované oblasti se neustále dostávají látky, které se normálně nacházejí v tekutém prostředí organismu, hromadí se tam a

tím blokádu ještě zhoršují. Výsledkem je ztráta pohyblivosti, těžkopádnost, vznikají kameny, usazeniny solí atd.

Kdyby bylo lidské tělo průhledné a mohli bychom se do sebe podívat, hned bychom příčiny svého špatného zdravotního stavu pochopili. Tak by třeba někteří z nás mohli vidět uvnitř svého tlustého střeva až deset kilogramů slepeného a ke stěnám střeva přilepeného kalu, nebo jeden až dva litry slizu, podobajícího se šedohnědým vodním řasám, ve kterých se pohybují hlísti. Na vlastních stěnách tlustého střeva se nacházejí podivné výrůstky, podobné medúzám nebo houbám. To jsou polypy. V břišní dutině, v rovině pod pupkem, byste mohli vidět nahromaděný sliz, podobný tekutému sklu. Zvlášť by na vás asi zapůsobil pohled na vlastní játra, prošpikovaná kaménky nejrůznějších barev a zašpiněnou hmotou podobnou mazutu. U mnoha lidí bychom mohli vidět ledviny naplněné pískem, u jiných kameny, nebo plíce naplněná slizem, případně Highmorovy dutiny obsahující jednu až dvě sklenice hnoje. Ti, kterým je nad čtyřicet, by s podivem konstatovali, že jedna pětina buněk jejich organismu zestárla a není schopna plnit své funkce. Část jich je už zcela mrtvá, rozkládá se a otravuje organismus. Specifický zápach, který doprovází některé staré lidi je důsledkem tohoto procesu. Kromě toho by také zjistili, že je jejich krev zašpiněná, jejich šlachy a vazy jsou plné usazenin a našlo by se ještě mnoho dalšího, co by je zarazilo.

Kdyby to všechno mohl člověk uvnitř vlastního organismu vidět, pochopil by velice rychle, že bolesti srdce jimiž trpí, jsou způsobeny otrávenou krví, že špatné trávení je způsobeno znečištěnými játry a špatný zrak a sluch je způsobován hnojem, usazeným v jeho hlavě, kýla s impotencí je způsobena slizem, který se nahromadil v dolní části břicha.

Neschopnost řídit své myšlenky a emoce vedla k zastavení průchodu energie v té či oné oblasti fyzického těla, kde se nahromadily pro danou oblast specifické usazeniny (v oblasti hlavy sliz, v tlustém střevě kalové kameny, v oblasti ledvin písek atd., a vyvolaly tam specifické choroby. My sami tvoříme své nemoci myšlením, a způsobem života a stravou svůj organismus plánovitě poškozujeme. Léčit to všechno farmakologicky nemá smysl, ale je třeba tuto energetickou a fyzickou špínu z organismu vyvrhnout a všechno se vrátí do původního stavu.

DOSLOV K PRVNÍ KAPITOLE

To, že je třeba organismus očišťovat od strukturálních i fyzických nečistot, vědělo lidstvo už dávno. Největší duchové minulosti velice pečlivě propracovali způsoby očisty, a to jak očisty fyzické, tak i očisty pole vědomí.

Studium této problematiky autora přesvědčilo, že naši dávní předkové znali velkou vědu o očišťování organismu mnohem lépe nežli dnes my. Tak například již ve staré védické literatuře můžete najít dokonale propracovanou očišťovací proceduru. Patandžalího Jóga súra vysvětluje charakteristické vlastnosti různých znečištění mysli a pojednává o jejich vlivu na život a zdraví člověka.

Očišťování struktury je věnováno mnoho místa v Novém zákoně.

O očištění fyzického těla v hata józe se do dnešního dne mnoho nezachovalo. Jogíni dříve například znali způsob, jak ze sebe vytáhnout střevo, omýt ho ve vodě jako nějaký hadr a pak ho do sebe nasoukat zpět.

V těchto dávných dobách se také velice často používalo hladovění, které očišťuje lidský organismus lépe než všechny ostatní očištné procedury. Indická kniha o lidském zdraví - Ajurvéda, klade hladovku na první místo mezi všemi ostatními očištnými technikami, ale zároveň varuje před jejím amatérským používáním.

Ajurvedičtí lékaři rozpracovali celý systém jemnějších očištných postupů, kterému dali jméno „pančakarma“ (Pět akcí). Tyto postupy očišťují buňky organismu od toxinů. Pro tyto účely jsou využívány přirozené očišťovací kanály jako potní žlázy, krevní řečiště, ledviny a střeva. Přitom byla *pančakarma* chápána jako soustava periodicky opakovaných preventivních postupů, které jsou nutné pro zajištění normální životaschopnosti organismu na dobu několika nejbližších měsíců, případně na rok, v závislosti na čistotě, které bylo žádoucí dosáhnout.

Znalci ajurvedy tvrdí, že není možné dosáhnout dobrého pocitu, pokud není organismus od škodlivých usazenin zcela očištěn.

Staré ajurvedické texty prohlašují, že každý, komu není jeho vlastní zdraví lhostejné, musí čas od času projít všemi postupy *pančakarmy*. Ty jsou uspořádány do několika stupňů: předběžné změkčení organismu, olejová masáž, léčebné pocení, klystýr a očista dýchacích cest.

Tibetská varianta ajurvedy „Čžud-ši“, hovoří také o očištění pomocí takových prostředků, jako zvracení, projímací klystýry, hovoří se také o přípravných postupech „změkčování“ organismu, na kterém do značné míry výsledek všech očišťovacích postupů závisí.

Všechny starověké národy měly své vlastní očišťovací postupy, které byly určovány klimatem a tradicí. Mezi nimi byly zdůrazňovány ty nejučinnější: sauna, klystýry, zvracení, projímadla a hladovky, které se používaly prakticky všude.

První křesťané znali očišťující procedury velice dobře a všem je doporučovali. Byli to skuteční lékaři svého národa. Zachoval se rukopis „Evangelium světa Ježíše Krista“, v němž se doporučují očištné postupy jako prostředek zbavení se nejrůznějších nemocí.

V Rusku získaly očišťovací postupy svůj charakteristický ráz - byly to sauny a pusty. A jak potvrzuje i dnešní praxe, jsou to pro nás ty nejlepší očištné prostředky.

Všichni skuteční lékaři minulosti i přítomnosti používali a používají očištné postupy velmi často. Také poznatky nejnovějších vědeckých výzkumů potvrzují, že není možné se zbavit nemoci, dokud jejich patogenní původ není z organismu odstraněn.

Dosáhnout toho farmakologicky není možné, ale s pomocí očištných technik ano. Proto také stará věda o očišťování lidského organismu přežila až do naší doby, upevnila své postavení a je dnes jedním z nejefektivnějších metod léčení nejrůznějších nemocí.

Kapitola 2. - JAK VZNIKAJÍ NEČISTOTY V ORGANISMU ČLOVĚKA A JAK OVLIVŇUJÍ JEHO ZDRAVÍ

KARMICKÉ ZNEČIŠTĚNÍ

Nesud'ěž, abyste nebyli souzeni,
Nebo kterýmž soudem soudíte,
týmž budete souzeni,
a kterou mírou měříte,
bude vám zase odměřeno.

Evangelium Sv. Matouše 7.1-3

Příčiny znečištění pole vědomí jsou složité a početné. Vyjmenujeme si ty hlavní, které zdraví člověka ovlivňují nejsilněji.

Nejdříve se podíváme, se zřetelem na různé literární prameny, co všechno obsahuje pojem „karmy“.

Karma je přírodní zákon, v souladu s nímž každé jednání v materiálním světě, ať dobré nebo špatné, má určité následky, které stále ve větší míře vtahují jednajícího do hmotné existence a kola zrození a smrti („Zdroj věčné slasti“).

Karma jsou činy v hmotném světě, konané s cílem získání plodů těchto činů a jejich následků (Šrimad-Bhagatavan).

Karma (sanskrtsky *nijati, samaja*; tibetsky *sngon-las*) je jednání, čin - základní termín buddhistické koncepce vazby mezi příčinou a následkem, v souladu s nímž špatné jednání má za následek špatné plody a naopak. Souhrn všech dobrých a špatných činů, vykonaných v předchozích existencích utváří osud člověka v tomto zrození (Atlas tibetské medicíny).

Karma je děj, čin, zákon vazby mezi příčinou a následkem, v souladu s nímž se tvoří osud člověka jako výsledek jeho dobrých a špatných činů, úmyslů a tendencí („Láska a srdce nekonečna“).

Ze všeho právě uvedeného je zřejmé, že „karma“ má význam vazby mezi příčinou a následkem, podle které naše současná existence a zdraví jsou určovány našimi předchozími úmysly a činy a naše budoucí existence a zdraví jsou přímo závislé na našich současných úmyslech a činech.

Teď se podíváme, jaké mohou být druhy karmy. Z velkého počtu různých druhů pojednáme o karmě individuální a karmě předků.

Individuální karma

Tuto karmu můžeme ještě rozdělit na karmu získanou v minulých životech a karmu danou životem současným. Patandžaliho Jóga sůtra klasifikuje individuální karmu v závislosti na zkušenosti získané v průběhu života. V souvislosti s tím dělí individuální karmu na černou, bílo-černou, bílou a ani-bílou-ani-černou.

Černá karma je nejhorší ze všech čtyř. Je získaná v průběhu nemravného, zločinného života. Pomlouvání, egoistické intriky konané s cílem narušení plodů cizí práce, ponižování ostatních, příkoří, zlodějny - to vše tvoří „vnější“ černou karmu. „Vnitřní“ černá karma vytvářená myšlením zahrnuje takové stavy ducha, jako skepticizmus, který nevede k poznání, nevíru, vědomé setrvávání v nevědomosti, závist apod.

Bílá karma je výsledkem dobrých činů vytvářejících specifické energeticko-informační uzlíčky v auře člověka, vyvolané zvýšenou intenzitou prožívání.

Bílo-černá karma se tvoří hromaděním dobrých i špatných činů, vykonaných vzhledem k ostatním.

Ani-bílá-ani-černá karma je karma putujících poustevníků, kteří pobývají ve svém posledním tělesném vtělení.

Karma předků

Ve starodávném tibetském díle „Bajdurjaonbo“ („Modrý beryl“) jsou důležité úvahy na téma: „Formování těla začíná v okamžiku vzniku embrya jako důsledek spojení vajíčka matky a otcovy spermie a současného spojení matčiny „krve“ s *vědomím* bloudícím v bardu“.

Vědomí puze karmou a nevěděním (vázanosti na vesmírnou existenci) neviditelně vstupuje v okamžiku spojení spermie s „krví“ do těla matky a oduševňuje složky, které se spojily ... Při tom *musí karma nesoucí vědomí budoucí bytosti odpovídat karmě jeho rodičů*.

Samotné *vědomí*, které oduševňuje embryo, nemá pocit vlastního pohlaví, není závislé na předchozím vtělení. Toto uvědomění vzniká v průběhu vývoje embrya v matce. Jestliže se následkem karmických vlivů má narodit chlapec, pak *vědomí pociťuje nepřízeň k otci* a lásku k matce, *ztotožňuje se s otcovým semenem, stává se vědomím muže*. V opačném případě *vědomí pociťuje averzi k matce* a lásku k otci, *ztotožňuje se přitom s matčinou „krví“*.

Tento citát můžeme vyložit takto: jestliže se má narodit chlapec, pak ve větší míře dědí „karmické dluhy“ v otcovské linii (tím je také daná averze) než v linii matky (láska k matce).

Podívejme se teď, jaký má karma vliv na osud člověka a na jeho zdraví. Patandžaliho Jóga sůtra se o tom vyjadřuje tak, že nahromaděná karma určuje tři nejdůležitější ukazatele budoucího života: *způsob zrození, trvání života a druh zkušenosti*. Na základě toho se každý člověk narodí v takové zemi, městě, rodině a fyzickém těle, které si svými předchozími životy „zasloužil“. Trvání jeho života bude takové, jaké si „zasloužil“ ve svých předchozích životech a životní situace, bolesti, způsob existence atd. budou takovými, jaké si ve svých předchozích životech „vypracoval“.

Teď si rozebereme, jaký má ten či onen druh karmy vliv na náš život.

Vliv získané karmy na člověka v tomto životě

Jako příklad tohoto jevu uvedeme citát z knihy Raymonda A. Moodyho: Život před životem:

Žena, kterou nazveme Sabrina, se bála ohně. Bála se ho tak, že nebyla schopná ani škrtnout zápalkou, aniž by dostala hysterický záchvat. Nebyla schopná sedět u ohně a ohřívat se, nemohla vejít do restaurace, kde byly na stolech hořící svíčky. Dokonce i když přišla na léčbu, bylo pro ni obtížné hovořit o ohni bez vzrušení.

Léčit se regresní terapií se rozhodla poté, co se jí stala nemilá příhoda na univerzitní přednášce o americké poezii. Při přednášce týkající se počátků náboženství v Americe se vyučující zmínil také o procesech s „čarodějnicemi“ v Salemu. Odehrálo se to v době masových hysterií v Americe. Oběťmi byly ženy obviněné z čarodějnictví. Mučili je a několik jich i upálili.

Sabriny se vyprávění hluboce dotklo. Snažila se uklidnit, ale otřes byl tak silný, že musela opustit posluchárnu. Brzy poté požádala o pomoc regresního psychoterapeuta s myšlenkou, že by se jí mohlo podařit odkrýt příčinu svých problémů nahlédnutím do některého

z předchozích životů. V hypnóze ji terapeut vrátil do posledního dne jednoho z jejích předcházejících životů:

Viděla jsem se velice zřetelně. Byla jsem mladá dívka - bylo mi právě asi čtrnáct let, když jsem se viděla někde ve Francii, jak stojím přivázaná ke kůlu. Kolem mne byl dav lidí, kteří křičeli a veselili se. Pochopila jsem, že ti lidé jsou na takovou podívanou zvyklí, že to pro ně není nic nového. Žasla jsem. Cítila jsem sice, že povolit provazy, kterými jsem byla přivázaná, není možné, ale přesto jsem se o to snažila. Bylo mi také jasné, proč mne upalují. Bylinářka, kterou obvinili z čarodějnictví, mi dala lék, který mi způsobil potrat. Mne neupalovali proto, že bych byla čarodějnice, ale proto, že jsem lék dostala od čarodějnice a soud rozhodl, že jsem ve spojení s ďáblem.

O dítě jsem přijít nechtěla. Soudcům jsem vysvětlila, že lék jsem si vzala proto, že jsem byla nemocná. Neuvěřili mi a tak jsem tady teď čekala, až mne upálí za něco, co jsem ani neměla v úmyslu udělat. Viděla jsem jak blednu, když katovi pacholci začali zapalovat kupy roští, naskládaného kolem mne. Křičela jsem a dusila jsem se kouřem. Cítila jsem, jak mi žár ohně stoupá po nohách a spaluje kůži. Kéž bych byla zemřela rychle! Bolest se šířila po celém těle, chytly mi šaty, vlasy a kouř mě jako kyselina páčil v krku. Zemřela jsem teprve když jsem si vytrpěla všechna tato muka.

Zní to podivně vzhledem ke všemu prožitému utrpení, ale regrese Sabrině pomohla. Teď už měla pocit, že ví, odkud se bere onen nevládnutelný strach, kdykoliv byla poblíž nějakého ohně. Noční můry, které ji do té doby neustále pronásledovaly, přestaly. Oheň ji sice ještě nijak nepřitahuje, ale také od něho neutíká. Může navštívit restauraci osvětlenou svíčkami a také ji už viděli, jak sedí se svým přítelem u ohničku.

Jiný odborník na regresní psychoterapii mi laskavě poskytl historii jiného případu. Jednalo se o případ Anděly, která každou práci, kterou začala, v polovině přerušila, protože ji přepadl strach, že to stejně k ničemu nepovede. Ať začala jakoukoliv práci, za chvíli věděla, že ji nebude schopna dokončit.

Týkalo se to všeho - napsání dopisu, opravy domu, nebo změny pracovního místa. Skoro nic nebyla schopná dokončit. Měla trvalý strach, že s ní nebudou spokojeni. V poslední době se situace ještě zhoršila. V zaměstnání kde pracovala jako stevardka, začínala pociťovat neklid už v okamžiku, kdy po startu letadla začala cestujícím nabízet pití. Protože jí tyto stavy začaly vadit ve výkonu zaměstnání, rozhodla se hledat pomoc regresní terapií.

Anděla je nevysoká, pružná blondýnka s pocitem vlastní důstojnosti. Její život probíhal v plném protikladu k tomu, co se objevilo v regresi. Jakmile byla uvedena do hypnotického transu, zjistila, že je rozjařeným gladiátorem. Svou regresi popsala takto:

Hned jsem cítila, že jsem silný muž. Podívala jsem se na své tělo a zjistila jsem, že mám na sobě brnění, v ruce meč a odrážím různé údery a výpady. Vedle mne stál instruktor, který mi říkal, co mám dělat, abych zvládla techniku zbraně.

Pak jsem se ocitla ve špinavé aréně, kde mne učili, jak zabíjet lidi. Byla jsem římským gladiátorem. Soudě podle toho, jak se mnou jednali, jsem nebyla obyčejným gladiátorem. Ostatní řadoví vojáci trénovali ve skupinách. Já jsem měla svého vlastního trenéra. V dalším průběhu děje jsem viděla, že dokonce jím u samostatného stolu, odděleně od ostatních gladiátorů. I jídlo na mém stole bylo jiné, lepší.

Potom jsem viděla, jak mne vozí ulicemi města. Lidé se tlačili podél cest, aby na mne mohli alespoň krátce pohlédnout. Byla jsem sportovním idolem a lidé pokládali za štěstí, jestliže mne mohli spatřit. Byla jsem na to velice pyšná. Pak přišel poslední den mého života.

Viděla jsem se trochu z boku. Měla jsem tak trochu dojem, jako když se dívám na televizi. Ležela jsem ve špinavé aréně a kolem burácel a jásal dav. Byla jsem zraněná, z rány na boku mi tekla krev. Naklonil se ke mně gladiátor, který zvítězil. Držel meč nad mou hlavou a ptal se publika, zda mne má zabít, nebo mi darovat život. Nejstrašnější bylo, když jsem si uvědomila, že si dav přeje mou smrt. Uvědomila jsem si, že jsem byla idolem jen proto, že jsem byla schopná pobavit je trochu víc, než ostatní gladiátoři. Můj život pro ně nic neznamenal. Ted' se postavili proti mně a oslavovali mou smrt, jako bych byla nějaký průměrný gladiátor „nižší kategorie“.

Po regresi Anděla vyprávěla, že okamžik své porážky prožívala jak největší ponížení. Kromě toho si všimla, že když v aréně umírala, zařekla se že se už nikdy nesmí dostat do situace, ve které by ji mohl někdo veřejně ponížit. Anděla je přesvědčená, že právě tento život, kdy byla gladiátorem, byl příčinou jejího strachu. Kdykoliv se dostala na veřejné prostranství, nebo kdykoliv si na něco takového jen pomyslí, objevil se hluboce zakořeněný, strach z ponížení a Anděla se do sebe uzavřela.

Lékař, který Andělu léčil, tvrdí, že je to jeden z případů rychlé změny situace. Už po pěti sezeních regresní terapie se z Anděly stal nový člověk, prakticky bez jakékoliv bázně. Už nepociťovala, že by ji něco neustále brzdilo. Znovu pro sebe začala objevovat svět.

Mne na tomto případě fascinuje toto: Anděla měla z neúspěchu strach v tomto životě a tradiční psychoterapie by nikdy nepřišla na to, že příčina jejích problémů je v minulém životě (resp. v tom, co ona za minulý život pokládá). Pro ni byla regresní psychoterapie sondou do podvědomí, která zjistila, co je tam ukryto. Bez ní by se se svými problémy potýkala léta a velice pravděpodobně, by je nikdy nevyřešila.

Danlet Dree Millerová použila terapie minulými životy k tomu, aby našla příčinu vlastní artrózy. Podařilo se jí zjistit toto:

V průběhu regrese jsem si uvědomila, že jsem lékařem (mužem), žijícím v 16. stol. v Itálii. Léčila jsem tehdy osmiletou holčičku, která si zlomila obě ruce v lokti. Bylo třeba dát kosti znovu do správné polohy. Rychle jsem otočila dětskou ruku tak, že se kosti dřely jedna o druhou - holčička vykřikla bolestí a já jsem si byla vědoma toho, že jsem jí bolest způsobila schválně. Bylo mi z toho najednou smutně a styděla jsem se. Nelíbilo se mi, že jsem byla tak krutá. Styděla jsem se u vědomí toho, že já, dobrý lékař, který má rád děti jsem jednala tak krutě. Bylo mi záhadou, proč jsem se tak chovala. Jak regrese pokračovala, dozvěděla jsem se, že jsem byla nešťastně ženatá, že má žena si nepřála mít děti a i jen myšlenka na větší rodinu jí byla velice nepříjemná. Tak byl můj rodinný život pln zloby a hořkosti a tyto pocity jsem přenášela na své pacienty. Má žena zemřela ve středních letech. Cítil jsem tehdy, že mi z duše spadl kámen. Mohla jsem žít podle své libosti. Ale v té době jsem již trpěla artritidou a protože jsem se nemohla dobře pohybovat, nemohla jsem ani vykonávat lékařskou praxi a tak jsem odjela na vesnici, kde jsem v poklidu žila v malém domku a pečovala jsem o svou zahrádku.

Již jako stařec jsem se spřátelila s malou světlovlasou holčičkou ze sousedství. Občas za mnou přicházela a pracovali jsme společně na zahrádce. Lpěla jsem na ní celým svým srdcem. Bylo jí pět nebo šest let, když přišla doba mé smrti. Před smrtí mi přinesla kytičku květů a políbila mne na tvář. Vypadalo to, jako že ví, že umírám a mou smrt brala jako něco zcela přirozeného. Když můj duch opustil tělo, viděla jsem, že holčička běžela pro dospělé. Vybavila jsem si celý svůj uplynulý život a uvědomila jsem si, že jsem zneužívala svých lékařských vědomostí. Byla jsem to já, kdo dovolil, aby větší část mého života proběhla v hořkosti a zlobě. Uvědomila jsem si i to, že i když jsem se časem této zloby zbavila, bylo to málo. Svě ženě jsem neodpustila. Po její smrti jsem pocítila jen ulehčení.

Pak se jí vybavila epizoda z života, kdy byla mnichem v mužském klášteře:

V regresi jsem se dostala do další své existence, která byla také spojena s artrózou. V tomto případě jsem byla mnichem, vedla jsem klášterní, asketický život a pracovala jsem na zahradě. Měla jsem trvalý pocit, že ostatní mniši myslí pořád jen na to, jak by mi ublížili. Stěžovala jsem si na ně, kárala jsem je a dokonce jsem jim i vyčítala, že si přestali vážit Boha. V tomto životě byla mou charakteristickou vlastností nespokojenost s ostatními a hádavost. Nakonec jsem byla starým, nazlobeným, jedookým mnichem. Mladí mniši se mi za zády posmívali. Čím více jsem si stěžovala, tím víc mnou pohrdali. Byla jsem pak ještě popuzenější a začala jsem si stěžovat přímo Bohu na nedostatky, které jsem u ostatních pozorovala. Několik posledních let jsem ze své cely vůbec nevycházela. Mé tělo bylo zmučené bolestmi, studená vlhkost cely má strádání jen zvětšovala. Zemřela jsem v mukách a osamocená, nikdo mne nepolitoval.

Co mohly tyto dva životy pro Dree znamenat ve vztahu k léčení artritidy? Regrese vyjevila, že zlost, uraženost, nepřijímání ostatních, neústupnost a zneužívání vědomostí jsou faktory, aktivní v jejím dnešním životě. Také si uvědomila, že její manželkou v prvním životě byl její zemřelý muž. Ani on si nepřál mít děti.

„Skoro bych chtěla říci, že mé vyléčení bylo zázračné, že jsem se od okamžiku regrese změnila a žiji teď v blaženosti. Ale kdybych to takhle formulovala, neřekla bych všechno, co se k celé záležitosti pojí.“

O své regresi Dree napsala:

Má artróza nezmizela docela. Zdá se, že se zesiluje v obdobích, kdy jsem zlá, netrpělivá, podrážděná nebo nesmiřitelná. Bolest je tu jako memento. Když se zastavím a vnímám její napomenutí, sama rychle zmizí.

Byla jsem skutečně v 16. století lékařem v Itálii a osamoceným, popudlivým mnichem v klášteře? Nevím. Vím jen, že tyto věci podstatně ovlivnily můj pohled na život a způsob života, můj pohled na ostatní lidi i na sebe, samotnou ... Žiji teď smířená a s láskou, snažím se být trpělivá a citlivá, učím se odpouštět sama sobě, když něco z toho poruším.“

Uveďme jiný příklad vlivu karmy na současný život.

Nikdy se mi nic nedařilo. Snažil jsem se, ale ať šlo o cokoli, výsledek nikdy za nic nestál. Nikdy jsem si nebyl schopen vydělat nějaké slušnější peníze. Tam, kde jiní vydělávali dobře, dostal jsem jen pár korun a nepodařilo se mi něco vyhrát ani v žádné loterii.

Mé první manželství nebylo šťastné. Oženil jsem se podruhé. Má druhá žena měla velice slušné sourozence. Ale z ničeho nic začaly mezi všemi rodinnými příslušníky rozmlísky, všeobecné vzájemné nepochopení... Začal jsem o tom všem přemýšlet. Vybavil jsem si celých pětadvacet let svého života, analyzoval jsem je a přišel jsem na hroznou věc. Nejen že jsem smolař, ale přináším smůlu i ostatním. Posuďte to sami: Než jsem se narodil, měli se otec s matkou dobře, otec měl dobrou práci i výdělek. Když jsem se narodil, dal se otec na pití a o práci přišel. Matka se s ním rozvedla. Začali jsme mít nedostatek. Matka se podruhé vdala a vzala si hodného, dobře zajištěného muže. Ale ten ji brzo opustil a odešel k jiné ženě. Ve škole jsem chodil do třídy s nejhorším prospěchem. Když ve škole udělali reorganizaci, dostal jsem se do nejlepší a nejpřátelštější třídy - ale třída se velice rychle změnila na partu záškoláků a egoistů, a všechna přátelství pominula. Na vojně jsem se dostal do vzorné roty. Během půl roku se tato rota dostala mezi nejhorší.

Po skončení vojny jsem nastoupil jako řidič do garáží. Plat se mi prakticky nehýbal, auta pro nedostatek náhradních dílů skoro pořád stála. Všichni z toho byli nervózní, objevoval se neklid. Dal jsem tam výpověď a ani ne za čtrnáct dní tam zvedli platy na trojnásobek, podnik

získal prostředky, auta zas začala jezdit - ale moje místo bylo už obsazené. Jeden známý mi dohodil místo u jednoho malého podniku. To místo jsem přijal, ale ... produkce začala klesat a výdělky také. Na příčinu všech těch neúspěchů jsem nebyl chopen přijít, všechno se dělo jaksi samo od sebe. To, co jsem teď uvedl, je asi tak jedna desetina toho, co všechno se skutečně stalo. Kdekoliv jsem se objevil, šel mi neúspěch v patách.

Ukázali jsme si několik případů vlivu karmy nahromaděné v minulých životech na život současný. Z příkladů je vidět, že nahromadění karmy se může projevit nejrůznějším způsobem: neodůvodněným strachem z ohně, nedůvěrou v sebe sama, bezdůvodným strachem z veřejnosti, náhlým výskytem artrózy nebo životním neúspěchem. Jestliže se ve svém vlastním životě setkáváte s něčím podobným, je také velice pravděpodobné, že příčinou vašich potíží je karma, kterou jste si nashromáždili v předchozích životech.

Vliv nahromaděné karmy na současný život člověka

Jak je psáno v Patandžaliho Jóga sútře, může člověk v průběhu života hromadit karmu černou, bílo-černou, bílou nebo ani-bílou-ani-černou. V závislosti na tom, jakou karmu si člověk nahromadil, se utvářejí jeho další zrození, délka života a životní zkušenosti.

Uvedené příklady to pěkně ilustrují.

Sabrina se, i když ne úmyslně, dopustila nejtěžšího hříchu - přerušila život ještě nezrozeného dítěte. Hrozná, dlouhá muka, která prožíval plod, když při potratu umíral: intoxikace, předčasný porod, boj o život v životu nepříznivém prostředí, v prostředí, ve kterém ještě nebyl schopen existovat, pocit ztracenosti a smrti bez ohledu na síly, vynaložené na boj. Byla to hrůza a bolest, roztažená v čase. Tak si Sabrina hromadila tu nejhorší, černou karmu. To se pak rychle projevilo na dalším trvání jejího života a na typu její zkušenosti. Musela odpovídajícím způsobem zaplatit - krátkou dobou vlastního života a krutostí prožitých předsmrtných muk.

Viděla jsem se velice zřetelně (plod začal prožívat intoxikaci). Byla jsem mladá dívka - bylo mi právě asi čtrnáct let (porovnejte si to se stářím plodu), když jsem se viděla někde ve Francii, jak stojím přivázaná ke kůlu (plod by také rád unikl, ale byl připoután pupeční šňůrou k matce). Byla jsem zděšena. Cítila jsem sice, že není možné povolit provazy, kterými jsem přivázaná, ale přesto jsem se o to snažila (plod se také nemohl v žádném případě odpoutat od placenty, která pro něho znamenala život, ale přesto snažil). Křičela jsem a dusila jsem se kouřem (předčasně porozený plod byl v obdobné situaci, také nebyl schopen samostatně dýchat). Cítila jsem, jak mi žár ohně stoupá po nohách a spaluje mi kůži. Bolest se šířila po celém těle, chytly mi šaty, vlasy a kouř mě jako kyselina pálil v krku (potracený plod, který se dostal do prostředí pro něj nepříznivého, také pociťoval kůží bolest, právě tak, jako když otevřenými ústy přijímal vzduch, který byl pro něho v tu dobu ještě jedovatý). Zemřela jsem teprve, když jsem si vytrpěla všechna tato muka (Právě tak jako plod předtím).

V tomto případě je charakteristická i taková podrobnost, jako smrt z rukou lidí. Potrat je násilí, na které jsme si zvykli, násilí na bezbranném tvorovi. Svým egoistickým myšlením rozhodujeme, zda má žít nebo ne. Rubem tohoto procesu je Sabrinina smrt. Lidé nejprve rozhodli, že je nutné dopustit se násilí, a pak se ho obvyklým způsobem dopustili. Všechno, co se stalo s plodem, proběhlo v jiném měřítku s jeho matkou - zbytečná a krutá smrt.

Anděla bavila dav, když v aréně zabíjela lidi, kteří byli slabší než ona sama. Zbavení života doprovázela ponižováním svých obětí, protože to dělalo davu dobře. Měla pocit, že je něco víc než ostatní a byla na to hrdá. Nutilo ji to podporovat svůj obraz gladiátora - silného, nemilosrdného, zabíječícího pro zábavu davu. Výsledkem bylo nahromadění černé karmy, která se projevuje rychle.

Trest byl stejný - prožila si veřejné ponížení jako průměrný gladiátor nižší kvalifikace.

V případě Danlet neodpuštěná zloba a hoře, spolu s pocitem nezaviněného neštěstí a neustálé reptání byly také příčinou hromadění černé karmy. Na druhé straně ale lékařská praxe a služba Bohu, které byly hromaděním bílé karmy, situaci trochu vylepšily. Výsledkem pak byla černo-bílá karma, s převahou černé, což způsobilo strádání, vyvolané artrózou. Strádání, která způsobil lidem kolem sebe i svým pacientům svou zlobou a urážlivostí, ho dovedly k mnišství ve vlhké cele, kde onemocněl artrózou.

Všechno proběhlo tak, jak to Patandžaliho Jóga sůtra popisuje - karma určila způsob příštího zrození, trvání života i druh životní zkušenosti.

Vliv karmy předků na současný život člověka

Jak již víme, díky karmické nutnosti se člověk narodí rodičům, jejichž karma odpovídá jeho vlastní karmě. Přitom je důležité si všimnout jedné podstatné věci: rodiče, díky jimž jsme přišli na svět, jsou „výchozím místem“, které přetrvává v následujících pokoleních. To je pojem „rodu“. Dříve byl rod určován po linii matky, protože mateřské lůno je „místem zrodu“ každého člověka. Hlavní je tu opakující se řetěz: dítě, dospělý člověk, starý člověk. Starý člověk umírá, dospělý stárne a dítě dospívá a rodí se mu další děti atd. Současně si „místo zrodu“ uchovává informaci po sedm pokolení. Informace přitom přechází z jednoho pokolení na druhé. Jestliže někdo porušil mravní zákon, dědí se tato informace od prarodičů přes dědy, rodiče, syny a vnuky tak dlouho, dokud se energie tohoto porušení zcela nevyčerpá (pokud ji mezitím ještě nezvýší).

Je to všeobecně nepříjemné, když máte odpracovávat špatné činy svých předků. Nejčastěji se karmické dluhy předávají po linii téhož pohlaví, ale může tomu být i naopak. Uvedeme si příklad z dějin.

V 10. století byl na břehu Loiry poddanými francouzské koruny vystavěn zámek. Byl by zůstal obyčejným panským sídlem, kdyby se jeho majitel nestal v r. 1498 francouzským králem Ludvíkem XII. Blois pro něho bylo rodištěm, se kterým se nechtěl rozloučit. A tak Ludvík XII. nařídil dvoru a státním úřadům, aby se do Blois přestěhovaly.

Královské komnaty se staly dekoracemi dramatu, která se tu odehrávala v r. 1588 ve spojení se jménem Kateřiny Medicejské. Když se narodila, byl vytvořen její horoskop. Ten předpovídal, že Kateřina přinese zkázu rodině, ve které bude žít. Osud určil, že se Kateřina Medicejská stala ženou francouzského krále Jindřicha II.

Začátek její vlády byl poznamenán smrtí jejího chotě na turnaji a příchodem na trůn jejího staršího syna Františka II. Ale jak jemu, tak i jeho bratrovi Karlu IX. bylo souzeno, aby zemřeli v rozkvětu svých sil. Zlověstná předpověď se začala uskutečňovat.

Francouzskou korunu přebírá její nejmladší syn, kterého měla velmi ráda, Jindřich III. Právě tak jako jeho bratři, i on je pod vlivem své chytré a kruté matky. Ale na druhé straně ani sama Kateřina Medicejská není schopná bránit všem jeho špatným sklonům. A tak panování Jindřicha III. bylo panováním zženštilých oblíbenců, kteří vládli zemi, jak se jim právě hodilo. Francouzi s trpkostí říkali, že u dvora zůstal už jen jediný opravdový muž - Jindřich z Guise. Celá katolická Francie na něj hleděla s nadějí. Byl potomkem slavného rodu, který se proslavil v bojích s protestanty a odpovídal představám o tom, jak by měl vypadat král. Svým rozumem i zjevem si dokázal získat lásku nejžádanější ženy Francie, Margarety Navarské.

Po divokém vraždění Hugenetů v průběhu Bartolomějské noci se Jindřich z Guise stal národním hrdinou (a současně získal černou karmu). Kateřina Medicejská, která již dlouho

toužila po spojenectví s Jindřichem z Guise v boji proti Hugenotům, teď byla doopravdy znepokojena růstem jeho popularity. Když v r. 1588 došlo v Paříži ke vzpouře, utekl Jindřich III. z hlavního města do Blois. Na podzim se tam sešla celá generalita království, aby řešila vzniklou složitou situaci. Přijel tam i Jindřich z Guise spolu se svým bratrem a spojencem, kardinálem Karlem.

Jindřich z Guise se považoval za vítěze: král mu nabídl hodnost generalissima jako výměnu za to, že se nebude ucházet o trůn. Jindřich z Guise byl nerozhodný. Problematickou situaci využila Kateřina Medicejská. Tajně přesvědčila svého posledního, ještě živého syna, aby se zachránil tím, že Jindřicha z Guise zabije. Rozšířily se zprávy, že se chystá běžná porada. Neznámí dobrodinci poslali Jindřichovi z Guise anonymní dopis, ve kterém ho upozorňovali, že je v nebezpečí života. Jindřich nad tím mávnul rukou: „Toho se neodvážím“.

V pátek 23. prosince 1588 se k Jindřichovi dostavil posel s žádostí, aby ho následoval do královských komnat. Jindřich byl právě v dobré náladě a tak bezstarostně odešel do přijímací místnosti, kde se shromažďovali dvořané. Jeden z nich se k Jindřichovi z Guise přiblížil a probodl ho dýkou. Druhého dne byl pak Jindřichův bratr zavražděn v zámecké věznici.

Vraždy v Blois nezůstaly bez potrestání. Za půl roku mnich Jacques Cleman smrtelně zranil Jindřicha III: Tím skončila historie královské rodiny Valois. Na francouzský trůn přišli Bourboni. Samotná Kateřina Medicejská už neměla možnost se přesvědčit, jak se plní předpovědi astrologů. Zemřela měsíc po smrti Jindřicha z Guise.

O vlivu karmy předků hovoří podrobně Lazarev ve své knize „Diagnostika karmy“. Zde je několik pasáží z jeho knihy, které se týkají této tematiky:

„Velice přesvědčivé potvrzení toho, do jaké míry odpovídáme jeden za druhého, jsem získal v jednom městě. Poté, co jsem skončil svou přednášku, ke mně přišla asi čtyřicetiletá žena a vyprávěla mi toto: Měla už docela velké děti, když se rozhodla mít ještě další dítě. Asi porušovala dost často vyšší zákony, protože dítě se jí narodilo, ale velice brzy zemřelo. Ani jí nenapadlo, že by mohla dítě pohřbít. Z porodnice prostě beze slova rozloučení odjela domů. O měsíc později jí zemřelo další dítě, pak druhé a nakonec třetí. Městečko, kde se to stalo, bylo malé a tak se přátelé začali zajímat, v čem je příčina a jak by mohli rodině pomoci. Jeli na poradu ke známé jasnovidce, ale ta jim řekla, že v této věci nemůže nic udělat, že musí vymřít celý rod. Tím, že zmíněná žena nechala v nemocnici své dítě, se dopustila takového přestupku, který nebylo možné odpustit.

Láska k dětem patří k vyšším vesmírným citům a jakýkoliv způsob jejího porušení, který se projeví v odmítnutí dítěte, v přání dítě nemít nebo nebyt těhotná, nemluvě už o přerušování těhotenství, zvláště v jeho pozdějších stádiích, právě tak jako odmítání jakéhokoliv člověka - nejen činy, ale i slovy, nebo dokonce jen v myšlenkách, může mít velice těžké následky.

Jedna mladá žena trpěla velice obtížnou kožní chorobou. Sděluji jí příčinu nemoci: „Vaše babička si během těhotenství přála dítě zabít; myslela na přerušování těhotenství“.

Žena mi odpovídá: „To není možné, babičce zemřelo šest dětí a přežilo teprve sedmé - moje matka“.

Dívám se, jaká byla příčina těchto úmrtí. Babička si z jakéhosi důvodu první těhotenství velice nepřála. V jejím energetickém poli se vytvořil silně působící program zničení vznikajícího života. Intenzivní pocity nenávisti při pomyslení na budoucí dítě, zůstaly v podvědomí a při každém těhotenství se znovu uplatnily. Bez ohledu na to, že později si děti přála, se jednou vytvořený program stále uplatňoval.

Tento program existuje trvale v podvědomí v energetickém poli ženy, která sedí právě přede mnou a vyvolává u ní vážná kožní onemocnění.

Mechanismus karmy

Ted' se seznámíme s tím, jak se u člověka karmický mechanismus rozvíjí. Pokud o tom nic nevíme, tápeme v temnotách, ale jakmile se s ním seznámíme, jsme schopni stanovit i svou vlastní diagnózu a pracovat na své karmě. Znovu nám, i v této věci, může pomoci Patandžaliho Jóga sůtra, kde se o tom praví: „Dozrávání plodů karmy je doprovázeno neuvědomělými dojmy, které jsou nerozlučně spojeny s předchozí aktivitou. Jen ty se mohou při novém zrození projevit.“

A jak závisí vjemy, které si neuvědomujeme, na naší předcházející aktivitě? Nebo obecněji - jaký vliv na nás mají naše činy?

Začneme od začátku. Muž a žena se do sebe zamilovali. Sladký pocit lásky je přivádí do vzájemného objetí. Vzájemné laskání tento pocit posiluje a přidává k tomu další pocity. Vzniklý cit je navzájem spojuje v mnoha dimenzích prostoru současně. „Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přidržeti se bude manželky své, i budou v jedno tělo. (Bible, Kniha Genesis, 2,24). Takovým způsobem se tvoří „Místo zrodu“, resp. počátek rodu (zvláště v případě, když je manželský svazek pevný).

Slastný pocit umožňuje jít níž nebo výš, tj. dostat se do těch rovin prostoru, kde existuje vědomí (pole vědomí), které se chce materializovat (získat tělo). V tibetské terminologii se praví, že „vědomí bloudí v bardu“.

Vrcholem slasti je orgasmus. V jeho průběhu se otvírá „místo výstupu“. Muž začíná bezděčně intenzivněji dýchat. Tento mechanismus nejen že umožňuje vědomí opustit „bardo“, ale s pomocí dýchání se dostat i do těla muže a pak do vyvrhovaného semene. Proto je vědomí (pole vědomí) obsaženo zejména v semeni muže, kdežto žena poskytuje fyzické tělo. Když se vědomí spojuje s vaječnou buňkou, aktivizuje ji a začíná vytvářet fyzické tělo.

Vědomí se tedy z barda (prostorových sfér) dostává v okamžiku početí do semene a pak do dělohy.

Víme, že se pak vajíčko začíná dělit a výsledkem tohoto dělení je lidský plod a poté člověk. Nevíme ale, díky čemu se tak děje. Vysvětlení můžeme najít v „Čžud-ši“. Ukazuje se, v souladu s buddhistickou představou světa, že se vědomí může vtělit ve světě fyzických forem do jedné z šesti podob živých bytostí.

Existuje šest druhů zrození: zrození božské, zrození v podobě asury, zrození lidské, zvířecí, zrození v podobě hladového ducha-prety a zrození v pekle. Zrození lidské je považováno za nejvýhodnější, protože jen člověk je schopen se zabývat zdokonalováním své duchovní podstaty, což zase ve svém výsledku vede k osvobození se od všech nedostatků a hříchů, vlastních duši a tělu.

Zamysleme se tedy podrobněji nad tím, jakými složkami je vědomí tvořeno a jaká je funkce těchto jednotlivých složek.

1. Existuje jakási neměnná podstata všeho, kterou některá náboženství nazývají Bohem. V ní má svůj počátek i každý člověk.

2. Tato neměnná podstata všeho si musí být vědoma i sama sebe, jako něco, co se odlišuje od všeho ostatního. Aby to bylo možné, musí existovat orgány cití, které „podají zprávu“ o tom, co je „Já“ a co k „Já“ nepatří. Musí existovat i orgán, který provádí syntézu, v němž se informace od jednotlivých orgánů cití zpracovávají. Ten nazveme rozumem.

K tomu, aby si „neměnný základ všeho“ (Boží jiskra) uvědomil své osamostatnění, musí obsahovat tři složky: orgány, cití, paměť a rozum.

3. Pro další pronikání do světa fyzických forem je nutné mít nějaký soubor programů jednotlivých realizací (v souladu s buddhistickou koncepcí je jich šest druhů) a přání určitou realizaci uskutečnit. Tímto způsobem musí „kořen“ obsahovat soubor programů vývoje a mechanismus, s jehož pomocí může „kořen“ získávat energii nutnou pro realizaci vybraných programů průniku do světa fyzických forem.

Souhrn všeho, co je obsaženo v uvedených třech bodech, tvoří jediný duchovní organismus, nazývaný duchem.

Duch se pohybuje ve specifických prostorových sférách (tibetsky bardo) a jediné orgasmus rodičů (hlavně muže) jej odsud vytahuje a směřuje do matky, kde aktivizuje vaječnou buňku, u níž pak dochází k dělení. Zahájení výběru je možné vysvětlit tím, že duch, který „projde mužem“, se uchytí k hmotnému nosiči, spermatu. Jestliže je struktura spermatu normální, duch se něm udrží. Když pak sperma pronikne až k vajíčku, dojde k předání informace a aktivizaci programu vývoje člověka.

Co vlastně reprezentuje aktivizace vaječné buňky k dělení? Především to znamená, že se zapojil mechanismus získávání energie z okolního prostředí. Je to mechanismus, známý jako „Síla kundalini“. Kundalini vytváří energetická centra, jimiž se čerpá energie nutná pro stavbu. Tato energetická centra, čakry, jsou umístěná v určité prostorové dimenzi, odkud čerpají příslušnou energii. Východní tradice nazývá energie vytvářené čakrami „živly“. Tyto živlové energie tvoří kostru, na kterou se pak „nalepuje“ fyzické tělo.

Je pět živlů: „země“, „voda“, „ohně“, „vzduch“ a „prostor“. Nepřítomnost kteréhokoliv z nich znemožní další vývoj embrya. Bez živlu „země“ se nemohou vytvořit pevné části těla (svaly, kosti, orgán čichu), protože tyto části těla se tvoří na základě vlastností, které tvoří podstatu tohoto živlu. Bez živlu „vody“ se nemohou tvořit tekuté části těla (krev, vlhkost organismu, orgán chuti), bez živlu „ohně“ schopnost tvořit teplo, trávicí schopnost organismu a orgán vidění, bez živlu „vzduchu“ cirkulační procesy probíhající v organismu (dýchání, krevní oběh, peristaltika, rytmus bdění a spánku, u žen menstruační cyklus), bez živlu „prostor“ - tělesná forma, vnitřní dutiny organismu, schopnost slyšení a orgán řeči.

Síla kundalini, čakry a živly, tvoří informačně-energetický základ člověka, který „obaluje“ ducha a vytváří tak to, co nazýváme duší. Duch a duše kombinují hmotné částice uvnitř matky tak, aby co nejvíce odpovídaly jejich vlastnostem a funkcím. To, co z hmotných částic vytvoří a čím potom, s pomocí svých energií, manipulují, nazýváme tělem.

Po narození se člověk musí přizpůsobit novým existenčním podmínkám. Aby to bylo možné, vytváří program zajišťující vývoj určité orgány. Zde se znovu opakuje to, co se odehrálo již na předcházející úrovni. Jako první začínají u dítěte pracovat orgány vnímání, které vytvářejí banku informací, paměť. Na základě orgánů vnímání a paměti se tvoří rozum, který je nástrojem jejich vzájemné koordinace. Informace přijatá orgány vnímání je porovnávána s informací uloženou v paměti a na základě toho je pak vydána obecná odpověď a doporučení k jednání. Jestliže např. člověk neviděl nikdy banán, není v jeho paměti nic o tom, jak banán vypadá, jak chutná, kdy a se jí apod. Když má člověk banán poprvé v ruce, nemusí vědět, jak ho má jíst - jako jablko nebo jako salám? Pak zjistí, že ho napřed musí oloupat jako salám, ale ne přesně tak jako salám, a pak je ho možné jíst podobně, jako jí jablko, ale také ne přesně tak, jako jablko. Jestliže si to jednou člověk vyzkouší, uloží do své paměti všechno, co se banánů týká a příště, když se mu nějaký banán dostane do ruky, už nepřijde do rozpaků. Smyslové orgány zprostředkují informaci o banánu, ta je porovnána se záznamy v paměti a pak je vydána doporučující informace.

Smyslové orgány, paměť a rozum dospělého člověka se nazývají *vědomím*. Vědomí je v sobě integruje (smysly, paměť a rozum) a reprezentuje orgán poznávání světa i sebe samého.

Ted' můžeme formulovat, že člověk - to je duch, duše, tělo a vědomí. Odsud také pramení přesvědčení tradované od dávnověku, že: „Tělo je chrám ducha a duch je chrámem Boha“. Ducha, duši a vědomí můžeme označit termínem *pole vědomí* člověka.

Ted' se budeme zabývat tím, jak na nás působí naše aktivita - jak působí na našeho ducha, duši, tělo a vědomí.

Člověk se právě narodil. Díky jeho smyslům u něj začíná vznikat paměť. Díky jakému mechanismu se toto vše může odehrávat? Zde nám může pomoci analogie s počítačem. Libovolná informace, kterou má k dispozici duše člověka (je v jeho informačně-energetické oblasti) vytváří odpovídající energeticko-informační „uzel“, který je schopen vyvolat prostorovou přestavbu hmotných částic, což zpevní „záznam informace“ a tedy i paměť. Časem se tak u člověka vytvoří velká zásoba takových uzlů, paměť. V ní je vše uspořádáno v souladu s jednotlivými smyslovými orgány (obrazová paměť) a logikou (logická paměť).

Silné signály, neobvyklé logické konstrukce, které člověk získává v průběhu silné emoční zátěže, jsou jevy, vytvářející silné „uzly“. Dlouhotrvající intenzivní prožitky splétají z takových „uzlů“ silné provazy. V průběhu takové aktivity se spotřebovává energie jednak na vytváření těchto „uzlů“ a pak na jejich aktivizaci v průběhu prožívání.

Ve starých jógických textech se hovoří o zabarvujících vlastnostech vědomí. Tím je míněno, že jestliže se člověk dívá, poslouchá, hmatá, čichá atd., vznikají v jeho vědomí děje spojené s vnímáním prostřednictvím smyslů a podle „katalogu“ paměti se tyto vjemy porovnávají s tím, co je v paměti již uloženo a mysl vydává informaci, že se jedná o tu či onu věc, která má ty či ony vlastnosti a je vhodná pro to či ono, atd. Tento děj se nazývá zabarvováním vědomí (U nás hovoříme obvykle o asociaci. - Pozn. překl.).

Nyní se budeme zabývat tím, k jakým změnám dochází v poli vědomí člověka v době od narození do smrti. Smyslové orgány jsou trvalým zdrojem informací jak o okolním prostředí, tak i o nich samých. Paměťová banka se těmito informacemi neustále doplňuje. Mysl na základě těchto informací vytváří a uskutečňuje nejrůznější modely chování (informační spoje) pro určité životní situace a „třídí“ je podle užitečnosti a příjemnosti pro vědomí a fyzické tělo. Současně s tím se v energetické formě, která má ohraničenou, veščitou podobu, spojuje stále větší množství energie do informačních uzlů. Zvláště velké množství energie je vázáno různými přáními (týkajícími se vlastnictví, různých příjemností, vlastního uznání, důvtipu atd.) a prožíváním jejich uspokojování (strach, smutek, hoře, soucit, pochybnosti, rozčarování, hněv, radost, uspokojení, apod.). Následkem toho všeho se čistá, lehká energie pole, kterou má novorozenec, zatěžuje a u starého člověka je zašpiněná, zatížená. Jestliže se v poli vědomí hromadí informační „uzly“, znamená to, že se vytváří karma.

Kvalita vytvářené karmy závisí na tom, kolik informačních „uzlů“ kladné a záporné zkušenosti se během života člověka nahromadí. Zvláště je nutné zdůraznit, že nejsilnější vliv na pole vědomí mají prožitky a přání, která má člověk při umírání. Ty se v následujícím životě projeví s největší intenzitou. Příklady, které jsme si uvedli - se Sabrinou, která se bála ohně a s Angelou, která se bála ponížení, tento jev zvláště dobře potvrzují. Ve starotibetské terminologii se tyto předsmrtné prožitky a přání nazývají *kléša*.

Ted' se dostáváme k tomu, abychom se seznámili s takovými pojmy, jako je *vědomí a podvědomí*. Z toho, co již bylo řečeno, víme, že existuje vědomí ducha a vědomí osobnosti člověka. Vědomí ducha se týká problémů ducha, vědomí osobnosti je jakýsi „orgán

přízpusobení“, s jehož pomocí člověk žije ve čtyřrozměrném prostoru (v našem fyzikálním vesmíru).

Všechno, co člověk v průběhu života prožívá, všechno jeho vnímání a myšlenky, to vše se ukládá do dvou pamětí, které člověk má - do paměti duše a těla (informačně-energetické pole v mozkových strukturách) a do paměti ducha. Vědomí („jemné“ orgány čítí, paměť a rozum) ducha obvykle nazýváme *podvědomím*, vědomí, vztahující se k fyzickému tělu („hrubé“ smyslové orgány, paměť a rozum) jsme zvyklí nazývat *vědomím*.

Když člověk umírá, začíná zpětně „ponořování se“ do prostorových sfér. Jako první se rozpadá úroveň čtyřdimenzionálního prostoru - fyzické tělo člověka. Potom se postupně začínají rozpadat energie, které tvoří duši (v souladu s naší tradicí to trvá čtyřicet dní). Jestliže k tomuto rozpadu z nějakých příčin nedojde, dochází k tomu, co lidé nazývají zjevováním se. Takový člověk se zdržuje v prostorových sférách, které jsou blízké čtyřrozměrnému prostoru a když si to přeje, je schopen se ve čtyřrozměrném prostoru zjevovat. Při tom si zachovává i své vědomí.

Rozpad duše znamená, že se člověk noří do stále hlubších prostorových sfér. Při tom vědomí, na které jsme běžně zvyklí, mizí. Nakonec zůstává jen samotný duch, v jehož paměti jsou zapsány všechny naše zkušenosti, prožitky, přání atd.

Duch se dostává do prostorových sfér, které odpovídají zkušenosti, kterou v životě získal. V těchto prostorových sférách pak dochází k jeho přeměně v souladu se získanými zkušenostmi.

Tato přestavba znamená, že informační „uzly“ z předchozího života se dostávají do programu rozvoje ducha (který se nachází v podvědomí) a způsobují tam odpovídající změny. Potom v průběhu dalšího vtělení budou všechny procesy rozvoje lidského organismu, psychiky a dokonce i osudu probíhat s ohledem na „vestavěnou“ zkušenost, tj. na získanou karmu.

Své předchozí životy si pamatuje málo lidí. Podle tibetských představ existují čtyři druhy vědomí: vědomí běžného člověka, když vstupuje do matky, si své předchozí životy nepamatuje a není si vědomo svých budoucích životů. To pak trvá i po dobu přebývání v novém těle. Vědomí toho, kdo vstoupil na stezku, si v průběhu těhotenství pamatuje životy předchozí a předvídá budoucí, ale během těhotenství na to vše zapomíná. Vědomí bodhisatvů a pretů je takové, že si jak během těhotenství, tak i potom pamatují svá předchozí zrození, předvídají zrození budoucí a tuto vědomost si zachovávají i v novém těle. Bodhisatvové si místo svého nového zrození sami vybírají.

Vraťme se ale teď zpět k mechanismu vlivu zkušenosti předchozího života na průběh formování lidského těla. Korektury, které se dostaly do programu řídicího vývoje, mají především vliv na tvoření energetických center a jejich prostřednictvím pak na vytváření jednotlivých žvlů, tvořících energetickou kostru. Následkem těchto vlivů máme každý určitou velikost, tělesné proporce, i vlastní fyziologii a psychiku. Vážné deformace vývojového programu způsobují vývoj zrůdy. Proto má každý z nás takový organismus, vnější vzhled a charakter, jaké si vypracoval svou předchozí aktivitou.

Ale to ještě není všechno. Čas karmické zkušenosti se projeví postupně během života. Ukazuje se, že karmický „uzlíček“ je ukryt ve skryté, neprojevené podobě v hloubi podvědomí a čeká na svůj čas. Když je pak vnější situace podobná té, díky které se vytvořil, začíná s ní rezonovat a přechází do funkčního stavu. Zářivým příkladem toho je Sabrinin případ. Představa ohně u ní vyvolávala neuvěřitelně silné prožitky a *neadekvátní jednání*, přičemž o vlastní příčině toho všeho neměla nejmenší tušení.

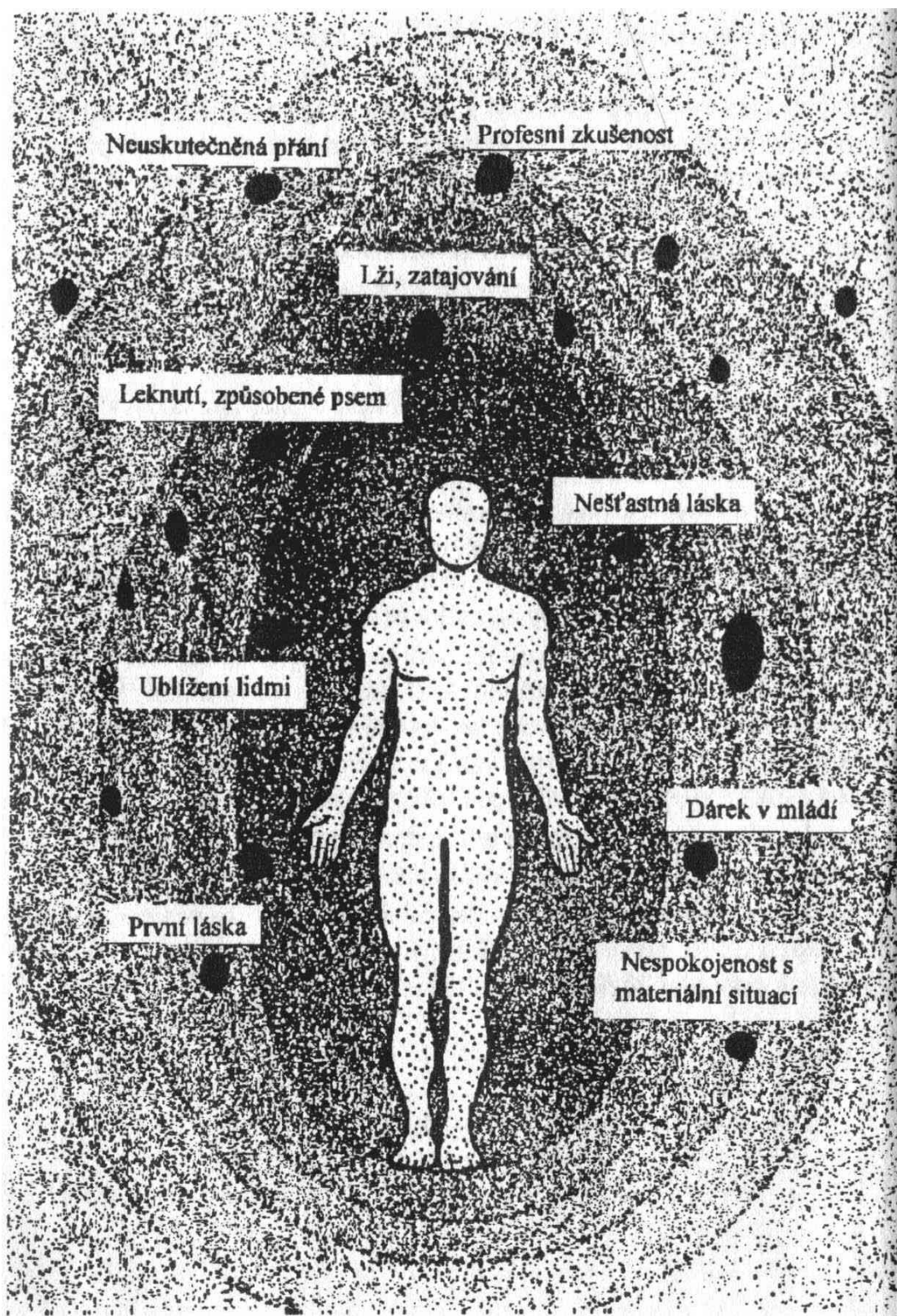
Jogíni znali tento stav už velice dávno a Patandžali v Jóga sútře o tom píše následující: V závislosti na stupni své projevenosti, se karma uložená v podvědomí dělí na dřímající, oslabenou, přerušenu a zcela rozvinutou.

Dřímající karma jsou informační „uzly“, které se sice nacházejí v energetické struktuře člověka, ale nejsou ničím aktivizovány. A může uplynout celý život, v jehož průběhu se nevyskytnou žádné vnější okolnosti, které by je aktivizovaly. Budou dřímat tak dlouho, dokud v některém z následujících životů je nějaké životní okolnosti nebudou aktivizovat. Kdyby byla např. Sabrina v průběhu celého svého života neviděla oheň, její chování by bylo zcela normální a od ostatních by se ničím nelišila.

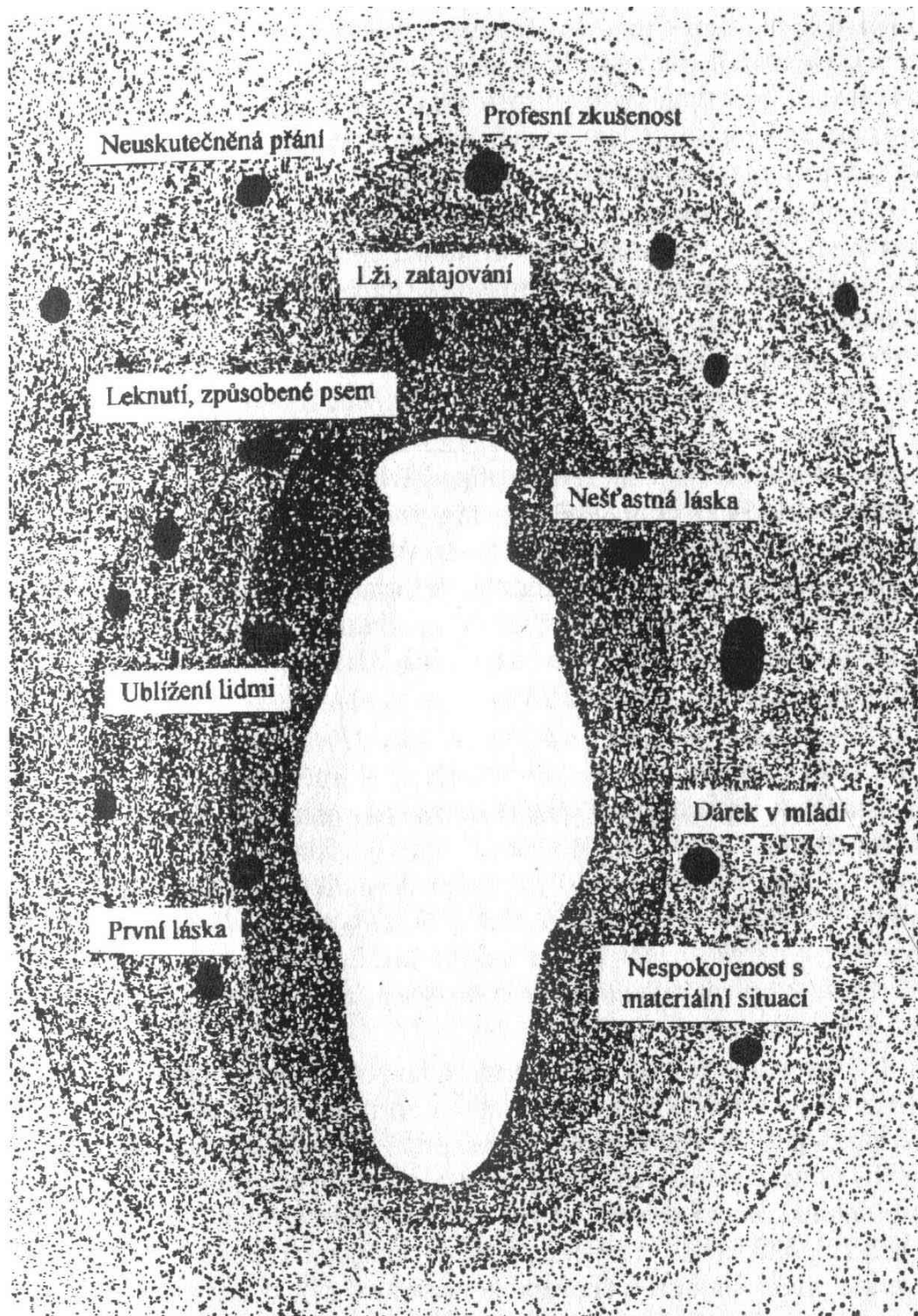
Oslabená karma je taková, kdy její aktivizace byla způsobena nějakými vyššími okolnostmi. Ale pak už celý následující život probíhal způsobem, kdy už se žádná další aktivizace nevyskytla. Ale naopak, docházelo k událostem opačného charakteru. Například kdyby se Sabrina setkala s ohněm jen dvakrát ve svém životě a pak už by ho nikdy neviděla.

Přerušená karma se vyskytuje tehdy, když plný rozvoj karmického „uzlu“ je dočasně přerušena aktivizací nějakého jiného „uzlu“.

Plně rozvinutá karma - působení karmického „uzlu“ se projevuje v plné míře. Například to, co se dělo se Sabrinou, když viděla oheň v jakékoliv podobě, je karma plně rozvinutá, která přináší své plody.

Člověk, zatížený karmickou zkušeností. Tmavé skvrny označují karmické „uzly“, obsahující nějakou informaci, jejímž obsahem jsou emoce, jako otřes, přání apod.

Energetická struktura mrtvého člověka. Fyzické tělo tu není. Zůstala jen duše a duch. Program dalšího vývoje obsahuje karmické „uzly“.

Hovořili jsme už o tom, že *uzrávání karmy* v sobě zahrnuje tři činitele, které podmiňují kvalitu nového zrození: jeho podobu, délku života a životní zkušenost. Co z minulého života ovlivňuje život současný? Podle Jóga sútry ten, kdo páchá násilí, odsuzuje své vědomí a organismus ke ztrátě energie. Není to to, co je vlastní příčinou dlouhotrvajících chronických nemocí?

Následkem strádání oběti je budoucí strádání v dalším zrození. Průběh některých chronických chorob (například hemoroidy, zánět pohrudnice, astma) je doprovázen bolestí a mravním strádáním. Není to vlastní příčina těchto nemocí? Tím, že zabíjí jiné, zkracuje člověk život sám sobě. Dokonce i tehdy, jestliže ještě před zabitím nahromaděné dobré skutky předurčily šťastné zrození, nebude mít nový život dlouhého trvání.

V některých případech se může karmická informace realizovat velice rychle, ještě ve stávajícím životě (případ Sabriny). Opakované zlo, znovu a znovu páchané v emočně silně vypjatém stavu na těch, kteří jsou zachvácení strachem, jsou důvěřiví, nebo lidem zasluhujícím vysoké vážnosti nebo lidem obětavým, může vyvolat odplatu velice rychle. Nejzajímavější na tom je, že v takovém případě zpětný ráz víc pobuřuje ty, kteří strádali nevinně. Podívejme se, na co si například vzpomíná V. L. Sucharevská o P. K. Ivanovu (Historie „Parseku“ Voroněž 1991):

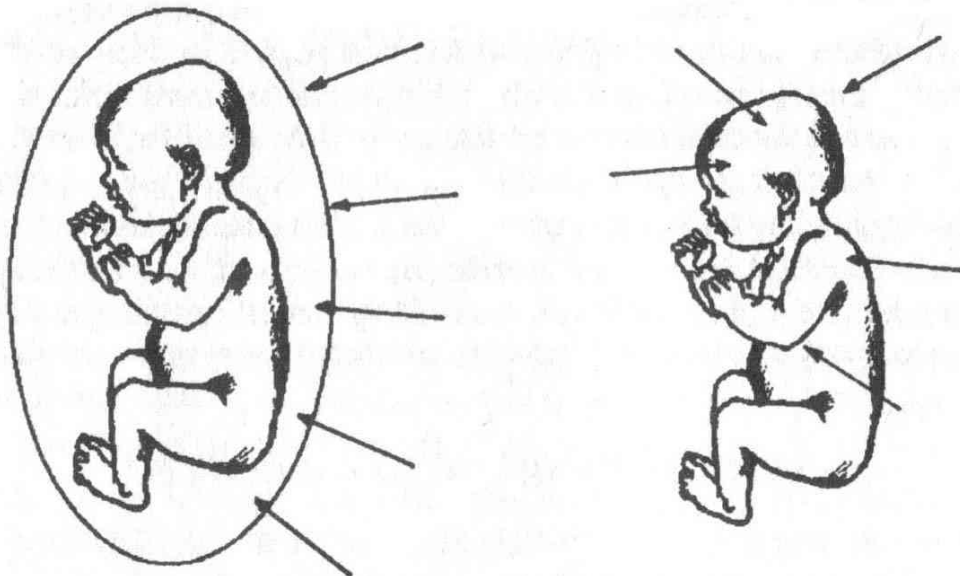
Byl to výpad na Učitelovo Dílo a Ideu: Právě když se Učitelovi na Čuvilkinom Bugru narodilo dítě (Porfyrij Komějevič zařídil, aby porod probíhal tam, protože podle jeho názoru se na onom místě měl narodit příští Učitel lidstva. - Zde i v dalším jsou u citací poznámky Geneši), sjeli se tam krajští i okresní hodnostáři. Předseda zemědělského družstva (Akimov) udeřil Učitele do prsou. Učitel říká: „Udeřil jsi mne pěstí do prsou, já to strpím a vydržím to. Ale já tebe udeřím tak, že se už nikdy nezvedneš!“ a předseda, který Učitele udeřil pěstí do prsou, zemřel během čtrnácti dnů: a byl to člověk zcela zdravý“.

Ted' uvedeme příklad vlivu karmického poškození ve vztahu k uzdravení. Karmické znečištění je nerozvinutá informace z minulého života, která existuje v poli vědomí člověka. V současném vtělení může poškodit program stavby fyzického těla a být tak příčinou vrozených deformací. To podmiňuje individuální charakteristiky stavby těla každého člověka. Informace ukrytá v paměti při aktivizaci vnějšími příčinami vyžaduje pro sebe velké množství energie, které odebírá z energetické struktury člověka a současně vytváří energetické „zárodky“ - základní příčiny budoucích onemocnění. To se pak přímo i nepřímo projevuje na délce života člověka. V závislosti na tom, jakou informaci člověk získal v předchozích životech, se u něj projevuje tendence k různým aktivitám, potřebám, k prožívání určitých životních situací. V souladu se svou karmou se někteří zabývají tím či oním způsobem sebeuzdravování a sebezdokonalování a jiní naopak jen vše popírají a o všem pochybují. Jak podle Jóga sútry, tak i v souladu s vlastním pozorováním autora se člověk, který se zbavil různých karmických nečistot, mění vnějškově (získává jiný výraz obličeje i jiné tělesné proporce) i vnitřně (jinak uvažuje, je psychicky stabilní, dobrý, pozorný, trpělivý), je mnohem výkonnější (můžete si to uvědomit, když s ním komunikujete - současně s ním se koupete v energii, dobíjíte a obnovujete se), má větší vytrvalost (je schopen déle bez únavy pracovat) a je zdravější (nemoci ho opouštějí, aby se už více neobjevily).

VEDLEJŠÍ INFORMAČNÍ ZNEČIŠTĚNÍ

Víme už, že pole vědomí člověka pod sebou „tvorí“ fyzické tělo, tj. jeho pole je tvořena struktura všech tkání, buněk i jejich částí. Jestliže vědomí z nějakého důvodu na chvíli fyzické tělo opustí (ztráta vědomí, narkóza, hluboká hypnóza), jeví se tělo jako ideální předmět, do kterého se může „zapsat“ nežádoucí informace z okolí (osvětlení, šumy, hlasy, informace

z jiných smyslů, atd.). Za normálních okolností se taková vedlejší informace rozptýlí energiemi, které se nacházejí v poli člověka. Ale v případě, kdy tu nejsou, energetická složka šumové informace ovlivňuje strukturu buněk, samotné buňky i tkáň. Tak se do těla dostává „otisk“ informace, která se pak aktivizuje pokaždé, když se něco podobného v okolí člověka odehrává. Jestliže např. člověk v případě nějakého úrazu ztratí vědomí, lidé v jeho okolí pronášejí nejrůznější výroky („zemřel“, „zastavilo se mu srdce, nedýchá“), které se „zapisují“ do jeho fyzického těla. Po nějaké době tento člověk přijde k vědomí a všechno se vrací do normálních kolejí. Ale později, v průběhu nějaké běžné životní situace, zaslechne výrok podobný onomu „zastavilo se mu srdce, nedýchá“ a to u něj vyvolá bolesti srdce nebo dýchací potíže a nakonec to může vést i k vážnému onemocnění. Takové vedlejší informační jevy mohou vznikat už v okamžiku početí. Energetická forma v této době ještě není dostatečně pevně spojena s dělicí se vaječnou buňkou a snadno se uvolňuje, když matka kýchne, ořese se, někdo do ní strčí apod. V období bezvědomí se do plodu zapisují slova, která vysloví matka, otec, nebo kdokoliv, kdo je právě poblíž. A co je nejzajímavější, takto zapsaná smyslová informace se neaktivuje dříve, než dítě vyroste do té míry, aby bylo schopno smysl toho, co bylo vyřčeno, pochopit a tato slova musí znovu slyšet. Výsledkem této souhry okolností je pak aktivizace toho, co bylo dříve zapsáno, což vyvolává nenormální reakce organismu a může vést i k onemocnění.

Tělo člověka je trvale podrobováno nejrůznějším informačně-energetickým vlivům. Energetická forma je svými vlastními energiemi buď rozptýlí nebo asimiluje. V levé části obrázku je energetická forma znázorněna elipsou, uvnitř které se nalézá fyzické tělo. Šipky ukazují směr energeticko-informačních vlivů, které se od energetické formy odrážejí.

Průnik nejrůznějších informačně-energetických vlivů do fyzického těla (pravá část obrázku) a tvoření „zápisů“, umožněných dočasným zmizením energetické formy (ztráta vědomí). Tyto záznamy se budou trvale aktivizovat při výskytu podobných okolních podmínek, a budou způsobovat špatnou funkci organismu. Při časté aktivizaci těchto „záznamů“ to pak nutně vede k vážným, farmakologicky neléčitelným nemocem.

V průběhu života získává každý člověk velké množství takových záznamů a při jejich aktivizaci jedná nekontrolovaně a škodí při tom sobě i ostatním kolem sebe. Když v takovém stavu člověk něco způsobí, snaží se ospravedlnit, aniž by chápal pravou podstatu toho, co se stalo. Těchto nežádoucích defektů, zapsaných ve fyzickém těle, je nutné se zbavit.

Všimněme si i následující skutečnosti: člověk se opakovaně dostává do situací, kdy určité okolnosti a výroky záznamy aktivizují. Protože nerozumí podstatě toho, co se děje, začíná se podobných situací obávat a začíná se u něj projevovat neuróza, pocity méněcennosti a různé nutkavé myšlenky. Je zřejmé, že hovořit o tom, že je takový člověk zdravý, není dost dobře možné. Kromě toho taková aktivace časem vyvolává neléčitelné nemoci. Přitom je třeba si uvědomit další skutečnost: stačí, abychom změnili okolí, ve kterém člověk žije a které aktivuje informaci, která je v něm zaznamenaná, aby se zdravil.

Vždy doporučuji, aby člověk pečlivě vyhodnotil své nenormální chování v určitých situacích, při určitých výrociích apod. Jestliže např. na hrubost odpovídáte hrubostí, na rýpnutí jízlivostí apod., znamená to, že máte v sobě nějaký záznam, který reaguje na hrubost, rýpnutí apod. Stávající situace ve vás aktivuje jen to, co tu už je a výsledkem je, že se záznamy projeví. A na to musíte vynaložit energii a provést nějaké nekontrolované jednání.

Na fyzickém těle je od okamžiku početí zapsáno mnoho nejrůznějších informací. Ale aktivují se jen tehdy, jsou-li vyprovokovány okolnostmi.

ZNEČIŠŤUJÍCÍ VLIV ROZUMU

Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, musí trpěti soud. Kdož by pak řekl bratru svému: Rácho, povinen bude před radou státi; a kdož by řekl: Blázne, musí pekelný oheň trpěti.

Evangelium Sv. Matouše 5.22

Když jsme se zabývali složením lidské bytosti, zjistili jsme, že existuje duch, duše, vědomí a tělo. Přitom musíme zdůraznit toto: aby se duch mohl projevit na hmotné úrovni, musí se do ní ponořit. Jinými slovy, duch není schopen bezprostřední vzájemné interakce s hmotou (fyzickým tělem), protože je tu velký rozdíl jejich prostorových úrovní a tak vytváří řadu energetických mezistupňů, z nichž každý je hrubější než ten předchozí. Je nutné vytvořit v prostoru řetěz s množstvím energií - duši, která může vstupovat s fyzickým tělem do interakce. Proto také myslitelé dávnověku dělili lidské tělo na několik úrovní, z nichž každá měla svou roli.

Duch je podle nejstarších jógických představ pánem představení - divákem, zatímco duše, vědomí a tělo jsou herci.

Jinými slovy řečeno, náš současný život je scénou, na které se odehrávají různé životní situace - to jsou kulisy a naše vědomí spolu s tělem je hercem, přehrávajícím v průběhu života nejrůznější role: malé dítě, hloupého výrostka, zamilovaného mladého člověka, dospělého plného starostí o rodinu a nakonec životem unaveného starce. Duch to všechno nezúčastněně pozoruje a do jeho paměti se naše každodenní činnost ukládá tak, jako na filmovém záznamu. Představení, náš život, končí, duch vstává, odchází a filmový záznam si odnáší sebou. Herci i dekorace zůstávají, už jich není zapotřebí.

Přichází další vtělení: duch se připravuje na nové představení, kde bude znovu sledovat děj, probíhající podle předem napsaného scénáře, s hlavními aktéry (duší, vědomím a tělem), které sám vytvořil. Bude opět pozorovat jejich bolesti, radosti, lásku i nenávisť, úspěchy i porážky a vše ostatní - je přece divák. Důležité je uvědomit si, že intenzitu pocitů a způsob jejich prožívání jen jako divák sleduje. Co se týče jejich dělení na kladné a záporné - to je něco, co zůstává jen na filmovém pásu, jeho samotného se to netýká.

To vše staří jogíni nazývali *skutečným chápáním své vlastní podstaty*. Ale v životě se věci odehrávají trochu jinak: člověk se neztotožňuje s pozorovatelem, s duchem, ale s hercem, vědomím a tělem. Takové ztotožňování se nazývali staří jogíni nevěděním a pokládali ho za hlavní příčinu všeho zla.

Máme-li přistupovat k jednotlivým „úrovním“ lidské bytosti v pořadí jejich důležitosti, pak nejdůležitější je pro nás duch. Dalším v pořadí významu je duše, jako orgán, s jehož pomocí duch řídí a předává své volní úsilí do hrubohmotnějších energetických vrstev. Nejméně významným je fyzické tělo, nástroj, které je konečným článkem řetězu, kde končí volní úsilí ducha.

V průběhu života vědomí, které je středním článkem mezi duchem a fyzickým tělem, se z důvodu své nevědomosti ujímá „vlády“ a nutí člověka k činům, o které odporují jeho skutečné podstatě. Tyto činy pak vytvářejí karmu, která člověka nutí opakovaně vstupovat do dalších vtělení ve světě fyzických forem.

Nyní se budeme zabývat aktivitou vědomí a tím, co může způsobit. Podle Patandžaliho „Jóga sútry“, se aktivita vědomí projevuje skutečným poznáním, v omylech, přemýšlení (tvorbě myšlenek), ve snech a v paměti. Protože se zabýváme problémem očisty energetické struktury, bude nás nejvíc zajímat problematika *omylů a tvorby myšlenek*.

Omyly

Příčinou omylů je „paterá nevědomost“: vlastní nevědomost, egoismus, touha, nenávisť (nepřátelství) a touha po životě.

Vlastní nevědomost. Touto otázkou jsme se zabývali již dříve a tak vás odkazuji k výše uvedenému materiálu. Příčinou nevědění je *tupost*.

Egoismus. Člověk se ztotožňuje s vědomím a tělem. Vědomí je svou podstatou orientováno na zajišťování potřeb fyzického těla. To znamená, že je všechno tříděno do dvou velkých kategorií: to, co je pro tělo příjemné, a co je pro ně nepříjemné.

Touha. To, co je pro tělo příjemné, co uspokojuje vrtochy rozumu, je spojeno s pocitem příjemnosti a uspokojení. Tíhnutí člověka k uspokojování těchto pocitů nazýváme touhou. Nejčastěji je předmětem touhy to, co uspokojuje fyziologické potřeby člověka - jídlo a pití, pohlavní obcování s lidmi opačného pohlaví, uspokojování choutek mysli - majetek a moc. Z toho všeho plyne, že příčinou veškeré touhy je *slast*.

Nepřátelství. V honbě za slastí se člověk střetává s překážkami při jejich dosahování. To způsobuje pocit nespokojenosti, utrpení a nepřátelství ke všemu, co stojí v cestě získání slasti. Z toho plyne, že příčinou nepřátelství je *strádání*.

Touha po životě. Touha po životě dokazuje skutečnost předchozí zkušenosti smrti a strádání, které je s ní spojené, a zároveň ukazuje na největší omyl člověka - ztotožnění se s vědomím a tělem, jehož existence je omezena trváním jednoho života. Tento omyl nutí člověka dopouštět se největších přestupků, které pak jeho karmu velice silně zatěžují a jsou příčinou jeho dalších neúspěšných životů. Strach o život svůj i svých nejbližších mu paralyzuje vůli a zdravý úsudek, způsobuje, že se člověk stává spolupachatelem masových přestupků jak vůči ostatním lidem, tak i vůči Přírodě. V dějinách lidstva je jen málo lidí, pro které má čestné a nekompromisní plnění lidských *povinností* vyšší hodnotu, než jejich vlastní pohodlí a život.

Tvorba myšlenek

Naše vědomí v roli řídicího orgánu má schopnost na základě zkušenosti předvídat svou budoucí aktivitu nebo se nořit do situací prožitých v minulosti. Předvídaní něčeho nebo pohroužení se do minulosti vyvolává proud myšlenek, které mají podobu vnitřní řeči, nebo vytváření představ, případně obojího zároveň. Je přirozené, že se to děje na úkor energie pole vědomí.

Vnější výrazem tohoto děje je napětí jednotlivých částí těla, odpovídající výraz tváře, držení těla, způsob chůze, rychlá unavitelnost. Následkem takového děje se řídicí orgán mění na parazitující nadstavbu, která je zdrojem nejrůznějších myšlenek. Takto vznikající tok myšlenek se neustále honí hlavou člověka, neustále se trochu mění a přibírá nové podrobnosti. Výsledkem je, že duch předává svou „vládu“ tomuto mocnému toku myšlenek (vnitřní monolog spolu s představami), což může vést až k záhubě člověka.

Do myšlenek se nám například trvale vtírá melodie populární písničky, část reklamy, kterou jsme shlédli v kině, rozhovor, který se nás nějak dotkl atd. Tato aktivita z nás odčerpává energii a silně nás oslabuje. Zvláště silně na nás působí dlouhodobá a intenzivní vzpomínka na urážku, ponížení, hoře, žárlivost nebo mstu. Jestliže se do takové situace dostaneme, je důležité, abychom si sami pro sebe ujasnili, v čem jsme si jisti a co je určováno naším hněvem nebo hořem a abychom nedovolili svému „sluhovi“ nás ovládat.

STAROST

Jak budu žít? Proč se mám starat o děti? Musím ještě zaplatit za byt. Všechno je tak drahé. Bude zima, musím si koupit zimní boty a zásobu brambor. Tátovi je špatně a lék nemohu sehnat. Co mám dělat?

URAŽENOST

Zapomněli na mě. Přitom jsem jim věnovala tolik času a práce. Vždycky jsem jim vyhověla. A oni? Jak mě to mrzí.

MSTA

Ale já jim ukážu! Ukážu jim, zač je toho loket! Nenechám to jen tak. Ať poznají, že nejsem jen tak někdo.

HNĚV

Mizerové! Hlupáci! Chtěli byste jen z ostatních tahat peníze. Jsem zlá.

LÍTOST

Jak jsem nešikovná. Všichni ostatní si žijí dobře. Jen mně nic nevychází. Je mi líto sama sebe.

Proces tvoření myšlenek. Člověk si neuvědomuje, že se stává „továrnou“ neustále produkující nikomu nepotřebné myšlenky a představy. Ty se mu pak trvale honí hlavou a přetvářejí ho, aniž by si uvědomil, že se stává vtělením msty, pomluv, starostlivosti apod.

Každý musí kontrolovat svou tvorbu myšlenek a v případě potřeby ji včas přerušit, protože jinak dochází k oslabení organismu a objevení se nepochopitelných nemocí.

Naše úvahy doplníme ještě pozorováními Williama Buttlera. Ve své knize „Jak číst auru“ upozorňuje, že konkrétní myšlenkové formy (závist, odsuzování atd.) zanechávají v poli vědomí své stopy do té doby, než jsou odstraněny působením vnitřní nebo vnější energie. Mohou se uvnitř aury postupem času přemisťovat z jednoho místa na jiné, ale stále tam zůstávají. Jednoduše zůstávaly v skrytu, než znovu načerpaly dostatek energie, aby se znovu objevily. Myšlenkové formy získávají energii prostřednictvím jen částečně uvědomovaných myšlenek člověka a jim odpovídajících pocitů a jsou také vyprovokovávány různými životními okolnostmi (někdo vám např. šlápne v autobusu na nohu). Energii získávají také tím, že přitahují podobné myšlenky a pocity jiných lidí. Jinými slovy, jestliže se stále z nějakého důvodu odsuzujete, jsou tyto odsudky následovány i myšlenkami a pocity, a díky tomu pak brzy dojde k tomu, že vaši známí získají určitý obraz a budou s vámi souhlasit, *budou vám posílat energii v podobě svých vlastních myšlenek a pocitů, vztahujících se k vám, a tyto myšlenky a pocity budou stejné jako ty vaše*. Jestliže si například trvale o sobě myslíte, že jste hloupí, že si ničeho nezaslужujete, že jste oškliví a tlustí, budou brzy ostatní téhož názoru jako vy. Energie se tak bude trvale hromadit ve vaší vlastní zásobárně tak dlouho, dokud vaše vlastní myšlenková forma nezíská dostatek energie (dokud nedosáhne jejího kritického množství), aby se upevnila. Pak se dostanete do stavu, v němž jste přesvědčeni, že jste hloupí, tlustí, oškliví, jste vším vinni, nic si nezaslужíte - a v tomto stavu budete *tak dlouho, dokud se energie myšlenkové formy nevyčerpá*. Nebo se můžete stát příčinou nějaké vnější události, (když se vás třeba někdo něčím dotkne), při níž dojde k výbuchu energie. V obou případech tu ale probíhá jeden a týž děj.

Taková utkvělá myšlenka nemusí být vždy negativní, naopak, když si např. v myšlenkách trvale vytváříte představy vlastního zdraví a mladosti, můžete dosáhnout velice podstatného léčebného efektu. Jsou tu tedy dvě strany jednoho a téhož děje. V jednom případě vás mohou vlastní myšlenkové formy přivést až do hrobu, v jiném případě vás z něho mohou vytáhnout a můžete vzkvétat.

Ted' už je zřejmé, proč není vhodné setrvávat u destruktivních emocí a obviňovat jiné. Urážka nebo přezdívká, která k někomu přilne, u něj může zůstat na celý jeho další život a trvale na sebe vázat špatné představy, asociace apod. Takový proces sice pomalu, ale jistě člověka ničí, a přetváří jeho podstatu k obrazu svému.

PRONIKÁNÍ PATOGENNÍCH ENERGÍÍ DO LIDSKÉHO ORGANISMU A PARAZITŮ DO POLE VĚDOMÍ

A aj, byl tu člověk, maje ruku uschlou.

...Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl a přivedena jest ke zdraví jako druhá.

Tehdy přiveden k němu ďábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil jej, tak že ten slepý a němý i mluvil i viděl.

Evangelium Sv. Matouše 12.10,13,22

Existuje velké množství nemocí, jejichž původ je v tom, že se do lidského těla dostanou cizí patogenní energie a paraziti pole vědomí. Nemáme právo tuto problematiku podceňovat a budeme se jí v mezích svého poznání a zkušenosti zabývat.

Cizorodá patogenní energie

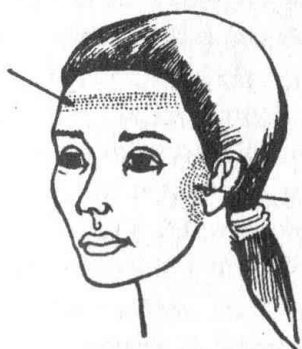
Cizorodé patogenní energie můžeme rozdělit na dvě velké skupiny: patogenní energii bioklimatickou a patogenní energii intelektuální - produkt magických rituálů.

K *bioklimatické patogenní energii* patří chlad, žár, vlhkost, sucho, vítr a i jejich nejrůznější kombinace. Jejich pronikání do organismu vyvolává nepříjemné pocity a ve vážnějších případech i onemocnění. Patří sem např. prochlazení, jako následek sezení na chladném místě, pobyt v průvanu nebo v silném větru, přehřátí na slunci nebo v přetopené místnosti, pobyt ve vlhké místnosti, atd.

Onemocnění uší a tváří může být výsledkem proniknutí patogenní bioklimatické energie větru a chladu, nebo větru a vlhkosti. Bolesti krku, v kříži, kolenních kloubech, chodidlech nebo v kloubech rukou jsou výsledkem chladu, který způsobuje zhušťování koloidů ve šlachách a svalech, což způsobuje zmenšení pohyblivosti a bolest. Působení energie chladu na tkáň zubů a rtů - při pití studené vody, způsobuje trnutí zubů. Když do nás pronikne chlad, obvykle to vyjádříme slovy: „Chlad mi leze až do morku kostí“, nebo „Jsem promrzlý až na kost“, atd.

Do intelektuálních patogenních energií řadíme různé energie, vytvářené lidmi vědomě i nevědomě, s cílem narušení organismu jiných lidí.

K nevědomě „vytvářeným“ energiím, poškozujícím organismus jiného člověka, můžeme zařadit uhranutí, emoční výbuch - rozhořčení apod.

Šipky ukazují směr působení patogenní energie chladu, pronikajícího do oblasti čela a ucha. Jakmile člověk jen trochu prochladne a je nějakou dobu vystaven studenému větru, začne cítit v označených místech bolest.

Uhranutí. Že může pohled člověka vyjadřovat zlý úmysl, je známo již od pradávna. „Duch často ovlivňuje cizí tělo, např. při působení zlým zrakem“, psal Avicena.

U dětí můžeme často pozorovat různé indispozice, způsobené uhranutím, projevující se nespavostí, zvracením, bolestmi hlavy, tuberkulózou, nebo epileptickými záchvaty. Za příznaky uhranutí je pokládáno bezprostřední zblednutí, zvýšená teplota, pocení se, slabý a nerovnoměrný tep, ztráta chuti k jídlu. Ve vážnějších případech se objevuje hubnutí a celkové oslabení organismu. U dospělých osob při uhranutí můžeme pozorovat horečku (tvář hoří), neklid a neodůvodněný strach. Tvář může zešednout a mohou se objevit i různé bolesti žaludku, zvracení a časté mnutí rukou. Při silném uhranutí vzniká impotence, celková slabost, vyčerpanost organismu, otoky, křeče, melancholie a v některých případech nezměrná chuť k jídlu.

Mechanismus nákazy je při uhranutí tento: Očima přijímáme nejen světlo (energii), které organismus dobývá, ale zároveň jimi i vyzařujeme energii na to, na co se díváme. Energie

vycházející z očí se zpracovává a myšlenkovým dějem, probíhajícím během zrakového vnímání, je strukturována. Zájem a emoční vzrušení tento děj mnohonásobně zesilují. Následkem toho dopadá silný energetický paprsek, nesoucí informaci, na předmět zájmu, v tomto případě na člověka, a ozařuje ho. V energetickém poli tohoto člověka se pak objeví silná energie, která mu není vlastní, a začne probíhat její asimilace nebo vytěšňování. Vnější výrazem tohoto děje je zvýšení tělesné teploty, pocity lámání a točení v těle.

Nejčastěji se s uhrnutím setkáváme u malých dětí, které mají slabou ochranu biopolem a dospěli si je přitom s velkým zájmem a plni emocí prohlížejí. Z těchto důvodů je vhodné právě narozené dítě dát na nějakou dobu stranou zvědavých pohledů příbuzných a přátel.

Uhrnutí podléhají často přednášející a umělci. Velké množství očí, namířených na jednoho člověka, se setkává jakoby v ohnisku a silně zvyšuje celkovou energetickou úroveň a vyvolává poruchy v energetickém poli člověka. Takovému člověku je najednou horko, začíná se potit, pletou se mu myšlenky, vnitřně pociťuje rozpínání a euforii. Na konci přednášky nebo vystoupení může uhrnutý člověk cítit vnitřní zpustošení a silnou únavu.

Emoční výron energie. Mechanismus nákazy je při emočním výronu energie podobný jako při uhrnutí. Samotná emoce obsahuje velkou energii, strukturovanou smyslovou (informační) částí myšlenkového procesu. Jestliže se k tomu přidá ještě vliv pohledu, působení se zesiluje. Taková nákaza je nejčastější v běžném denním životě. Například jestliže se některý člen rodiny chová hrubě, jiný se na něho oboří: „Dej pokoj, už aby tě čert vzal“, apod. Výron energie uvázne v poli provinilého člověka a narušuje ho. Takové narušení se bude projevovat blokováním nějaké činnosti. Člověk bude mít například snahu někomu něco podat a pokaždé to upustí. Nebo se rozhodne něco udělat a v průběhu své činnosti udělá nějakou zásadní chybu, která zmaří celý výsledek jeho práce.

Jistým druhem emočního výronu energie je *prokletí*. Zvlášť silná jsou v tomto ohledu prokletí v rodové linii.

Očarování. Vědomé tvoření patogenní energie namířené proti zdraví jiných lidí patří do černé magie a nazýváme ho očarováním (uhrnutím, magickým působením apod.). Aby očarování bylo skutečně silné, je třeba hodně znát a umět. Je nutné vytvořit zcela zřejmý obraz napadení (zavést narušující informaci), zapsat tuto informaci do čehokoliv, co je schopno ji dobře přenést, a potom to zařídit tak, aby se předmět, na který jsme magicky působili, dostal do styku s obětí. Jako příklad takového působení uvedeme úryvek z knihy A. A. Gorbovského „Tajná moc, neviditelná síla“.

„V Novosibirsku byla dvašedesátiletá žena dopravena sanitkou do nejbližší porodnice. Diagnóza zněla: Porodní bolesti. Přitom žena nebyla ani těhotná. Když její muka trvala již několik hodin a žádné lékařské prostředky nepomáhaly, lékař rozhodl: „Odvezeme ji k bábě. A nezapomeň vzít sebou lůž!“

Řidič speciálního mikrobusu pohotovosti znal cestu k „bábě“ zpaměti. Stejně dobře, mimochodem, znala i ona své neočekávané návštěvníky. Ani se neptala, koho přivezli a s jakými potížemi.

„Hned pomohu. Odneste ji do domu.“ Když se to stalo, pokračovala: „Přijďte tak za tři hodiny. A lůž, který jste mi přivezli, tady raději už nechte. Jinak to všechno sami vypijete. Znáám vás!“

Znala je opravdu dobře, protože to nebyl první takový případ. Když se za tři hodiny sanitka vrátila k domu léčitelky, žena, kterou předtím přivezli, vyšla uzdravená ven k autu.

Novosibirským výzkumným pracovníkům v oblasti paranormálních jevů se podařilo zjistit, jak původně celá tato situace vznikla. Ukázalo se, že na téže ulici, kde žila zmíněná žena, na

periferii Novosibirska, žily dvě přítelkyně. Jedna z nich měla ráda mládence, kterého ale brzy povolali do armády. Po dlouhou dobu, kdy byl v Afganistánu, mu byla věrná, odmítala i nejmenší známky pozornosti, které jí někteří jiní nápadníci prokazovali. Když se ale mládenec vrátil, oženil se nikoliv s ní, ale s její nejlepší přítelkyní, která teď s ním čekala dítě. A každý den chodili šťastní novomanželé pod okny domu, v němž bydlela ona odvrhnutá a opuštěná.

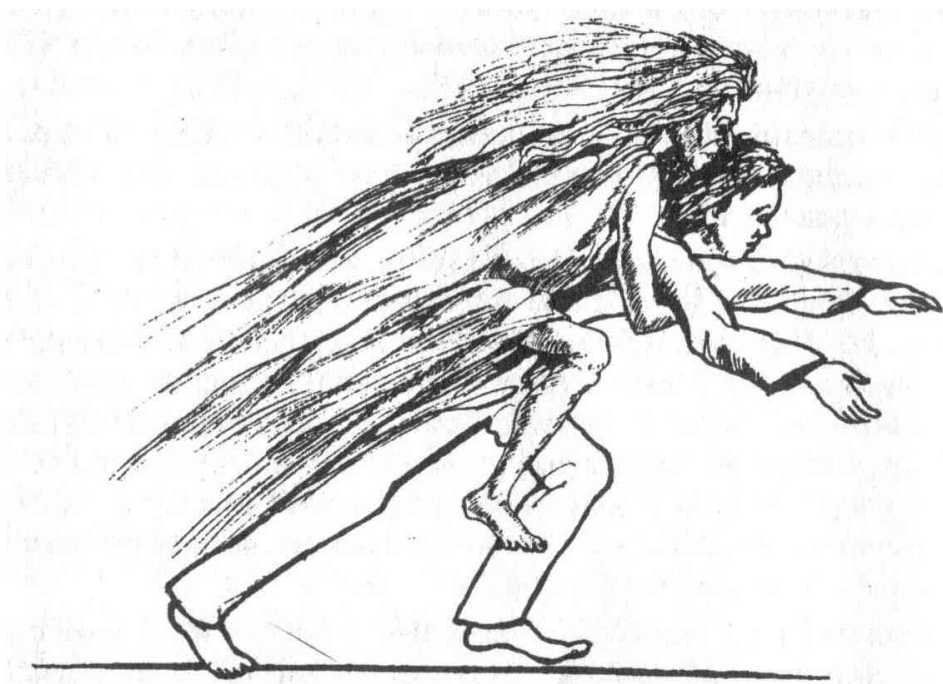
Smrtná urážka ji přinutila, aby požádala svou matku, která věděla, jak bývalou kamarádku, teď zrádkyni, „očarovat“. Ta pak udělala to, že „očarovaný“ kousek sena hodila před vrátka nenáviděné novomanželky, ze kterých musela každou chvíli vyjít. Ale došlo k tomu, že před ní vyšla z domu a prošla nad senem právě ta, která byla původcem celé akce, a která náhodou předtím zašla do sousedního domu. Ta teď přijala „očarování“, jehož cílem bylo způsobit předčasný porod a potrat.

Existují i způsoby magického působení, které vyžadují více znalostí a dovedností. Je nutné brát v úvahu čas k magickému působení, materiál, který dostatečně silně pohlcuje životní energii oběti, nebo očarování napomáhá, atd. atd. Z knihy „Tajná moc, neviditelná síla“ uvedeme ještě jeden příklad.

Řeč je o případě, kdy dvorní dámy, které se mezi sebou pohádaly, se pak navzájem obviňovaly, že ta druhá „sypala tajně popel na stopy“, které zanechala panovnice. Pak následoval bezohledný výslech na skřipci s mučením, jehož cílem bylo zjistit, kdo ji to naučil a s jakým cílem...

I když se nakonec ukázalo, že dotyčná sypala popel do stop panovnice jen proto, aby si ji ta ještě více oblíbila, poslali ji, spolu s třemi dalšími „čarodějnicemi“, do vyhnanství. Ostatní, včetně těch, kteří všechno ohlásili, také obvinili a zakázali jim pro jistotu předem jakýkoliv další přístup ke dvoru.

V závislosti na informaci (od „získání lásky“ až k „smrtnému uhrnutí“), která byla do očarování vložena, může člověk pozorovat různé příznaky v těch či oněch částech organismu. Snaha odstranit tyto příznaky nějakými léky se mívá účinkem. Je nutné použít stejně silný, opačně působící prostředek.

Někdy člověk ve snu vidí, že se stal obětí duchovní bytosti.

Paraziti pole vědomí

Můžeme je dělit na tři velké skupiny: jednoduchá přírodní patogenní energie, duchovní bytosti, které člověku škodí nebo na něm parazitují a nakonec lidé - upíři.

Přírodní patogenní energie. V přírodě se vyskytují nejrůznější druhy energií, opačné těm, které vytvářejí energetické pole člověka. Nákaza, kterou způsobují, se projevuje nejrůznějším způsobem. Nejčastěji má tato energie podobu šedivého nebo hnědého oblaku, nacházejícího se u nakaženého orgánu. Čím je zbarvení tohoto oblaku tmavší, tím je nákaza silnější.

Duchovní bytosti. Do této skupiny řadíme bytosti mající schopnost myslet, které člověku vědomě škodí a využívají přitom jeho vlastní energii. Pro ilustraci uveďme článek A. Kiselevové „Hospodyně hvězdných vrat“.

„Poté, co ve svých třiatřiceti Irina poprvé zažila dar jasnovidnosti, začaly se s ní dít divné věci. Jednou se její pokoj v noci naplnil růžovým duhovým světlem a poplašení sousedé na ni zvonili, protože se domnívali, že u ní začalo hořet. Jindy zase celé týdny nosila v rukách ohnivé energetické koule, které byly pro ostatní neviditelné, ale které ji spalovaly ruce. Jindy se zase nacházela jakoby pod vlivem vysokého napětí a mnohé noci prospala, opírajíc se přitom o březové klacíky. Po nějaké době začalo docházet k tomu, že kdekoliv se Irina objevila, upadl někdo z přítomných do bezvědomí. Přestala tedy chodit na návštěvy, veselit se ve společnosti a stýkat se s přáteli. Kněží vysvětlovali, že vědomí neztrácejí lidé, ale k nim přivtělení duchové, protože Irina vládne silou, která je vypuzuje. Upozorňovali, že je to všechno vážná záležitost, která není zcela bez nebezpečí. Mezi současnými parapsychology je jen málo těch, kteří se zabývají vyháněním duchů (exorcizmem), i když na Západě již existují rozpracované „jemné“ postupy, stále zůstává otázkou, jak tuto energii udržet v takových mezích, aby se nepřenesla na jiné, nebo nepoškodila zdraví samotného exorcisty. Když se lidé o schopnostech Iriny dozvěděli, začali za ní chodit s prosbou o pomoc a ta s nimi začala na vlastní riziko a nebezpečí pracovat.“

...Hudba tiše hraje, na stole hoří svíčka, na zdech jsou obrazy Ježíše Krista a panny Marie. Shora proudí teplá energie, přibližně stejně silná jako v kostele. Žena, sedící v křesle, se začíná mimovolně třást...

„Zeptej se, kdo je u mne.“ - a Irina teď této ženě věnuje veškerou svou pozornost. Žena přichází do rozpaků, červená se a rozpačitě říká: „Duch“. Irina zesiluje proud energie, žena začíná hovořit mužským hlasem a parapsycholožka začíná s duchem rozhovor a snaží se dozvědět se o něm co nejvíce. Ten celé tři hodiny vypráví, jak prostřednictvím rukou lékařů napůl oslepl syna této ženy, že její druhé dítě - holčička, musela ve třech letech zemřít a do třetího dítěte se mu nepodařilo vejít, protože jí při křtu dali jméno přímo po Světcích. O ženě v níž je hovoří ve třetí osobě, nemá rád svěcenou vodu, kadidlo a jejího manžela, který chodí do kostela a čte tam modlitby. Na zemi se přivtěloval k lidem, kteří pak onemocněli tak, že je lékaři nebyli schopni léčit.“

„Není ti líto toho, jak lidé trpěli?“ - pokračuje v dialogu Irina, nepřerušujíc ani na chvíli své působení.“

„Libilo se mi to... měj se mnou slitování... působíš mi bolest... bereš mi sílu...“

„Řekni: Bože, odpusť mi to,“ nařizuje Irina.“

„Nemám sílu, abych to vyslovil... nebeské síly mi zavírají cestu... rozpouštím se...“

Irina bere do ruky ikonu. Nad'a, její pomocnice a učednice, zapaluje kadidlo a obě čtou modlitby. Žena bledne a celá se třese. Irina nedává možnost duchu, aby někam unikl, a říká:

„Uchopte ohnivý kříž! Sed'te zpřímá! Odpoutej se a odejdi vzhůru, podle vůle Nejvyššího!“

Ženě je špatně, ale nakonec si ulehčeně oddychne a začíná se usmívat. Ještě je celá bez sebe z toho, co se právě dělo, co všechno viděla a slyšela, protože při tom všem byla při plném vědomí. Vyprávění a představy o jakýchsi bytostech, které nevidíme, ale které žijí spolu s námi, tu byly odjakživa. Ciolkovský hovořil o existenci bytostí, jejichž stavba se od naší liší, a které jsou tvořené z hmoty podstatně řidší než hmota naše. Dnes již akademici V. Kaznačajev, V. Ginzburg, A. Ochatrin a jiní připouštějí, že na zemi mohou existovat bytosti, jejichž podstata není biologická, ale pohybuje na úrovni elementárních částic, na neutrinech. Někteří badatelé, majíce na zřeteli skutečnost, že se hmota může působením energie přetvářet do různých struktur, připouštějí, že podstata může být vytvářena nejrůznějšími spojeními: plazmou, vodíkem nebo různými poli.

Přes to všechno se domníváme, říká fyzik a optik A. Kuzovkin, že naše civilizace má spíše co činit s projevy živých bytostí, jejichž vlast je společná s naší - planeta Země. Ale jsou to bytosti, které žijí v jiných světech, které jsou s naším světem paralelní. Ale... My žijeme v třírozměrném prostoru a jen ten je přístupný našemu chápání. Věda je ale schopna pracovat s prostory třinácti, patnácti nebo dvacetidimenzionálními. Pro nás, jako pro bytosti třírozměrné, je hvězda Alfa Centauri fantasticky vzdálená - ale nevíme vůbec nic o tom, jak je vzdálená pro bytosti, žijící v desetirozměrném prostoru. Pro ně to může být v bezprostřední blízkosti, přímo v sousedství. Vždyť tyto bytosti mohou měřit prostor zcela jinak, než to děláme my.

Tím, že poskytla energii na projevení se, setkala se Irina kromě nečisté síly s mnoha bytostmi z nejrůznějších planet a galaxií, dokonce i z černých děr paralelních vesmírů.

Všichni dobře vědí, že na Marsu, Jupiteru i na Saturnu žádný biologický život neexistuje - říká Irina. Nicméně na těchto planetách žijí energetické bytosti. Na Marsu žijí například bytosti dvoupohlavní. Přátelí se s bytostmi ze Saturna a nemají se příliš rádi s bytostmi z Jupitera. V lidech přebývají do té doby, dokud neuskuteční to, co mají ve svém programu. Když lidé zemřou, jejich duch odchází na svou planetu. Za takovou práci dostává podstata odměnu: lidskou duši k věčnému používání - a ta má, jak je známo, velký bioenergetický náboj. Na naší planetě probíhá neustále výměna duchů.

Čas od času hovoří ufologové o mizení lidí - o UFO. Ale ještě nikdy se nikomu nepodařilo pozorovat, jak UFO lidi berou. Proto je jen obtížné uvěřit těm, kteří se jakoby vrátili. A teď před Irinou sedí bledý a hubený jedenáctiletý Sáša - chlapec kontaktér. Je napojen na planetu Mars čtrnácté galaxie. (Irina se ho několikrát opakovaně ptá, ale odpověď je stále jedna a táž.) Při sezení byl Sáša živější a hbitě odpovídal na každou otázku. Planeta Mars je obydlena bioroboty, kteří jsou posíláni na Zem při jejím spojení s kosmickými loděmi a vesmírnými stanicemi. Bioroboti odebírají na Zemi všechno živé a u sebe to rozmnožují. Kradou lidi. Nemuseli bychom chlapeci věřit, kdyby se jeho tvrzení týkala jen kosmu. Ale kosmické bytosti, které spojovací kanál s ním zřídily, byly dobře informovány o osobním životě každého, kdo byl na sezení přítomen, což jsou informace, které tento hoch nemohl žádným způsobem vědět.

K Irině přišla Taťána R. Rusiašvili, znepokojená trvalými bolestmi hlavy své devítileté dcery, u níž rentgenové snímky ukazují otok mozku, který chvíli existuje a pak zase mizí. Obtěžují ji i vlastní bludné bolesti. Ukázalo se, že se v ní projevuje bytost z Neptunu, planety naší galaxie. Příčinou toho byla sousedka, která záviděla Táně její rodinnou pohodu. Byla to ona, která ji uhranula. Takto navozeným kanálem zla vzniklo posednutí, a to nejen z kosmu. Už po třetím sezení, které Irina uskutečnila, tváře děvčátka zružověly a její dříve lhostejné a bezvýrazné oči získaly dětsky zvědavý výraz. I její matka, která byla zbavena takové „zátěže“, byla najednou znatelně veselejší.

Irino - jaké jsou příznaky a zvláštnosti přivtělení?

Člověk onemocní, ztrácí se, ale není nic, co by mu pomohlo, žádné léky nezabírají. Vzniká pocit velké slabosti, často se vyskytuje bolest hlavy, nevolnost vedoucí až ke zvracení, pocit plného hrdla, žaludku, někdy také ztráta vědomí, popuzenost, agresivita (jeden chlapec škrtil své sestry). Lékaři často nejsou schopni příčinu onemocnění zjistit. Jakmile jsou bytosti a „duchové“ vyhnáni, mnohé nemoci mizí nebo se začínají léčit. Zvláštnost je v tom, že zápornou energii je možné nabít cokoliv, dokonce i svatý obraz. Byla u mne jedna žena, která se modlila k ikoně, kterou si koupila na trhu. Dělal se jí přitom špatně, protože na ikonu byl indukován ještě obraz čarodějnice. Při vyhánění duchů chroptěla, vyla a štěkala jako pes. K posednutí může dojít tehdy, jestliže člověk nebyl pokřtěn, není chráněn modlitbou, nedbá Božích přikázání, zlobí se, závidí, pomlouvá, tj. svými emocemi, myšlenkami a jednáním formuje určité energetické pole.

Zdá se tedy, že jste skutečně lékař, pomáhající od nečistých sil a bytostí z jiných planet?

Ano - souhlasí Irina - jsem jen nástroj, všechno vychází z Boha.

Na sezeních, při diskusích, říká: „Zjistí se, o co jde, uplatní se informace, mne samotnou převedli na jinou úroveň, na jinou energetiku“. Kromě toho, jak jsme se již zmínili, Irina čistí obydlí i prostory v průmyslových objektech a provádí ještě řadu podobných činností - a všechno na dálku.

Jedna jasnovidka tvrdila, že na zemi jsou jen dvě ženy s takovými schopnostmi: jedna cizinka, žijící také na severní polokouli Země, a Irina v Rusku. Zdá se, že se rozmnožili lovci duchů lidí, když ji Bůh postavil u „hvězdných vrat“.

Jsou různé druhy posedlosti: duševní choroby, posedlost neodbytnými myšlenkami, manické chování, vnitřní hlasy, různé podivné výstřelky atd. - to všechno jsou následky působení různých parazitů v energetickém poli člověka. Tito parazité se nacházejí v poli vědomí a ovládají energetiku chování člověka.

Jiný druh parazitů může být vázán na energetické pole člověka. Jsou i tací, kteří lidi periodicky navštěvují proto, aby se nabili. Nejčastěji to probíhá během spánku nebo dřímoty. Jestliže je takový parazit připoután k energetickému poli člověka, má člověk sny, v nichž se mu zdá, že má k tělu, nebo k některému orgánu, připevněného hada nebo medúzu, zdá se mu, že na něm něco sedí apod. Přitom může mít v místě přichycení parazita pocit bolesti. Takový člověk dělá dojem utlačeného, podvyživeného. A co je nejdůležitější, sám si je vědom toho, že není zdrav, navzdory tomu, že při lékařském vyšetření se nedá nic zjistit. Tento způsob očarování se vyskytuje nejčastěji.

Návštěva takového parazita ve snu ho zvýrazňuje a činí zapamatovatelným. Mužům se paraziti jeví v ženské podobě, ženám v podobě mužské a prostřednictvím fyzické blízkosti - objetí, polibků, soulože s orgasmem, odebírají část jejich energie. Po takové noci může člověk cítit únavu a celkově se necítí dobře.

Jsou i horší setkání, kdy se v polospánku na člověka vrhne měkká, ale těžká „pokrývka“ tak, že se nemůže ani pohnout. Leží s rozhozenýma rukama, zcela bezbranný a jen si uvědomuje, jak v oblasti jeho pupku něco zalézá a začíná ho vytahovat ven. Bolest, kterou si při tom člověk uvědomuje, je stejná jako bolest při operaci slepého střeva v okamžiku, kdy vytahují střeva ven. Jestliže se tomu člověk nebrání, může se všechno dál zhoršovat. „Popotáhnout“ pupeční životní centrum (nebo se na ně „napojit“) je možné i přes konečník. Někteří lidé ve snu vidí, případně cítí, že je do místa pupku kousají, nebo se kolem něho obtácejí hadi (např. červení a zelení s černými pruhy), nebo se tam drápy drží velcí kocouři.

Někteří dobře vyvinutí paraziti energetického pole škodí nepřímo. Brání např. svatbě, pobytu na určitých místech apod. jak to dokazuje úryvek z almanachu „Nemožné“:

„Vladimír I. byl vždy pevně přesvědčen, že žádné zázraky v životě neexistují. Ale když se ve svých čtyřiceti letech podruhé oženil, svůj názor změnil. Uprostřed noci se najednou v jeho nočním stolku ozvalo ťukání. Odnesli tedy noční stolek do jiné místnosti a ťukání přestalo. Po deseti minutách začalo ale klepání v druhém nočním stolku. Vladimír byl velice rozhořčen, protože s tím nemohl nic dělat, zatím co jeho žena se tomu smála, protože, jak se pak ukázalo, byla s takovými věcmi obeznámena od svých patnácti let. Pak začala drnčet skla v oknech, pod podlahou, ačkoliv dům nebyl podsklepen, se začalo ozývat srdcervoucí skřípání a hvízdání, jako by někdo namáhavě otevíral těžká vrata se zarezlými panty, nebo starou dřevěnou truhlu. Žena byla toho názoru, že „on“ se je snaží vyhnat. V průběhu čtyř let společného života nedopřál „on“ manželům klid, i když se postupně třikrát přestěhovali.

Vladimír je normální, zdravý člověk. Věnuje se gymnastice, cyklistice, potápění, nekouří, nepije, ani netrpí halucinacemi. Jednou „ho“ Vladimír zahlédl vlastníma očima a pokládá za zázrak, že to přežil. Viděli se půl minuty. Jeho vzhled byl paralyzující. Dýchat a pohybovat se nebylo možné. Měl pohled pronikavý, plný zloby, propalující (to dokazuje mohutnost energetického toku, vyzařujícího z jeho očí). Přitiskl se rychle ke zdi a zmizel v ní - nejděle byly vidět jeho oči. Vladimír si ho stačil prohlédnout. Výšku měl asi půl metru, podlouhlý obličej, malé oči. Nos měl tenký a dlouhý asi osmdesát centimetrů. Uši pravidelně kulaté, hrud' širokou asi třicet centimetrů. Celý byl pokrytý hnědou srstí, ale obrysy nosu, úst i uší byly přesto docela dobře rozeznatelné.

Poslední dobou ťukal zběsile. Žena řekla Vladimírovi, že je dál nic dobrého nečeká. Brzy potom se rozešli.

* * *

Existuje i jiná forma parazitování, při níž energetické pole umírajícího člověka nepřečází do toho stavu neprojevenosti, v němž se karmická zkušenost uplynulého života zhodnocuje, ale zůstává v přechodném stavu. Takový „člověk“ bloudí bez cíle v místech, kde předtím žil a zjevuje se ve snu lidem, s nimiž byl za živa ve spojení. Takové návštěvy lidi lekají a tíží, a takových „hostů“ je třeba se zbavit. Podívejme se, co o tom píše V. Čekunin v článku „Zakletí“:

...Hlavní událost nás čekala jinde, v nové budově. Byt v nové budově tvořila malá předsíňka a dva malé pokoje. Vyskytovaly se tam dva duchové: muž ve stáří čtyřiceti sedmi let a pak ještě jeden nedospělý člověk, přičemž nebylo jisté, zda se jedná o dívku nebo chlapce. Ti lekali starší paní, která tu žila, tím, že se jí všelijak projevovali. S tím jsme si tu měli nějak poradit.

Přítomnost obou duchů jsme si uvědomili v dalším malém pokojíčku s jedním oknem, který sloužil jako ložnice. Mluvit s námi ale nechtěli. Postavil jsem se vedle dveří, dům jsem přikryl energetickým poklopem a začal jsem tyto duchy udržovat za energetickou stěnou. Tím se vytvořila jakoby dodatečná ochrana. Oleg pod ně vháněl energii, modlil se a prosil Krista, aby přišel a odvedl ty hříšné duchy. V tom okamžiku, přímo před mýma očima, během jedné, dvou vteřin, se Olegovo tělo pomalu vzneslo nad podlahu asi do výše třiceti centimetrů, pak se otočilo na bok a neočekávaně bezhlučně upadlo na podlahu. Pak jsem se Olega zeptal, kolik váží. Řekl mi, že kolem devadesáti kil. Ale žádný hluk pádu slyšet nebylo. Později jsme si to vysvětlili tak, že Kristus (nebo jeho fantom) ještě předtím, než oba duchy vyhodil oknem, odstranil Olega z cesty, aby nedostal energetický ráz, protože Oleg stál zády k oknu a protože je velký, skoro celé okno zastíňoval. Taková je naše práce - nebezpečná, ale potřebná.

Ale to ještě není všechno. Druhého dne, když Oleg spal v tchánově bytě sám v hale, vzbudila ho jeho intuice, resp. ochrana. Jak tak ležel na boku tváří ke zdi a hlavou směrem k chodbě, uviděl na zdi, jakmile otevřel oči, záblesky světla, jejichž zdroj byl za jeho zády.

Když se otočil, spatřil v chodbě rudozelený svit. Hala byla od chodby oddělena dveřní zárubní bez dveří, ale se závěsem. Závěs se pomalu rozhrnul a objevila se postava asi čtyřicetiletého muže hrozivého vzhledu s prázdnými očnicemi, ve kterých rudě jiskřilo. Muž zvedl ruku a vydal se směrem k Olegovi. Na prstech rukou měl dlouhé, zahnuté a zkosnatělé nehty. Oleg položil svou pravou ruku na žaltář, který má vždy pod polštářem a začal číst otčenáš. Současně začal, jak se muž k němu přibližoval, stlačovat své vlastní pole a posilovat tak svou vlastní ochranu a muže tak nechával mimo své vlastní pole. Když vzdálenost mezi nimi už byla jen metr, zkoncentroval Oleg část své energie a udeřil ducha do oblasti solárního plexu. Ozval se zvuk plácnutí doprovázený zábleskem a duch muže zmizel. V témž okamžiku se polovina závěsu dvakrát omotala kolem záclonové tyče, druhá část spadla na obraz, který tam visel a který teď následkem toho visel šikmo. Dveře do ložnice se s hlukem dokořán otevřely. Větrací okénko v kuchyni, které bylo předtím zavřené a zajištěné, se otevřelo, lustr v hale a lampa v kuchyni se rozhoupaly.

Téhož dne večer, ale u mne, se stalo toto: Lehl jsem si, abych spal, ale ještě než jsem usnul, uvědomil jsem si, že je v pokoji někdo přítomen. V duchu jsem se zeptal svého podvědomí a dostal jsem odpověď, že je to ten druhý duch, který se objevoval s mužem. Současně jsem dostal další informaci, že se jedná o chlapce, kterému je asi šestnáct let. Ten se teď rychle vytáhl jako stín a dosahoval skoro ke stropu. Natáhl ke mně ruce. Zkušenost mi napověděla, co mám dělat, protože takové věci jsem už zažil.

Rychle jsem vzal do svých éterických (existujících v mé představě) rukou dvě šavle (také vytvořené jen v představě) a seknul jsem po jeho rukách. Přitom jsem si představoval, jak se mu ruce oddělují od těla a padají na zem. Aniž bych vstal z postele, nechal jsem svého dvojníka (fantom) aby šel za záda přítomného ducha a energetickým vírem jsem ho vytlačil oknem na ulici. Pak jsem přečetl modlitbu a poprosil jsem Krista, aby očistil můj byt.

Je mi jasné, že je těžké tomu uvěřit. Ale život má mnoho podob a je třeba umět vidět a vnímat, je třeba hledat odpovědi na jevy, které se dějí kolem nás.

Upírství

Mezi energetické upíry řadíme ty, kteří z nějakého důvodu (například karmického) nejsou schopni vytvořit celé spektrum energií, potřebných k vytvoření a normální funkci pole vědomí člověka. Proto vědomě nebo nevědomě využívají energie jiných lidí pro své vlastní potřeby.

Karmické upírství může být způsobeno činy předků, příbuzných, nebo mohou být jeho příčiny v některém z předchozích životů člověka, kdy došlo k blokování přechodu energie z prostorových úrovní existence ducha nebo duše.

Upírství je těžká nemoc s těžkými následky pro upíra i jeho nejbližší. Ve většině případů je upírství získávání energií z duchovních nebo fyzických strádání člověka, rostliny nebo živočicha.

Charakteristické rysy upírství jsou:

- * Hlavním rysem je silný egoismus, kladení důrazu na vlastní potřeby při současném nedbání potřeb ostatních. A důvod? Potřebuje to. Tento typ upírství může časem dárce unavovat neustálými řečmi o sobě a svých problémech, stížnostmi na životní problémy. Jestliže se vás zeptá na vaše problémy, pak jen proto, aby rychle přešel k problémům vlastním. Tento typ vám může časem zabírat čas jen proto, že se sám nudí. Pro upíra je výhodný člověk, který je spolehlivý.
- * Jestliže si všimnete, že po setkání s někým jste vždy unaveni a špatně se cítíte, znamená to, že jste hovořili s upírem.

- * Jestliže ve frontě v metru, v práci nebo kdekoliv jinde někdo pravidelně vnáší nesoulad, komplikace, všem si stěžuje na svůj osud, máte co dělat s upírem.
- * Jestliže k vám přilne nějaký neznámý člověk a na vaše projevy nevěle pokračovat v komunikaci nereaguje, a místo toho pokračuje v hovoru, máte co dělat s upírem.
- * Pocity libosti, které někdo má z toho, že jinému způsobuje bolest nebo jiné příkoří, je také projevem upírství.
- * Hlučný hovor, kouření tam, kde jsou nekuřáci, skřípání po sklu, hluk, to vše mohou být také projevy upírství. Všimněte si toho, abyste lidem kolem sebe nezpůsobovali nepohodlí.
- * Odsuzování jiných proto, že mají nápadnější oděv nebo svobodnější povahu a přání všechny zprůměrnit je také příznakem upírství.

Následkem toho, že upír získal vaši pozornost a dělá vám nepříjemnost, vzniká mezi jím a vámi prostřednictvím „příčinného pole“ „napojení“. „Napojení“ způsobuje neklid a nevraživost na toho, kdo vám to dělá. Vaše nevraživost je energie, a objekt této nevraživosti je jejím spotřebitelem. Jako příklad uvedeme příhodu člověka, který lidem pomáhá zbavit se „napojení“ na upíra.

Často jsem pracoval na moři a vím, co je to trhající se lano. Víím, s jakou silou vás může udeřit. Když se trhá energetický spoj, může velice silně udeřit toho, kdo ho vytvořil. (Na tom není nic divného, když uvážíte, že základní „hmota“ lidské bytosti se nachází v jeho energetickém poli. Fyzické tělo je proti němu ničím. Proto také může následkem energetického rázu překonat i zemskou přitažlivost.)

Jednou se na mne obrátila rodina jednoho vojáka kvůli svému malému synovi. Měli pronajatou místnost u učitelky, která byla vedoucím pedagogickým pracovníkem školy, kde se jejich syn učil. Když jsem se jím zabýval, zjistil jsem, že je na něj takový energetický spoj napojen. Přerušil jsem ho. Po několika dnech mi jeho rodiče vyprávěli, že učitelka, jejich domácí, když byla ve škole a právě stála na stole a pracovala na nějaké předvánoční výzdobě, byla najednou z ničeho nic shozena nějakou silou na podlahu. Přitom se dost potloukla. Zajímal jsem se o čas, kdy se to přesně stalo. Ukázalo se, že to bylo právě v tom okamžiku, kdy jsem přerušil ono energetické spojení.

Jiný případ: Chlapec byl vážně nemocen. Zjistil jsem, že k jeho čakře byl připojen také takový energetický svazek. Protože se jeho stav vyznačoval různými indispozicemi, vodili ho rodiče k psychoterapeutovi. Když, už po mém působení, ho tam znovu přivedli na pravidelné sezení, zjistili, že psychoterapeut je celý v obvazech, protože upadl na schodech. Opět - stalo se mu to přesně v tu dobu, kdy jsem přerušil energetické napojení na chlapce.

Mnozí upíři se snaží tím či oním způsobem svou oběť přivést z duševní rovnováhy. Když pak oběť začne hovořit zvýšeným hlasem, tj. vydávat ze sebe energii, stojí poblíž a klidně ji odebírají. Když se takto dobijí, cítí se nějakou dobu normálně a pak začínají všechno znovu.

Tito upíři postupují jinak: rádi nosí cizí věci, rádi spí v cizím prostředí, rádi používají věci někoho jiného. Rádi chodí na návštěvy, jsou ale přitom nudní a chovají se často nevychovaně. Nejčastěji to můžeme pozorovat v rodinách a pracovních kolektivech. Obvykle lidé podvědomě cítí, že je jim energie odebírána a takových lidí se straní. Vzniká u nich nepřízeň, opovržení apod. Tato příčina je také často důvodem rozvodu, nebo rozpadu nějakého kolektivu, ve kterém se vyskytl upír.

NEČISTOTY VE FYZICKÉM TĚLE

Nečistoty v tlustém střevě

Poslední část trávicího traktu tvoří tlusté střevo, které je v lidském organismu relativně velkým orgánem (má délku kolem dvou metrů, průměr od tří do osmi centimetrů) a v lidském těle má na starosti mnoho funkcí. Ukážeme na ty nejpodstatnější, abychom byli lépe schopni pochopit mechanismus velkého počtu onemocnění, která zde mají svou příčinu.

Vysávací funkce. Tlusté střevo odsává glukózu, aminokyseliny a vitamíny, vyráběné bakteriemi střevní dutiny, odsaje až 98% vody a elektrolytů (roztoků solí).

Evakuační funkce. Zbytky trávení musí být z organismu včas odstraněny. Tuto funkci také zajišťuje tlusté střevo. Chybění stolice v průběhu 24 - 32 hodin se jeví jako negativní.

Mikroflóra. V tlustém střevě žije více než 400 až 500 různých druhů bakterií. V jednom gramu exkrementů je jich asi 30 až 40 miliard.

Vědci zjistili, že kvalitativní i kvantitativní složení mikroflóry tlustého střeva se mění v závislosti na druhu potravy. Ukazuje se, že strava rostlinného původu, obsahující buničinu, produkuje jeden druh bakterií, zatímco masitá strava produkuje bakterie jiné.

Bakterie, které se množí na rostlinné stravě, jsou pro organismus užitečné. Z buničiny tvoří aminokyseliny, vitamíny a samy o sobě mohou být použity jako bílkovinná strava. Jejich přítomnost podporuje normální rovnováhu mezi kyselinami a zásadami uvnitř tlustého střeva, potlačuje hnilobné a kvasné procesy, zvyšuje imunitu.

Bakterie, které se množí na živočišné bílkovině, vytvářejí v tlustém střevě jedovaté látky, napomáhají šíření hnilobných a kvasných procesů, oslabují imunitu a podporují vývoj rakoviny.

Množení velkého množství bakterií v tlustém střevě napomáhá dodatečnému ohřívání a energetické podpoře organismu. Udržování normální (vývojem upevněné) mikroflóry umožňuje zachovat si po dlouhou dobu zdraví a energii.

Vysávací a evakuační funkce tlustého střeva je narušována v první řadě psychickým stresem, v druhé řadě pak vysokokalorickou, bílkovinnou a škrobovitou stravou.

Různé dysbakteriózy jsou výsledkem požívání stravy, která není člověku vlastní. Konečným výsledkem takových nenormálních procesů je autointoxikace celého organismu, srdeční onemocnění, vznik kamenů z usazenin, poškozování normální funkce ledvinných pánviček, ledvin, jater, vzniká velké množství střevních parazitů, je velká možnost vzniku rakoviny jak v samotném tlustém střevě, tak i v jiných částech organismu.

Znečištění jater

Játra se podílejí na trávení potravy, na krvetvorbě a na látkové výměně. Jestliže přestávají normálně pracovat, může vznikat celá řada různých nemocí jak z důvodů špatného trávení, tak špatné krvetvorby a zhoršené látkové výměny.

Jak ukazují pitevnické nálezy, žlučové kameny má každý desátý člověk. Mezi sedmdesátiletými lidmi je má už každý třetí.

Mezi hlavní příčiny tvorby kamenů patří především stres, pramenící z psychického pocitu neuspokojenosti, podráždění, hněvu a pocitů msty. Právě tak se negativně uplatňuje v tomto směru potrava, která vyvolává zhušťování koloidů žluči. Přítomnost těchto činitelů umožňuje „slepovat“ kameny velice rychle a to i v mládí.

Z těchto důvodů v játrech, žlučovém měchýři i ve žlučovodech, dochází nejprve ke zhušťování žluči jako houstnoucího rosolu a pak ke tvoření žlučových kamenů. Uvnitř žlučového měchýře jsou zaoblené, ve žlučovodech jsou rozvětvené - přesný obraz slepence protékající žluči.

Podle složení můžeme ledvinové kameny dělit na cholesterolinové, velké kombinované, složené cholesterolino-pigmentové, tvořené solemi a pigmentové. Cholesterolinové kameny mají velikosti od malého hrášku až po středně velkou švestku. Barvu mají smaragdovou, špinavě zelenou. Jsou lehké, na vodě plavou, na vzduchu vysublímují. Cholesterolino-pigmento-vápenité kameny mají tvar nepravidelných mnohoúhelníků, jejichž velikost se pohybuje od velikosti špendlíkové hlavičky do velikosti většího hrášku. Pigmento-vápenité kameny mají tmavozelenou barvu, bývá jich velké množství, jsou křehké nejrůznějších tvarů. Čistě vápenaté kameny jsou tvrdé a bělavé barvy.

Kromě potíží s kameny, které částečně uzavírají žlučovody a brání normálnímu průtoku žluči, dochází i u žluči, vzhledem k jejímu zpomalenému průtoku, k nepříjemným změnám. Kází se, a z dobře tekuté, zlato-žluté, se mění na černou hmotu podobnou mazutu, nepříjemně páchnoucí. V takové žluči se pak množí velké kolonie patogenních mikroorganismů, které vyvolávají záněty jater. Při očišťování jater vycházejí ven v podobě bílých a hnědých vloček, nitek apod.

Znečištění ledvin

Ledviny jsou nejdůležitějším orgánem pro udržení optimálního stavu vnitřního prostředí v organismu. Plní následující funkce:

Oddělovací - odstraňují z organismu cizorodé látky a neprchavé (dusíkaté) produkty látkové výměny.

Regulační - regulují koncentraci sodíku v organismu, množství vody, která se v organismu nachází mimo buňky, koncentraci iontů v krvi a rovnováhu mezi kyselinami a zásadami v organismu.

Různá znečištění v podobě slizu, písku a kamenů vznikají z psychického ochromení v této oblasti a souvisejí s emocemi - strachem, nejistotou, apod. Kromě toho napomáhá vzniku podobných nečistot jídlo před spaním, charakter stravy a požívané vody a také zeměpisné a klimatické podmínky.

Z toho všeho můžeme udělat jednoduchý závěr. Jestliže začínáme mít potíže s otoky, ukládáním solí, změnou rovnováhy mezi kyselinotvornými a zásadotvornými pochody, zánětem ledvin apod., znamená to, že naše ledviny jsou zanesené a je nejvyšší čas začít s jejich očišťováním.

Znečištění v oblasti hlavy a plic

V těchto místech se u mnoha lidí hromadí a stlačuje mnoho slizu. Základními příčinami je jídlo před spaním, nesprávné pořadí jídel, nadměrné používání látek, které tvorbu slizu podporují.

Psychický tlak v oblasti hlavy a hrudníku napomáhá tvorbě slizu a častému nachlazení. Takový tlak se dá snadno rozpoznat: když je člověk rozrušený, pociťuje v oblasti hrudníku tlak, při neočekávaném zvuku se v hrudi něco kutálí nebo stlačuje. Malá koktavost při vzrušení indikuje sevření v oblasti hrdla. Přítomnost slizu v těchto místech napomáhá vzniku chronických nemocí plic, ztrátě zraku a sluchu a vzniku rakoviny.

Znečištění tkáně šlach

Tkáň šlach je nejvěrnějším indikátorem celkového znečištění organismu. Uvědomte si, jak jste byli pružní v dětství a jak jste na tom teď. Úsady, které se usazují ve šlachách, zmenšují celkovou pohyblivost kloubů, celé tělo dřevění. Často, když člověk vstává ráno z postele, cítí při pohybech ztuhlost. To jsou první příznaky houstnutí koloidů tkání šlach a svalů jako následek hromadění nečistot.

Základními příčinami znečištění šlach je přemíra vařené stravy, která zvyšuje množství gravitační energie v těle a zmenšování elektromagnetické energie. Následkem toho se v organismu obtížněji udržuje voda a převládá stlačení tkání, které je vyšší než v normálním stavu.

Při požívání vařené stravy se tedy ve šlachách ukládají nežádoucí látky a dochází ke „stlačení“ organismu vlivem zmenšení „rozšiřující se“ elektromagnetické energie.

Dochází k porušení dvou nejdůležitějších funkcí spojovací tkáně - výživě buněk organismu a jejich ochrany (imunita). Následkem toho je člověk stále bezbrannější vůči různým infekcím a je pak neustále nemocen.

Znečištění na buněčné úrovni

Jako následek životních pochodů probíhajících v organismu se i v jednotlivých buňkách hromadí produkty životních pochodů a jiné látky, které omezují životaschopnost buňky, její fermentační (enzymový) a genetický aparát. Následkem toho všeho buňka postupně ztrácí svou životaschopnost a pro organismus se stává zátěží, někdy se může i přetvářet.

Již staří ajurvédicí lékaři hovořili o „ama“ - slizu, hromadícím se uvnitř jednotlivých buněk. Když se tento sliz hromadí na úrovni micel, zmenšuje jejich náboj, a má to pak vliv na schopnost buňky „udržovat vodu“ kolem sebe. Takové znečištění buněk se s věkem zvyšuje, takže organismus jako celek ztrácí schopnost udržovat vodu a dehydratuje se. Potvrzuje to i naše životní zkušenost a praxe hladovění. Nejpomaleji a jako poslední vychází z těla „ama“ - bílý, klišovitý sliz. Až do posledních dní dovršené hladovky pokývá jazyk bílým povlakem.

Tato „ama“ se ukládá v každé buňce jako prach na zrcadle a brání energetickému poli člověka normálně tělo řídit. Její odstranění z organismu je nejtěžším úkolem, ale výsledky takové očisty jsou pak velice silné a významné.

DOSLOV DRUHÉ KAPITOLY

Každý člověk se zdravým rozumem, který si přečetl tuto kapitolu, pochopí, že zbavení se všech nečistot může kvalitativně zlepšit nejen zdraví, ale celý další život. Není to sice jednoduché, ale je to zcela dobře možné.

Člověk, který vstoupí na cestu samostatného ozdravování sebe sama, myslí zpočátku především na dobro svého fyzického těla. Čistí ho, vyživuje, hledí si ho po všech stránkách a konečně pak dosahuje výsledků. Jak se čistí fyzické tělo, i jeho energetická struktura funguje lépe, a člověk začíná chápat, že chce-li být trvale zdravý, nestačí pouhá očista fyzického těla, ale je nutné změnit celý životní styl, a to pak znamená měnit sebe samého. Dochází k poznání, že hlavním viníkem všech nemocí a béd je on sám, lépe řečeno jeho vědomí. Proč si zvykl na všeobecně nedostačující způsob života a stravy? Protože to tak dělají všichni. A kde tedy je vlastní rozum?

Výsledkem je objevení základní pravdy: dokud se člověk nenaučí pravdu samostatně poznávat (rozlišovat sebe od svého vědomí a od toho, co si vědomí přeje), bude strádat a trpět.

Sám proces nemocí a strádání je tu proto, aby se člověk naučil a v praxi pochopil pravdu, aby se vnitřně změnil, aby změnil svůj vztah k okolnímu světu. Proto se nikdo nemůže stát skutečně zdravý, pokud nedojde k vnitřní transformaci své osobnosti. Medicína tady nezmůže nic.

A tak se vnucuje závěr: jestliže se zkoušíte léčit a spoléháte se přitom na zkušenosti a vědomosti jiných lidí (lehnout si do nemocnice, brát léky, podrobovat se procedurám atd.), a přitom neměníte nic sami v sobě, zastavujete vlastní proces učení se, transformace a svého dalšího vývoje. Váš život vyjde naprázdno a karmické problémy zůstanou stejné, jako byly. Přejde další život a všechno začne znovu - bolesti, strádání - a přece je možné a potřebné řešit všechno samostatně již nyní, v tomto životě. Člověk nepotřebuje léčení (sám je schopen se s každou chorobou vypořádat), ale vysvětlení. Konec konců, jak řekli proroci: Bůh to naučí všechny.

Demonstraci této pravdy provedl Porfýrij Kornějevič Ivanov. Žil si a vyváděl 36 let stejně jako ostatní - pil vodku, ženy mu nebyly lhostejné, vydováděl se. Následkem toho všeho pak byl i nemocný, právě tak jako všichni ostatní. Pak ale pochopil (Bůh ho poučil), že tak dál žít nemůže, a začal žít podle vlastního rozumu. Zcela vědomě se od těla distancoval. Pobyt v obtížných podmínkách, pěstování trpělivosti, to vše z něho vykořeňovalo starou karmu a on sám se pak stal kvalitativně jiným člověkem s velkými možnostmi (pomohl například americkým astronautům odletět z Měsíce!), schopný slyšet Otce a když se to všechno naučil, přišel ke mně.

Kapitola 3. - PŘÍPRAVA ORGANISMU K OČISTĚ

Abychom uměle očistili svůj organismus - energetickou strukturu a fyzické tělo, musíme znát celou řadu zvláštností, které se k procesu očišťování vztahují:

- * S čím se můžete při očišťovacích postupech setkat.
- * Zvláštnosti očišťovacího procesu v závislosti na osobní konstituci, stáří a karmě.
- * Činitelé, související s biologickými rytmy, které mají vliv na očišťovací postup.
- * Správný postup při očišťovacích postupech.
- * Předběžná opatření pro „změkčení“ organismu.
- * Co musíme vědět, aby očišťovací proces fyzického těla probíhal kvalitativně.

Když prostudujete uvedené problémy, podaří se vám vyvarovat se různých nepříjemností a nedorozumění.

S ČÍM SE PŘI PROVÁDĚNÍ OČIŠŤOVACÍCH POSTUPŮ MŮŽETE SETKAT

Je běžné, že lidé, kteří s očišťovacími postupy začínají, nemají žádnou představu o tom, co se s nimi bude dít jak během těchto procedur, tak potom. Měli byste vědět, že postup, který vás skutečně očistí, vyvolá ve vašem organismu velké reakce: zlikviduje se patogenní příčina nemoci, při tom dochází k velkému výdaji energie, člověk slábne a hubne. Je to biologický zákon, který akademik V. V. Bolotov krásně charakterizoval následujícími slovy: Je nutné si dobře zapamatovat, že není možné dosáhnout kladných léčebných výsledků bez stresových stavů organismu. To je nutné znát, rozumět tomu a v průběhu očišťovacího procesu se orientovat podle různých příznaků. Po vymizení patogenní příčiny člověk rychle přibývá na váze a dosahuje své normální hmotnosti.

Rozebereme si očišťovací proceduru podrobněji.

1. Začnete provádět nějaký očišťovací postup a ten začne působit na váš organismus. Vznikne řada reakcí organismu, které obvykle nejsou příjemné.

2. Zlikviduje se patogenní příčina nemoci. V závislosti na tom, ve které části organismu je příčina lokalizována, se projevuje určitým způsobem. Je to obvykle nejtěžší období - na zbavení se choroby je vydáváno největší množství energie.

3. Po zbavení se patogenní příčiny, vlastní nemoci, člověk silně zeslábne a ztrácí na váze.

4. Po nějaké době nastává regenerace. Organismus, který se zbavil přítěže, způsobující nemoc, rychle nabírá síly a dosahuje své normální váhy. Projevuje se to zvýšenou chutí k životu, přílivem energie a dobrou chutí k jídlu.

Ted' se podíváme, jak to probíhá v praxi.

Krise, k nimž při dodržování autorem doporučeného programu očišťování dochází

Jsem magistr farmacie, kandidát farmaceutických věd, pracuji jako vědecký pracovník v moskevské lékařské akademii I. M. Sečenova. Cestu k Vaším pracím mi ukázala má spolupracovnice v zaměstnání. Po pravdě řečeno, díky Vaším knihám je již více než půl druhého roku zdráva, nepotřebovala ani jednu tabletku a to vše bez ohledu na to, že je dědičný hypertonik (s tím má potíže od čtrnácti let), diabetik a přechodila zánět ledvinné

pánvičky. Během posledních 15 - 20 let, podle jejích vlastních slov, žila převážně na toaletě. Měla trvalé bolesti hlavy, jednu hypertonickou krizi za druhou, prášky hltala hrstmi a tak to šlo jeden den za druhým. Do nemocnice ji vzali na kontrolu pro podezření z cukrovky. Ale, podle jejího vyjádření, se tak cítila celých dvacet pět let (ted' je jí čtyřicet čtyři).

Dva měsíce trvající očista organismu jí přinesla znatelné výsledky. Říká:

Úplně jsem změnila svůj život. Během dvou týdnů jsem prožila první krizi - měla jsem angínu s vysokými teplotami. Byla jsem tím zmatena, nepochopila jsem, že se jedná o krizi. Začátkem října r. 1994 jsem se začala léčit urinoterapií, přičemž jsem dodržovala úplný program. V říjnu přišla druhá krize: znovu se ozvala angína, ale už druhý den jsem byla v pořádku a až do dnešního dne se už žádná další recidiva nevyškytla (už přes rok!).

Skotské stříky u mne vyvolaly zanícení kůže na holeních (o velikosti přibližně plochy dlaně): bolest, svědění, ale stále jsem ve sprchování pokračovala. Na zanícená místa jsem dávala obklady s močí, předtím odpařenou na čtvrtinu původního objemu. Během čtyř měsíců se všechno vrátilo do normy (to špatné odešlo).

Za necelého půldruhého roku jsem prošla sedmi cykly očišťování střevního traktu, šesti cykly čištění jater (dva z nich se mi nepovedly). Od března r. 1995 dělám pravidelně dvakrát za měsíc čtyřadvacetihodinové hladovky (v příznivé dny). Cítím se jako omlazená, lehce, jsem pohyblivá jako když mi bylo pětadvacet let, přestože je mi dnes sedmapadesát. Zmizela i zimnice. V zimě chodím doma oblečená prakticky stejně jako v létě.

Čištění pole vědomí

V lednu jsem začala s čištěním pole vědomí. Tím začala má muka na Golgotě. Nic takového jsem do té doby za celý život neprožila. Jsem silně emocionální a v průběhu života jsem musela často, s ohledem na nejrůznější okolnosti a výchovu, své emoce potlačovat. Napřed to byl velký dřevěný kůl, vražený do oblasti dělohy - prodýchala jsem to. Ve druhém sezení bolest šla až tři centimetry nad pupek, byla velice ostrá a silná. Jen jsem dýchala opakovala: „Bože zachraň mě“. Pak jsem pocítovala stahování v obličejí a v krku - v oblasti štítné žlázy, v rukách, nohách, na zádech a v kříži. Jednu chvíli jsem viděla Pannu Marii se zastřeným obličejem. Měla jsem nucení na zvracení, škytání, slzela jsem, cítila jsem nejrůznější zápachy, vynořovaly se různé vzpomínky, nářek, celá škála nejrůznějších pocitů. Pak mě jakoby někdo vedl. Byla jsem u zpovědi, při bohoslužbě jsem klečela na kolenou (to jsem nikdy předtím nedělala), v průběhu každého sezení jsem prosila v slzách Boha o odpuštění. Pak jsem začala hladovět (byl půst). Něco se ve mně odehrávalo, všem, na které jsem se kdy zlobila, jsem bez výjimky odpustila.

(Jak jsou ty záznamy zajímavé! Není to nic jiného, než vyrovnávání prostorových vazeb a přechod na novou, blaženější, karmickou úroveň. Energeticky neprůchodná místa, která předtím deformovala prostor kolem této ženy a která k sobě přitahovala odpovídající situace, zmizely. Vznikly místo toho zcela nové vazby, které začaly přitahovat zcela nové situace.)

V té době se vnějškově kolem mne vše změnilo - lidé se stali dobří, začala jsem běhat na lyžích (předtím jsem to už deset let nedělala, protože jsem na to neměla dostatek sil), začala jsem dostávat práci, začali mi domů volat lidé, na které jsem už dávno zapomněla. Dostala jsem tři nabídky práce. Byla jsem už dlouho bez práce a protože je mi už 43 let, ztrácela jsem naději, se mi ještě podaří nějakou najít. Poslední, velmi lákavou nabídku, jsem přijala. Šla jsem do firmy poté, co jsem tři dny hladověla (kdybych byla zůstala doma, byla bych v hladovění ještě pokračovala, jíst se mi nechtělo).

Ráno, hned první den mého zaměstnání, po třech dnech hladovění, klystýrů a očišťování ze mne vyšel krvavý chumáč s výrůstky ze žaludku a také plno krve v podobě chlupatých výrůstků - byla jsem z toho celá bez sebe.

A den předtím v noci jsem ucítila silný náraz energie v žaludku, jako kdyby mi tam někdo otáčel ostrů. Neprobudila jsem se, protože jsem usoudila, že je to sen. Výrůstek byl velký jako palec. Ani jsem nevěděla, že mám žaludek nemocný, nepříjemné pocity jsem přikládala na vrub jater.

A celou dobu jsem se zabývala léčbou myomu, podle vaší metodiky léčení rakoviny a očišťování energetické struktury. V té době jsem prožila všechny příznaky rakoviny - zvracení, nechut k masu, jedla jsem všechno kyselé, ještě v lednu jsem jedla hodně zeminy, když jsem krvácela, tak se mi chtělo. A teď, ten nádor, který vyšel ven z žaludku (myslím si, že to byla rakovina, ale k lékaři jsem nešla) byl celý jakoby oblepen hlinou. (Jak jsem již dříve řekl, vědění se tu uplatnilo. Odstranění psychického traumatu, umožnění průtoku energie, její cirkulace, a „energetický ráz“, rakovinu zlikvidovaly. A nakonec hlad, který zvýšil kyselost vnitřního prostředí organismu, odstranil i hmotný následek rakoviny - nádor.)

Doma jsem si pak znovu dala klystýr a vyšlo ze mne ještě mnoho podobného. Celých pět dní jsem byla prostě v šoku. Jsem zrozená v Panně a žaludek je mé slabé místo. Celý život jsem potlačovala smutek, strach a nespokojenost - to byla příčina mé rakoviny. Našla jsem bolehlav, začala ho pít a se vším pokračuji dál, protože cítím, že výrůstky jsou ještě i výš i níž, takže léčím nádor, protože měsíčky už, po návštěvě nemocnice, nemám asi padesát dní. Poté, co odešly věci z žaludku, mi z dělohy tři dny vycházel žlutý sliz, někdy i s krví a objevily se i stahy. (Aby všechno v pořádku odešlo, je nutné držet 2 - 3krát hladovku po dobu 14 až 20 dní.)

Síly i energie mám nadbytek, spím málo, pracuji hodně, mysl mám jasnou. (To jsou příznaky očištěné energetické struktury. Nejsou tu žádné „nádory“, které by vám odebíraly energii a zhoršovaly oběh ve vaší energetické struktuře.) Doma jsou všichni spokojeni, v duši mám klid, kromě své práce se ještě učím anglicky, vybavila jsem si všechno, co se za uplynulých dvacet let událo, jsem už schopna i telefonovat bez zadrhávání. Zhubla jsem o 10 kg, v zrcadle vidím tvář jiného člověka, zmizely mi kruhy pod očima a vrásky, narostly mi nové, 5 cm dlouhé, husté vlasy. Emoce mě přestaly ovládat, zvládám je. Každý den blahorečím Bohu i Vám. Cítím, že se musím ještě dál snažit.

* * *

Během dne provádím „Dýchání štěstí“. Ale rozvázal jsem teprve jeden uzlíček. V teplé vodě. Napřed jsem cítil po těle jakési mrazení, ačkoliv voda byla skoro horká, pak jsem dostal křeč do rukou a třes, jako by mnou procházel elektrický proud. Na obličeji jsem pocítil masku jak u Pierota. To trvalo poměrně dlouho, zdálo se mi, že to mohlo být tak patnáct až dvacet minut. Pak jsem zadržel dech a transformoval jsem ho do příjemných pocitů. Po celé proceduře mi bylo lehce a příjemně.

* * *

Zkusila jsem „Rebirthing“. Asi pět minut jsem dýchala, v hlavě jsem pocítila tíži, hodně jsem se uvolnila, ležím, skoro nedýchám, oči mám zavřené. Vidím nějaký prostor. Najednou mi z hlavy vyskočila „černá slepice“ a odletěla do toho prostoru. Na celý den mi přestalo hučet v hlavě.

* * *

Je mi šedesát let. Jsem stoprocentní „Žluč“. Z vaší knihy jsem si vybrala, jak se mi zdálo, ten nejlehčí způsob očisty - sání slunečnicového oleje. Zpočátku to bylo snadné a prosté. Ale

pak, asi za dva měsíce, se to ze mě začalo hrozně hrnout. Šly ze mne nejrůznější slizy, všechny šedivě zbarvené, v nich začernalé destičky (plíseň), několik polypů, velké množství kamenů a všechny s ocasy. Ocasy byly ze slizu, také celé černé. („Ocasy“ byly vytvořeny parazity energetické struktury. Mějte neustále na paměti, že hmotná podoba je dána informačně-energetickým základem. Paraziti energetické struktury v podobě hadů vytvářejí „ocasy“ a parazitují v trávicím traktu.) Celý trávicí trakt byl v nepořádku, hodně jsem se s tím natrápila. Když se to pak dalo do pořádku, začala jsem čistit játra.

Očista probíhala velice rychle. Zas vycházelo ven množství staré žluče a bílého slizu. Nejzajímavější bylo, že vyšel jakýsi hustší kousek slizu, podobný amébě, velikost dlaně, šedivé barvy. Pak jsem měla sen. Ve snu jsem jakoby viděla svůj žaludek, celý černý a v něm byl had. Najednou polovina hada spolu s hlavou zmizela, zůstal jen zbytek s ocasem. Při druhé očistě jater pak ten ocas vyšel ven: šedavý sliz délky asi dvaceti pěti centimetrů.

Játra jsem čistila celkem třikrát. Ven vyšlo asi třináct velkých kamenů (velikosti asi jako fazole) a pak velké množství malých. (Tato žena, aby se zcela zbavila parazitů energetické struktury, musí prodělat hladovku s urinoterapií alespoň v délce sedmi až čtrnácti dnů.)

V současnosti mám za sebou už dvoje čištění jater, všelijakého neřádu vyšlo velké množství. I nohy se uvolňují, cítím se dobře, začínám si uvědomovat tělo, ozdravěla mi i barva pokožky.

Dělám dýchání štěstí a dostává se mi ho. Čištění energetické struktury dělám asi hodinu. Teď se teprve začínám cítit dobře. Silně se omezovaly křeče (místa, kde jsou lokalizovány staženiny), hodně pláču (to je dobře, energetická struktura se čistí od emočních tlaků). Když končím kúru, je to jako bych se probírala z hlubokého spánku. Oddechnu si a cítím se lépe. Dávám se do domácích prací. Cítím se tak dobře, že to ani nedovedu vyjádřit.

Urinoterapie

Je mi šedesát let. Diagnóza: chronická cholecystitida (kámen ve žlučovém měchýři o průměru 0,7 cm), chronická pankreatitida, chronická pyleo-nefritida srdeční arytmie, adenom štítné žlázy.

Dva a půl roku už držím dietu. Od července r. 1994 až do dneška piji moč, v noci střední část, ráno a přes den celou. Jednou týdně močová koupel. Ruce i obličej si neoplachuji každý den. Klystýry s odpařenou močí aplikuji jednou týdně. Jednou jsem dělala očistu střev, jednou jater. Na konci ze mne vycházely zelené kameny různých tvarů. Nic negativního přitom nebylo.

Teď výsledky: zmizely bolesti v ramenních kloubech, začala jsem se snadno pohybovat, od července 1994 jsem si nevzala už ani jeden prášek. Bolesti z nachlazení zmizely, játra mne nebolí, kámen ve žlučovém měchýři se začal drobit. A co je nejdůležitější, zmizely i srdeční arytmie.

Krizové jevy se ukázaly v začátcích urinoterapie. Vyrážka na vnitřní straně rukou až po lokty, na hlavě, bolesti v játrech a ještě nějaké další těžko popsateľné pocity. To trvalo od července do září 1994. Teď se už střevní trakt vyprazdňuje do oběda asi třikrát, často i večer. Cítím se volně, lehce, normálně. Pracuji v parku a na zahradě.

Čištění jater

Je mi 38 let. Jsem v invalidním důchodu. Začala jsem se léčit podle vašich knih v prosinci 1994. Několikrát jsem prováděla očistu střevního traktu. Na toaletu jsem nechodila celých třicet dní. Neustále jsem padala, byla jsem unavená a slabá. V lednu r. 1995 jsem poprvé hladověla po dobu jedenácti dní. V průběhu hladovky jsem si dávala každý den klystýr a pila

jsem moč. Vyšlo ze mne mnoho kamenů (koprolitů) a tenkých, bílých proužků. Co se týče slizu, ten vychází ještě dnes - jen nevím, kde se bere. Během dvou měsíců jsem zhubla o 19 kg. Prováděla jsem očistu jater a při tom vyšlo ven také mnoho kamenů a mnoho příšerného svinstva. Největší kámen měl velikost švestky, druhý byl jako vlašský ořech a pak ještě mnoho menších. Měly převážně zelenou a černou barvu, nepatrná část byla růžová. Celkem jsou to už dva roky, kdy neberu žádné léky, ani injekce. Pořád ale dělám urinoterapii. Mohu vyjmenovat své úspěchy: shodila jsem 19 kg, získala jsem radost ze života, zesílila jsem, omládla jsem - úplně mi zmizely vrásky, zcela přestaly bolesti v kloubech, také nohy mě nebolí, lépe vidím, zhoustly mi vlasy, zmizely bolesti v oblasti srdce, spát mohu na libovolném boku, mám pevný spánek. Za poslední tři roky jsem ani jednou neměla chřipku, chronická bronchitida zmizela, zmizel i diabetes. Osteochondróza mi teď dělá menší potíže.

* * *

Už druhým rokem se řídím vašimi knihami „Urinoterapie“ a „Léčebné síly“. První půlrok pro mne znamenal, že jsem „vstal z mrtvých“. Předtím jsem měl bolesti kloubů, často mi to přímo kroutilo nohy, měl jsem často křeče a znehybněné klouby rukou a nohou. Rozsypal jsem se. Diabetes, revma, ekzém, lupénka, plísňová onemocnění - to všechno prakticky přestalo, moje vitalita se velice podstatně zlepšila, tancovat mohu od večera do rána...

Játra jsem čistil dvakrát. Očišťování bylo dost drsné. Večer mě to trochu prohnalo a ráno, přibližně od čtyř do sedmi, jsem se cítil sevřený a celý jsem se skoro tři hodiny kroutil. Ohromilo mě to. Nepřetržitě ze mne teklo něco hnědého, černého, nějaké chumáče a celé kousky. Za týden jsem shodil 12 kg. Druhou očistu jsem dělal v listopadu. Její výsledek byl mnohem skromnější.

Čištění čelních a Highmorových lícních dutin

S velkým úspěchem jsem prováděla očistu střev a jater. Ted' se cítím tak dobře, že je tomu těžko věřit. Díky pití moči jsem si vyléčila (nebo skoro vyléčila) jizvu na dvanácterníku a už rok neberu spazmolytika, která jsem dřív pořád nosila sebou a pořád jsem měla strach cokoliv sníst. Po močových klystýrech jsem začala mít měsíčky bez jakýchkoliv bolestí (předtím jsem měla takové bolesti, že jsem si říkala, že by bylo lepší umřít, než to dál prožívat). A co je ještě zajímavé, děje se se mnou ted' něco, co bych ráda pochopila - v oblasti od kříže do chodidla pravé nohy cítím procházet vlny tepla, jakoby někdo velmi blízko mě držel nějaký elektrický ohřívač. Co to má znamenat? (To se obnovuje vodivost kanálu, kterým prochází energie.)

Po dvou měsících praktikování néti mi z nosu vyšlo neuvěřitelné množství nejrůznějšího svinstva. A pořád to pokračuje. Někdy mají odcházející hleny z nosu zápach analgetik, nebo něčeho podobného. Už jsem se skoro chystala že umřu, ale díky Vaším knihám jsem pookřála duchem a rozhodla jsem se, že jestliže se o své zdraví začnu opravdu starat, tak možná ještě nějakou dobu vydržím. (Tak tomu ve skutečnosti i je. Jak se čistíte, snímáte z energetické struktury zátěž, která spotřebovávala životní energii organismu.)

Očista od nádorů

U dvaasedesátileté ženy byla zjištěna rakovina žaludku. Po provedení specifické léčby, pátý den, se objevily první fyzické příznaky - pacientka si začala stěžovat na nepříjemné pocity, tvář jí zbledla a pokryla se silným potem, začala ztěžka dýchat.

Další tělesné příznaky se objevily po osmi dnech a trvaly celý den. Ale devátého dne při vyprazdňování vyšlo ven sedm kulatých kousků tmavě zbarvených fekálií a pak pět

válečkovitých kousků s cihlovou barvou, každý velký asi jako malíček. Pak se nemocná začala cítit lépe. Po dalších dvaceti dnech dostala velkou chuť k jídlu a zcela se uzdravila.

Ze všech uvedených příkladů je zřejmé, že dokud se neobjeví tělesné příznaky a neproběhne bouřlivá očišťující krize, nemoc ještě není vyléčená. Bez krize to bývá jen výjimečně. Jakmile se objeví charakteristické reakce, je nutné zachovat rozvahu a pozorně vše sledovat, aby to probíhalo správným směrem. Požívání léků v této době může očištný proces přerušit, což pak může zhoršit celkový stav a vést k opačným výsledkům. Proto, abychom organismu pomohli, musíme, jakmile se tělesné příznaky objeví, dočasně přerušit příjem potravy, nerozčilovat se a projít krizovým obdobím a stresem s plným sebeovládáním. Pak se u vás automaticky objeví chuť k jídlu a zdraví se začne rychle vracet.

ZVLÁŠTNOSTI OČISTNÉ PROCEDURY V ZÁVISLOSTI NA INDIVIDUÁLNÍ KONSTITUCI

Lidé se navzájem liší. Staří myslitelé zjistili, že je to dáno rozdílnou kombinací životních principů. Jestliže v organismu člověka převládá životní princip „slizu“, pak si organismus dobře udržuje vodu. Tito lidé jsou korpulentní a mají velké tělo. Jestliže převládá životní princip „žluči“, má organismus zvýšenou schopnost vyrábět teplo. Jsou to lidé středně silné tělesné konstrukce, s nažloutlou pokožkou. Jestliže v organismu převládá životní princip „větru“, pak takový organismus špatně udržuje vodu a teplo. Tito lidé mají křehkou tělesnou konstrukci, jsou hubení a je jim neustále zima.

Jestliže u člověka převažuje konstituce „slizu“, pak se v jeho organismu hromadí a usazují různé „zplodiny“ slizovitého složení a to převážně v plicích a dutinách mozku. Tito lidé musí dát proto pozor na svou stravu, aby neobsahovala pokud možno nic, co v těle sliz tvoří a musí provádět očistu zmíněných míst prostřednictvím procedur s napařováním a hladověním.

Má-li člověk výraznou konstituci „žluče“, pak se díky zvýšené teplotě těla vytváří v játrech větší množství odpadu, který otravuje krev a na kůži podporuje tvorbu vyrážek. Tito lidé musí také věnovat pozornost své stravě a vyhýbat se ostrým, teplo vyvolávajícím jídlům, nepřehřívat se a pít větší množství protiové vody, čerstvých šťáv a čistit játra. Ti, u nichž převládá konstituce „větru“ a u kterých se následkem nedostatku vody a ochlazování vytvářejí tvrdé usazeniny v podobě kamenů, polyartritidy, písku a kondenzátů nejrůznějšího druhu, musí změnit svou stravu a způsob života tak, aby měli dostatek vody a tepla. Z tohoto důvodu musí co nejvíce aplikovat teplé vodní lázně, pít horké vývary a pokud to není nutné, nepodchlazovat se. Následkem toho, že se všechny tyto životní principy v člověku mísí v různých poměrech, zanesení usazeninami se u každého člověka projevuje trochu jinak.

ČINITELE DANÉ BIOLOGICKÝMI RYTMY A JEJICH VLIV NA OČIŠŤOVACÍ POSTUPY

Musíte pochopit jednu důležitou věc: pro čištění energetické struktury jsou vhodné určité podmínky biologických rytmů, zatím co pro čištění organismu jsou vhodné podmínky jiné. Pojednáme o obou.

Ve vesmírném prostoru, který se kolem naší Země nachází, existují nejrůznější energetické proudy, dané oběhem planet sluneční soustavy. V závislosti na otáčení planet se tyto proudy každou vteřinu, minutu, hodinu, každý den mění. Na zemi se tento „tanec energií“ projevuje změnami počasí, ročními dobami a řadou jiných věcí. Tyto energie také podstatně ovlivňují zdraví a psychickou aktivitu člověka. Některé z nich člověku prospívají, jiné škodí. Následkem toho v průběhu určité aktivity, kdy je organismus člověka nejvíce zatížen, je

nejsnazší ho poškodit a za těchto okolností se může snadno uchytit i nějaký parazit energetické struktury. Naopak, existují energie, které očistě od takových parazitů napomáhají. Totéž platí i pro čištění těla. Aktivita jednotlivých orgánů a soustav organismu se cyklicky mění - od okamžiku, kdy má aktivita své maximum do doby, kdy je prakticky nulová.

Dříve existovaly celé vědní obory, které se touto problematikou zabývaly, a které doporučovaly synchronizovat vlastní aktivitu s určitou právě působící vesmírnou energií. Při očišťování organismu použijeme některé z těchto vědomostí i my.

Stručné teoretické základy změn vesmírné energetiky

Abychom si objasnili, co to vlastně vesmírná energetika je a proč se kvalitativně i kvantitativně mění, podíváme se na to, co je o těchto věcech známo vědě. Velké množství experimentálních výsledků potvrzuje, že informačně-energetické působení může být na vzdálenost předáváno pomocí vln světelných, rádiových, tepelných nebo zvukových. Byl například uskutečněn následující pokus: ke zdroji světla (vláknu žárovky) byla připojena zkumavka s určitou látkou a pak byly zkoumány vlastnosti vyzařovaného světla. Ukázalo se, že elektromagnetické vlnění (světlo) přenáší informačně-energetické vlastnosti látky, uzavřené ve zkumavce, prostorem a působí jimi na promítací plochu. Vědci předpokládají, že informačně-energetický signál, jdoucí z materiálu uzavřeného ve zkumavce, velice nepatrně moduluje světlo žárovky (nosnou frekvenci), podobně jako je tomu při rozhlasovém nebo televizním vysílání. Modulace, která se tu uplatňuje, se ale od běžně používané modulace amplitudové nebo frekvenční liší.

Když se podíváme na vesmírný prostor obklopující Zemi, vidíme analogickou situaci. Galaxie a hvězdné soustavy, existující v prostoru, který nás obklopuje, nám posílají své informačně-energetické záření. Tato záření jsou v zásadě stálá a neměnná. Ale sluneční soustava se svými planetami se otáčí v určité rovině, v jejímž okolí se nacházejí jednotlivá souhvězdí. Tato souhvězdí a hvězdy mají vlastní záření, periodicky zesilovaná planetami, které mezi nimi a Zemí procházejí. Při tom dochází k modulaci záření jdoucího od planety informačně-energetickým signálem hvězd a souhvězdí. Čím je planeta větší a blíže k Zemi, tím větší je její vliv na Zemi a na člověka. Největší hmotnost má Slunce, které kromě toho i září, nejbližší Zemi je Měsíc. Tato dvě kosmická tělesa také mají na Zemi a lidstvo největší vliv. Ostatní planety Zemi ovlivňují v závislosti na velikosti své hmoty a vzdálenosti od Země.

Mezi vlivem Slunce a ostatních planet je podstatný rozdíl. Slunce svým zářením na každém stupni zvířetníku zesiluje záření, jdoucí tímto stupněm z hvězd a souhvězdí. Planety mění toto záření způsobem, závislým na typu informačně-energetického působení hmoty a nosného světelného toku.

Zvířetník je z tohoto pohledu obrovským kolem, vyzařujícím energii, která je planetami a sluncem zesilována a transformována. Pro nás je Země spolu s člověkem ohniskem, kde se působení těchto energií projevuje. Obecně platí, že všechno živé na Zemi je tomuto energetickému působení přizpůsobeno a podřízeno. Jedna z nejdůležitějších vědomostí a dovedností našich předků spočívala v koordinaci vlastní aktivity s energetikou zvířetníku a planet.

Činitelé dané biologickými rytmy a jejich vliv na čištění pole vědomí

Každý den, každá hodina atd., jsou zabarveny jim vlastními energiemi. Brát ohled na všechno by bylo velice obtížné (např. kdybychom měli brát zřetel na energetické vlivy jednotlivých stupňů zvířetníku, když se v něm nachází Slunce nebo některá z planet - a

uvažovat ještě vlastní charakteristiky těchto planet). Ale základ je dán pohybem měsíce a brát zřetel na něj je zcela dobře možné.

Doporučení pro jednotlivé dny lunárního cyklu

1. den Silná představa vlastního uzdravení, vytvořená myšlenkovým úsilím se může během tohoto měsíce uskutečnit. Jestliže bychom vytvořili představu negativní, může se uskutečnit i ta. Doporučení: Pozitivní představou se tvořte, ale nenarušujte.

4. den V tomto dni se doporučuje vyvarovat se navazování známostí a práci v kolektivu. Energetika tohoto dne člověka pudí k nepříjemnostem a velkým ztrátám energie.

9. den V tomto dni je možné zbavovat se úspěšně parazitů energetické struktury, zbavovat se vlivu magického působení i jiných nemocí. Člověk, který je zdravý, by se měl v tomto dni chránit, protože je zde nebezpečí nákazy parazity energetické struktury.

11. den Tento den je nejmocnějším z celého měsíčního zvířetníku. Je výhodné provádět v tomto dni očistu energetické struktury. Energetika tohoto dne je vázána na energii kundalini.

12. den Tento den je velice silný, modlitby tohoto dne se uskutečňují. Modlete se o své zdraví.

15. den V tomto dni se vystříhejte sexuálního styku, který energetickou strukturu narušuje.

17. den V tomto dni je sexuální styk žádoucí, umožňuje nám obohatit se energií opačného pohlaví. V opačném případě dochází k úpadku životních sil. Toto doporučení platí pro laiky (nikoliv pro duchovní).

19. den V tomto dni bychom měli být soustředění a pozorní, abychom se uchránili od případného působení prostřednictvím černé magie.

20. den V tomto dni působí mocné energie a při silné emoční angažovanosti se může člověk snadno energeticky vybit. Vystříhejte se toho, abyste v tomto dni dávali volný průchod svým emocím - svou energetickou strukturu byste snadno vyčerpali.

23. den Vyvarujte se v tomto dni sexuálního styku, protože v tomto dni je zhoubný.

24. den Tento den je pro sexuální styk příznivý. V tomto dni dochází k dobíjení energetické struktury na konto energie partnerky. Toto doporučení platí pro laiky (nikoliv lidí duchovní).

26. den Tohoto dne je možná přílišná ztráta energie následkem řeči, která obecně je na energii náročná. Mlčení a vystříhání se jídla pomůže nemocným a oslabeným.

28. den V tomto dni můžete mít věští sny. Můžete se dozvědět něco o svých minulých životech.

29. den Tohoto dne je člověk psychicky nestabilní. Smíření a půst pomohou vyhnout se incidentům.

Zajímavá jsou pozorování starých myslitelů, spojená s jednotlivými dny týdne. Jejich důležitost je nepochybná.

Doporučení ohledně jednotlivých dnů v týdnu

Neděle je dnem Slunce a u mnoha starých národů pokládali neděli za počátek týdne. Předpokládalo se, že v tomto dni začíná cyklus obnovy sil organismu a je vhodné začínat novou práci, léčení apod.

Pondělí je dnem Měsíce. Energetika tohoto dne vyvádí člověka z rovnováhy, což může způsobovat nervovou vyčerpanost. Vyhněte se tedy tomu, abyste v tomto dni dělali cokoli důležitého, věnujte se raději domácím pracím.

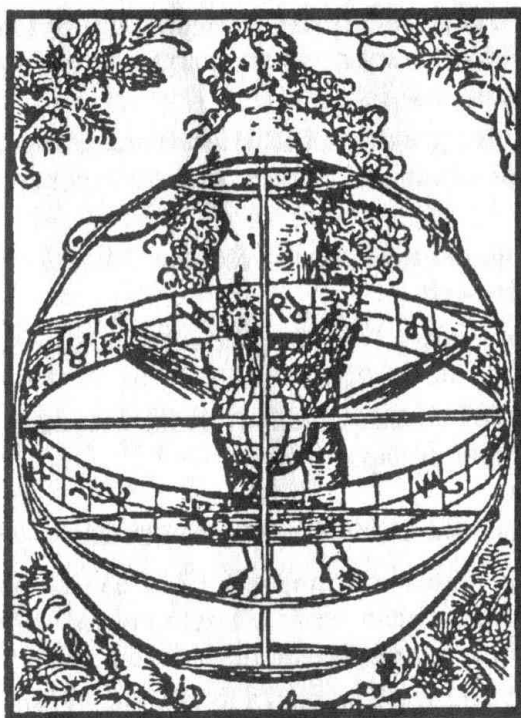
Úterý je dnem, na který má vliv Mars. Energetika v tomto dni je velice aktivní. Nejlepší je, jestliže ji zaměříte ve směru nějaké aktivity, kde projevíte iniciativu. Vyhněte se hádkám. Hádky mohou na dlouhou dobu, zvláště v úterý, svést člověka špatným směrem.

Středa je dnem Merkuru. Energetika tohoto dne je vhodná k projevení mentálních schopností.

Čtvrtek Tento den je ve znamení Jupitera. Ve čtvrtek je vhodné zabývat se celospolečenskou aktivitou, není vhodné být o samotě.

Pátek je dnem Venuše. Je to den vhodný k výměně sexuálních energií. Je také vhodný pro projevení tvůrčích schopností. Je nutné zachovávat ve všem vhodnou míru a vyhýbat se konfliktům.

Sobota je pod vlivem Saturna. Energetika tohoto dne vyvolává v člověku pocity nostalgie, smutku, vnitřního neklidu. Vzbuzuje vnitřní pocit tíže - je to výsledek v člověku zesílené gravitační energie Saturna. Aby si člověk svou energii zachoval, doporučuje se méně hovořit. Také se doporučuje v tomto dni zakončovat rozdělanou práci.

Obrázek ze staré knihy, kde je znázorněn vliv zvířetníkových znamení na Zemi

Celkově jsou z energetického hlediska nejnevhodnější - úterý a sobota. Pondělí sice není také nejlepší, ale není v tomto směru tak špatné jako tyto dva dny.

Doporučení ohledně denní doby

Každý den je pod vládou určité planety, podobně jako dny v týdnu (viz tabulku planetárních hodin). Začátek odečítání času je vždy o půlnoci místního času. Svou aktivitu, právě tak jako svou léčbu, si můžete naplánovat v souladu s charakteristikami jednotlivých hodin.

Hodiny Slunce jsou časovým úsekem, kdy energie stoupá, je to doba aktivního začátku a individuální tvorby.

Hodiny Venuše jsou dobou klidu a smíření. Po aktivitě Slunce potřebu organismus odpočinek. V této době odpočívejte, věnujte se nějaké klidnější činnosti. Je to doba vhodná k projevům něžnosti a lásky.

Hodiny Merkuru - výhodné pro výměnu informací a navazování kontaktů.

Hodiny Měsíce jsou dobou, kdy jsou u člověka posíleny jeho emoce, člověk se lehko poddává vnějším vlivům, snadno může dojít k projevům nervozity. Je to doba, kdy se silně zvyšuje citlivost lidí, proto je to doba vhodná pro provádění diagnostiky na vzdálenost.

Hodiny Saturna Po emoční aktivitě následuje zákonitě útlum. V tuto dobu je člověk inertní, sjednocuje se v sobě, přemýšlí, teskní. Celková „zabrzdnost“ této doby vede ke katastrofám. Člověk není schopen včas reagovat na nastalou situaci. Doporučuji nedělat v této době žádnou rizikovou práci (jízdu v motorovém vozidle, práci s cirkulárkou apod.).

Hodiny Jupitera V těchto hodinách je člověk naladěn na to, zabývat se celospolečenskými problémy. Dobře se v této době pracuje na věcech vztahujících se k náboženství, zákonům apod. V energetickém ohledu je to doba velice aktivní.

Hodiny Marsu V průběhu této doby se projevují energie, které člověka nutí k projevům, ostrému nesouhlasu, hádkám, konfliktům apod. Je to doba velkého napětí v energetické struktuře, nezdrženlivosti a s tím spojené silné traumatizace.

Důležitá poznámka: Nejsilněji se hodiny Slunce budou uplatňovat v den odpovídající Slunci, tj. v neděli, Měsíce v pondělí, Marsu v úterý atd.

Činitelé dané biologickými rytmy a jejich vliv na čištění fyzického těla

Autor došel k závěru, že většina neúspěchů při aplikaci očišťovacích procedur je dána neznalostí doby, kdy je nejvýhodnější je provádět. Jestliže si člověk vybere náhodně čas, který mu právě nejlépe vyhovuje, nestrefí se většinou do funkčního rytmu očišťovaného organismu. Výsledkem je, že se očišťování buď nepovede, nebo vznikají různé komplikace, jejichž následky pak na delší dobu člověka od dalších podobných pokusů odrazují. Jak tedy postupovat, abychom co nejlépe využili biologických rytmů pro vlastní očistu během dne, lunárního měsíce (cyklu) a ročního období?

1. V hodinách dne jsou dvě období, během nichž jsou očišťovací orgány zvlášť aktivní. Ráno, když se sráží rosa, probíhá v lidském organismu podobný jev. V této době, od pěti do sedmi hodin ráno, je tlusté střevo aktivní a probíhá odstraňování zbytků trávení. Večer od pěti do sedmi (místního času) nastupuje doba utišení, během níž se aktivizuje funkce ledvin, které odstraňují z těla zbytky výměny bílkovin. Proto očišťovací postupy, spojené s aplikací klystýrů a odstraňováním kamenů z ledvin je nejlepší dělat v tuto dobu. Čištění jater probíhá hlavně v době od 23 do 3 hod. ráno, když energie jde k močovému měchýři a pak k játrům. Proto všechna předběžná příprava pro čištění musí skončit přibližně v 19 hod. Jedině v tom případě se přijaté očišťující látky stačí dostat ze žaludku do krve a pak do jater v době jejich největší aktivity. Mějte tedy na paměti, že budete-li pamatovat na čtyřiašedesátihodinový rytmus, bude efektivita očišťovacích postupů podstatně vyšší.

Tabulka planetárních hodin

Čas (hod.)	Den v týdnu						
	Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
0 - 1	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn
1 - 2	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter
2 - 3	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars
3 - 4	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce
4 - 5	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše
5 - 6	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur
6 - 7	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc
7 - 8	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn
8 - 9	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter
9 - 10	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars
10 - 11	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce
11 - 12	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše
12 - 13	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur
13 - 14	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc
14 - 15	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn
15 - 16	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter
16 - 17	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars
17 - 18	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce
18 - 19	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše
19 - 20	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur
20 - 21	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc
21 - 22	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn
22 - 23	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars	Merkur	Jupiter
23 - 24	Merkur	Jupiter	Venuše	Saturn	Slunce	Měsíc	Mars

2. Měsíční cyklus (Měsíc) ovlivňuje všechny čisticí procedury velmi podstatnou měrou. Je také nejdůležitější, protože jsou v něm celé dny a delší období, kdy se organismus sám čistí a pak dny a období, kdy provádět očišťování nejde. V opačném případě je možné přivodit si i nenapravitelnou újmu. Objasněme si stručně podstatu tohoto jevu. Pohyb Měsíce a jeho fáze vyvolává na Zemi příliv a odliv. To se i v lidském organismu projevuje dvěma způsoby. Zaprvé je náš organismus tvořen převážně vodou a je tedy přílivy a odlivy také ovlivňován, zadruhé vlivem gravitačního působení Měsíce se naše tělo stává střídavě lehčí a těžší. Když je lehčí rozšiřuje se, což napomáhá každému očištnému procesu. Ve fázi, když je tělo vlivem měnící se gravitace těžší, se stahuje. Při takovém stažení se usazeniny uvolňují obtížněji.

Z toho plynou další dvě věci:

Zaprvé: V měsíčním cyklu existují čtyři hlavní body (dny), v jejichž průběhu se tělo rozšiřuje, příp. stahuje. Jsou to dny: novoluní, úplněk, první a třetí čtvrt', které jsou dny stresu a velké vnitřní zátěže. Jestliže v těchto dnech přidáme ještě další zátěž, způsobenou očištnými postupy (některé z nich můžeme přirovnat k operaci bez nože), mohou být následky velice vážné.

Zadruhé: Vlivem měnící se gravitace se mění i poloha těžiště lidského těla. Vypadá to tak, že se těžiště pohybuje směrem nahoru a dolů. A v závislosti na fázi Měsíce může být těžiště blíž k hlavě nebo ke kříži. Tam, kde právě těžiště je, je také zvýšená aktivita fyziologických funkcí. Můžeme z toho odvodit dvě pravidla očišťování:

1. Obecné očišťovací postupy je možné provádět jen ve dnech, kdy je lidský organismus rozšířený a nikdy ve dnech, kdy se rozšiřuje nebo stahuje.

2. Místní očišťovací procedury je možné dělat v těch měsíčních dnech, kdy se těžiště těla nachází v příslušné části těla.

Pro obecné očišťovací postupy se hodí dvě fáze měsíčního cyklu: II. a IV., z nichž každá trvá trochu víc než sedmkrát dvacet čtyři hodiny. Během I. a III. fáze provádějte přípravu organismu. V této době bude organismus dobře vstřebávat vodu a tuk, který nanášíme na pokožku a pak v průběhu II. a III. fáze se bude aktivně rozměklých usazenin zbavovat.

Dále si uvedeme, které fáze měsíčního cyklu jsou nejvhodnější pro lokální čištění.

V průběhu I. měsíční fáze se v její první třetině bude aktivizovat hlava, obličej, mozek, horní čelist a oči. Během druhé třetiny to bude hrdlo, krk, Eustachova trubice, krční obratle a v poslední třetině ramena, ruce (až po lokty), plíce a nervová soustava.

V průběhu II. měsíční fáze se bude v její první třetině aktivovat břicho a oblast nad ním, prsa a loketní klouby. Ve druhé třetině srdce, žlučník, játra, hrudní koš a hrudní část páteře. Poslední třetina aktivuje orgány břišní dutiny související s trávením: žaludek, tenké a tlusté střevo.

V průběhu III. měsíční fáze, v její první třetině, jsou aktivní ledviny s celou je obklopující oblastí a oblast pasu. Ve druhé třetině se aktivují pohlavní žlázy, žláza předstojná, močový měchýř a konečník. Poslední třetina aktivuje hýždě, bederní kosti a kostrční obratle.

V průběhu IV. měsíční fáze jsou v první třetině aktivována kolena, celá kosterní soustava, kůže a trávicí trakt. Ve druhé třetině kotníky, zápěstí, kosti nohou a zrak. Poslední třetina ovládá chodidla, tekutiny v těle a peristaltiku zažívacího traktu.

Z toho, co bylo právě řečeno, je zřejmé, že jednu z hlavních očišťovacích procedur - čištění jater, je nutné provádět během II. měsíční fáze, a to v její druhé třetině, kdy jsou játra nejaktivnější. Žádná jiná doba nepřinese tak dobré výsledky jako tato.

Další doplňující informace ohledně měsíčního cyklu: nejsnazší je čtyřadvacetihodinové hladovění v jedenáctém dni po novoluní a jedenáctého dne po úplňku. Čtrnáctý den po novoluní je zvlášť vhodný pro očistu klystýry a aplikaci šank prakšalany (viz str. 104). Ve starém podání symbolizuje tento den odpadní rouru, která odvádí nečistoty. A pouze v tomto dni je možné dělat čtyřadvacetihodinovou suchou hladovku.

3. Sezónní zvláštnosti očišťovacího postupu se projevují následujícím způsobem: V souladu s naukou o pěti živlech, jsou od začátku roku (podle východního kalendáře) sedmdesát dva dni aktivní játra, osmnáct dní slezina, sedmdesát dva dni srdce a tenké střevo, osmnáct dní slezina, sedmdesát dva dni plíce a tlusté střevo, osmnáct dní slezina, sedmdesát dva dni ledviny a močový měchýř, osmnáct dní slezina. Jako potvrzení toho, že v uvedená období roku jsou aktivní právě ty orgány, které jsem uvedl, je také zvýšená energetická úroveň, tj. nachází se v nich větší množství energie.

Pro dosažení dobrého očištění, nebo i v případě profylaxe, provádějte očistu v obdobích nejvyšší aktivity jater, tlustého střeva a ledvin.

Jestliže budete znát nejvhodnější doby pro čištění jak z hlediska denních hodin, tak i z hlediska měsíční fáze a ročních období, můžete k čištění vlastního organismu přistoupit cílevědomě.

Tlusté střevo čistíme na podzim, ve II. nebo IV. měsíční fázi, ráno od pěti do sedmi hodin. Je to možné provádět i večer v době mezi sedmnáctou a devatenáctou hodinou.

Játra a žlučník čistíme na jaře, ve II. měsíční fázi, nejlépe v jejím středu. Proceduru zahajujte asi tak v devatenáct hodin.

Ledviny a močový měchýř čistíme v zimě, během II. a IV. měsíční fáze. Drobit něco, rozmělnovat a vysávat je vhodné během II. měsíční fáze, která je pro to nejvhodnější. Odstraňovat rozdrobené a rozmělněné je pak vhodné ve IV. měsíční fázi, protože energetika těla v této době směřuje dolů a při odstraňování zbytků spolupracuje. Očišťovací procedury ledvin a močového měchýře je vhodné provádět od patnácti do devatenácti hodin.

Doufám, že jste pochopili, co všechno je nutné znát, abyste byli schopni očišťovací postup provádět kvalitně, bez nežádoucích průvodních jevů.

SPRÁVNÁ POSLOUPNOST USKUTEČŇOVÁNÍ OČIŠŤOVACÍCH POSTUPŮ

Teď si musíme jasně představit, jak se musí při očišťování postupovat, aby účinek progresivně vzrůstal od jedné očisty ke druhé a aby se výsledky akumulovaly. Z tohoto hlediska je pravidelná posloupnost polovičním úspěchem při dosahování cíle.

1. Prvním a hlavním úkolem kterékoliv očisty je zmenšit psychické zatížení energetické struktury. Jestliže to neuděláme, budou se v „kazech“ energetické struktury (tato „kazová“ místa budeme dál nazývat psychocystami) hromadit a usazovat nejrůznější usazeniny. To je také důvodem, proč se musíme začít zabývat především metodikou očišťování energetické struktury a zároveň čistit fyzické tělo.

2. Než začneme s čištěním fyzického těla, musíme trochu rozhybat usazeniny, nacházející se v každé buňce, odloupnout nánosy slizů a to všechno pak odvést k vyměšovacím orgánům. Tato počáteční a nejdůležitější akce při čištění fyzického těla se nazývá změkčováním organismu a musí předcházet každému očištnému postupu.

3. Hlavním znečišťovatelem vnitřního prostředí lidského organismu je tlusté střevo, proto je nutné začít s ním. Po jeho očištění a normalizaci funkcí se krev vyčistí a organismus se začne znovuzrokovat.

4. Protože znečištěná krev dlouhá léta tekla z tlustého střeva přes játra, jsou také játra znečištěná nejvyšší měrou. Jsou přitom nahromaděnými nečistotami roztahována, což vede k narušení celkového krevního oběhu a výměny látek a energie, ke kterým v krvi dochází. Když provedeme očistu jater, normalizujeme krevní oběh, což pomůže rychlé aktivaci funkce všech orgánů břišní dutiny, ulehčuje to práci srdce a obnovuje výměnu všech látek v těle (bílkovinnou, tukovou, uhlovodanovou, minerálů, vitamínů atd.).

5. Teď přichází na řadu očista ledvin. Ledviny jsou nástrojem homeostázy, tj. udržování konstantního vnitřního prostředí organismu. Za dobu čtyřiaadvaceti hodin jimi projde asi sto padesát litrů krve. V případě, že tlusté střevo po mnoho let propouští do krve nečistoty a játra je už nestačí všechny zachycovat a odvádět, začínají ledviny průtokem krve silně strádat. Mohou být prosycené nejrůznějšími nečistotami, které do nich špinavá krev přinese. Jejich funkce se tím trvale zhoršuje a v organismu se začínají hromadit neprchavé produkty látkové výměny (většinou různé látky dusíkaté a soli), to narušuje regulaci objemu vněbuněčné vody v organismu, rovnováhu mezi látkami zásaditými a kyselými atd. Myslitelé dávných dob tvrdili, že ledviny jsou skladištěm primární energie. A když zeslábnu, ztrácíme ji a rychle stárneme.

Když uskutečníme v popsané posloupnosti celý očišťovací cyklus, znovu svůj organismus obrozujeme. Po uskutečnění takového cyklu se může stát, že další druhořadé očišťovací postupy už nebudou nutné.

Kdybychom začali očistu čištěním jater, různé odpady a toxiny, odcházející neustále z tlustého střeva do krve, by je rychle znovu znečistily. Totéž platí i pro ledviny. Doufám, že je vám teď zřejmá absurdita jiného pořadí očišťovacích postupů.

Ještě jednou bych chtěl zdůraznit, že postup, který doporučuji, se výborně osvědčil v praxi a umožňuje obnovit funkce fyzického těla, jeho energetiku a psychiku, celou lidskou bytost.

Teprve po uskutečnění celého cyklu se podívejte, jakým místům v organismu musíte ještě věnovat pozornost. To potom můžete provést prostřednictvím druhořadých očišťovacích postupů. Teď můžete začít s takovými velice výkonnými očišťovacími postupy jako je hladovění nebo hladovění s urinoterapií a dosahovat skoro zázračných výsledků. Začínat s hladověním bez předchozích očišťovacích procedur je sice možné, ale snáší se v takovém případě mnohem obtížněji.

PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ KE „ZMĚKČENÍ“ ORGANISMU

Teoretické zdůvodnění předběžné přípravy organismu spočívá v následujícím. Buňky lidského organismu jsou tvořeny protoplazmou, která je vlastně koloidním roztokem. Jinými slovy, koloidní roztok je (v závislosti na viskozitě) jakási želatina, resp. rosol. Jeho vlastnosti jsou takové, že ačkoliv může v sobě obsahovat 90% vody, může se přitom chovat jako pevná látka (pružnost a pevnost) i jako látka kapalná (elektrická vodivost, prostředí, vhodné k průběhu různých chemických reakcí). Buňka tak v sobě obsahuje všechny přednosti jak pevných, tak i kapalných látek. Ale v rosolu trvale probíhají procesy postupného tunutí, následkem postupně se upevňující vazby mezi jeho jednotlivými složkami. Následkem toho má takový rosol tendenci samovolně se měnit na rohovitou hmotu - xerogel. Je zřejmé, že v takové zahoustlé protoplazmě nemohou biologické reakce probíhat plnohodnotně a buňka hyne. Aby k něčemu takovému nedocházelo, existuje složitá ochrana, bránící takovému

tvrdnutí (antikolagulační) jak v buňce, tak i v samotném koloidním roztoku. Základními prvky takové ochrany jsou:

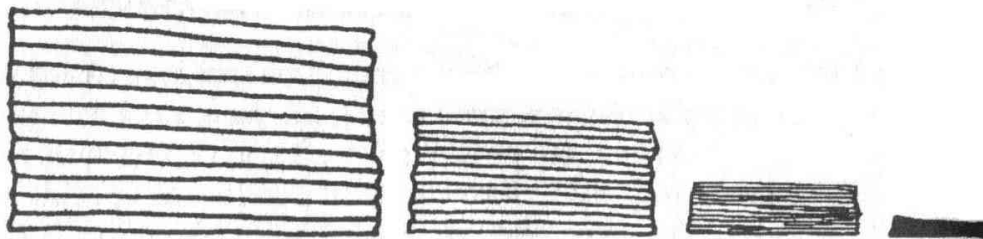
1. Cyklóza - cirkulace protoplazmy uvnitř buňky. Takovou cirkulaci můžeme pozorovat dokonce i v chrupavkovitých tkáních.

2. V závislosti na intenzitě metabolických procesů buňky, které závisí na práci, která tam probíhá, se mění stav žele buď tak, že řídne (při zvýšení metabolismu), nebo při jeho snížení houstne.

3. Antikolagulační ochrana, existující v samotném koloidním roztoku závisí na stavu micel, tj. onoho jednoho procenta bílkoviny, které kolem sebe udržuje 99% vody.

Pro lepší pochopení některých mechanismů, které jsou příčinami různých nemocí, se musíme zabývat micelární úrovní rosolu. Sama micela je tvořena jádrem, které je převážně bílkovinné. Tato bílkovina má obvykle náboj. Povrch jádra slouží jako adsorpční vrstva (vrstva, na které se něco usazuje), která je aktivní a na níž probíhají různé fermentační reakce.

Kolem jádra a adsorpční vrstvy, nazývané granulí, se tvoří difusní vrstva s opačným nábojem než jádro. V této vrstvě jsou určitým způsobem rozmístěny orientované molekuly vody, které tvoří vodní hydratační, solvatační obal. Tento obal brání přibližování a splývání (koagulaci) granulí. Tímto způsobem micela udržuje kolem sebe vodu. Kromě toho se micela brání splýnutím s jinými micelami dalšími činiteli, jako:

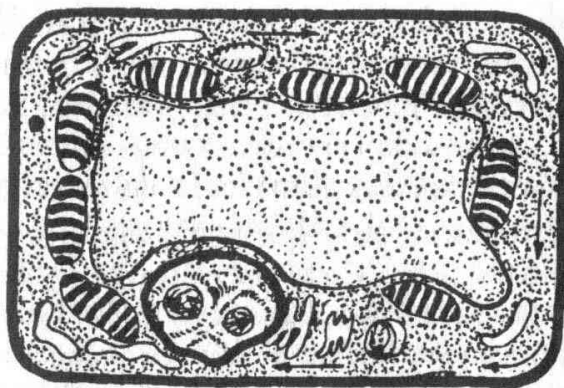

Proces změny koloidního roztoku na xerogelovou kůru.

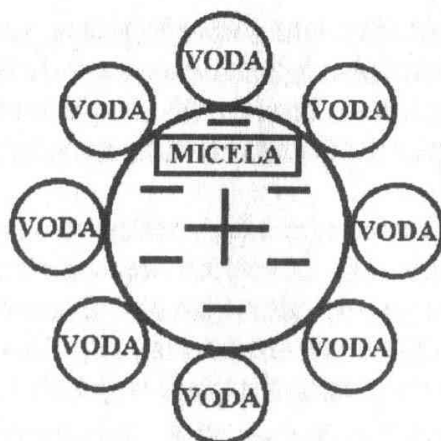
a) zvláštním tvarem bílkovinné molekuly. Jestliže dojde k narušení této struktury následkem stárnutí, poškozením (denaturací) nebo adsorpcí (přilnutím) cizích částic (nečistot), způsobí to zároveň snížení elektrického náboje jádra, zmenšení vodního obalu a následkem toho i zahuštění rosolu.

b) velikost náboje jádra micely působí proti splývání částic mezi sebou, protože zpevňuje vodní obal. Jestliže se náboj jádra následkem částečné neutralizace ionty opačného náboje zmenšuje a dojde ke změně posunu velikosti náboje do kladných nebo záporných hodnot od pasivního způsobu života, vede to k částečné ztrátě vodního obalu kolem jádra a způsobuje to zahuštění.

c) vodní obal kolem jádra micel brání jejich splevání. Jestliže se z nějakých důvodů množství vody uvnitř buňky zmenšuje, způsobuje to rovněž zahušťování koloidního roztoku. Když např. sníte solenou rybu, stahuje tato potrava vlivem osmózy vodu z buněk k sobě. Z toho vzniká pocit žízně, nutnost dát buňkám vodu a vyloučit přebytek soli.

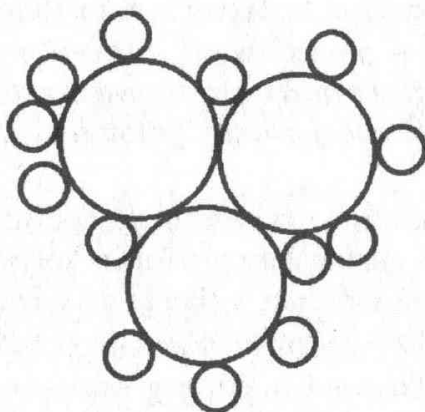

Cyklóza v buňce je naznačena šipkami.

Stavba micely: Uprostřed je nabité bílkovinné jádro, na obvodu jsou molekuly vody.

Teď se podíváme na to, co se děje v buňkách organismu a tekutých prostředích (jsou to také koloidní roztoky), když se poruší ochrana. V buňkách, které se nacházejí v tekutém prostředí organismu, začínají probíhat dva děje: koacervace (shromažďování) a koagulace (zahušťování).

Slepování micel navzájem následkem faktorů A, B a C. Slepé micely se dostávají do úsadek a vytvářejí střediska, kolem kterých se tvoří kameny.

Ke koacervaci koloidního roztoku (tekutého rosolu) dochází, jestliže se micely, které částečně ztratily svůj náboj, začínají navzájem přibližovat a vytvářet v koloidním roztoku zahuštěný rosol. Později může v takovém prostředí nastávat postupná dehydratace, přibližování částic, jejich vzájemné slepování a vytváření usazeniny. Přitom viskozita

koacervované kapky (tj. micel, které mají jeden společný vodní obal) je větší, než viskozita koloidního roztoku, ze kterého vznikla. Vhodná viskozita napomáhá tomu, že se v takové kapce udržují nejrůznější složky jako barviva, soli a zplodiny látkové výměny. Působení fermentů uvnitř takové kapky je pomalejší než v okolním koloidním roztoku. Výsledkem je, že tyto kapky vytvářejí základ pro tvoření kondenzovaných usazenin všeho možného, co v buňkách existuje, žluče, moče a krve. Právě popsany děj tvoří základ usazování solí, písku a kamenů.

Koagulace koloidního roztoku probíhá ve třech fázích.

1. Zrání, které se projevuje zpevněním mechanických vlastností usazeniny. Navenek se tento děj projevuje nejprve v částečné ztrátě pohyblivosti a později ve špatné pohyblivosti údů po ránu. Zpočátku je tělo celé jakoby dřevěné, potom se člověk rozchodí a všechno jakoby přejde.

2. Stárnutí se projeví tak, že usazeniny ztuhnou do té míry, že všechnu vodu ze sebe vytlačí a jejich objem se zmenšuje. To se na organismu projeví patologicky ve dvou směrech - zhušťování a zředění. Zhušťování vede k trombózám, ucpáním, infiltrátům, stmelování a k patologickým změnám tvarů orgánů (např. srdečních chlopní nebo sesychání ledvin). Zředění způsobené vypuzením kapaliny z usazeniny vytváří dutiny, ve kterých se usazují různé zplodiny látkové výměny, sole, uhlovodany (kyselé mukopolysacharidy) atd., při čemž zároveň vznikají destrukční procesy, vedoucí k revmatismu a tvoření cyst.

3. Stádium xerogelové se vyznačuje dalším vytěšňováním vody z usazenin a tím i značným zmenšením jejich objemu. Přitom se usazeniny mění na rohovitou hmotu, uvnitř které vznikají velké kompresní tlaky (o velikosti mnoha set kilogramů na čtvereční centimetr průřezu xerogelu). Následkem takového stlačení se všechny materiály (sole, pigmenty), které se v xerogelu nacházejí, mění na pevné kameny - to je další mechanismus tvoření kamenů a jiných zatvrdlin uvnitř organismu.

Protikoagulační ochrana protoplazmy buněk a tekutého prostředí organismu zahrnuje: *cyklózu* - promíchávání, *metabolismus* - zvýšení látkové výměny uvnitř buňky, *zachovávání prostorové struktury (tvaru) bílkoviny* - jádra micely, optimální *náboj micely*, přítomnost dostatečného množství vody v organismu.

Celkový závěr teoretického vysvětlení předběžné přípravy k libovolné fyzické očistě spočívá v maximálním zředování koloidních roztoků (rosolů), v nichž došlo k uváznutí usazenin, s cílem vyplavení všeho zbytečného do krve a pak prostřednictvím krevního řečiště do vyměšovacích orgánů.

V praxi vypadá změkčování, tj. příprava organismu k očistě, v nejjednodušším případě následujícím způsobem: návštěva sauny nebo horké koupele, což posiluje cyklózu a metabolismus, pravidelné pití protiové vody (což je varianta vody z ledu), která prošla magnetizačním zařízením, umožňuje promývat organismus a nabíjet micely. Po provedení těchto procedur musíte cítit především uvolnění, prohřátí a nasycení organismu vodou. Dehydratovaným, vyschlým lidem nejvíce prospěje horká koupel, těm, kteří mají na sobě hodně tuku, prospěje suchá sauna a všem ostatním pobyt v místnosti s vlažnou párou. Taková procedura má trvat od pěti do dvaceti pěti minut a musí být v každém případě zakončena asi pět až deset vteřin trvající vlažnou nebo studenou sprchou, případně poléváním se přiměřeně chladnou vodou. Takových procedur je nutné podstoupit tři až pět, případně i více, v závislosti na stupni znečištění organismu a kvalitě odváděných usazenin. To je třeba dělat jednou denně nebo alespoň jednou ob den.

Staří myslitelé upozorňovali, že pro uvolnění a změkčení organismu je vhodné použití oleje. (Rozpuštěné máslo podporuje vývin tepla v organismu.) Nejvhodnější vzhledem ke

svému složení je olivový olej, ale je možné použít i jiné rostlinné oleje: slunečnicový, lněný aj., ale ty jsou pro tyto účely trochu horší.). Po ránu můžeme požit dvacet gramů rozpuštěného másla a pak si dát v průběhu dne menší masáž s rozpuštěným máslem nebo olivovým olejem a pak celé tělo opláchnout teplou sprchou bez mýdla. Pamatujte si, že toto není vhodné pro ty, kteří mají mnoho vlastního tuku a přebytky slizu. Pro ty je výhodnější kratší běh, který prohřeje celý organismus, zvýší oběh a vylučování usazenin pokožkou.

CO MUSÍME VĚDĚT, ABY OČIŠŤOVÁNÍ ORGANISMU PROBÍHALO KVALITNĚ

Základ čištění lidského organismu tvoří tři zásady: odstraňování příčin znečišťování, změkčování a používání prostředků, které silně zředí usazeniny a drobí kameny.

1. Abychom odstranili příčiny, působící zahušťování koloidů v organismu, děláme následující:

a) Omezujeme nebo zcela odstraníme potravu, působící tvoreni xerogelů: maso, ryby, mléčné výrobky (bohaté na kasein - živočišné lepidlo), dále potraviny obsahující hodně škrobu, zvláště ty, které jsou silně rafinované, vysokomleté a dehydratované (chléb, jemné bílé pečivo, škrob, cukroví), které svou podstatou jsou škrobovitá a lepkovitá lepidla.

b) Jíme víc čerstvé rostlinné stravy, která svým nábojem podporuje micely a méně stravy vařené, tepelně zpracované, která naopak tento náboj odnímá.

c) Vyloučíme škodlivý vliv povětrnostních podmínek, jako sucha, chladu, průvanu, vedra, které napomáhají dehydrataci organismu.

d) Měníme málo aktivní způsob života, který napomáhá snížení metabolismu a cyklózy (cirkulace bioplasmy) v buňkách na aktivnější, pohyblivější způsob života.

Jestliže výše uvedená doporučení budeme provádět pravidelně a ve správný čas, umožní nám to odstranit příčinu nejrůznějších zhušťování, ucpávek a tvoření kamenů.

2. Abychom napomohli ředění koloidů a zvýšení cirkulace v nich, děláme následující:

a) Nejrůznějšími způsoby aplikujeme vnější teplo. K celkovému prohřátí organismu využíváme koupele, sauny apod. Pro místní ohřev používáme koupele jednotlivých částí těla, teplé obklady, nahříváče, náplasti, masáže. Tyto procedury podporují i oběh tekutin v organismu.

b) Pijeme nejrůznější nápoje - zde je mnoho možností. Pro rozředění a očišťování koloidních roztoků používáme destilovanou vodu, magnetizovanou destilovanou vodu nebo vodu z ledu. Tyto druhy vod, vzhledem ke své čistotě, náboji a struktuře, velice dobře organismus promývají, odstraňují z něj usazeniny a normalizují složení a vlastnosti koloidních roztoků. Často jsou také používány roztoky, které jsou nasyceny biokoloidy: různé vývary, výtažky, šťávy apod. Takové tekutiny mají jak obecný, tak i specifický vliv (např. močopudný, nebo podporují tvorbu žluči). Jejich micely adsorbují na sebe produkty látkové výměny a odvádějí je z těla (očišťování krve), napomáhají rozpouštění zahuštěných látek a do organismu dodávají náboj (syrové šťávy).

3. Ve zvláštních případech, když zatvrdliny mají již konzistenci trombů, xerogelů, kamenů atd., se používají:

a) Silně rozředující prostředky. K nim patří kapaliny, mající velkou povrchovou aktivitu - líh, vodka, čištěný petrolej. Například voda má povrchové napětí 72,8 dyn/cm, zatím co naše moč 64 - 69 dyn/cm. Díky tomu moč nejen smáčí, ale také proniká do mikropórů materiálu. To vyvolává nabobtnání koloidů a jejich následné rozpouštění. Moč je nejsilnější přirozené rozpouštědlo. Vnitřně je možné užívat i různé speciální prostředky, které zesilují tvorbu tepla, oběh a rozpouštěcí procesy v organismu - např. černý pepř, červený pepř luskový, skořici, hřebíček nebo zázvor.

b) K prostředkům, drobicím kameny, patří různé rostliny a látky, které mají obvykle silně hořkou chuť a prchavé vlastnosti (projevuje se to vyvoláváním chladivého pocitu). Pro tyto účely je vhodný pelyněk, petržel a také jedlový olej a jehličí.

c) Močopudné látky jsou: meloun, močopudné čaje, látky vyvolávající pocení - vhodné čaje, a také látky, mající obvykle trpkou chuť a tendenci vytvářet na látkách povlaky. Patří sem např. odvar z jehličí nebo ovsy, které pomáhají odvést z organismu rozdrobené a rozpuštěné usazeniny.

Tedy, po teoretické přípravě a „změkčení“ organismu, můžeme přejít k vlastnímu čištění.

Kapitola 4. - TECHNIKY ČIŠTĚNÍ ORGANISMU

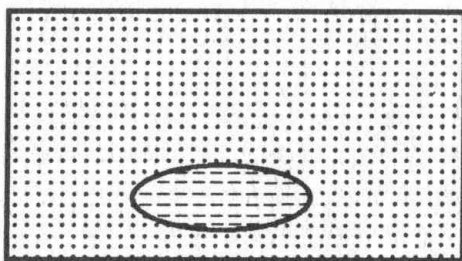
TECHNIKA ČIŠTĚNÍ POLE VĚDOMÍ

Existuje velké množství různých postupů, jimiž je možné dosáhnout dobrých výsledků. Ale většina z nich vyžaduje, aby vám pomáhal někdo další, kdo by vás do vašeho podvědomí vodil. Tak např. v regresních psychoterapiích to dělá hypnotizér, v dianetice auditor, v rebirthingu a holotropní terapii o vás také pečují a pomáhají vám, pro odstranění následků magického působení je léčitelka, citlivec, mág, šaman atd.

Když jsem prostudoval většinu nejznámějších technik čištění pole vědomí, poznal jsem jejich slabá místa a pochopil jsem, co mají společné, pochopil jsem mechanismus jejich účinku. Na základě tohoto teoretického a praktického výzkumu vznikly techniky, které je možné praktikovat samostatně a dosahovat přitom velice dobrých výsledků.

Technika čištění pole vědomí podle Geneši

Termínem pole vědomí budeme označovat všechny energie, tvořící lidskou bytost. Pole vědomí (duše a duch) má velice složitou stavbu a řídí stavbu a fungování našeho fyzického těla. Nemoci ve své většině mají svůj počátek v poli vědomí a teprve potom se začnou projevovat ve viditelné podobě na fyzickém těle.

Model psychocysty. V obdélníku je normální tkáň, řízená polem vědomí člověka. Elipsa představuje psychocystu, v níž probíhají jiné energetické děje. Následkem toho se buňky chovají jinak. Odpoutávají se od organismu, ztrácejí svou specifickou a mění se na rakovinné.

Mechanismus nemocí (zvláště psychosomatických) vypadá takto: Následkem psychického stresu, např. z urážky, křivdy, pohružky atd., vznikne v poli vědomí ohnisko urážky, strachu, které energii, která tvoří pole vědomí, strukturuje zcela odlišně. Orgány, tkáně a buňky, které se v takovém ohnisku nalézají (takové ohnisko nazýváme kazem), se jakoby oddělují od ostatního organismu a chovají se jinak. Začínají v nich probíhat děje, následkem nichž ztrácejí svou funkčnost. Jinými slovy, buňky nefungují tak, jak mají, ale modifikují se. Tak vzniká diabetes, rakovina a řada dalších nejrůznějších nemocí. Protože se příčina nemoci nachází na jiné úrovni, farmakologická léčba se májí účinkem. Praxe ukazuje, že podobné nemoci, nehledě na symptomatickou terapii (v případě diabetu insulin, u rakoviny chirurgie a ozařování) pokračují ve svém rozvoji.

Hlavní podmínkou pro úplné uzdravení je odstranit tyto psychocysty z pole vědomí. Pak už je organismus schopen se sám vzpamatovat. Pokud to neuděláme, pak i za předpokladu, že člověk žije velice zdravě (čistí se, zdravě jí), tělesné funkce, které neprobíhaly tak, jak mají, budou probíhat i nadále stejně špatně. O tom se autor přesvědčil sám na sobě a na mnoha případech z praxe uzdravování jiných.

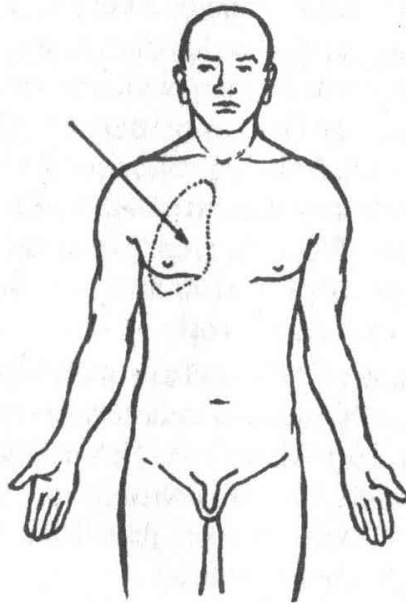
Platí, že každý psychický stres, zvláště strach a hněv, znamenají prudké zvýšení energie uvnitř pole vědomí. Následkem toho může energie psychocysty mnohokrát převýšit energii

pole vědomí. Abychom psychocystu zlikvidovali, musíme energii pole vědomí zvýšit na úroveň energie psychocysty (to je jedna z hlavních zásad). Když je energie těla na úrovni energie psychocysty, ta pak mizí. Silné energie, které jsou v něm obsaženy, se uvolňují a celé tělo je v křečích, objevují se střídavě pocity horka a chladu, atd. Emoční složka psychocysty je znovu prožívána. Člověk se jakoby dostává znovu do těch let, kdy psychické trauma získal a znovu ho prožívá. Jakmile se od psychocysty osvobodí, cítí se zcela jinak, je mnohem práce schopnější. Nemoc na fyzické úrovni za nějakou dobu nepozorovaně mizí. Např. otok v plicích nebo hrdle odejde v podobě vykašlání slizkové hmoty. Vlastní technika je založena na vzájemně se posilujících zásadách, které působí jak na energii organismu, tak i na jeho fyziologii.

Cirkulační dýchání

Cirkulační dýchání používáme proto, abychom získali přístup k „psychocystám“ v poli vědomí člověka. Toto dýchání má následující vlastnosti:

- * Vdech a výdech na sebe navazují bez jakékoliv pauzy.
- * Výdech je samovolný, bez napětí, následuje hned za vdechem.
- * Vdech i výdech musí být nosem, jen ve zvláštních případech je možné dýchání ústy.

Neaktivizovaná psychocysta

Následkem cirkulačního dýchání (jeho frekvence je 60 - 80/min) dochází k hromadění energie v poli vědomí a jejímu zesílenému oběhu. Člověk, který tímto způsobem dýchá, cítí proud energie, cítí, kde její proudění vázne (bolest, pocity roztahování) následkem přítomnosti „kazu“ nebo poruch v poli vědomí. Do plic se vzduch dostává jen v omezené míře, protože obíhá, resp. pohybuje se sem a tam v oblasti nosohltanu. To je důležitá vlastnost tohoto způsobu dýchání! Nevtažujete vzduch do plic, ale proháníte ho nosohltanem díky prudkým pohybům při nádechu a pasivním výdechu.

Při tomto způsobu dýchání, tj. aktivní nádech a pasivní výdech, se aktivizuje sympatická část vegetativní nervové soustavy, která posiluje výměnu látek v organismu, zvyšuje se obsah červených krvinek, cukru a hormonů v krvi, zastavuje se vývoj zánětů a alergických reakcí (kortikoidy nadledvinek mají silný protizánětlivý vliv), zvyšuje se arteriální tlak, průdušky se rozšiřují. Vzhledem k tomu, že vzduch v plicích jakoby stojí, hromadí se v organismu oxid

uhličitý. Pak se začne objevovat pot a otvírají se kožní póry. Tyto příznaky (proudění energie, pocity roztahování v traumatizované oblasti, pocení) jen potvrzují, že dýcháte správným způsobem.

Jinými slovy, tento způsob dýchání organismus aktivizuje k samoléčení a zpevnění.

V průběhu dlouhých opakovaných cvičení, k nimž cirkulační dýchání patří (polevte v pohybových cvičeních v běhu, věnujte se jen tomuto dýchání), díky trvalému volnímu úsilí vynaloženému na udržení tohoto způsobu dýchání, se začnou v organismu vytvářet přírodní opiáty - endorfiny. Jakmile se jejich množství zvětšuje, navozují a udržují pocity extáze a euforie.

Endorfiny, které vyvolávají stenické emoce, aktivizují navíc ještě i sympatickou část vegetativní nervové soustavy, nabuzují obranné síly organismu a zásobují ho energií.

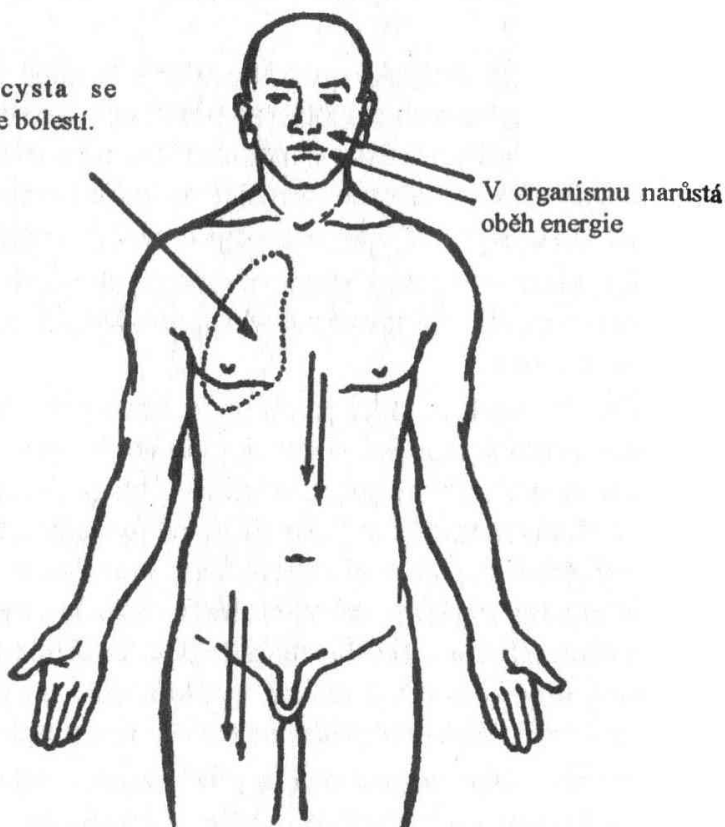
Cirkulační dýchání existuje v různých podobách, které energii, která obíhá v poli vědomí člověka, různým způsobem ovlivňují. To vyvolává postupně aktivizaci těch či oněch psychických pozůstatků traumat. Proto různé typy cirkulačního dýchání dávají různé výsledky. Můžeme měnit tyto parametry dýchání: můžeme zvětšovat nebo zmenšovat množství vzduchu, který nadechujeme, můžeme měnit rychlost nádechu, můžeme vzduch vdechovat do dolní, střední, nebo horní části plic, můžeme dýchat nosem nebo ústy (dýchání ústy není příliš účinné, protože při tom přijímáme jen málo energie - ta je přijímána především nosem - ida a pingala).

Měnit se může také míra naplnění plic - jejich vrchní nebo dolní část. Když ucítíte výstup „kazu“ z hlavy nebo z horní části těla, dýchání hroty plic celý proces ulehčí. Jestliže výstup začne v nohách nebo ve spodní části těla, dýchejte břichem. Správné cirkulační dýchání nezpůsobuje hyperventilaci a neodstraňuje z těla oxid uhličitý. Toto dýchání vás „napumpuje“ energií. Ruce, nohy, celé tělo začne najednou „hučet“. To je známkou toho, že dýcháte správně.

Uvolnění

Základním cílem zcela uvolněného těla je upozornit vás na to, že dýchání napomáhá zvyšování toku energie v organismu, a vy se můžete buď uvolnit a dovolit, aby vás tento proud energie vyléčil, nebo se do sebe uzavřít, což ale vyvolá ještě větší napětí. K uvolnění těla během dýchání dochází samovolně, protože vzrůstá vaše únava ve snaze rytmus dýchání udržet (únava mozkových struktur, odpovídajících za udržení dýchání, vyvolává rozšíření útlumu v mozkové kůře, což vede k uvolnění a ponoření se do specifického hypnotického stavu). Ale aktivní nádech, který stimuluje sympatickou část vegetativní nervové soustavy, vám umožňuje uchovávat si trvale dobrou koncentraci, což je zvláště důležité pro dokonalé uvolnění svalů a soustředění se na vynořující se emoce a pocity.

Psychocysta se projevuje bolestí.

Začátek cirkulačního dýchání

Když je tělo uvolněné, je mnohem snazší identifikovat ty části těla, které jsou strnulé. Pamatujte si, že ta část těla, která se „nechce uvolnit“, je přeplněna energií, tvořící psychocystu. Jestliže je člověk naprosto uvolněn, je mnohem lépe schopen uvědomovat si proudění energie polem vědomí. V okamžiku, kdy psychocysta začíná mizet, je uvolnění užitečné tím, že energie vytvořená psychickým stresem se uvolňuje a protože není zadržována svalovým napětím, odchází volně z organismu.

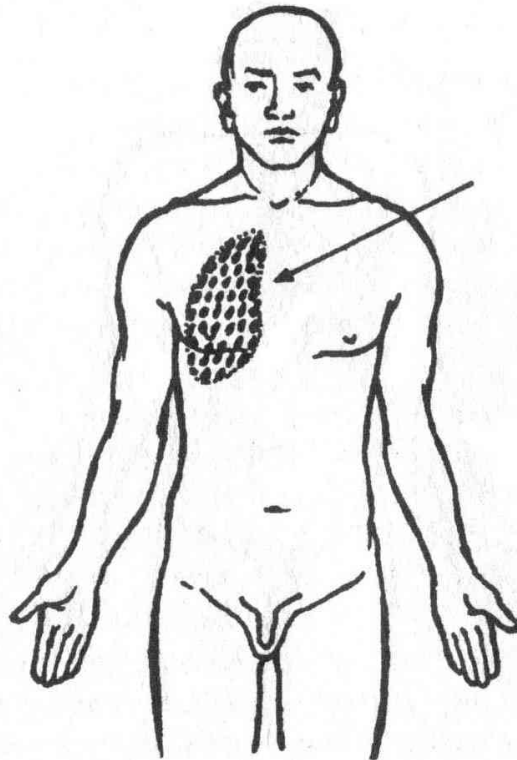
Tetanus - je křečovitě stahování svalů v okamžiku, kdy energie z těla odchází. Při praxi čištění pole vědomí k tomu dochází nejčastěji v rukách a obličejových svalech (zvláště u rtů), ale i v ostatních částech těla, v nichž byl nějaký energetický blok. Abychom tetanické křeče zmenšili, nebo se jim zcela vyhnuli, je vhodné se na ně nesoustředit, ale naopak ještě více se uvolnit a snažit se nepříjemné pocity prožívat naopak jako příjemné.

Osvobození dýcháním. Normální cirkulační dýchání aktivizuje psychocysty, které se vynořují z hlubin pole vědomí v podobě nějakého nepříjemného pocitu. Přitom nepříjemné pocity jsou tím, co potlačujeme - potlačování je naše ochrana. Ale tato ochrana v tomto případě není na místě, protože zmenšuje proud energie, vymývající psychocysty, a to pak dýchání brzdí. Výsledkem takového potlačování jsou různé kombinace zadržování dechu: ucpání nosních dutin, stlačení, napětí nebo spasmus průdušek a jiné. Abychom to překonali, musíme vědomě v cirkulačním dýchání pokračovat a nepříjemné pocity přitom přetvářet na příjemné. Když toho dosáhnete, bude najednou dýchání volnější. To se pak také nazývá osvobozením dýchání.

Poloha těla

Při očistě pole vědomí se doporučuje lehnout si na záda, nekřížit nohy, ruce položit dlaněmi směrem vzhůru. Musíte mít přitom ale na paměti, že pole vědomí reprezentuje

určitou prostorovou konfiguraci, v níž obíhá energie. Když budeme „vymývat“ z jednotlivých jeho částí emoční nečistotu a všechno možné, co jsme kdy vytěsnili, pak se bude jeho forma měnit a tok energie bude stoupat.

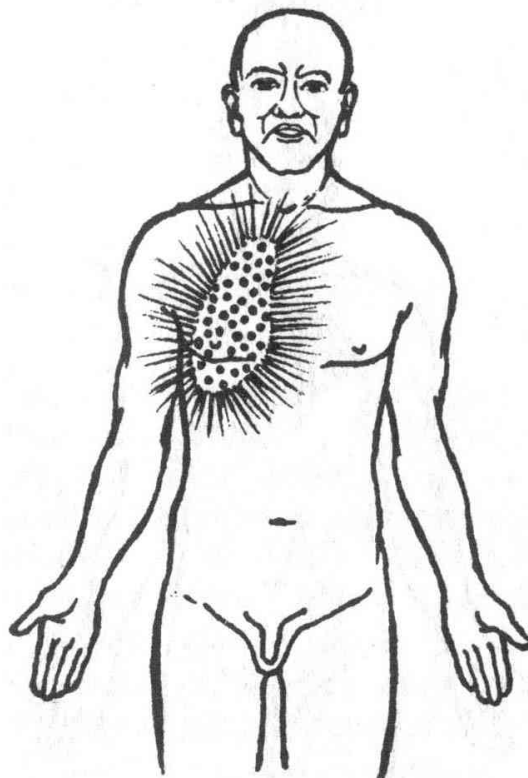
Následkem dýchání je psychocysta vnímána jako vražený kůl

Je důležité mít na mysli toto: jakmile zaujmeme pohodlnou polohu, neměli bychom se pak již pohybovat, ani se v průběhu očišťování všelijak drbat. Místo toho se u nás může objevit přání, něco takového udělat. To je jeden z nejlepších způsobů, jak rychle aktivizovat energii potlačování a rychle ji odvést.

Koncentrace pozornosti

V průběhu očišťovací procedury je nutné koncentrovat svou pozornost na pocity, které vznikají v daném okamžiku. Psychocysty mohou při tom, jak odcházejí, vyvolávat nejrůznější pocity a vjemy: bolest v určité části těla, pocity lechtání, kočičí mňoukání na ulici, vzpomínky na něco atd. Proto věnujte pozornost všemu, co se objeví.

Jakmile se nějaký vjem objeví, soustřeďte na něj svou pozornost a prozkoumejte ho. Na každý vjem koncentrujte pozornost tak dlouho, dokud nezmizí. Nepříjemnou stránku takového vjemu vnímejte jako velice příjemnou.

Likvidace psychocysty se projeví silným emočním vzrušením. Uvolněná energie se ve vlnách šíří po celém těle.

Hypnotický stav, který vzniká následkem únavy centra, které udržuje potřebnou úroveň cirkulačního dýchání, umožňuje lépe si uvědomovat všechny podrobnosti potlačeného materiálu, který se právě aktivizoval. Trvalá aktivizace sympatické části vegetativní nervové soustavy, také cirkulačním dýcháním, umožňuje udržovat trvale dobré soustředění na úplné uvolnění svalů a udržování pozornosti na vynořujících se emocích a vjemech a lépe je odvádět.

Potlačené emoce se nacházejí ve vrstvách. Každá vrstva potlačení se vytvářela v určitém období vašeho života. Proto, když vyjde potlačená vrstva energie, aktivizuje při tom obvykle další potlačenou vrstvu, která se nachází pod ní. Díky tomu můžete přecházet od jedné vjemů k jiným, protože vrstvy potlačení jsou tvořeny z různých potlačených emocí a pocitů. Pochopte hlavní věc: pokaždé, když se v průběhu očišťování vyskytne něco, co odvádí vaši pozornost, znamená to, že se tu projevuje potlačená energie, která na sebe obrací vaši pozornost s požadavkem koncentrovat se na ni a pociťovat ji se všemi podrobnostmi právě v tom okamžiku.

K úplné obnově funkcí fyzického těla dochází v průběhu jednoho až dvou měsíců po tom, co jsme se psychocysty zbavili.

Extáze

Podstata tohoto principu je v tom, že každý člověk se trvale nachází v extatickém stavu, bez ohledu na to, co při tom vnímá. Kata-upanišáda praví: „První příčinou všeho je átman. Puruša, stvořitel člověka, se trvale kochá svým tvořením bez ohledu na to, co při tom pociťuje člověk - ať špatné, či dobré.“ Ale tělo a rozum třídí všechny vjemy na užitečné - příjemné a neužitečné - nepříjemné. Škodlivé a nepříjemné vjemy vyvolávají v poli vědomí „kazy“, něco potlačeného.

Kladné emoce (z nichž je nejsilnější extáze) ovlivňují hypothalamus (který má vazbu na tvoření emocí), v němž jsou rozmístěny struktury, regulující funkce všech úrovní vegetativní nervové soustavy. Zde je vhodné připomenout, že vegetativní nervová soustava zajišťuje řízení žláz s vnitřní sekrecí - štítné žlázy, slinivky břišní, pohlavních žláz, nadledvinek aj. a dále funkcí vnitřních orgánů - srdce, jater, ledvin, krevního řečiště, sliznic a svalů. V tom spočívá ozdravující vliv extáze na fyzické tělo.

Teď máte před sebou úkol změnit všechno negativní, co bude vycházet při cirkulačním dýchání z hlubin pole vědomí (jinými slovy z podvědomí) na povrch, v pozitivní. Jinak řečeno, budete znovu prožívat strach, hněv atd., aniž byste se báli nebo hněvali, ale budete mít radost z jejich výraznosti a síly. Musíte je prožít pozitivně, s radostí a slávou. Abyste to mohli v praxi uskutečnit, je několik postupů.

Být vděčný. Každý má pocit vděku za existenci, za to, že má možnost být zde a možnost všechno vnímat. Ale většina lidí má pocit vděčnosti omezený jen na některé věci. Ve skutečnosti všechno, co máte, je jen přítomný okamžik. Buďte tedy vděční za každý jeho detail.

Adekvátně porovnávat. Když budete srovnávat papírový pohárek s krásnou křišťálovou vázou, může vám připadat jako součást odpadu. Jestliže ho ale budete porovnávat s jím samotným, ukáže se, že to je běžný prostředek, vhodný k tomu, abychom si do něho nalili vodu. Když máte v ruce křeč a budete to srovnávat s normálním, běžným pocitem, který v rukách máte, bude se vám křeč jevit jako něco bolestivého a nepříjemného. Jestliže ale budete porovnávat křeč s ní samotnou, bude se vám jevit jako slastný pocit energie v rukách. Totéž platí i o bolesti.

Vědomí užitečnosti. Když si uvědomíte, co se s vámi během očišťovací procedury děje, vyvolává to pocit vděku.

Údiv, pocity, které ve vašem těle vznikají, musí ve vás vzbudit zájem a okouzlení tím, jak se energie přelévá. V některých případech je to pro očistu naprosto postačující.

Láska ke všemu a radost ze všeho. Milujte každý okamžik svého života. Máte-li rádi všechno, co existuje, jen proto, že to je, pak vaše pole vědomí bude čisté jako průzračný krystal. Buďte uneseni každou maličkostí, a vaše očista bude postupovat rychle. Něco potlačovat znamená přerušování očisty a dávání podnětu ke vzniku nové stresové situace a nového „kazu“.

S pomocí extáze se osvobodíte od psychických stresů minulosti, zbavíte se všech „kazů“, budete mnohem zdravější a plni energie. Oslava života vždy vyvolává zvýšení životaschopnosti fyzického těla, smích je příznakem úspěšné očisty.

Důvěra

Když provádíte očišťovací sezení, plně očišťovacímu postupu důvěřujte. To, co se z vás může uvolňovat a vycházet - strach, nedůvěra, hrůza a mnoho jiného, to vše na vás může působit tak, že budete mít chuť všeho nechat, znovu to neprožívat a ponechat to tedy v sobě. To nesmíte v žádném případě dovolit. Všechna ta svinstva, která vám brání žít a poškozují váš organismus, musíte odhodit. V zásadě budete prožívat odchod „kazu“ dvakrát. Poprvé to probíhá v podobě katarze a odreagování - cukání, chvění, kašel, potíže s dýcháním, pocity na zvracení, výkřiky atd., což všechno vyplývá ze zesílené činnosti sympatické části vegetativní nervové soustavy. Podruhé se to projevuje v silném napětí, projevujícím se silnými kontrakcemi a zdlouhavými spasmy. Aby organismus takové svalové napětí udržel, spotřebovává hodně vlastní energie. Jakmile se od tohoto svalového napětí osvobodí, je schopen fungovat mnohem lépe.

Můžete začít pochybovat. Pochybnost je také výsledkem psychického stresu, vedoucího ke vzniku „psychocysty“. Jestliže o dané očišťovací technice budete pochybovat, k žádnému výsledku nedojdete. Smysl celé předchozí teoretické části je v tom, aby rozptýlila vaše pochybnosti, aby ve vás zasela víru v úspěch, v dokonalé a nepochybné uzdravení. Pracujte s přesvědčením o úspěchu, plně věřte procesu samoléčení, probíhajícího s přispěním popsanych přirozených mechanismů. Všechno se vám dobře podaří. *Pamatujte: daná technika funguje efektivně jen v případě, že jí naprosto věříte a neochvějně postupujete vpřed.*

Léčebná síla hudby

Hudba byla od nepaměti používána jako mocný prostředek ke změně vědomí. Monotónní zvuky bubnů a zpěvy písní vždy patřily k základním nástrojům šamanů ve všech částech světa (využívá se zde únavy sluchu a následného útlumu v mozkové kůře, který vyvolává hypnotický stav). Různé rytmy bubnů, jak ukazují laboratorní výzkumy, vykazují silný vliv na mozkovou činnost.

V mnoha duchovních tradicích jsou vlivy působení zvuku pečlivě propracovány nejen s ohledem na vyvolání tranzu, ale i se zřetelem na to, jakým způsobem má trans probíhat. Patří sem v první řadě tibetské mnohohlasé zpěvy, posvátné písně různých sufijských řádů, staré umění kada-jógy (způsob sjednocení zvukem). Specifické vazby mezi určitými zvukovými vibracemi a jednotlivými čakrami jsou také známy již velice dlouhou dobu. Systematické využití těchto poznatků může umožnit ovlivňování stavu vědomí žádaným a předvídatelným směrem. Uvedeme několik příkladů takového využití hudby.

Dobrá hudba má při změnách stavu vědomí velký význam. Pomáhá odhalovat následky starých, zapomenutých psychických stresů, pomáhá je vyjádřit, zesílit a prohloubit celý proces a zároveň dodává prožitku smysl, činí ho významnějším. Trvalý tok hudby vytváří nosnou vlnu, pomáhající člověku procházet těžkostmi prožívané skutečnosti, překonat psychologickou obranu, dosáhnout smíření a osvobození. Určitým způsobem vybraná hudba aktivizuje skrytou agresi, fyzickou bolest, sexuální nebo citové vjemy atd.

Abychom byli schopni využít hudbu k urychlení aktivizace psychických stresů, musíme se naučit poslouchat ji novým způsobem. Během očišťovacího sezení je důležité plně se podřídit toku hudby, dovolit mu, aby rezonoval v celém těle a libovolným způsobem na něj reagovat. Znamená to nechat všemu, co se vlivem hudby projeví, volnost: může to být křik, smích, nejrůznější zvuky, grimasy, pohyby jednotlivých částí těla, vibrace nebo ohýbání těla. Nesnažte se přitom uhádnout skladatele ani hodnotit kvalitu provedení apod. Jinými slovy, při poslechu hudby analytické myšlení vypněte. Musíte hudbě dovolit, aby působila na vaši psychiku i tělo. Pak se hudba stává mocným nástrojem obnovy a udržení změněného stavu vědomí. Při současné aplikaci hudby a dýchání se jejich účinek zmnohonásobuje.

Výběr hudby je nesmírně široký - může to být hudba klasická rocková, mohou to být jen zvuky přírody (šumění větru, hlasy vlků, zpěv ptáků, zvuky vydávané hmyzem atd. atd.). Dávejte přednost hudbě, která má uměleckou hodnotu, není příliš známá, ale má nějaký konkrétní obsah. Jsou-li v ní také slova, mají být v jazyce, který neznáte. Při volbě hudby se řiďte tím, jaký psychický stres chcete aktivizovat a odstranit.

Pro první očištná sezení jsou vhodné např. skladby „Čas - vítr“ a fragmenty z „Alba X“, německého skladatele Klause Schulze, „Šakti“ Johna MacLaflinna, „Ostrov mrtvých“ Rachmaninova a sufijské spisy „Islámské mystické bratrstvo“.

Velice účinná hudba pro sezení probíhající v době asi tak uprostřed čištění jsou skladby amerického skladatele Elana Ovaniesse: „Všichni lidé jsou bratři“, „Tajuplná hora“, „I velryby Bůh stvořil“, hudební úryvky z „Planety“ Holsta („Mars“), Skrjabinova poéma

„Extáze“, Stravinského „Svěcení jara“, Prokofjevův balet „Romeo a Julie“ (Monteci a Kapuleti, Hrobka Romea a Julie), z etnické hudby je vhodná „Hymna opic z Bali“ a původní nahrávky afrických tamtamů.

Na posledních očišťovacích sezeních, když se už uklidňujete, se výběr vhodné hudby posunuje směrem ke klidným meditativním partiím „Harolda v Itálii“ Hectora Berlioze, Pačebellův „Kánon v D“, E. Stivella „Znovuzrození keltské harfy“, „Uvnitř Tádž Mahálu“ a „Uvnitř velké pyramidy“ od Paula Horna, „Gobeliny Big Sura“ Charlese Lloyda, americká sufijská hudba „Habibie“, hudba pro flétnu z pohoří And („Urubamba“), japonská „Šakuhači“, hudba pro zenové a jogické meditace Toni Skotta, tibetské vícehlasé zpěvy, různé indické ragí, badžany a kirtany (zvláště zpěvy „Óm Nama Šivaja“ a jiné záznamy skupiny Hanešpuri), dále hudba Stevena Halperina, George Kelly, Paul Wienera a Briana Eno.

Já osobně používám album „Zoolook“ francouzského skladatele Jean Michel Jarreho. Pro aktivizaci psychických stresů je to velice krásná hudba.

Doporučení pro hudbu používanou během očistných sezení můžeme shrnout asi následovně: na začátku musí hudba vyprovokovat a aktivizovat usazený emoční odpad, uprostřed čištění přivést jeho aktivizaci k vyvrcholení - k odstranění z těla a nakonec, v konečné fázi, musí člověka uklidnit. Jedno očistné sezení může trvat přibližně patnáct minut až tři hodiny. K rozhodující změně dochází obvykle mezi patnácti a čtyřiceti pěti minutami, což také znamená, že sezení bylo úspěšné a je to jeho vyvrcholení. Psychické stresy staršího data, nebo takové, které jsou velice silné, vyžadují dvě až tři hodiny práce, protože k jejich aktivizaci je potřebné větší množství energie z cirkulačního dýchání.

Fáze očisty vědomí člověka

1. Nalad'te se na nadšené přijetí všeho, co cítíte.
2. Všechny vjemy přijímáte jako krásné a niterně je oslavujete.
3. Pouštíte hudbu a zaujímáte pohodlnou, uvolněnou polohu, nejlépe vleže.
4. Zlehka a přímo, s přirozenou regulací, začínáte s cirkulačním dýcháním. Není vhodné, abyste měli pocit „napumpování“ plic - pak by došlo k tomu, že během několika rychlých vdechů byste naplnili plíce na maximum, s vdechováním byste nemohli pokračovat a byli byste nuceni k dlouhému výdechu. Vydechování má být přirozené a uvolněné, musí následovat hned za rychlým a aktivním nádechem.
5. Všechno, co se v našem vědomí začíná objevovat (strachy, prožitky atd.), všechno, co vnímáte a cítíte ve fyzickém těle (silnou místní bolest, pocit vraženého kůlu apod.), pokládejte za blaho. Koupejte se v moři blaženosti, vnímejte a prožívejte ji do nejmenších podrobností.
6. Všechno co děláte (libovolné pohyby, výkřiky apod.), směřuje k očištění vaší bytosti od skvrny.
7. Očišťovací sezení končíte teprve poté, když jste aktivizovali dostatečně velký počet psychických stresů, když vyšly na povrch a byly odstraněny. Následkem toho všeho se budete cítit báječně, budete si uvědomovat niterné osvobození a budete se cítit lehčeji.

Praktické rady. Abyste se technice čištění pole vědomí naučili, začněte ji praktikovat po dobu pěti minut. Pak dobu prodlužujte postupně až na půl hodiny. Teprve pak, když budete přesvědčeni, že vám jde všechno správně, řiďte se podle bodu č. 7.

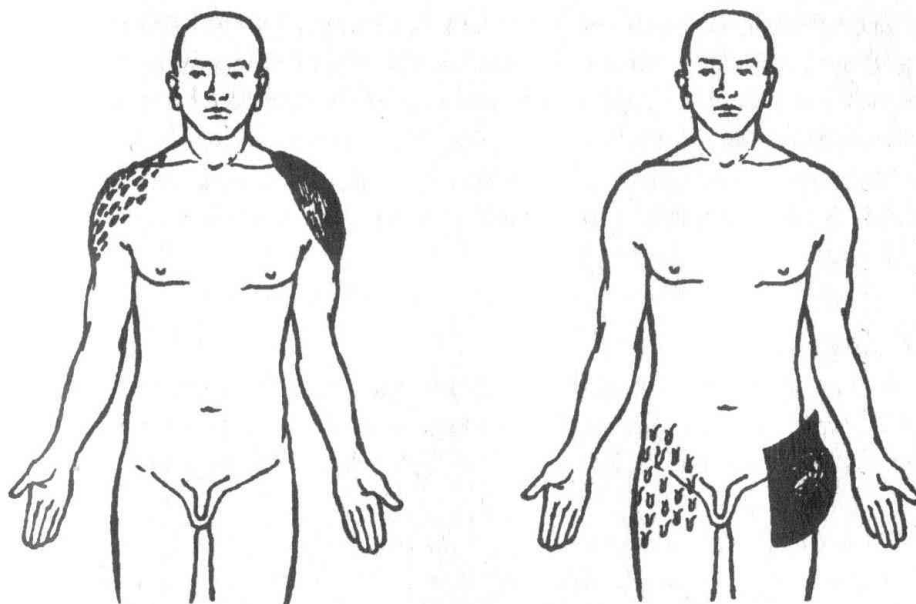
Každý člověk má v sobě neuvěřitelné množství „kazů“ a jiných psychických stresů a vytěsnění (do pole vědomí se vejde neuvěřitelně mnoho odpadu, dá se zaneřadit tisíckrát víc než fyzické tělo, ale i tak má svá omezení), proces čištění pole vědomí se protáhne na několik

let (v případě, že byste praktikovali očistná sezení obden, po dobu jedné až dvou hodin, stačil by vám rok, možná i méně). Ale na fyzickém těle se blahodárný vliv popsanych ozdravovacích mechanismů projeví mnohem dříve. Sami se přesvědčíte, že každé, správně provedené očistné sezení vás činí zdravějšími a zlepšuje váš život.

T. P. (Moskva)

Je mi třicet pět let. Když jsem „zhltna“ během čtyř dnů všechny čtyři díly „Léčebných sil“, hned jsem se rozhodla, že čištění pole vědomí vyzkouším. Celkem jsem s nějakým hmatatelným výsledkem ani moc nepočítala, i když jsem si pozorně přečetla celou teorii. Lehla jsem si, zavřela oči a začala jsem dýchat. Po pěti minutách jsem ještě necítila vůbec nic, teprve asi v desáté minutě jsem si uvědomila nějaké pocity v pravé ruce. A pak to začalo! Ruce jsem jakoby přestala cítit, dostaly se do křeče, ale ne příliš silné, všechny prsty byly napůl ohnuté, ukazováčky lehce napřimené. Začala jsem mít pocit jakoby mi od konce prstů směrem k lokti pustili nějaký proud, napětí se každým okamžikem zvyšovalo. Nemohla jsem ani pohnout prstem, ruce mi trnuly. Začala jsem se toho rostoucího napětí bát, ale vzchopila jsem se a abych odvedla pozornost, začala jsem si odříkávat otčenáš a pokračovala jsem přitom v dýchání. Napadalo mě, že bych sezení mohla už ukončit, ale nebylo to v mé moci. Tak jsem ležela, modlila se a čekala, co se bude dít dál a snažila jsem se mít radost z toho, co se se mnou děje.

Když dosáhlo napětí svého vrcholu, aniž by zmizelo z rukou, objevilo se ještě i v oblasti břicha a solárního plexu, kde se lehce, jakoby po kružnici, přemísťovalo sem a tam, objevilo se trochu i v nohách - až do kolen. Měla jsem pocit nesmírného napětí. Pak se napětí začalo pomalu zmenšovat. Jak se zmenšovalo, dostavil se v různých částech těla třes - počínaje koleny, přes hýždě, břicho - napřed to byly jednotlivé záškuby, pak zintenzívněly a současně přecházely z jednoho místa na druhé. Ruce sebou neškubaly, ani se netřáslly, proud energie (nebo co to bylo?), který jimi procházel, se postupně zmenšoval. Několikrát se celým tělem prohnal závan chladu.

Jako příklad psychických stresů a jejich vnějších projevů na pokožce uvedu dva příklady. Na těchto obrázcích jsou tmavšími plochami označena místa psychického stresu v poli vědomí. My ho pochopitelně nevidíme (alespoň většina z nás). Ale na kůži jsou v těchto místech vidět drobné vrásky (na rameni) nebo jizvičky (na břicho a stehně). Malé vrásky na tváři, zádech a hýždích - to jsou zjevné známky míst, kde jsou uloženy „kazy“. V těchto místech by se časem mohl objevit rakovinový nádor, protože jsou tu splněny všechny předpoklady pro přeměnu buněk.

Pořád ještě jsem se modlila. Nakonec napětí z rukou zcela zmizelo, zmizel i proud energie. Najednou jsem pocítila jakousi radost, ani nevím proč, jestli proto, že už byl všemu konec nebo z nějakého jiného důvodu, začala jsem pociťovat i vděčnost, aniž bych věděla ke komu - měla jsem pocit, že to bylo jakoby k Bohu. Začala jsem být schopná pohybovat rukama. Asi pět minut poté, co skončil proud energie, mi to ještě jednou svedlo obě ruce dohromady, ale to jsem už vstala, několikrát jsem je sevřela v pěst, všechno zmizelo, ležet se mi už nechtělo. Celé sezení trvalo třicet minut.

To, co se se mnou stalo, mne ohromilo - žádný zvláštní výsledek jsem přece vůbec neočekávala, tím spíše tak silný.

N. V. (Saratov)

Přečetla jsem si Váš čtvrtý díl „Léčebných sil“ a mnoho věcí mi najednou bylo jasných jako bílý den. Najednou se všechno srovnalo do příhrádek.

Pochopitelně i já mám velké množství psychických stresů (hádky matky s babičkou, v dětství jsem měla pocit vlastní zbytečnosti, byla jsem velice zranitelná a citlivá). A „buněčná paměť“ - během školních let jsem velice často upadala do bezvědomí.

V koupelně jsem zkusila dýchat skoro tak jako u Strelnikové. Hned jsem pocítila bodnutí v prsou, pak v pravé lopatce, pak zas v levé, když dýchám vsedě, cítím svírání v krku.

P. K. (Samara)

Uběhly už dva měsíce od doby, kdy jsem začala s čištěním pole vědomí a urinoterapií zároveň. Třináctého dubna jsem provedla ještě jednou očistu jater (to, co se vyloučilo, bylo potažené šedivým povlakem podobným mazutu, na jehož povrchu byly černé tečky).

Dýchání jsem začala postupně prodlužovat od pěti minut, podle Vašeho doporučení, v průběhu sezení mi tělem probíhaly křeče, dokonce mi nohy na posteli nadsakovaly, celým tělem mi ve vlnách probíhaly bolesti. Svaly pravé ruky se napínaly, přitom hodně bolely. V ramenních i loketních kloubech pravé ruky jsem cítila záškuby. Lymfatické uzliny na krku byly silně napnuté a bolestivé. V prsou jsem měla pocit, jako bych tam měla vražený špičatý kůl. Během čtyřadvaceti hodin jsem uskutečnila několik dýchacích sezení, které jsem dotáhla až na délku čtyřiceti pěti minut.

V tu dobu se už zmenšila lymfatická uzlina na krku a zmizel otok na dlani pravé ruky, ale bolest v ramenních a loketních kloubech stále přetrvávala.

* * *

Je mi třicet let. Ve dvaceti šesti letech poté, co jsem pěstoval bodybuilding podle Veidera, ale bez ohledu na konstituci a správný výběr stravy - jedl jsem všechno bez rozdílu - jsem najednou prudce zestárnul o dvacet let. Objevilo se u mne zadýchávání, bolesti u srdce a v zádech. Zhoršovala se mi nálada. Začal jsem myslet na smrt. Co bych si byl počal, kdybych neměl svou ženu? Udržovala mne víra v Boha a naděje, že se vše v dobré obrátí. Ne nadarmo píšete ve čtvrtém díle, že čištění těla je možné jen tehdy, je-li prováděno zároveň s čištěním pole vědomí. Egregor, který byl v kostele (společenství lidí), mne podporoval. Na svatých místech je zřejmě skutečně nějaké biopole, pospolitost, která očišťuje a pomáhá, nedovoluje člověku aby padl duchem.

Také Bůh mi pomohl. Bylo to myslím v roce 1994, kdy se zásadně změnil můj pohled na svět - byl to výsledek očisty pole vědomí? Z pesimisty jsem se změnil na optimistu a přestal jsem být nemocný. Koupil jsem si vaše knihy. Začal jsem s očistou fyzického těla. Sedmkrát jsem čistil játra, tlusté střevo také několikrát, používal jsem urinoterapii. Výsledek?

Zadýchávání se, bolesti u srdce a v zádech - všechno zmizelo. Zhubnul jsem, břicho mi zmizelo. Změnil jsem svou stravu a způsob života.

Ještě jedno musím zdůraznit - bez změny, lépe řečeno bez očištění pole vědomí, by to nebylo možné.

* * *

Narodila jsem se 9. prosince 1946. Od dětství jsem byla slabá a bez radosti. Onemocněla jsem i duševně, moje nervová soustava přestala řádně fungovat. Přečetla jsem si Vaši knihu a pochopila jsem, že musím očistit pole vědomí. Moje duše „dýchání štěstí“ přijala.

Co při dýchání cítím? Velké svrbění po celém těle (to ale bylo jen jednou), zívání - tak silné, jako by se mi chtěla pusa roztrhnout, jindy zase v různých částech těla lámavé bolesti (na hlavě, pod levým a pravým ramenem, ale nejvíc na zápěstí rukou a chodidlech a na prsou), podlamují se mi nohy, v pravé ruce cítím záškuby, zesílené vylučování slin, bezděčné polykání nebo pokašlávání. Někdy v těle cítím jakoby přelévání vody (ne zurčení), někdy „pulzaci“ (typu smrštění - roztažení) - to pozoruji na konci nosu a v lokti pravé ruky. Někdy vnímám chvění některých orgánů. Ale co je hlavní - když dýchám, uvědomuji si citelný chlad, napřed v končetinách a pak v celém těle, takže se z toho někdy celá třesu. Dýchání dělám po třiceti minutách, nejvíc se mi osvědčila doba mezi devátou a desátou hodinou večer.

Komentář: U této ženy se do organismu dostala patogenní energie chladu. Všechno musí dělat ve vaně s teplou vodou. Je pro ni žádoucí chodit do parní lázně a jednou týdně se vykoupat ve vaně s horkou vodou. Jednou za jeden až dva týdny natřít celé tělo olivovým olejem.

Sám jsem si díky této technice vyléčil rakovinu plic a hrtanu. Když jsem dýchal déle než patnáct, dvacet minut, začal jsem cítit „bodání“. K hlavnímu odstranění došlo, když dýchání přesáhlo dobu třiceti až čtyřiceti pěti minut.

Zpočátku jsem cítil sevření v obličejí a v rukách. Pak to všechno zmizelo. Jak se doba dýchání od jednoho sezení ke druhému prodlužovala, začal jsem cítit „bodání“ také v pravé plíci a na pravé straně krku. Dostal jsem strach, všechno bylo najednou jaksi málo skutečné, tělo zachvátila horkost a najednou jsem v místech bodání začal pociťovat výboje - zevnitř ven postupovaly vlny horka, doprovázené zvláštním chvěním, a začal jsem se silně potit. Za nějakou dobu to všechno skončilo a uvědomil jsem si, že jsem vysílený, jako vyždímaný. Podobné prožitky s výboji energie jsem měl ještě několikrát. Přibližně za jeden a půl měsíce pak z plic odešel slisovaný sliz. Vykašlával jsem jej asi dva týdny. Pak jsem se cítil mnohem zdravější a nabitý energií.

Když jsem poprvé plaval v otevřeném vodojemu poté, co jsem čistil své pole vědomí, vzpomněl jsem si na bezbřehý oceán, v němž jsem se svého času nacházel. Teplá voda omývající mé tělo mi připomněla něco důvěrně známého, něco, na co jsem ale už dávno zapomněl. Prožil jsem zvláštní extatický pocit.

Navíc mne přešel strach z vody a koupání v hloubce. Pořád se mi hlavou honila myšlenka: teď - teď tě něco chytí, unese a způsobí ti to bolest. To zmizelo. Ale abych se tohoto strachu zbavil, dýchal jsem nepřetržitě tři hodiny. S dýcháním jsem začal ve čtvrtek ve dvě hodiny v noci. „Kazy“ v hrudníku rychle zkameněly. S dýcháním jsem pokračoval dál, a jak jsem pokračoval, začaly se v těle přemísťovat: slepé střevo, játra, slinivka, srdce, pravá plíce, levá plíce, krk. To trvalo celou hodinu. Napadaly mne nejrůznější myšlenky, ale strach tam nebyl. Pak se odněkud z hlubin vynořil čistě živočišný strach. Jak jsem tak ležel se zavřenýma očima, uviděl jsem najednou nějaký podlouhlý předmět, zeleně zbarvený, který se oddělil ode mne. Nad hrudníkem se odehrál nějaký pohyb, jakoby se něco studeného rychle vypařovalo,

pak se něco podobného odehrálo rychle v celém těle. Mžikem jsem si vzpomněl na Boha a vroucně jsem se pomodlil. Všechno najednou rychle zmizelo, tělo bylo velice lehké.

Doporučuji provádět toto dýchání po dobu třiceti, čtyřiceti pěti minut denně, v noci nebo v nějakých cyklech. Máme v sobě velice mnoho „kazů“, které se postupně z pole vědomí vynořují. Popsané dýchání je v tomto směru velice užitečné a kromě toho vám dá mnoho energie.

Čištění s pomocí močopudného prostředku

Je to velice účinná a osobitá technika čištění pole vědomí. Používáte při tom tekutinu, ozářenou energiemi svého vlastního pole vědomí - moč.

Protože se moč tvoří z krve, nese v sobě pečeť vaší vlastní energie a to jak kladné, tak i patogenní. Abychom energii obsaženou v moči komprimovali, odpařujeme ji na jednu čtvrtinu původního objemu.

Postup zahušťování je následující: Do smaltované nádoby nalijeme moč, nashromážděnou během poloviny dne, pokud možno čerstvou (při delší době shromažďování se energie pole z ní vytrácí). Nádobu postavíme na sporák a vaříme tak dlouho, dokud se její objem nezmenší na čtvrtinu počátečního stavu. To, co v nádobě zůstane, budeme nazývat močopudem.

Touto kapalinou si během deseti až třiceti minut natřete celé tělo. Když pokožka oschne, osprchujete se teplou sprchou bez použití mýdla. To budete dělat dva až čtyřikrát za den. Jogíni to kdysi doporučovali dělat i v noci. Odpařenou moč je vhodné použít jen asi na dvě masáže a pak si připravit čerstvou. Uchovávat ji můžete v ledničce.

Když vtíráte močopud do pokožky, ozařujete se vlastními energiemi. Při tom se patogenní energie díky interferenci ničí a celková energie těla stoupá.

Moč, kterou byste přijímali ústy, tento účinek nemá, protože v žaludku a střevu se její pole ničí.

Působení této techniky je zpočátku snižováno vyrážkou, která se na pokožce objeví (močopud vytáhl z těla usazeniny), ale pak se začnou objevovat různé krize, svědčící o tom, že patologická energie psychických stresů a různých poškození pole a zárodků budoucích nemocí začíná odcházet.

Po nějaké době (ta je pro každého člověka velice individuální) všechny nepříjemné jevy zmizí a zjistíte, že jste zdraví. Kůže bude čistá a sametová, energie se zvýší, zvýší se i potence.

Rada: Abyste získali močopud s příjemným zápachem, změňte stravu. Jezte ovoce, sezónní zeleninu, v zimě sušené ovoce, pak pro změnu kaše ředěné vodou s čajovým máslem, místo soli mořskou kapustu, jídlo si můžete i trochu osladit, chléb z klíčícího obilí.

Upozornění: **Co je ve vás obsaženo, ví jen Bůh. Odcházení všeho, co se ve vás nastrádalo, může být neuvěřitelně obtížné a zdlouhavé. Takže si všechno dobře rozvažte, než se do této techniky pustíte. Ale když pak už s praxí začnete, smířte se a trpte, modlete se k Bohu, aby z vás sňal vaše hříchy. Pamatujte si, že hříchy se snímají strážní a utrpením.**

Posedlost a jak s ní bojovat

Dostávám mnoho dopisů, mezi nimiž byl i následující. Rozebereme si ho podrobněji, jednotlivé části okomentuji.

Jedna moje známá, které jsem dala Vaše knihy (4 díly) se během týdne hladovění a s pomocí moče zbavila cysty, kterou měla už přes dvacet let.

Přečetla jsem si čtvrtý díl a začala jsem praktikovat rebirthing v teplé vodě. Jeden a půl měsíce se dařilo všechno dobře, tak, jak to popisujete ve své knize, sezení často končilo smíchem, pak „propad“, a pak jsem s novými silami a plná energie vylézala z vany, spokojená sama se sebou i se životem (to se u mne nestává často).

Pak se ale začaly dít divné věci. Napřed mě začaly brnět ruce a nohy, pak jsem začala vydávat nejrůznější zvuky - syčela jsem jako had, kmitala jazykem, dýchala jsem jako drak, cenila jsem zuby, dech mě pátil na hrudi. (To ukazuje na skutečnost, že se aktivizovala bytost, která opanovala vědomí.) To se mi nějak nelíbilo, tak jsem si ještě jednou přečetla potřebnou kapitolu a usoudila jsem, že se u mě propojil rebirthing s holotropním dýcháním.

Pokračovala jsem tedy čtyřicet minut s dýcháním, stejnou dobu i v „propadu“, ale všimla jsem si, že pocity lehkosti a energie tady už nebyly. („Bytost“ u ní začala odebírat energii. „Propad“ je částečné vzdálení se pole vědomí od fyzického těla. V takovém okamžiku je možné „přivtělení“ cizího vědomí - další bytosti. Aby k tomu nedošlo, před dýcháním pomodlete Ježíšovou modlitbou a v mysli poproste o ochranu křesťanského egregora.)

Na Velký půst jsem se postila, 22. března jsem byla ve sboru, pak jsem tři dny hladověla. Pak bylo 1. dubna a stalo se toto: Jako vždycky jsem si lehla do teplé vany, dýchala jsem a najednou, pět minut po začátku sezení, se něco stalo. Mysl jsem měla jasnou. Jakoby bokem jsem sledovala, co se děje. Ztuhla jsem, nemohla jsem se ani pohnout, ačkoliv jsem na pohled byla naprosto nehybná, chvěla se ve mně každá buňka. Je těžké vyjádřit to slovy, jestliže chci ten stav přesně popsat. Začala jsem výt, říčet, vydávala jsem těžko představitelné zvuky. Má duše se chvěla pověřeným strachem a jen jsem si myslela: „Bože pomoz“. Vibrace se zvyšovaly, zdálo se, že mě to každým okamžikem roztrhá na kusy. Modlila jsem se, pak jsem zas křičela, vyla, hýkala a v těle, od prstů na nohou až do temene, se něco odtrhávalo, a současně jsem se ze všech svých sil soustředovala na každou buňku. Jak postupně můj nářek sílil, vykřikovala jsem modlitbu skoro hystericky, dokud mi neochrnul jazyk. Pak jsem pokračovala v nářku a modlitbách alespoň v myšlenkách, moje myšlení zůstávalo stále jasné. Měla jsem pocit, že nějaká síla chce z mého těla vytáhnout něco, co se tomu brání a nechce odejít. V tom okamžiku se vrátil muž z práce a v předsíni strnul - uvědomila jsem si ho okrajem svého vědomí, ale zastavit jsem se nemohla. Najednou mě začaly ty vibrace pomalu opouštět. Napřed jsem osvobodila prsty nohou, pak pravou ruku (začala jsem se křížovat), ale levou ruku to pořád ještě drželo, prsty se pořád křečovitě stahovaly. Pak mě to konečně pustilo. Celá jsem se klepala, z vany jsem sotva vylezla. Mluvit jsem nebyla schopná, celou čtvrt hodinu jsem strašně koktala. Ale měla jsem pocit, jakoby mi někdo rozehrál srdce, cítila jsem tam neobyčejně příjemné teplo. (Tak probíhá odpoutání z lidského organismu přivtělené bytosti, která odčerpávala energii srdeční čakry - anahaty. Příjemné teplo svědčí o tom, že došlo k odblokování tohoto střediska a jeho naplnění energií organismu.)

Cítila jsem se neobyčejně klidně, půl hodiny jsem byla v úplné blaženosti. Ale pak jsem začala mít pocit, že ve mně ještě něco zůstalo.

Po poradě s manželem jsem se rozhodla, že sezení zopakuji. Následujícího dne jsem si zase lehla do vany, a v okamžiku se začalo všechno opakovat (ani jsem neměla čas začít s rytmickým dýcháním) se zdvojnásobenou silou. Nedokázala jsem to ale dotáhnout do konce, protože jsem pochopila, že mám málo sil, že by mne to roztrhalo. Pomodlila jsem se, aby všechno zůstalo v takovém stavu, v jakém to bylo.

Jela jsem na radu ke knězi, aby mi poradil, jak onu nečistou sílu, která je ve mně, vyhnat. Ten mi ale jen řekl, že se musím modlit a žít bez hříchu. Je mi těžko žít, když si

uvědomuji, že je ve mně něco špatného. Od té doby jsem se nemohla koupat ve vaně, protože jakmile jsem si do ní lehla, měla jsem okamžitě pocit, že se někam propadám, jako když letadlo padá do vzdušné jámy.

Ale včera jsem se přece jen rozhodla. Dýchat znovu, ale v posteli. Dýchala jsem patnáct minut. Myslím, že jsem byla strachem zcepenělá a to mi bránilo, abych se dobře uvolnila. Obklopil mne jakoby vzdušný polštář a jakmile jsem začala dýchat trochu rychleji, cítila jsem kolem sebe horký vzduch. Tak jsem sezení ukončila.

* * *

Je mi jednačtyřicet let. Několikrát jsem se pokusila o sebevraždu - v šestnácti a osmnácti letech. Dlouho jsem trpěla depresemi, celých sedm let se mi nechtělo žít. (To je příčina patologie. Přivést člověka až k sebevraždě může jen zdroj, který je hypertrofovaný a silně zvrácený. Ten může být skutečně někým „vytvořen“ jako výsledek intenzivního prožitku, zklamání. Následkem toho se vytvořil „prostorový kanál“, jehož prostřednictvím mohlo dojít i k napojení parazita z jiné planety.) Před dvěma roky v jednom mužském klášteře jeden kmet řekl, že je na mně prokletí a že pomoci mi může jen Bůh.

Před dvěma lety jsem se modlila, aby mi Bůh napověděl, kde jsou mé schopnosti, protože jsem se v životě pořád nemohla najít. Modlila jsem se každou noc. Po týdnu, ráno, mi nějaký hlas uvnitř mne řekl: „Maluj, narodila ses jako umělec“. Kreslit jsem nikdy neuměla, ale z nějakého nejasného důvodu jsem poslechla, opatřila jsem si papír a tužky a začala jsem přemýšlet, co bych tak mohla namalovat. Jak jsem tak přemýšlela, ruka mi začala sama kreslit. (Opět vidíme, že v daném případě máme co dělat s posednutím, zotročením člověka duchovní bytostí.) Od té doby kreslím bez účasti svého vědomí, výsledkem jsou velice podivné, nepochopitelné kresby. Ukazovala jsem to různým umělcům a ti se vyjádřili, že je v tom velký talent. Každý člověk v mých kresbách vidí něco jiného. Snažím se, abych se naučila kreslit vědomě, ale za moc to nestojí. Jestliže nechám kreslit svou ruku, je to hezké. Začala jsem pochybovat, jestli to byl Bůh, kdo mně tuto mou schopnost odhalil.

Jasnovidci říkají, že je ve mně jakási velká síla, že bych sama mohla působit na lidi, ale já o žádné zvláštní schopnosti nestojím, toužím mít klid a být v souladu se sebou.

Komentář a doporučení: Něco takového se nestává často. V takových případech pomáhají vyzkoušené prostředky - úplná hladovka, během hladovění modlitby, pití moče a natírání těla odpařenou močí.

Je velmi důležité orientovat se v motivacích, které vedly k sebevraždě. V uvedeném případě je nutné dosáhnout kvalitativní obnovy osobnosti.

Očista od karmických nečistot

Recept na zbavení se hříchu

Nasbírej kořeny poslušnosti, posbírej květy duševní čistoty, natrhej listy trpělivosti, posbírej květy upřímnosti, to všechno osuš potem zdrženlivosti, dej to do nádoby dobrých činů, přidej vodu pokání, posol solí bratrské lásky, přidej špetku milodaru, promíchej to práškem smíření a odevzdání se, pak od toho všeho vezmi tři lžičky v den bázně Boží, oblékej se do oděvu spravedlnosti, jinak se nachladíš a opět onemocníš hříchem.

Jak už víme, může na nás působit karma, kterou jsme si vytvořili v minulých životech, a karma předků. Proces „rozbalování“ karmy prochází několika fázemi: karma dřímající, oslabená, přerušená a zcela rozvinutá. Karmu zcela rozvinutou můžeme změnit na přerušenou a oslabenou a karmu dřímající můžeme včas zničit. Jak to ale máme udělat?

V tom nám může pomoci výše uvedený recept na zbavení se hříchu. Předem ale je vhodné poznamenat, že energetika provinění, k němuž došlo v minulosti, strádání, která jsme způsobili jiným lidem, se musí plně vybit. Pak se teprve osvobodíte od hříchu, který jste spáchali vy nebo vaši předkové. „Setřít“ nebo „uhasit“ energii hříchu je možné postupně, nebo také rychle. Postupné stírání není tak obtížné jako rychlé, a praktikují to prakticky všichni, kteří si to uvědomují. Jen lidé velice rozhodní se odváží hasit hříchy rychle.

Je vhodné zdůraznit, že existuje fenomén odstranění následků působení karmy, jestliže se nám povede vzpomenout si, pochopit a uvědomit si příčinu. Případy Sabriny a Anděly, popsané v předchozích kapitolách, to dokazují.

Ted', když jsme stanovili příčinu, musíme na sobě pracovat, abychom ji odstranili. A tady se ukazuje, že duch přichází na Zemi, aby odpracoval všechno negativní, co se mu nahromadilo v předchozích životech. A co je to, to negativní, které musí být odžito, abychom se dostali do Království nebeského? Nazveme to negativními kvalitami duše. Z hlediska přijaté morálky jsou dvojího druhu: negativní a pozitivní. Vyjmenujeme je.

Egoismus - ztotožnění se s tělem, rozumem, city a plody své práce.

Pýcha - přehnaná starost o svůj rozum a tělo, o plody své práce. Neustálé zdůrazňování všech těchto věcí, což zároveň znamená i tlak na vlastní okolí. Neuznávání vyšších Sil nad sebou.

Ješitnost - jedna z krajních podob pýchy. Člověk ze sebe dělá idol, modlu, utlačuje přitom ostatní.

Hrdost - (pocit vlastního důstojenství) - nepřijímání tlaku, který na nás vykonávají ostatní.

Sebedůvěra (kladná) - umění zvládnout situaci založené na paměti, střízlivosti a pružnosti myšlení.

Sebedůvěra (negativní) - přemrštěné hodnocení sebe sama, samostatné rozhodování tam, kde na to není dostatek zkušeností, střízlivosti v hodnocení situace a pružnosti myšlení.

Bezradnost - neschopnost svými vlastními silami působit na události vzhledem k nedostatku zkušenosti a nedůvěry ve vlastní schopnosti a z nedostatku střízlivého a pružného myšlení.

Příkoří - vzniká z bezradnosti, nemožnosti ovlivňovat události, což nakonec vede k uhasnutí lásky k sobě i ostatním.

Zloba - reakce ješitného člověka na překážky, které mu brání, aby uskutečnil své egoistické cíle.

Nenávist - táž zloba, ale prožívaná dlouhodobě. Tvoří základ pro mstu.

Pánovitost - nemístná sebejistota, potlačující mínění ostatních lidí.

Bezohlednost - zloba pánovitého člověka.

Čtič - přitakání smyslovým orgánům.

Sadismus - rozkoš získávaná cizím strádáním. Pohlavní zvrácenost, při které pohlavní uspokojení je spojováno s činěním utrpení někomu jinému.

Závist - přání získat něco, co mají jiní. Obvykle závidí lidé, kteří sami sebe přeceňují.

Bílá závist - závist lidí se sníženým sebehodnocením („*taky bych to rád měl... ale nejsem tak schopný*“).

Černá závist – „*ať je mi třeba špatně, ale tomu, koho nemám rád, ať je hůř!*“

Žárlivost - strach ztratit něco, čeho si nezasluhuji.

Lakota - nejistota v sobě samém vzhledem k vlastní bezradnosti, která vytváří nutnost šetřit; omezené vyjadřování svých pocitů.

Nenasytlost - Svěrázný projev egoismu, spočívající ve ztotožňování se s věcmi. Projevuje se v různých podobách sběratelství, hromadění věcí, různými koníčky apod. - jsou to jen různé projevy téhož.

Tvrdost - Absence soucitu.

Duševní otevřenost - Zvýšená míra soucitu. V negativním smyslu tím rozumíme, že nemáme rádi sebe samé a nemáme rádi, jestliže nás jiní lidé hodnotí. Takový člověk je potenciální oběť upírů.

Lítost - egoismus a bezradnost spolu s negativní duševní otevřeností.

Pocit dluhu - zmenšování osobní svobody ve prospěch jiných lidí, tradice, etikety, morálních norem atd. Informace, která je ve vědomí, zastírá člověku pravdu, činí ho otrokem sebe sama.

Vina - nízké hodnocení sebe sama spojené s pocitem dluhu. Pocit viny způsobuje často podhodnocování sebe sama a nelásku k sobě.

Sebeobětování - předem nabízí odplatu láskou, v kladném případě - „*dělám to tak proto, protože jinak to dělat nejsem schopen.*“

Lenost - lidská „nemoc“ způsobená celkovým snížením energetiky člověka a neexistencí cíle. Častou příčinou lenosti bývá i napadení přivtěleným duchem, přítomností silného egoistického centra.

V každém případě se naše karma projevuje kvalitami duše, které přivádějí člověka do té či oné situace. Jen když tuto situaci člověk prožije, je schopen udělat ten či onen závěr a dál vhodně koordinovat svou činnost.

Abyste si např. odžili pýchu, musíte ji nejprve v sobě pocítit, v nějaké situaci ji projevít, uvědomit si ji, a pak s ní pracovat tak, abyste si ji odžili. Z toho je vidět, že celá práce se sebou samým probíhá v duchovní rovině třemi fázemi:

- * V nějaké situaci se projeví kvalita duše.
- * Uvědomění si této duševní kvality jako něčeho nepotřebného, jako něco, co způsobuje další karma.
- * Práce se sebou, abychom si tuto kvalitu duše odžili.

Uvedeme tři příklady, které tyto tři fáze ilustrují.

1. Jak kvalita duše působí na vznik karmy.

Mnozí z vás se jistě pamatují na film „Cikáni jdou do nebe“, který vypráví o lásce cikána Zabara a cikánky Rady a o tom, co se s nimi stalo. Konec jejich lásky všechny šokoval. Ale začněme od začátku:

Zabar je největší zloděj koní v Karpatech, hrdý a sebejistý. Dokáže všechno - ukrást nejlepší koně, utéct a ještě na tom dobře vydělat. Ženy ho milují. Sám sebe hodnotí velice vysoko, žádné výtky vůči sobě nepřipouští, nedopustí, aby se ho kdokoliv dotkl byt' i jen pohledem.

Rada je největší krasavice v táboře, vyzná se dokonce i v magii. Sama sebe také hodnotí velmi vysoko. Ve filmu je epizoda, v níž neuhnula z cesty ani kočáru s urozeným pánem a místo toho kočímu, který ji chtěl uhodit bičem, vytrhla bič z ruky a koně přímo ve skoku zastavila.

Zabar i Rada zničili lásku těch, kteří je měli rádi. Zabar u své milé a Rada u urozeného pána. Jejich hrdost a touha po vlastní volnosti byly silnější než pocity ostatních a tak museli trpět. Utrpení Zabara i urozeného pána, který se do ní zamiloval a křivda, která se jim stala, vytvořily účelovou karmu.

Cesty karmy jsou neznámé. Ale rušivý vliv, který zde vznikl, se musel nějak projevit. A tak osud svedl tyto dva svobodmilovné a hrdé lidi dohromady. Vznikla prudká láska, dva vůdci měli vytvořit rodinu, ve které měl ale velet jen jeden. Rada hned prohlásila, že si ho vezme za muže jen za podmínky, že o její ruku požádá na kolenou, před celým jejich táborem. Vznikl spor. Podle cikánských zvyklostí ale jeden musí druhého zkrotit veřejně, všem před očima. A tak přišel Zabar do tábora, aby požádal o ruku Rady. Všichni vyšli ven, aby sledovali, kdo zkrotí koho. Jejich zvědavé pohledy hrdost a neústupnost milenců jen podnítily.

Zabar žádá otce Rady o její ruku, a ten mu odpovídá: „Vezmi si ji, jestli to dokážeš.“ Zabar se k ní otáčí, ale ona mu hned odpovídá, že jen dlouho mluví, ale nedělá, co mu řekla. Vzniká trapná situace. Všichni Zabara sledují zvědavými pohledy, jak tuto situaci vyřeší. Jak tak zamyšleně stojí, Rada vzala bič a srazila ho na kolena. Cikáni, kteří byli na její straně, se hlasitě zasmáli a ti, kteří přáli Zabarovi, vyjádřili svůj soucit. Jak tak leží na zemi a dívá se na tváře okolostojících, vzplanul hněvem. Veřejné „usmiřování“ zřejmě jeho hrdosti nevyhovovalo.

Pole příčin způsobilo, že se teď pozornost všech cikánů soustředila na Zabara a Radu. Pozornost je energie, projevující se podle toho, jak ji informace směřuje. V tomto případě bylo aktivizováno ohnisko egoismu a ješitnosti. Výsledkem bylo, že oba teď byli ztělesněním pýchy a neústupnosti. Láska se vypařila a zbyl tu jen hněv jako reakce na překážky, které každému z nich bránily prosadit zájmy svého ega. A tak Zabar nepožádal, ale pln zlosti se ptá: „Dáš mi tedy svou ruku nebo ne?“ Pýcha Rady nesnesla takový nátlak, a i když jí jinak nic nebránilo, aby jednala jinak - mohla buď vyslovit souhlas, nebo jemně, beze zloby odmítnout. Místo toho také tvrdě odpověděla: „Dám ti svou ruku, až tě uvidím na kolenou.“

To už ale byl konec. Energie zlosti si podřídila Zabarovo vědomí a projevila se nepřátelským aktem proti zdroji zloby - proti Radě. Aniž si dobře uvědomil, co dělá, vytáhl nůž a vrazil jí ho do srdce - pýcha udělala své, prostřednictvím urážky a hněvu byla zabita láska.

Otec Rady si Zabara vážil a nechtěl ho zabít. Ale když před jeho očima zabil Radu, v jeho vědomí se aktivovala informace „pocitu dluhu“ v tom smyslu, že musí jednat v souladu s cikánskými zvyklostmi - zabít Zabara. Stal se nástrojem informace, uložené v jeho vědomí - vrazil nůž do Zabara.

Tak se kvality duše promítly do karmických činů. Nebuďte ješitní a nepotlačujte cítění ostatních. Jinak přijde čas, kdy i vy dostanete krutou lekci, kdy se ostatní vysmějí vašim citům.

Kvality duše, které se tak projevují jako rány osudu, člověka ničí. Člověk nemá dostatek síly k tomu, aby jim odporoval, pokud nezná mechanismus jejich působení.

2. Jak se projevují a jak je možné si uvědomovat kvality duše.

Působení duševních kvalit jsem si již dostatečně uvědomoval a s těmi zřejmými jsem již zápasil. Ale je mnoho skrytých kvalit, které se budou v různých životních situacích projevovat tak dlouho, dokud si je neuvědomíte. Uvedu příklad, jak jsem si sám jednu takovou skrytou kvalitu duše uvědomil.

Neustále za mnou chodí různí lidé se svými problémy. Abych se, když jsem neměl zrovna náladu s lidmi hovořit, rychleji zbavil návštěvníků, používal jsem výmluvu, že jsem sice knihy napsal, ale žádnou léčitelskou praxí se nezabývám a nikoho nepřijímám (což byla ve své podstatě pravda). A jednou se stalo, že za mnou přišel muž a rovnou se mne ptá: „Ty jsi Malachov?“ Potvrzuji mu to a on pokračuje: „Napsal jsi knihy?“ „Ano“ odpovídám. Na to on: „Má tchyně je nemocná - podívej se na ni.“

Trpělivě, klidně odpovídám, že nikoho nepřijímám a ani to nemá moc smysl. (Neznám její karmickou minulost, to se musí postupně různými otázkami zjistit, musel bych se orientovat v její individuální konstituci a v mnoha jiných věcech, abych mohl trochu něco poradit. V tom všem se musí orientovat sám pacient, nejen si číst mé knihy.) Odešel.

Po nějaké době se vrátil znovu, tentokrát v doprovodu starší ženy s dcerou, jeho ženou. Podle napětí příčinného pole a jejich výrazu jsem hned pochopil, že teď půjde do tuhého. Lidé se obvykle zajímají a ptají na to, co je právě trápí. Mne zas zajímá, jak to všechno začalo.

Ona starší paní mi začala klást otázky, týkající se jejího zdraví, říkala že dělá to a ono a přitom je jí pořád hůř a hůř. Jak vyšlo najevo, intenzivně dělala všechno, zvláště urinoaterapii. Zeptal jsem se jí, proč to všechno vlastně začala dělat? Odpověděla mi, že proto, aby ulehčila svým nervům a lépe spala. A přitom z ní pořád něco teče a teče a už to trvá tři měsíce. Zřejmě docházelo už k očistné a ozdravovací krizi. Ode mne chtěla slyšet, kdy tomu všemu bude konec. A já jsem si přitom vědom toho, že konec závisí na tom, jaké množství nečistot se v jejím organismu nahromadilo za dlouhá léta nedbalého života. A tak jí říkám: „Nevím“.

Jak se tak bavím s matkou, její dcera mne neustále provrtává nazlobeným pohledem a najednou z ní vyjelo: „On neví! Když nevíš, tak proč jsi psal ty knihy? To mně budeš muset ještě vrátit těch dvacet tisíc, které jsem za ty tvoje knihy vyhodila!“

Její poslední věta byla spouštěčem, který uvedl v chod jednu ukrytou kvalitu mé duše. Najednou jsem cítil, že je mezi námi jakoby nějaká stěna a už jsem nepocíťoval nejmenší potřebu něco dál objasňovat. Rovnou jsem vyndal peněženku a se slovy: „Vaše zdraví je váš problém. Odpovědnost za své zdraví si vezměte na sebe. Nemusíte tu odpovědnost přenášet na jiné lidi. Co se mne týče, nechci nikomu nic vnucovat.“ jsem jí dal peníze.

Ach, jak velká byla dávka zloby, kterou mi poslali. I když jsem zůstal klidný, asi za třicet až čtyřicet minut mě to najednou bodlo jak se patří. Testy ukázaly, že mám stržené pole a narušené struktury. Ale hlavní bylo, že jsem si na základě toho všeho uvědomil, že je ve mně ukrytá velká hrubost, která se aktivovala a vedla k nesprávnému jednání. Vždyť jsem jim přece mohl všechno vysvětlit a poradit jim. Také jsem pochopil, že každý člověk je Boží tvor a není možné jen tak se ho zbýt. Je nutné dát lidem vysvětlení, třeba jen stručné, ale dát ho.

3. Jakmile se tím či oním způsobem kvality duše objeví, je třeba s nimi pracovat a ty negativní postupně likvidovat.

Podívejme se, jak zápasil s chtíčem svatý Martin. Stál na nárožích, kde k němu přicházely povětrné ženy přestrojené za poutnice a stál tam tak dlouho, dokud v něm chtíč nepohasl. Svatý Jan Trpitel, když běs smilstva rozdmýchával jeho chtíč, se zakopal do jámy v zemi, na

povrchu nechával jen hlavu a ramena. V tomto stavu jednou zůstal po celou dobu Velkého půstu.

To jsou ovšem jen krajní příklady. Dobře pomáhá hlad a modlitba. V průběhu hladovění se začínají projevovat všechny skryté kvality duše. Egoismus se bude projevovat hladem a pocitem sebelítosti. Krátce řečeno, hlad ukáže, jací jste uvnitř.

Existují lidé, kteří se v tomto životě poskrvnili mnoha špatnými činy. Aniž by si byli vědomi své rozumové činnosti, ztotožňují se s tím, co je právě napadá, řídí se tím a jednají podle toho. Krutost, mstivost, lakota a fanatismus dělají z člověka „mluvící zvíře“. Karma takového člověka se projeví velice rychle, vrhá ho do bažiny neúspěchu a smrti.

Co je nutné v takovém případě dělat? Upřímně se kát a smývat své hříchy vlastními slzami. Uvedeme si příklad ze „Života svatých“ (kniha první, Svatý Dmitrij Rostovský).

Brzy se tam objevilo jiné zvíře, lítější předchozího, zvíře hovořící. Byl to loupežník z Antiochie, vlastním jménem Jonafán. Zabil mnoho lidí - když je přepadl na cestách nebo v jejich domovech, nečekaně přepadl lidi ve vesnicích a předměstích větších měst. Nikomu se nepodařilo ho chytit, ačkoliv se o to mnozí snažili a strojili na něj různé pasti: Byl silný a statečný a nikomu se nedařilo ho přemoci. Když už se celá Antiochie začala bouřit, poslali proti němu vojsko, aby ho zajalo. Protože neměl, kde by se schoval, přišel do ohrady, kterou si udělal Svatý Šimon. Klesl u sloupu, který obejmul jako nevěstka nohy Kristovy a hlasitě zaplakal.

I zeptal se ho svatý z výše sloupu, na kterém seděl: „Kdo jsi, odkud a proč jsi sem přišel?“ „Jsem lupič Inafant, který spáchal mnoho zla a sem jsem přišel, abych se ze svých hříchů kál“.

Když to říkal, přiběhli vojáci z Antiochie a volali na svatého: „Vydej nám otce našeho loupežníka. Už je připravená i zvěř, která ho roztrhá!“ Ale blahoslavený Šimon jim odpověděl: „Děti moje. Já jsem ho sem nepřivedl, ale Bůh, který si přál, aby se kál ze svých činů, ho ke mně poslal. Jestliže můžete vejít dovnitř, vezměte si ho, já ho k vám přece odvést nemohu, protože se bojím Toho, kdo ho ke mně poslal“.

Když to vojáci slyšeli, dostali strach, protože nejen že nesměli do ohrady, ale také nesměli říci ani slovo proti svatému - a tak se vrátili a v Antiochii o tom všem vyprávěli. Loupežník byl celých sedm dní u sloupu, kde plakal pláčem velikým, obraceje neustále svou mysl k Bohu a vypovídaje mu všechny své hříchy. Všichni, kteří tam byli, když viděli jeho pláč a pokání, byli dojatí. Poté, co uplynulo sedm dní, obrátil se loupežník na svatého s otázkou: „Otče! Nerozkážeš mi, abych odešel?“ „Nebudou v budoucnu tvé skutky opět skutky zla?“ zeptal se ho svatý otec.

„Ne otče, už přišel můj čas“. A jak tak s ním hovořil, odevzdal svého ducha Bohu. Když chtěli učedníci svatého Šimona tělo lupiče u ohrady pohřbít, přišli z Antiochie vojenští náčelníci a začali křičet: „Vydej nám otce našeho nepřitele, který uvrhl celé naše město do zmatku.“

Ale blahoslavený jim odpověděl: „Ten, který ho ke mně přivedl, přišel s bezpočtem vojínů nebeských a odvedl ho, pokáním očištěného, k sobě. Neobtěžujte mne“.

V souvislosti s tím, co bylo řečeno, se vynořuje otázka, jak léčit člověka? Karma se projevuje kvalitami duše, vytvářejí se tak psychické stresy, „kazy“ v poli vědomí. Stresy a „kazy“ způsobují přerušování toku energie a to zase vede k uhasínání fyziologických funkcí organismu, uhasínání fyziologických funkcí vede k destruktivním jevům v organismu - k nemocem. Co je tedy třeba léčit - původní příčiny nebo následky? *Musíme léčit duši. A vyléčit ji můžeme jen usilovnou prací s jejími kvalitami. A udělat to musí člověk sám.*

PŘEVEDENÍ BOLESTÍ NA JINÉ OBJEKTY, DOBROVOLNÉ PŘEVZETÍ BOLESTÍ NA SEBE

V lidovém léčitelství existuje mnoho způsobů, jak převést nemoc z organismu na rostlinu, vodu, věc, živočicha apod. Je známé, že stromy a rostliny do sebe dobře přijímají patogenní energii i některé druhy parazitů pole. Dobře se dá převádět patologie na vajíčka vodních živočichů i na domácí zvířectvo. Velice dobře patologii absorbuje voda v určitém stavu, právě tak jako některé látky. Také člověk může na sebe vzít bolest někoho jiného a pak se jí zbavit.

Uvedeme si několik příkladů, převzatých z literatury, k nim si uděláme vlastní poznámky a závěry.

Přenesení patologie na rostliny

Hodně pozornosti přenesení nemoci na předměty je věnováno v „Ruském lidovém léčitelství“ léčitele Pavla Matvějeviče Kurenova, který své schopnosti zdědil.

Při **revmatismu** v nohách je nutné ušít pytle v podobě nohou a části trupu až do pasu. Potom musíme natrhat březové listy a tím pytle naplnit. Večer před spaním si musí dát nemocný své nohy do těchto pytlů tak, aby byla kolem jeho nohou dostatečně silná vrstva listů ze všech stran. Nohy se budou velice silně potit, jako by byly v parní lázni. Někdy, pokud listy budou už hodně mokré, je vhodné je o půlnoci vyměnit za čerstvé. Po několika podobných kúrách dochází k vyléčení.

Komentář: Patogenní energetická příčina se vytahuje z nohou březovými listy spolu s potem. Po skončení kúry se musí listy spálit nebo zakopat země, dál od obydlí.

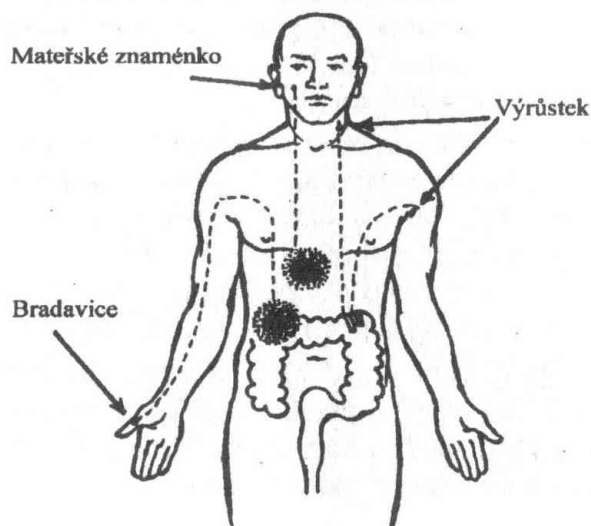
V ústředních ruských guberniích léčily báby kořenářky **hemoroidy** listím osiky. Podle pověstí je to strom, na kterém oběsili Jidáše. Proto je osika hořká. Kořenářky dávaly obklady z osikového listí na hemoroidální uzliny, kde je nechaly dvě hodiny působit. Pak si pacient dvě hodiny odpočinul a v závislosti na stáří hemoroidů, zdraví a stáří pacienta, dávaly další obklad. Při tom pozorně sledovaly, jak léčení probíhá.

Když se pacient stává neklidný, listy se sundá a místo se pečlivě omývá. Pacient si může odpočinout. Pak po jednom nebo dvou dnech bylo možné dát obklad znovu. Jak se rozměry uzlin zmenšují, mohou být intervaly mezi obklady stále delší a delší a nakonec pak už stačí jen omývání vodou.

Komentář: Osika je pokládána za rostlinu, která má velkou schopnost pohlcovat patogenní energii. Hemoroidální uzliny jsou často tvořeny energií, zbržděnou v oblasti konečníku. Osika ji pohlcuje, což se projevuje „neklidem“. Přeceňovat tento postup není vhodné, protože osika poté, co absorbuje patogenní energii, pohlcuje i normální energii člověka. To může vést k jeho celkovému oslabení.

*Vzít zbytek obilného klasu poté, co bylo obilí pokoseno, vytrhnout ho s kořenem, ostrým koncem slámkou několikrát napíchat **bradavice** a pak hned slámkou zakopat do vlhkého místa v zemi, kořenem nahoru. Po několika dnech, když slámkou shnije, bradavice beze stopy zmizí.*

Když taková slámkou není k dispozici, doporučují léčitelé následující postup: vzít středně velkou bramboru a rozříznout ji na dvě poloviny. Jednu polovinu zahodíme (pověřiví léčitelé říkají, že ji musíme zahodit za sebe, přes svou hlavu), druhou polovinou pak potřít všechny bradavice (stranou řezu) a tuto polovinu pak okamžitě zakopat do země někde na suchém místě, aby tam vyschla a nezačala růst. Po několika dnech, když je již polovina brambory vyschlá, bradavice zmizí.

Vazba patologie pole vědomí s projevy na povrchu kůže

Poznámka: S pomocí uříznutého klasu se autor této knihy třikrát zbavil bradavic a jednou velkého mateřského znamínka. Protože se mu nechtělo chodit na pole, kde bylo pokosené obilí nebo tráva, jednoduše nůžkami ustříhl travní klas, vytrhl ji i s kořenem, napíchal tím bradavice a klas pak zaryl kořenem vzhůru v místě, kde bylo hodně vlhko. Za několik dní bradavice zmizela.

Od svého narození měl autor velké mateřské znamínko na spodní části levého lokte. Když chytal ryby a neměl co dělat, z dlouhé chvíle mateřské znamínko štípal nehty, až z něho tekla někdy krev. Znamínko bylo vysoké asi dva milimetry a v průměru mělo asi šest milimetrů. Jen tak z legrace ho autor zkusil léčit stejným způsobem jako bradavice a... znamínko za tři dny zmizelo.

Trochu úvah: Bradavice mají kořeny, ale znamínka ne. Bradavice rostou, znamínka nikoliv. Bradavice někdy (pravděpodobně změnou diety) mizí samy o sobě, mateřská znamínka nikdy. Bradavice se často množí, znamínka se nemnoží nikdy.

Komentář: Bradavice, mateřská znamínka apod. mají své kořeny hluboko v organismu. Takový kořen je tím či oním druhem patologie pole. Zastaralé bradavice mají často svůj kořen ve střevech a rostou, jak se patologie zvyšuje. Mateřská znamínka jsou stopy poškození pole, získaná v předchozích životech, někdy i v tomto životě. Různě „visící kůže“ na krku, v podpaždí nebo na jiných místech jsou projevem polypů ve vnitřních orgánech. V takových orgánech začalo zahnívání, které je pro polypy (zvláštní druh parazitů) vhodným prostředím.

Při bolesti hlavy vezměte čerstvou citrónovou kůru o průměru asi dvou centimetrů, očistěte ji od bílé hmoty a pak přiložte vlhkou stranou na spánek. Tam ji chvíli držte. Pod citrónovou kůrou se vytvoří černá skvrna, která začne trochu pálit a svědět. Bolest hlavy za chvíli zmizí. Jedno přísloví praví: „Vyrážet klín klínem“. Právě popsany prostředek je založen na vytloukání klínu klínem. Jedna bolest vytěšňuje jinou. Je to prostředek velice stalý.

Komentář: V tomto případě kůra citronu „vytahuje“ patologickou energii z oblasti hlavy ven. Jak se koncentruje kolem kůry, vyvolává zčervenání kůže. Jakmile se to stane, musíme kůru sundat. V případě potřeby je možné celý postup opakovat s novou citrónovou kůrou.

Při hemoroidech: Ze syrové brambory vykrojte svíčku, tlustou asi jako palec a dlouhou asi šest centimetrů. Tuto svíčku každý den před spaním zastrčte celou do konečníku. Při napětí obvykle vyjde ven. Mnozí (kteří mají s hemoroidy trápení) nosí sebou takovou svíčku i během dne a novou zasunují okamžitě poté, co předchozí vyjde ven.

Komentář: Syrový brambor je jedním z nejlepších materiálů, který je schopen do sebe přijmout energii, způsobující bolest. Bramborová svíčka, která vyjde ven, je tmavá. To je dáno částečně její oxidací a částečně přijetím patogenní energie.

Přenesení patologie na živočichy

Při malárii: Z většího syrového vejce vylijte jeho obsah malým otvorem, od skořápky opatrně oddělte blánu, abyste získali neporušený míšek. Tento míšek si pak navlékněte na malíček levé ruky, trochu ho převažte, aby nespádl než uschne. V okamžiku, kdy by se měla objevit horečka nebo zimnice, se objeví silná bolest v obvázaném malíčku. Ta trvá obvykle tak dlouho, jak dlouho by trval záchvat malárie. Když ustane, ponořte malíček do nádoby s vodou a blánu sejměte. Jeden léčitel, kterého autor dobře zná a který je nyní v emigraci, napsal: „*Vyzkoušel jsem to na desítkách pacientů i na sobě. Výsledky jsou překvapující, jen bolest v malíčku bývá tak intenzivní, že lidé se slabšími nervy to nejsou schopni někdy vydržet. Po jedné takové kúře obvykle malárie mizí.*“

Komentář: Blána z vejce je přirozený útvar, který v sobě koncentruje a udržuje patogenní energii. Ve vajíčku udržoval pole vědomí života kuřecího zárodku. Navlečený na prst sbírá patogenní energii malárie. Jestliže se energie, která byla rozseta po celém těle, koncentruje v jednom prstu, vyvolává to pochopitelně velkou bolest. Tu je nutné v každém případě vydržet, jinak nemoc nezmizí.

Při neuralgickém záchvatu je vhodné rychle uvařit vejce natvrdo, rozříznout ho na poloviny a obě poloviny přiložit na místo, kde je bolest nejsilnější. Když vejce vystydne, zmizí i bolest a pacient bude na delší dobu neuralgických bolestí zbaven. Je to vyzkoušené.

Komentář: Patogenní energie, která způsobuje bolest, se absorbuje do vajíčka. Toto vajíčko pak je třeba zakopat na nepřístupném místě. Neuralgie vzniká často tím, že do člověka vnikne bioklimatická patogenní energie chladu. Intenzivní teplo a vaječný bílek energii vytěsní a absorbuje ji.

Gangréna: Vezměte kus čerstvých hovězích nebo beraních jater z právě poraženého zvířete a aniž byste je omývali, dejte je na místo, kde je nějaká gangréna. Tam musí být hodinu dvě, lépe řečeno tak dlouho, dokud se pod játry neobjeví puchýřky nebo vřídky. Ty pak je třeba všechny sterilizovanou jehlou propíchat a znovu pokrýt krvavým kusem jater. To se musí opakovat tak dlouho, dokud se nějaké puchýřky budou objevovat. Velký lékař tvrdí, že svými vlastníma očima viděl nespočet případů, kdy by každý lékař předpokládal, že jedině amputace ruky nebo nohy je jediným řešením stávající situace, a kdy přikládání kousku jater zachraňovalo ruce a nohy a za dvě tři hodiny se pacient už cítil výborně. Tíž lékaři, kteří ještě včera doporučovali amputaci, dnes, ke svému největšímu překvapení uznávají, že pacient je zcela zdravý a jakákoliv operace je pro něho zbytečná. Chodí, vrtí hlavami a rozhazují ruce a stále si kladou otázku: „Jak je to možné?“

Je tu jedno důležité pravidlo: nakažené škrábnutí nebo rána musí být, než se na ni kousek jater přiloží a přiváže, otevřená.

Komentář: Gangréna je specifický druh patogenní energie, která vzniká při destrukci tkání lidského organismu. Aby mohla vzniknout, musí lidský organismus už mít tendenci k zahnívání. Játra čerstvě zabitého zvířete si ještě uchovávají vlastní pole, které postupně mizí. Aby se udrželo ve stabilním stavu, aktivně do sebe nasává nejrůznější energie. Energie gangrény bude při přiložení jater přecházet do nich. Výskyt puchýřků tento průchod potvrzuje. Po skončení procedury se musí použitá játra spálit nebo zakopat do země, v žádném případě se nesmí použít na přípravu stravy, a to ani pro zvířata.

Léčba angíny. Blízko k ústům nemocného se dá velká žába a nemocný musí dýchat přímo na ni. Následkem toho se tepová frekvence žáby začne zvyšovat. Nemocný pak skoro okamžitě pocítí úlevu. K této léčbě se přistupuje často tehdy, jestliže nemocný není schopen nejen jíst a pít, ale i hovořit. Po osmi až deseti minutách pak nemoc zcela mizí a, jak tvrdí léčitelé, přechází na žábu. Ale není to tak přesně.

Po sedmi až deseti minutách žábu pustí (všimněte si, že se zvýšenou tepovou frekvencí). Žába udělá dva - tři malé neduživé skoky a pak... zemře. Nemocný se zcela uzdraví (všimněte si, v jak krátké době). Lidoví léčitelé v Persii, v Teheránu a jiných městech a provinciích Persie (Iránu) léčí angínu prakticky vždy tímto způsobem. Mnohé přátele autora této knihy zajímá, proč má žába takové léčebné vlastnosti. Ale autor může dát odpověď jen v tom smyslu, že žáby, které se v okolí Teheránu vyskytují, takové léčebné vlastnosti mají. Je nutné zdůraznit, že žába musí být bezpodmínečně velká.

Komentář: Použití takových živočichů není vůbec nic výjimečného. Např. v Turecku používají k léčení užovky. Léčba spočívá v tom, že nemocný si vybere užovku, která mu padne do oka, a přiloží si ji na poraněné místo na těle. Had absorbuje energii bolesti. Aby bolest zmizela, musí užovka být na bolestivém místě alespoň pět minut. Turečtí křesťané předpokládají, že užovka vylučuje specifickou magickou substanci.

Mnozí používají pro léčení kočky, které jsou schopné patologickou energii pohlcovat. Kočky se přitom umisťují k místu, kde se bolest vyskytuje.

Přenos patologie na vodu a různé látky.

U zastaralých hemoroidů (bývaly případy i hemoroidů šestnáct let starých) tzv. vnitřních, se kdysi na Kavkaze používaly ledové svíčky. Ty se dělaly tak, že se udělala válcová forma z papíru, naplnila se vodou a ta se nechala zmrznout. Takto vzniklé „svíčky“ se pak zaváděly do konečníku. Aplikovaly se napřed svíčky malého průměru, aby jejich zavádění bylo bezbolestné, a pak, jak se pacient lepšil, se jejich průměr postupně zvětšoval.

Před zaváděním do konečníku se musí konec „svíčky“ ponořit do teplé vody, aby se její případné ostré hrany otupily a nedošlo k poranění, nebo je možné vyrábět je přímo se zakulaceným koncem. Je samozřejmé, že před zavedením „svíčky“ se ochranný papírový obal, který sloužil k její výrobě, sejme.

V prvních dnech, tj. asi po dobu třech až pěti dnů, je vhodné držet „svíčku“ na místě asi jen půl minuty, ne déle. Pak po každých třech až pěti dnech se přidá půl minuty navíc, v závislosti na tom, jak se pacient cítí.

Komentář: Nejčistší je voda z ledu, protože neobsahuje žádné zánamý. Patologická energie se na ni váže a určitým způsobem ji strukturuje. Díky tomu se organismus patologie zbavuje.

Bolesti ucha: Jestliže bolest ucha nebo jeho perforace není výsledkem nachlazení, je vhodné použít okamžitě následující výborný prostředek. Vezmeme lněnou tkaninu a buď ji napustíme roztaveným měkkým voskem, nebo ji takovým voskem natřeme. Potom ji svineme do trychtýře a tenký konec zastrčíme do ucha nemocného. Široký konec pak zapálíme. Když hadr dohoří už skoro k uchu, lehkým pohybem ruky vyndáme zbytek trychtýřku z ucha. Proslavení znalci lidového léčitelství, doktor Benediktov a kníže Eigalyčev, jakož i mnozí další léčitelé tvrdí, že při tom všechny nečistoty budou z ucha vytaženy. Bolest pak pomalu, ale jistě zmizí.

Komentář: Vosk je druhý nejsilnější prostředek, který je schopen pohlcovat a udržovat v sobě patogenní energii pole vědomí. Při tavení získává vosk schopnost přijímat a vázat

patogenní energii pole. Jak vosk stvrdne, patogenní pole v něm jakoby „zamrzne“ a je tam vázáno. Vosk se pak odstraní a s ním i patogenní příčina. Výsledkem je vymizení nemoci.

Zástava krve: Dále popsaný prostředek je sympatický a je všeobecně známo, že tyto prostředky nejsou někdy brány vážně. Ale jak praví přísloví, kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe - a to bude ten, kdo na sobě vyzkouší tento prostředek sám. Postup je tento: Vezmete malý železný klíček, který zavěsíte na vlněné vlákno tak, aby ležel na zádech mezi lopatkami. Je to nejlepší léčitelství prostředek pro zástavu krve. Autor této knihy měl přítele, kterému, když mu bylo osmnáct let, tekla krev z nosu proudem patnáct až dvacetkrát za den. Žádné tehdejší lékařské prostředky oficiální medicíny (je to už více než před půl stoletím) nepomáhaly. Jeho otec se poradil se zápisníkem svého otce, který byl důstojníkem a také léčitelem. V jeho zápisníku našel právě popsaný postup a s úspěchem ho použil.

Komentář: Součástí krve je železo. Umístění železného klíčku do středu srdeční čakry vyvolává odpovídající rezonanci, která se projeví u fibrinu, který je odpovědný za zastavení krve. Není vyloučeno, že se železný klíček stává středem krystalizace v poli vědomí člověka a nastartovává proces spojování a zahušťování energie, což se projeví aktivizací fibrinu.

Další význam klíčku spočívá v tom, že zamyká. Při používání klíče na něj podvědomě přenášíme informačně-energetické charakteristiky zamykání, které pak dodatečně aktivizují tu funkci pole, která udržování a uzavírání reprezentuje.

Lišeje je možné léčit třemi způsoby: 1. Menstruační krví žen, 2. Koňským mýdlem (bílá pěna, která na koni vzniká poté, co dlouho a vytrvale běžel), 3. Potem okenních skel - při změně počasí skla v oknech vlhnou. Ve všech třech případech se prostředkem lišej potírá. Obvaz při tom není nutný. Jakmile potřená místa vyschnou, je vhodné namazat ho znovu. Těmito prostředky se lišeje rychle vyléčí.

Komentář: Všechny výše uvedené kapaliny jsou silnými prostředky, které k sobě přitahují a udržují v sobě patologickou energii lišeje.

Můžeme si všimnout i toho, že lidový důvtip našel pro každý typ patologické energie vlastní adsorbent, který ji nejlépe váže a udržuje. Z toho pak také vyplývá, že co se hodí pro lišej, není vhodné pro hemoroidy.

Dobrovolné převzetí nemoci na sebe a její následná likvidace

Mnoho lidí si povšimlo následujícího jevu: nosíš v sobě něco, co tě trápí, a pak se někomu vypovídáš a udělá se ti mnohem lépe. Lidský soucit, spoluprožívání, umožňuje lidem dělit se o svá trápení a očišťovat se. Existují lidé, kteří vnímají duševní hnutí druhých a jejich bolest natolik, že díky spoluprožívání přebírají bolest na sebe, trpí jí, ale nakonec ji přemohou. Pro ně samé to ale nemusí být bez následků, může dojít i k tomu, že mohou rychle narušit svůj vlastní organismus. Potvrzuje to článek V. Šikina: „Dovženková sezení ve Fedosii“.

Tak milí přátelé, dnes začneme nový život. Budete absolvovat kurs léčení podle metody zasloužilého lékaře republiky Alexandra Romanoviče Dovženka.

Kradmo se dívám na navzájem si podobné, alkoholem poznamenané obličej. Do sálu vchází Dovženko. Přítmi, klenutý strop, zdi obložené červeným dřevem, to všechno podněcuje představu, že jste účastní rituálního chrámového obřadu. Jen bílé pláště stážístů a různorodost v oblečení jednotlivých pacientů nás vrací zpět do přítomnosti skupinové psychoterapie.

Sedmadvacet pacientů ztichle sedí a s napětím hledí na lékaře. Ten mluví a mluví. Do vědomí se jeden za druhým promítají obrazy ze života alkoholika. S podivnými pocity prožívám všechno, o čem Dovženko hovoří, jako... účastník. I když - vlastně proč?

„Dávám vám všechny síly a zdraví, abych vás zachránil. Navracím vám vůli, abyste upevnili důstojenství života.“

Dovženko je soudce, otec i Bůh. Zachraňuje před nevyhnutelnou záhubou. Kajeme se, my - nepozorné děti, jsme hříšní i my rodiče, kteří jsme dali život nešťastnému potomstvu, nehodného zdravého života. Valí se na nás teplá vlna, vyvolávající slzavý pocit vytržení, netrpělivé očekávání konce sezení je najednou vystřídáno pocitem lehkosti. „Jsem osvobozen!“ - tento pocit osvobození vzniká po skončení sezení. Mizí i „podvojnost“ vědomí, které najednou začíná žít „se všemi a pro všechny“.

Tři až pět minut odpočinku. Pak každý z nás zůstává s lékařem sám. Dovženko čte v mých očích přání prozkoumat všechna jeho kouzla až do konce a přikyvuje: „Dobře, dobře můj milý!“

Křeslo, podobné křeslu v ordinaci zubního lékaře, podvědomě vyvolává pocit bolesti. Velké teplé ruce se dotýkají mé hlavy a slyším dutý, odpor nepřipouštějící hlas a hned nato vnímám bolestivý tlak a zlomek vteřiny poté pocit, jakoby se křídlo neznámého ptáka dotklo temena mé hlavy.

„Otevřete ústa - víc!“ - polykám lepkavou, pěnicí se kapalinu. Je to speciální roztok, vyvolávající stav šoku. Lékař se na mne přátelsky dívá:

„V pořádku můj milý. Do sta let vydržíš!“

Rodinné zkazky hovoří o tom, že ještě jako docela malý, projevoval Saša fenomenální schopnosti. Jeho otec, lodní mechanik, bral občas svého syna sebou na loď. Jednou tak přichází na palubu a co nevidí - klouček rozkázal strážnému aby spal a ten - spí. Alexandr Romanovič si vzpomíná, jak ho v dětství zaujal v nemocnici, kam kdysi dávno zašel se svým otcem, zápach éteru, a jak si tenkrát přál dýchat stejný vzduch jako strýcové a tety v bílých pláštích. Třeba nějaký psychoanalytik vliv éteru na Dovženkův osud vysvětlí. A jak vysvětlit tíhnutí mladého lékaře - dermatologa, absolventa Krymského lékařského ústavu, k fytoterapii, homeopatii a psychiatrii. V jeho vlastnostech je vhodné povšimnout si jednoho rysu - hazardér. V hazardu svého času přestupoval rozumnou mez. V době studií byl schopen v sázce vypít víc, než kdokoliv jiný. Ale když se pak věnoval léčení alkoholismu, tak se, ještě před nastoupením vojenské služby, „zařekl“ a od té doby nevypil ani kapku lihoviny. Na konci padesátých let se seznámil s východní medicínou. Teď bych se chtěl trochu omluvit - hazard jen v zárodku byl v tom, co nutí člověka, aby zapomněl na všechny a na všechno. Správnější by snad bylo dát některé skutečnosti z Dovženkova života do rubriky „možnosti člověka“. Jako příklad můžeme uvést: optimální počet nemocných na skupinové terapii je, podle jeho vlastních slov, dvacet až dvacet pět lidí. On sám ale vedl skupiny o šedesáti až sedmdesáti pěti lidech.

Také dnes jsem se nedočkal, abych si s Dovženkem pohovořil.

Pootevřenými dveřmi vidím, jak usilovně kývá na spolupracovníci. Ta se k němu naklání se slovy: „Alexandře Romanoviči - vezměte ještě jednoho - strýček je na tom moc špatně“.

Dovženko jen pokyvuje hlavou: „Všechno bude v pořádku“.

Ale komu bude dobře? Do kdy?

Dovženko nikoho neodmítne a všichni toho využívají.

Jeho žena Ludmila Nikolajevna je rozčilená. Hlas ve sluchátku zmlkl. Jeho zdraví nikoho nezajímá a přitom mu hrozí infarkt.

Sám se začínám stydět, že jsem prosil Dovženka, jen pro svůj osobní zájem, aby se mnou provedl „kódování“. Vydal na mne svou energii a je to teď moje vina, že je v takovém stavu...

Ludmila Nikolajevna říká, že někdy po skončení terapie padá do mdlob, že trpí nespavostí... Jsou schopni vydržet jeho žáci takové zatížení? Problém je v tom, že Dovženkova léčebná metoda vyžaduje, aby se lékař věci plně odevzdal. Jestliže se bude šetřit, pracovat jen polovičatě, žádného výsledku nedosáhne.

Komentář: Dovženkova metoda obsahuje, jako svou nezbytnou složku, občasně vypnutí vědomí. Právě v této době dochází k zápisu informace - ke „kódování“, které se pak patřičně projevuje.

Mrákoty, nespavost - to všechno je výsledek spoluprožívání, přebírání karmických problémů pacienta na sebe samého. To mohl dělat skutečně jen velice schopný člověk, který měl velké rezervy i ve svém vlastním poli. Ale ani to, bohužel, nestačilo.

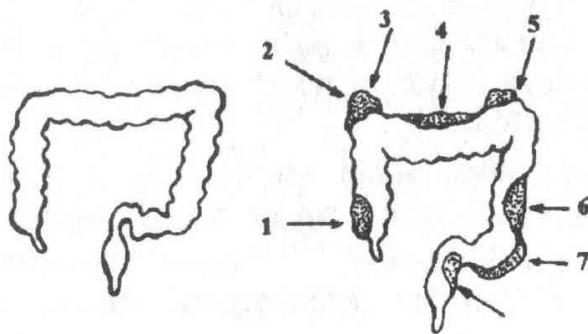
ZPŮSOBY ČIŠTĚNÍ FYZICKÉHO TĚLA

Praxe přinesla poznání, že příčiny neúspěchu čištění fyzického těla pomocí klystýrů, pití oleje a citrónových šťáv a řady dalších postupů jsou v tom, že deformace v poli vědomí velice silně takovému čištění brání a celý proces čištění zkresluje.

Z tohoto důvodu je důležité předtím, než začnete čistit fyzické tělo, provést očistu pole vědomí. Pamatujte si: neúspěšné očisty tlustého střeva, jater, ledvin atd. jsou projevem silné patologické deformace v informačně-energetickém poli. Odložte veškerou očistu fyzického těla a začněte s pomocí dýchání čistit pole vědomí a pak se teprve vraťte k očištění fyzického těla.

Čištění tlustého střeva

Nejjednodušší, snadno dostupný a efektivní způsob čištění tlustého střeva je s pomocí klystýrů. Tomu se lidé naučili od ptáků. Dodnes se traduje pověst, jak mořský pták snědl rybu a jeho žaludek byl tak naplněný, že nemohl vzlétnout. Nabral si tedy do zobáku mořskou vodu, zadním otvorem si ji zavedl do střev, takže všechno co snědl, vyšlo ven. Pták pocítil úlevu a vzlétl. Od té doby začali tohoto způsobu používat i lidé.

Nalevo je zdravé tlusté střevo, napravo jsou znázorněny usazeniny, které v tlustém střevě vznikají. 1 - hlísti, 2 - nemoci štítné žlázy, 3 - nemoci jater, 4 - onemocnění srdce a plic, 5 - nemoci žaludku, 6 - nemoci ledvin, 7 - nemoci močového měchýře, 8 - onemocnění prostaty.

Praobrazem dnešní Esmarchovy nádoby byla tykev s dlouhým stéblem. Tykev byla očištěna tak, aby voda z její dutiny mohla volně téci stéblem. V „Evangeliu světa Ježíše Krista“ je toto doporučení pro použití klystýru:

„Vezměte tykev, opatřenou klesajícím stéblem, jehož délka odpovídá výšce člověka. Z tykve odstraňte vnitřní dužinu a naplňte ji říční vodou, prohřátou sluncem. Tykev pověste na větev stromu a vydržte pod ní na kolenou tak, aby se voda dostala ke všem vašim střevům. Pak vodu ze svého těla vypusťte, aby s ní odešlo i všechno nečisté a zlé.“

V souladu se starými lékařskými zdroji - Ajurvédou a Čžud-ši, pomáhají klystýry zbavit se osmdesáti procent nemocí. Berte tedy tento očištný postup se vši vážností. Sám jsem vyzkoušel velké množství nejrůznějších variant klystýrů (co se týče jejich složení, dávkování, častosti opakování atd.) a výsledkem této zkušenosti je vlastní přístup, který, jak potvrdila praxe, je nejefektivnější ze všech, které jsou mi známy.

Abychom plně pochopili všechny podrobnosti, rozebereme problematiku klystýrů ze všech stran. Základem všeho je voda, která mechanicky promývá tlusté střevo, ale k odstranění nánosů, přilepených na vnitřní stěny střeva to nestačí. K vodě se obvykle přidává citrónová šťáva (nebo roztok kyseliny citrónové), jablečný ocet, roztok manganistanu nebo jiná antiseptika a rostliny (heřmáněk, vlašovičnick, atd.). Tyto látky částečně normalizují kyselé prostředí tlustého střeva a ovlivňují přitom jeho potřebnou i nepotřebnou mikroflóru, částečně je možné přitom pozorovat nežádoucí vliv na jeho sliznici. Například vlašovičnick ji dost silně vysušuje. Co si tedy počít? Závěr se přímo nabízí: za prvé je nutné hledat takovou látku, která by napomáhala uvolňování přilepených usazenin, za druhé, přísady musí normalizovat pH vnitřního prostředí a selektivně potlačovat patogenní mikroflóru bez negativního působení na mikroflóru potřebnou a za třetí, přísady nesmí sliznici tlustého střeva dráždit.

Taková ideální látka v přírodě existuje, a co víc, vyrábí si ji sám organismus. Je to vlastní moč, která vyhovuje ze všech hledisek.

1. Moč nejen že tlusté střevo promývá, ale díky koncentraci solí, která je větší než v krevní plazmě (až stopadesátkrát) a díky osmóze, odsává vodu ze stěn tlustého střeva: A nejen z nich, ale i z jejich nejbližšího okolí. To způsobuje nejen odlupování, ale i odtrhávání usazenin, kalových kamenů a odsávání slizu z břišní dutiny. Schválně jsem použil jako příkladu ptáka, využívajícího mořskou vodu, která je také nasycena solemi, vyvolávajícími průjem, ale v porovnání s močí je mnohem slabší.

2. Moč má pH kyselého prostředí, a přitom v koncentraci, která je pro organismus nejvhodnější. Není tu tedy nebezpečí z předávkování - vždyť někdo jí potřebuje více, jiný méně. A protože je moč produktem vlastního organismu, selektivně ničí všechno patogenní, aniž by škodila tomu, co je užitečné. Díky tomu se plnohodnotně a bez jakéhokoliv nebezpečí obnovuje potřebné prostředí a mikroflóra tlustého střeva. Všechny lékařské vynálezy, vztahující se k obnově přirozeného prostředí tlustého střeva, nejsou proti moči nic! Někoho může napadnout otázka, jestli je vůbec možné moč do tlustého střeva přivádět. Vězte tedy, že existuje i operační zákrok, jehož smyslem je zavedení močovodu do konečníku. A u mnoha živočichů, jako např. u ještěrek, želv a ptáků, je odvádění moči i kalů společné. Takže nemějte z toho obavy, tím spíše, že není třeba, abyste to dělali pořád.

3. Moč, tím spíše pak moč vlastní, nemůže v organismu nic dráždit. Naopak, podráždění uklidňuje a léčí. Voda v moči je strukturovaná organismem, obsahuje vlastní antiseptika, hormony, vitamíny, minerály a bílkoviny, což jsou nejlepší prostředky pro obnovu jakékoliv sliznice v organismu.

Moč pro klystýry je možné použít jak vlastní, tak i od jiných zdravých lidí, zvláště od dětí stejného pohlaví, ale vždy bezpodmínečně jen teplou. Její teplota má o tři až pět stupňů přesahovat teplotu těla. Moč, kterou uchováváme déle než dvacet čtyři hodiny, pokládáme za starou a takovou musíme před upotřebením převařit, ochladit na 40°C, a pak teprve použít.

V přírodě existuje zákon stability a fázových přechodů. Voda například přechází ze stabilního tuhého skupenství působením vysoké teploty fázovým přechodem, tj. prochází rychlou změnou, při které se mění na vodu, která je dalším stabilním stavem, potom na páru a pak případně na plazmu. Moč je strukturovaná kapalina, která má uvnitř našeho organismu

díky tělesné teplotě svůj stabilní stav. Jakmile organismus opouští, ochlazuje se a přirozeně svou původní strukturu ztrácí. Jestliže tuto moč do organismu znovu přivádíme, odnímá tělu jeho teplo a díky tomu svou původní strukturu obnovuje. Pro organismus to znamená ztrátu tepla a energie. To znamená, že jestliže takovou moč použijeme na klystýr, odnímá stěnám tlustého střeva teplo. To způsobuje pokles peristaltiky a uhasínání regeneračních procesů v jeho stěnách. Abyste se tomu vyhnuli, dělejte všechny klystýry teplé, asi tak o dva až pět stupňů teplejší než je teplota těla. Pak je možné pozorovat opačný jev, ohřátá moč (nebo jiná kapalina) tlusté střevo naopak stimuluje.

Ale podařilo se mi dosáhnout ještě vyššího účinku klystýru. K tomu je potřeba sebrat moč od více lidí - její stáří v tomto případě nerozhoduje. Tito lidé musí být zdraví. Když nashromáždíte dva litry moči, nalijte ji do smaltované nádoby a bez pokličky ji vařte tak dlouho, až se její objem zmenší na čtvrtinu původního. Takovou moč nazýváme odpařenou na čtvrtinu původního objemu moče. Ochlaďte ji a pak ji použijte na klystýr. Dokonce i když jste předtím prodělali několik sad klystýrů podle Wokera, nebo podobné postupy, pocítíte už po jednom takovém klystýru sílu jeho působení. Proč tak silně působí?

Za prvé je to tím, že už samotná voda je zcela jiná, získává superstrukturu. Zůstávají jen nejstálější teplo odolné tekuté krystaly, které, jak ukazují výzkumy, činí materiály i náš organismus velice odolným vůči nejrůznějšímu nepříznivému působení.

Za druhé - koncentrace solí v takto odpařené moči je šestsetkrát (!) vyšší. Z toho si můžete odvodit, jak velkou odsávací schopnost má. Díky této velké koncentraci solí nejen „odsává“ vodu z břišní dutiny, ale díky své hořkosti odstraňuje polypy a sliz, přirostlý na stěnách tlustého střeva. Stěna tlustého střeva je přitom velice silně stimulována a peristaltika se obnovuje zcela automaticky. I nejúpornější mnohaleté zácpy po takových klystýrech během jednoho až dvou měsíců mizí. Po jednom nebo dvou takových klystýrech zcela samovolně odcházejí hlísti a jiní živočichové jim podobní, přičemž mikroflóra, kterou potřebujeme, zůstává netknutá.

Za třetí, vzhledem k tepelnému zpracování, likvidují se v takové moči všechny organické složky, a vytvářejí se nové, vysoce aktivní látky, které mají okamžitý a silný vliv na celý organismus, dochází ke komprimaci zářivé energie, tvořící základ života. Celkové působení je mnohem silnější, než vliv hormonů, vitamínů apod.

Díky těmto klystýrům se tedy ještě rychleji normalizuje hodnota pH a mikroflóra, obnovuje se nejen sliznice, ale i peristaltika, dochází k vyléčení hemoroidů, polypů, kolitid, proktid, helmintóz a jiných parazitů. Ale ani to není ještě všechno. Díky velkým „sacím“ schopnostem přichází do tlustého střeva voda z celé břišní dutiny a bere sebou i sliz. Díky tomu se zbavujete i patologického slizu (jinak je možné se ho zbavit jen dlouhodobým hladověním), který se usadil v ledvinách, slinivce břišní, ve stěnách močového měchýře, pohlavních orgánech atd. a dusí jejich životaschopnost. Jak se zbavují slizu, začínají se všechny tyto orgány obnovovat. Zpevňují se svaly ve slabínách, které při velkém množství slizu praskají (to pokládám za jednu z hlavních příčin kýly). Dochází k odlehčení všech vyměšovacích soustav, zvláště nosohltanu. Tyto klystýry vyzkoušelo již velké množství lidí a všichni se o jejich velké účinnosti přesvědčili.

Upozornění: Při silném poškození sliznice tlustého střeva, např. při jizvové kolitidě, bude odpařená moč zpočátku vyvolávat pocit bolesti jako při popálení. Buď to vydržte, nebo si v takovém případě udělejte napřed klystýr s neodpařenou močí. Bolest svědčí o tom, že se všechno nepotřebné spaluje a poškozené místo se léčí. Brzy se pak objeví nová, zdravá tkáň a pak už nic nepříjemného cítit nebudete. Zde je vhodné zdůraznit, že není nutné začínat hned s odpařenou močí. Obvykle bývá lepší začít s neodpařenou, pak ji odpařit na polovinu a pak teprve, až si zvyknete, použít odpařenou na čtvrtinu původního objemu. Větší odpařování je

zbytečné, protože se struktura moči z neúčinnějších šestibokých hranolů mění na obyčejné mýdlo a žádoucí efekt mizí. Pro těhotné ženy je čištění tlustého střeva a jater s pomocí nějakých močopudných prostředků krajně nežádoucí.

* * *

Během půl roku jsem se zbavila celé řady nemocí jako dysbakteriózy, kolitidy (zácpami jsem trpěla od dětství, tlusté střevo mi pracovalo velmi špatně), cholecystidy, gastritidy, fibromu dělohy aj. Střevo jsem čistila močí a močopudnými prostředky, čistila jsem játra, dělala jsem si výplachy, dávala tampóny, snažím se dodržovat dělenou stravu... Najednou se u mne objevila životní síla a energie, zbavila jsem se toxinů, způsobujících únavu.

V lednu za mnou přijela dcera, která byla v té době ve třetím měsíci těhotenství. Také jsem jí chtěla pomoci zbavit se toxinů. Vyčistila si střeva močopudným prostředkem a udělalo se jí lépe. Pak se rozhodla, že si očistí i játra, což také proběhlo úspěšně. Ale pak se stalo něco nečekaného - vyšetření na ultrazvuku ukázalo smrt plodu, tj. v době čištění plod zemřel a brzy potom následoval potrat.

Komentář: Kromě toho, že všechny uvedené očišťovací postupy aktivizují energii, je leden měsícem, kdy se aktivizuje „vitr“. „Vitr“ je energie drobení, štěpení, strhávání, chladu a sucha. To všechno dohromady vyvolalo energetickou bouři, která duši dítěte odtrhla od těla.

Zvýšená energie, vyvolaná takovými klystýry, může způsobit silnou reakci organismu. Zvláště tehdy, jestliže je převaha celkového náboje organismu směrem ke kyselosti. V takové situaci příliš silná stimulace již tak hodně okyseleného organismu se projeví prudkým zhoršením celkového stavu. U těchto lidí je nutné napřed vyrovnat energetickou nerovnováhu s pomocí uzemnění (jednoduše postát pod studenou sprchou) a pak použít odpařenou moč. Je nutné postupovat pomalu, spěch tu není na místě.

Nyní, když jste již s těmito zvláštnostmi seznámeni, popíšeme celou techniku klystýrů. Budete k tomu potřebovat Esmarchovu nádobu a gumovou hrušku o objemu nejméně 100 ml. Ještě jednou zdůrazňuji: abyste se vyhnuli jakýmkoliv nepříjemnostem a komplikacím, začínejte čištění tlustého střeva s pomocí obyčejné moči.

Nalijte asi jeden až jeden a půl litru moči do Esmarchovy nádoby a pověste ji do výšky, nepřesahující jeden a půl metru nad podlahou. Konec trubice natřete olejem nebo vazelínou. Trubicí zmáčknete, aby kapalina z nádoby nevytékala (v případě, že je nádoba nebo trubice opatřena kohoutkem, zavřete ho). Klekněte si a lokty se opřete o zem (kostrč se musí nacházet výše, než je úroveň ramen). Trubicí zaveďte do hloubky deseti až dvaceti pěti centimetrů. Uvolněte stisk trubice (otevřete kohoutek) a kapalinu pomalu vypouštějte.

Upozornění: V případě, že je tlusté střevo již patologicky poškozeno, nebo je silně zaneseno koprolytami, pak kapalina, která se jím snaží rychle protlačit, vyvolává při rozšiřování malého průtoku, který tam ještě zbývá, bolest. Abyste tomu zabránili, průtok kapaliny kontrolujte, včas trubicí stiskněte, aby jí protékal jen malý proud. Jak kapalina prochází, můžete postupně stisk palců povolovat a průtok zvětšovat. Při tom dýchejte břichem, klidně, plynule - při nádechu břicho vypněte vpřed, při výdechu ho vtahujte dovnitř. To všechno dohromady vám pomůže, abyste se v průběhu celé procedury vyhnuli různým nepříjemnostem a komplikacím. Až bude tlusté střevo čisté, pojme snadno a rychle během třiceti až čtyřiceti vteřin dva litry kapaliny.

Jakmile bude veškerá kapalina uvnitř, lehněte si na záda a zvedněte kostrč. Ještě lepší je, jestliže uděláte stoj na hlavě („sarvangásánu“), nebo si dáte nohy za hlavu („pluh“). V této poloze pak vydržte půl minuty až minutu.

Navíc můžete ještě vtahovat břicho. Díky tomu se bude kapalina dostávat ze sestupné části střeva do části příčné. Pak si pomalu lehnete na záda a převraťte se na pravý bok. Kapalina se z příčné části střeva dostane do obtížněji přístupné vzestupné části a pak i do slepého střeva. Tato technika vám umožní stejným způsobem pročistit celé tlusté střevo. Věnujte pozornost všemu výše uvedenému, je to ověřeno praxí. Jinak vyčistíte a ozdravíte jen část tlustého střeva a patologické zárodky necháte tam, kde je jejich počátek - ve slepém střevě.

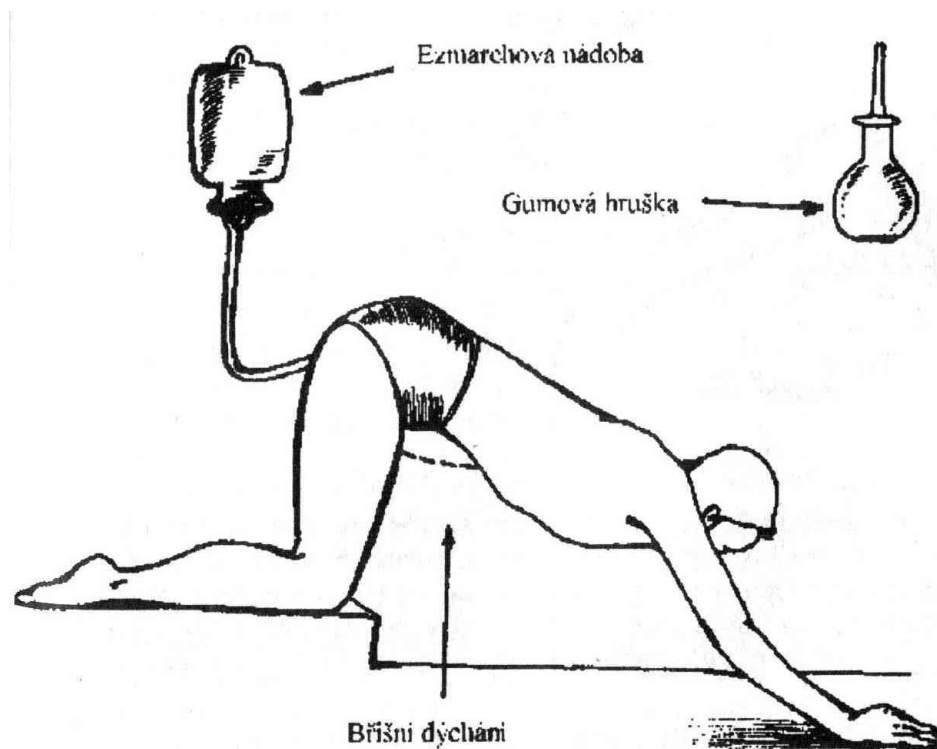
Celý postup je vhodné provádět po ranním nebo večerním vyprázdnění tlustého střeva.

Jak dlouho je vhodné náplň ve střevě držet? Léčitelé dávnověku doporučovali od východu slunce do soumraku. Doporučujeme vám, pokud nebudete mít nějaká silná nutkání na stolicí, ležet na zádech nebo na pravém boku pět až patnáct minut. Jakmile se nutkání na stolicí objeví, jděte na záchod. Výhoda klystýrů s močí je také v tom, že se samy drží uvnitř těla tak dlouho, jak je potřeba. Zpočátku je nutkání na stolicí rychlejší a silnější, ale později, když je tlusté střevo již čistší, se tento čas prodlužuje. Takže si nedělejte zbytečné starosti, organismus sám pozná, kdy je vhodné na stolicí jít.

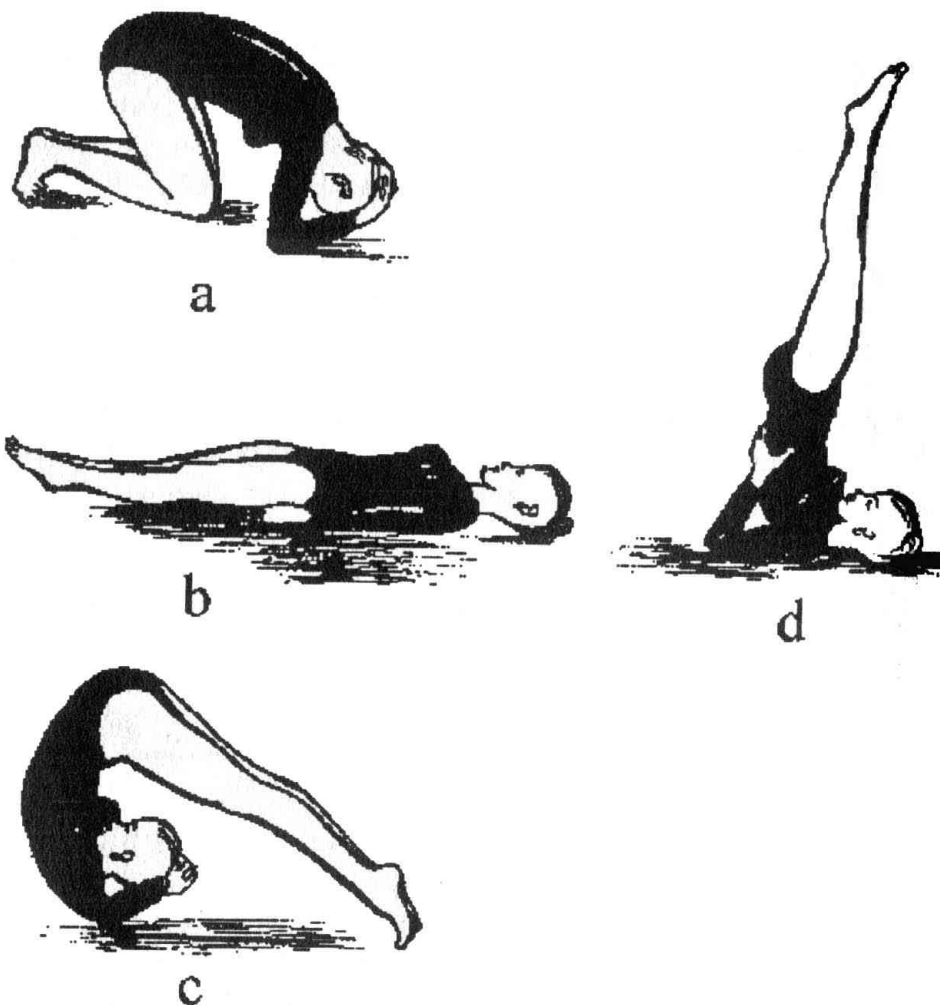
Kolik kapaliny je třeba do tlustého střeva nalít a jak často se to má opakovat? Hovořili jsme již o tom, že nejlepší je použít asi dva litry kapaliny a po jejich vypuštění to opakovat ještě jednou až dvakrát a potom použít jeden až jeden a půl litru moče. Proč je vhodný právě tento postup? Je to proto, že první dva až čtyři litry osolené vody odstraní špínu jen poloviny tlustého střeva, aniž by se nějak dotkly jeho vzestupné části. Vaše vlastní zkušenost vám to potvrdí.

Teprve asi třetí nebo čtvrtý výplach močí může zcela vyplnit dutinu tlustého střeva a začít jeho léčení. Právě uvedený postup vám zajistí nejlepší výsledky.

Pro ty, kteří pochybují o vhodnosti použití tak velkého množství kapaliny při každé proceduře, uvádím dále výtah z příručky „Technika a metodika fyzioterapeutických procedur“, redigované Prof. V. M. Bogomolovem.

Vylepšená verze polohy vkleče a předměty, potřebné pro provedení klystýru.

Cvičení, napomáhající lepšímu vymývání tlustého střeva po jeho naplnění kapalinou. a - obyčejná poloha vkleče na kolenou, s opíráním se lokty o zem, b - potom si lehněte do vodorovné polohy, c - aby se kapalina dostala lépe do vzestupné části tlustého střeva, zvedněte nohy do výše, d - v této poloze zůstaňte nějakou dobu, aby se usazeniny, přilepené na stěnách tlustého střeva, lépe „odlepily“.

Promývání střev pod vodou. Tato procedura se provádí ve vaně s objemem čtyři sta až šest set litrů, nebo ve zvláště k těmto účelům přizpůsobenému bazénu. Pro uskutečnění následujícího postupu je nutný speciální přístroj. Léčivá voda, o teplotě 36 až 37°C, se v dávkách jeden a půl až dva litry zavádí do střeva. Trvání celého postupu je třicet až čtyřicet minut.

Během této doby proteče střevem dvacet až třicet litrů vody. V průběhu celé terapie je těchto procedur šest až osm.

Promývání a navlhčování střeva podle Lenského. Zvláštní nádoba, upevněná ve výšce sto dvaceti centimetrů je naplněna kapalinou, jejíž teplota je 38 - 40°C.

Na konec gumové hadice, vedoucí od nádrže, je nasazena sonda, jejíž opačný konec je zaváděn do rektální trubice. Pacient si lehne a do konečníku je mu do hloubky osmi až dvanácti centimetrů zavedena sonda, kterou pomalu protéká kapalina. Při navlhčování je střevní sonda pomalu posouvána rektální trubicí dál (přibližně rychlostí tři až čtyři centimetry za minutu) až do hloubky čtyřiceti až šedesáti centimetrů. Kapalina naplňující tlusté střevo pomalu protéká mezerou mezi střevní sondou a rektální trubicí do odpadové gumové trubice. Po této proceduře, trvající asi dvacet až dvacet pět minut si musí pacient alespoň půl hodiny

odpočinout. To se opakuje jednou ob den. Na každou proceduru se spotřebuje osm až dvacet litrů kapaliny. Celá terapie obsahuje šest až osm takových procedur.

Promývání tlustého střeva na sedadle. Procedura probíhá ve zvlášť pro tyto účely zařízené kabině, ve které je instalována klozetová mísa a nádoba na promývací kapalinu s objemem asi na dvacet litrů kapaliny. Další provádění procedury je stejné jako v předchozím případě, s tím rozdílem, že si pacient, sedící na klozetové míse, sám kohoutkem reguluje množství vody postupující do střeva. Trvání celého tohoto postupu je asi deset až patnáct minut. Během této doby si pacient asi pět až šestkrát tlusté střevo naplní a vyprázdní. Na první promývání se spotřebuje osm až deset litrů kapaliny, pak se její množství postupně zvyšuje až asi do patnácti, dvaceti litrů na jednu proceduru. Teplota kapaliny je 38 - 39°C. Během týdne se vykonají dvě až tři takové procedury, celá terapie jich má šest až osm.

Promývání se provádí vodou, do které se přidávají různé léčebné přísady jako karlovarská sůl, kuchyňská sůl a další sole a minerální vody. Osobně doporučuji použitou vodu ještě magnetizovat.

Při všech právě popsaných procedurách se šesti až osmi litry kapaliny (včetně jednoho až jednoho a půl litru moče) se klystýry opakují jednou obden, aby si střevo odpočinulo. V průběhu celé terapie je těchto procedur pět až deset. Po skončení terapie se cítíte jako nový člověk. Při klasickém způsobu, který doporučuje Dr. Woker, se celé čištění protáhne asi tak na měsíc a není jisté, zda dosažené výsledky jsou v něčem lepší než při způsobu právě popsaném.

Ale to je teprve první stupeň čištění tlustého střeva. V některých případech je patologie natolik ve střevních stěnách „uhnížděná“, že popsané čištění nestačí. Další čištění musí tedy začatou práci dokončit. Teď, když je vaše střevo již dobře očištěné, stačí udělat na začátku (po vyprázdnění střeva) jeden klystýr s dvěma litry osolené vody (slané jako mořská voda) a potom pomocí obyčejné gumové hrušky zavést 100 ml odpařené moči. Tento postup je třeba obden opakovat, ale dávku moči každý druhý den zvýšit o 100 ml. Tak postupujete až se dostanete na úroveň 500 ml a potom stejným způsobem obden dávku odpařené moči po 100 ml zmenšujete. Pak už jen jako prevenci můžete dělat klystýry se 100 ml jednou za jeden až dva týdny.

Jestliže se vyskytnou nějaké komplikace dávku nezvyšujte, ale opakujte několikrát za sebou klystýr se stejnou velikostí dávky a pak ji zmenšujte. Jestliže jste např. použili 300 ml odpařené moči a objevila se silná reakce, tak po dalším dni zopakujte totéž, opět se 300 ml. V případě, že bude reakce stejná, udělejte další klystýr se 200 ml, jestliže nebude, 100 ml přidejte.

Celý popsaný očišťovací postup je třeba opakovat dvakrát do roka, ve dnech jarní a podzimní rovnodennosti.

Uvedeme několik případů, které efektivnost klystýrů s močí potvrzují.

G. Ja. (obec Šachty)

Při mikroklystýrech s odpařenou močí ze mne vyšlo velké množství slizu v podobě řídké huspeniny a pak různé velké chuchvalce.

S čištěním tlustého střeva jsem začal v září 1995. Vícekrát jsem opakoval řadu čištění, trvajících vždy sedm až osm dní - napřed s obyčejnou močí, ale od února 1996 částečně i s odpařenou. Chci potvrdit, že zcela zmizelo každodenní říhání a tělesné slabosti. Místo toho mám pocity lehkosti.

* * *

Před několika lety jsme s manželem dospěli do toho stádia rodinného života, kdy je nejlepší se rozejít nebo rozvést. Můj manžel je námořník a teď je mu čtyřicet dva let. Jeho práce je spojena s velkou psychickou zátěží. Následkem deseti let takového zaměstnání mu začaly vypovídat nervy a nebylo s ním možné ani v klidu mluvit, tím spíše řešit nějaké rodinné problémy. Měl nemocné ledviny a celou řadu dalších nemocí, které se snažil přede všemi utajovat. Byl to zamračený, podrážděný člověk, který viděl život jako něco obtížného. Navíc rozhodně odmítal jít do nemocnice a snažil se léčit se sám. A tak se také stalo, že nám jeden náš známý doporučil Vaše knihy. Manžel odjel na moře a první tři si vzal sebou.

Vrátil se jako docela jiný člověk. Z člověka zamračeného a podrážděného se stal člověk veselý, který má radost ze života a se kterým je příjemné hovořit. Začal se zase cítit člověkem a mužem.

V době plavby dělal očistu tlustého střeva močí a osmkrát si čistil játra (naposledy doma).

F. N. z Taganrogu

O odpařené moči slyším poprvé. Začal jsem s ní dělat klystýry - výsledky jsou neuvěřitelné.

* * *

O tomto případě mi vyprávěli ve Voroněži. Jedna starší žena tam trpěla už asi padesát let zácpami. Jezdila do Moskvy i do Leningradu s jediným cílem - v lékárnách nakoupit co možná nejmíc projímadla. Po dvou měsících aplikací mikroklystýrů s odpařenou močí, ranním pití čerstvé moči a změně stravy se u ní dalo všechno do pořádku.

R. F. z Taškentu

Je mi padesát osm let, vypadám o deset let mladší. S močí pracuji od srpna 1995. Jedenkrát jsem si očistila střevo odpařenou močí, játra dvakrát, piji 150 - 200 ml moči jednou až dvakrát denně, jednou za týden se odpařenou močí natírám, jednou týdně aplikuji koupele, kdy na vanu vody dám litr starší moče, vymývám si nos, oči, ráno si čerstvou močí omývám obličej a ruce až po lokty.

Výsledky: zmizelo hučení v uchu i v hlavě, slyším dobře, píši bez brýlí. Na palci na noze jsem měla zarůstající nehet, který mne bolel a už asi patnáct, dvacet let jsem měla potíže s nošením bot. To zmizelo. Pod prsy jsem měla velké množství malých bílých bradavic - natírala jsem je odpařenou močí a zbyly po nich sotva viditelné skvrnky. Zuby i dásně si na noc natírám na čtvrtinu odpařenou močí. Přestaly mě bolet zuby, i pod korunkou, tvář mám hladkou.

Zácpa, hlísti, ztráta chuti k jídlu a bolesti hlavy

L. V. z Kazaně

Tady je vyprávění o tom, jak se mi podařilo pomoci babičce, aby se vyhnula operaci a všem nepříjemnostem s ní spojeným.

Babičce je osmdesát. Je typu „Vitr“. V srpnu 1995 babička patnáct dní nechodila na velkou stranu, lehla si a umírala. Příbuzní zavolali lékaře, který doporučil klystýr. Protože jsem zdravotnice, pověřili tím mě. Když jsem se na babičku podívala, stanovila jsem si sama pro sebe diagnózu: neprůchodnost střev (v místě ohybu, kde příčná část přechází do části sestupné byl kámen velikosti asi tak mé dlaně).

Babičce hrozila operace. Aby se operaci vyhnula, doporučili lékaři dělat klystýry. Udělala jsem jeden čistící s kyselinou citrónovou a dva s vodou, obsahující kysličník uhličitý. Výsledek nebyl žádný. Co bych si počala bez Vašich knih?

Postupovala jsem následovně: abych v babiččině organismu odstranila suchost, začala jsem jí jednou denně dělat mléčně-máselné mikroklystýry. Po dvou takových změkčujících klystýrech jsem jí večer udělala mikroklystýr s močí odpařenou na polovinu, o objemu sto ml. Současně s tím jsem jí dávala po lžících pít tutéž na polovic odpařenou moč. Výsledek: zpočátku, hned po podání klystýru, se moč vylévala, ale po dvou dnech těchto procedur začala odcházet moč se zápachem kalu, s kalovými příměsmi a objevily se i plyny. Po dalším dni, kdy jsem jí dělala klystýry s močí odpařenou na čtvrtinu, babička už šla sama na toaletu. Po dalších dvou dnech jí začal téct sliz z nosu a plic. Začala očistná krize. Ale rodiče i babička se polekali a všechny procedury přerušili, nezměnili ani stravu. Takže plného uzdravení nebylo dosaženo. Ale Vaše knihy zachránily babičku od jisté smrti.

* * *

Je mi čtyřicet tři let, vzděláním jsem analytická chemička. Zdraví jsem měla vždycky nevalné, od dětství jsem trpěla hepatitidou, často jsem se nachladila. Ve třiceti šesti letech jsem porodila dítě a všechny mé síly se vypařily, po porodu jsem se dlouhou dobu nemohla dát dohromady, neměla jsem dostatek sil. Začala jsem tedy víc jíst, spravila jsem se, ale sílu jsem stejně neměla. Začala jsem trpět bronchitidou, gynekologické potíže jsem měla celý život a po narození dítěte se to ještě zhoršilo. Vaše knihy mi náhodou půjčila má sousedka na chalupě. Když jsem si je přečetla, měla jsem pocit, že mi svítla jakási naděje. Rychle jsem je koupila pro sebe i pro své rodiče a všem lidem o nich vyprávím.

Své uzdravování jsem začala v srpnu 1995. Prvním úspěchem bylo zbavení se parazitů - jak u šestileté dcery, tak i u mne. Byla jsem z toho v šoku, protože se pokládám za čistou a moje dcera je převážně doma. Ted' mám pocit, že všichni spokojeně s touhle havětí žijí a ani je nenapadne, že by něco takového mohlo u nich existovat. Hned mi také zmizela moje žravost - jedla jsem, červy krmila, i v noci. Pak jsem očišťovala střevo odpařenou močí. Hned se mi vrátila síla. Hned jsem také začala pravidelně jíst - po tom jsem toužila celý život, ale nevěděla jsem, jak toho dosáhnout. Začala jsem pracovat na chatě, skoro nic jsem nejedla, ale sílu jsem měla pořád dost a nic mi nebylo. Zároveň jsem dostala velkou radost ze života. Cítila jsem se velice dobře a radostně, přišel podzim a pořád jsem v pořádku, nic mi není. Obvykle tomu bývalo tak, že v září jsem ležela nemocná, a ted' jsem byla schopná vykopat ze země všechny mrkev a ještě jsem měla dost sil, abych jela do Soči. Začala jsem se natírat odpařenou močí - dělám to ted' každý den. Hodně mě to posiluje. Na tvář si dávám jen svěží moč a účinek je překvapující. Utrácela jsem spoustu peněz na kosmetiku a masáže, ale takového účinku jsem stejně nedosáhla - tvář mám čistou, mladou, bez vrásek. Měla jsem velkou potřebu pohybu a protože jsem nevydržela sedět, začala jsem běhat. (Po narození dcery jsem neměla dostatek sil ani na to, abych si zacvičila.)

Moč piji už půldruhého měsíce, ráno je mi velice příjemná. Jídlo vařím z prochlé pšenice, je to chutné, jedí to doma všichni. Po mytí hlavy mi přestaly padat vlasy, váha mi klesla z jednasedmdesáti na šedesát čtyři kilogramy. Stačí mi i méně spánku, ráno vstávám brzo, udělám hodně práce v domě a pro rodinu. Mé síly rostou a současně i radost. Ráno, když se probudím, slyším často Božskou hudbu.

* * *

Jsou mi čtyřicet čtyři roky, pracuji na šachtě v nelidských podmínkách. Trpěl jsem nadváhou, hodně jsem se potil, pobolívalo mne srdce, trápil kašel, chůze mne začala unavovat. Měl jsem zarudlé oči, v poslední době mě bolel také nosohltan. A měl jsem ještě celou řadu dalších potíží. Když jsem byl na dovolené, hodně jsem zhubnul. Měl jsem z toho radost, protože mě chůze přestala tak unavovat a i váha odpovídala mé výšce sto sedmdesáti devíti centimetrů. Předtím jsem vážil devadesát pět kilo. Ale pak se váha zase zvýšila. Zkrátka moje zdraví se celkově zhoršilo. A najednou se mi dostaly do rukou Vaše knihy. Ani jsem se

dlouho nerozmýšlel. Začal jsem s čištěním tlustého střeva, pak jsem pokračoval s játry. Když po prvním čištění jater začaly odcházet zelené kameny a řada jiného neřádu, opustily mne všechny pochybnosti. Během posledních deseti dnů dovolené jsem udělal asi sedm čištění. Objevily se kameny v různé podobě. Jeden dokonce jako kost ve tvaru citrónového semínka, pak ještě černý písek a různé chuchvalce. Zpočátku mi nebylo jasné, co se to vlastně se mnou děje. Ale když jsem po těch deseti dnech vyšel ven na ulici, tak jsem pochopil, že jsem se stal jiným člověkem. Najednou jsem se cítil lehce, jako bych se znovu narodil.

Teď pracuji na šachtě jako předtím. Cítím se ale mnohem lépe. Nepotím se, mám větší výdrž, po městě na vzdálenosti dvou až tří kilometrů chodím pěšky.

Klystýry s močí, tím spíše pak s odpařenou, jsou nejlepším prostředkem na vyhánění parazitů z tlustého střeva. Je to zároveň prostředek bezpečný a přirozený. Parazité žijí v prostředí slizu. Kdyby se nějakou náhodou vajíčka těchto parazitů do tlustého střeva znovu dostala, nemají se kde zachytit. Při pravidelné profylaxi - jednou týdně jeden mikroklystýr, správná strava - je možné zbavit se všech těch příživníků natrvalo.

Má pětiletá dcera měla okolo úst a pod nosem pořád puchýřky a vřidky. Udělala jsem jí dvakrát klystýr (půl litru) z její vlastní moče a všechno začalo najednou mizet. Po dvou třech klystýrech s neodpařenou močí zmizelo zvracení, právě tak jako slzení, které se objevovalo při silných mrazech.

Polypy v tlustém střevě

Je mi čtyřicet čtyři roky, vážím kolem šedesáti kilogramů, výšku mám sto šedesát osm centimetrů, životní princip „větru“ je u mne hodně silný. Po přečtení Vašich knih jsem začala pít ranní moč své dcerky, které je osm a půl roku - také ona ji ochotně pije. U ní již před čtyřmi lety diagnostikovali cerebrální arachnoiditu. Čtyřikrát byla v nemocnici, ale bolení hlavy pořád přetrvávalo. A teď jsme obě dvě po dobu dvou měsíců ráno pily moč, ona 50 ml, já 100 ml. Po dvou měsících se její bolesti podstatně zmenšily. Dcera je pevně přesvědčená, že ji podle Vašich knih vyléčím. Já sama tomu také hodně věřím. Ráno jíme chleba z naklíčeného zrní, děti ho mají moc rády. Na podzim jsem si čistila tlusté střevo a při druhém čištění vyšel ven polyp, dlouhý asi deset centimetrů a velké množství slizu.

* * *

Sám jsem měl podobné potíže, a tak jsem vyzkoušel velké množství nejrůznějších klystýrů, včetně klystýrů s vlašovičnickem, ale bez výsledku. Teprve po dvou třech mikroklystýrech s odpařenou močí začaly polypy samovolně odcházet. Jednoho z nich jsem naložil do lihu a používám ho pro demonstrační účely. Žádné nepříjemné pocity při tom nebyly. Totéž potvrzují i jiní, kteří takové klystýry vyzkoušeli.

Chronická proktitida

Můj dobrý známý Nikolaj Antonovič tímto neduhem trpěl. Prodělal operaci, ale po nějaké době se dostavila recidiva. Na hrázi se mu udělal vřed veliký jako pěst a tak se vynořila perspektiva další operace. Poradil jsem mu, aby si dvakrát denně dělal mikroklystýry (100 - 150 ml) s odpařenou močí a současně aby si z těžé moči na bolavé místo dával obklady. Po dvou týdnech všechny potíže zmizely. Postupně zmizely i chronické hemoroidy. Nikolaj Antonovič si vzpomíná, že první mikroklystýry u něj vyvolávaly pocity silného pálení uvnitř vředu. Ale poté, co vytáhly hnis, se všechno dalo rychle do pořádku. Nutnost operace a další léčby pak odpadla automaticky. A jsou to už dva roky a není tu žádná recidiva, ani proktitida, ani hemoroidy.

* * *

Tři měsíce mě bolelo rameno a objevil se pocit tíže v nohách. Tak jsem si udělala dvakrát litrové klystýry s neodpařenou močí, a jeden litrový klystýr s močí odpařenou na slunci. Současně jsem pila každé ráno pět hltů moče a dělala jsem si každý týden dvacet čtyř hodinovou hladovku. Výsledek je, že mne rameno nebolí a nohy jsou také v pořádku. Ale asi jsem to přece jen trochu přehnala, protože mi místy slezla zubní sklovina. Ale ta se pak zas obnovila a bolest a pocity tíže se nevrátily.

Zbavení se slizu v oblasti břicha

Jak jsme už řekli, klystýry prováděné uvedenou technikou jsou nejspolehlivějším normalizátorem vnitřního prostředí a mikroflóry tlustého střeva. Ale musíme přitom vědět, že jestliže jíme jídla obsahující droždí, bude veškerá léčba marná. Droždí, které je v chlebě obsaženo, zase celou mikroflóru pokazí. Proto vyřaďte ze svého jídelníčku jednu provždy průmyslově vyráběný chléb, obsahující termofilní droždí.

Patologický sliz, nacházející se v tlustém střevě, celou mikroflóru kazí, pro sebe odebírá nejcennější složky, nechává organismus hladovět a navíc ho zatěžuje produkty vlastní látkové výměny. Naočkování normální mikroflóry při zanesení tlustého střeva slizem nevede k úspěchu. Sliz je nutné odstranit, normalizovat hodnoty pH směrem k vyšší kyselosti a pak dosáhneme stoprocentního úspěchu. Toho všeho lze klystýry s močí snadno dosáhnout. Navíc odpařená moč, díky své velké osmotické síle, vytahuje sliz i z oblasti břicha. Takovými klystýry jsem si sám vyléčil stavy před kýlou (řezání v tříselech při rychlém zvednutí zátěže deseti, dvaceti kilogramů ze země), podstatně se zesílila potence a zmizela chronická kolitida. Totéž potvrzují i moji následovníci.

Mohli bychom ještě dál uvádět příklady překvapujícího účinku klystýru s močí (velmi dobře se tím léčí např. různé ženské nemoci), ale to, co jsme uvedli, postačí, abychom se přesvědčili o jejich velké užitečnosti.

Pokud vás tato metodika neuspokojuje, můžete použít klystýry obyčejné. Do vody dejte trochu kuchyňské soli, kyselinu citrónovou (jednu čajovou lžičku na dva litry vody), čtyř až šestiprocentní jablečný ocet (dvě až tři lžice na dva litry vody) atd., podle návodu Dr. Wokera: první týden každodenně, druhý týden obden, ve třetím týdnu po dvou dnech, ve čtvrtém týdnu a všech dalších jednou týdně.

Teď si řekneme něco o zajímavém a velice užitečném druhu klystýrů, které doporučuje Ajurvéda a Čžud-ši. Sám jsem si je na sobě vyzkoušel. Tyto typy klystýrů se doporučují především těm, jejichž organismus špatně udržuje vodu (má sklon k dehydrataci), není schopen dobře vytvářet vlastní teplo (častý pocit studených rukou a nohou) a má tendenci k zácpám a obtížné stolici. Často je to možné pozorovat u lidí křehké tělesné konstrukce, kteří mají suchou, šustivou kůži a je jim pořád zima. Nejužitečnější jsou jim klystýry v ročním období, kdy je chladno a sucho a kdy se jim všechny právě popsané příznaky zesilují.

Dehydratace a pocity chladu vyjadřují skutečnost, že životní princip „větru“ je příliš silně stimulován, což se projevuje těmito dalšími příznaky: silná tvorba plynů, zácpa nebo „ovčí výkaly“, bolesti v pase, kříži, kyčelních kloubech, nenormální měsíčky, nedostatek semene, suchá a loupající se kůže, zimomřivost, nedostatek sil, černění pokožky a hubnutí. Máte-li uvedené příznaky, používejte denně nebo obden následující mikroklystýry a horké koupele. Symptomy budou postupně mizet.

Mikroklystýry se dělají následujícím způsobem: vezmeme 100 ml mléka, do něho přidáme dvacet gramů rozpuštěného másla. Všechno dohromady ohřejeme tak, aby se máslo rozpustilo a všechno, ještě v teplém stavu, zavedeme pomocí gumové hrušky do tlustého střeva. Doporučuje se dělat celou tuto proceduru při západu slunce. Potom si lehněte. Obvykle si

organismus sám rozhodne, jak dlouho v sobě látku ponechá. Výsledkem je, že substance sucha a chladu, která v organismu vyvolává výše uvedené jevy, se pohlcuje a neutralizuje. Suchost a tvrdost se neutralizují vláhou mléka a změkčují se máslem, chlad teplotou, která je v mléku a která se ještě navíc objevuje při jeho kysání. Po dvou třech takových mikroklystýrech se stolice stává měkkou, lehkou a salámovitou. Kromě toho se přirozenou cestou vytváří normální mléčně-kyselá mikroflóra.

Můžete vyzkoušet několik druhů těchto mikroklystýrů a vybrat si z nich ten, který vám bude nejlépe vyhovovat.

1. složení: Mléko (100 ml), rozpuštěné máslo (20 g) - při obtížné stolici, nadměrné tvorbě plynů, „ovčím lejnu“, organismu vysušeném a bez života.

2. složení: Základ stejný jako u předchozího (mléko a máslo) a k tomu štipec imbria nebo pepře (černého nebo červeného) - pomáhá při stejných potížích jako předchozí složení, ale navíc potlačuje sliz v organismu a zvyšuje jeho teplotovné schopnosti, takže je ho možné doporučovat plnějším, flegmatickým lidem.

3. složení: Základ stejný jako u prvního složení, přidáme k němu půl čajové lžičky (5 - 10 g) kuchyňské soli - zesiluje působení prvního složení.

4. složení: Základ stejný jako u prvního, k tomu půl nebo celou lžici nasyceného vývaru pelyňku, nebo půl čajové lžičky česneku - pomáhá při žlučových potížích.

Mléko můžeme zaměnit, případně ředit (50:50) masovým vývarem (zejména beraním), nebo bujónem z kostí. Všechny tyto složky mají své specifické působení na organismus: změkčují, zmenšují množství slizu nebo žluči.

Tyto mikroklystýry dělejte po základní očistě tlustého střeva nebo když začnete mít nějaké potíže s vyprazdňováním v průběhu vlastní očisty.

Když provedete očistu tlustého střeva, které je „živným kořenem“ organismu, pocítíte takový příliv životní energie, o jakém se vám ani nezdálo. Život ve vašem organismu bude najednou probíhat zcela jinak. Budete zdraví a nebudete vědět, co je to únava.

Šank prakšalana

Existuje velice starý způsob promývání a čištění celého zažívacího traktu - od ústní dutiny až po konečník. Takové promývání je vhodné provádět po očištění klystýrem. Vodu pijeme, ta pak prochází žaludkem a pomocí jednoduchých cviků celým střevním traktem až na jeho konec. Cvičení se provádějí tak dlouho, dokud voda, která z těla odchází, není právě tak čistá jako ta, kterou pijeme.

Příprava: Ohřejte vodu na teplotu těla a osolte ji kuchyňskou solí tak, aby bylo asi pět až šest gramů soli (zarovnaná malá čajová lžička soli) na litr vody, což přibližně odpovídá koncentraci soli v krevní plazmě. Voda musí být slaná, protože bez soli by díky osmóze byla pohlcena sliznicí žaludečního a střevního traktu a z těla by pak odešla jako moč. Koncentraci soli si můžete regulovat, hlavní je, aby organismus vodu nevsával.

Doba vhodná pro provádění: Celou proceduru je nejvhodnější dělat ráno na lačno. Praxe ukazuje, že celé promývání trvá asi půldruhé hodiny, když máte již větší praxi, postačí vám třičtvrtě hodiny až hodina.

Celý postup průchodu vody zažívacím traktem vypadá takto:

1. Vypít sklenici slané vody.
2. Udělat předepsané cviky.

3. Vypít sklenici vody a cviky znovu opakovat. V průběhu cvičení bude voda pomalu pronikat do střeva, aniž by vyvolávala nějaké pocity na zvracení.

Pokračujete ve střídavém pití vody a cvičeních tak dlouho, dokud nevy pijete šest sklenic vody. Pak jděte na záchod.

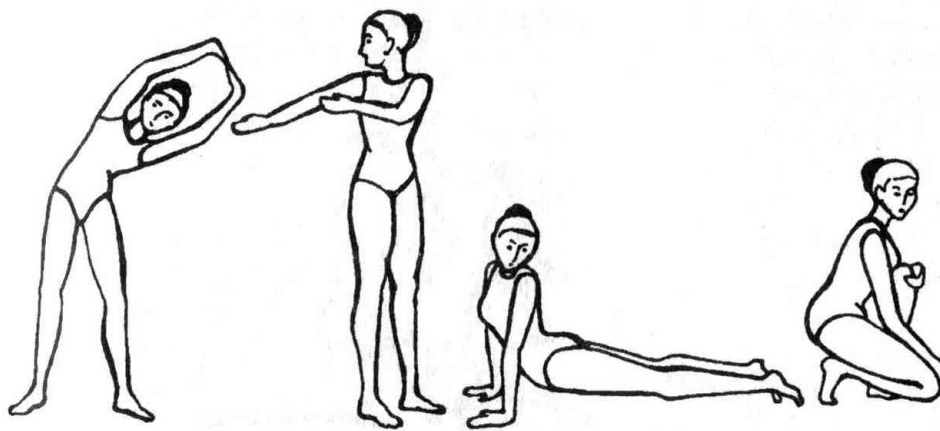
První vyprazdňování probíhá skoro nezadržitelně, výkaly jsou stále měkčí a nakonec pak tekuté.

Pokud se to nestane hned, nebo nejpozději do pěti minut, musíte cviky znovu zopakovat aniž byste pili další vodu, a znovu jít na záchod. Pokud ani pak nedosáhnete očekávaného výsledku, musíte dosáhnout vyprázdnění s pomocí klystýru. Jakmile se první výkaly dostanou ven, všechno ostatní pak už půjde automaticky.

Rada: Po každé návštěvě záchodu a po použití obyčejného toaletního papíru, opláchněte konečník teplou vodou, osušte a natřete rostlinným tukem, abyste zabránili podráždění, které vyvolává sůl. Někteří lidé jsou na to citliví a v takovém případě je dobré tomu předejít.

Po prvním vyprázdnění musíte opět vypít sklenici vody, provést cvičení, vrátit se na záchod a tak pokračovat dál, dokud vycházející voda nebude stejně čistá jako ta, kterou pijete. V závislosti na tom, jak dalece je střevo zaneseno, budete muset vypít deset až čtrnáct sklenic, někdy i více.

Když voda, která z vás bude vycházet, bude už dostatečně čistá, musíte celý proces ukončit. Potom ještě jděte několikrát na záchod. Nakonec ještě můžete vypít tři sklenice nesolené vody a vyvolat zvracení. Žaludek se vyprázdní. Podle jógové tradice se šank prakšalana vždy zakončuje vyvolaným zvracením (vamana-dhauti).

Čtyři cviky šank prakšalany, prohánějící vodu trávicím traktem

První cvičení. Výchozí postoj - stoj rozkročmo, chodidla od sebe vzdálena asi na třicet centimetrů, prsty rukou propletené, dlaně obrácené vzhůru. Záda rovná, dýchání normální.

Aniž byste horní polovinu těla otáčeli, uděláte úklon vlevo, pak, aniž byste se v konečné poloze zastavili, pokračujete zpět do stoje vzpřímeného a plynule přejdete do úklonu vpravo. Tento pohyb opakuje čtyřikrát, tj. uděláte celkem osm úklonů stranou, což vám bude trvat asi deset vteřin. Tyto úklony otevírají vrátník žaludku a při každém úklonu pronikne nějaké množství vody z žaludku do dvanácterníku.

Druhé cvičení. Výchozí postavení jako v předchozím případě. Pravou ruku upažte vodorovně, levou ohněte tak, aby palec a ukazovák se dotýkaly pravé klíční kosti. Pak otáčejte trupem, natažená ruka jde přitom co nejvíce dozadu, zrakem přitom sledujete konce prstů. Na konci otáčky se nezastavujete, ale plynule přejdete do zpětného pohybu a uděláte

otočku na druhou stranu. Tento dvojitý pohyb vykonáte opět čtyřikrát. Trvání tohoto cvičení je opět asi deset vteřin. Tento pohyb nutí vodu procházet tenkým střevem.

Třetí cvičení. Zaujmete polohou kobry. Podlahy se dotýkají jen prsty nohou a rukou. Chodidla máte ve vzdálenosti asi třiceti centimetrů od sebe (to je důležité). Jakmile zaujmete tuto polohu, začněte otáčet hlavou a trupem tak dlouho, až uvidíte patu opačné nohy (tj. jestliže se otáčíte vpravo, musíte se dívat na svou levou patu), v konečné poloze se nezastavujete, ale přecházíte plynule do pohybu zpět a pak do otáčení na druhou stranu. To vše budete opět opakovat čtyřikrát. Celková doba tohoto cvičení je deset až patnáct vteřin. Tímto pohybem je voda nucena proudit dál tenkým střevem.

Čtvrté cvičení. Vodu, která se dostala až na konec tenkého střeva, vedeme čtvrtým cvikem dál tlustým střevem. Toto cvičení je nejsložitější ze všech uvedených, přestože ho může provádět každý, kromě lidí, kteří trpí bolestí kolena nebo menisku. Tito jedinci mohou použít variantu popsanou dále.

Výchozí postoj čtvrtého cviku: sed v podřepu, chodidla vzdálená třicet centimetrů od sebe, přičemž paty jsou v úrovni vnější strany kyčlí, nikoliv pod zadkem, ruce máme položené na kolenu, kolena vzdálená od sebe také na vzdálenost asi třiceti centimetrů.

Otočte trup a položte levé koleno na zem před pravým chodidlem. Dlaněmi tlačíte střídavě pravý bok k levému stehnu a levý bok k pravému stehnu tak, abyste stiskli polovinu břicha s cílem stlačení jen jedné poloviny tlustého střeva. Dívejte se za sebe, abyste zesílili rotaci trupu a tlak na břicho.

Při cvičení musíte začínat se stlačováním pravé strany břicha. Stejně jako předchozí cvičení, i toto proved'te čtyřikrát. Celková doba trvání cvičení je asi patnáct vteřin.

Zjednodušená varianta čtvrtého cviku

Varianta čtvrtého cviku. Tento pohyb kyčlí začal od stočené pozice. Při tom je chodidlo přiloženo k vnitřní straně stehna a nejde na druhou stranu. Rameno se přibližuje co nejvíce k ohnutému kolenu, trup je lehce nakloněn dozadu. Ruce se opírají o ohnuté koleno, které slouží jako páka při natáčení páteře a tlačení boku na spodní část břicha.

Případy neúspěchu. Jestliže poté, co jste vypili například čtyři sklenice vody, cítíte, že obsah žaludku nejde normální cestou do střev, ale vzniká pocit naplnění, hraničící až s tendencí na zvracení, znamená to, že hrdlo vrátníku (ventil mezi žaludkem a dvanácterníkem) se neotvírá tak, jak by mělo. V takovém případě udělejte dva až třikrát celou sérii cviků, aniž byste pili vodu. Vymizení tendence zvracet je indikátorem, že se průchod otevřel. Jakmile je uzávěr jednou uveden v činnost, další komplikace už nebudou a můžete v kůře pokračovat. U některých lidí ale plynová zátka vytvořená produkty kvašení může

otevření průchodu bránit. V takovém případě stačí stlačit břicho rukama, nebo spolu s dalšími čtyřmi cvičeními udělat stoj na hlavě (Sarvangasana).

V nejnepríznivějším případě, tj. když voda vůbec nechce ze žaludku odcházet, vám nezbude nic jiného, než vyvolat zvracení tím, že polechtáte kořen jazyka dvěma prsty pravé ruky. Pak se ulehčení dostaví okamžitě. Po cvičení byste si měli odpočinout a vyhnout se hladovění.

První jídlo. Po šank prakšalaně musíte v každém případě dodržet následující: Nejíst dříve než za půl hodiny a ne později než hodinu po skončení celé procedury. Je rozhodně zakázáno nechávat zažívací trakt bez jídla v době delší tří hodin po skončení.

Jako první jídlo bude rýže, vařená ve vodě bez soli a trochu převařená, aby se na jazyku přímo rozplývala. K ní se hodí dobře uvařená mrkev. Současně s rýží musíte sníst asi dvacet gramů másla, nejraději v rozpuštěném stavu. Rýži můžete zaměnit pšenicí, ovsem apod.

Varování. Nesmíte vařit rýži v mléce. Během čtyřiaadvaceti hodin poté, co jste skončili se cvičeními, je zakázáno pít mléko, kefir a jíst chleba obsahující droždí. Jezte jen vařenou nebo dušenou zeleninu a kaše. Tím napomáháte obnovení normální mikroflóry ve střevě. Nedoporučuje se zelenina a ovoce v syrovém stavu, protože obsahují velké množství nejrůznějších mikroorganismů. Kromě toho se nedoporučuje povzbuzování principu „větru“, protože ten působí jako projímadlo. Rýže naopak právě tento princip potlačuje a tím přivádí organismus do normálního stavu. Syrovou zeleninu a ovoce tedy můžete jíst až příští den.

Pití. Pití slané vody způsobuje, vzhledem k její vysoké osmotické aktivitě, stažení části vody z krve do střev. Tekutá část krve se tak pohybuje vlastně v opačném směru, než za normálních okolností, a čistí přitom řasy tenkého a tlustého střeva. A právě tento mechanismus dělá šank prakšalanu jedinečnou. Neznám žádný způsob očisty, kromě hladovky, který by čistil tenké střevo. Klystýry působí jen v tlustém střevě. Tenké střevo proto zůstává při klystýrech bez potřebné očisty a čistí ho jen šank prakšalana.

Budete mít žízeň. Nic ale nepijte, ani čistou vodu, dokud se napřed nenajíte, protože budete jinak jen „krmit“ sifon, tj. chodit na toaletu. Během prvního jídla a po něm můžete pít vodu a lehké bylinné čaje.

První stolice se objeví asi po čtyřiaadvaceti hodinách. Bude zlatavá, žlutá a bez zápachu, jako u kojence.

Ti, kteří trpí zácpou, mohou dělat šank prakšalanu každý týden, ale jen se šesti sklenicemi vody. V tomto případě pak celý cyklus trvá asi půl hodiny. Je to jeden z nejlepších způsobů převýchovy tlustého střeva. Stěny tlustého střeva se při tom nijak neroztahují.

Příznivé působení. Kromě toho, že si očistíte celý zažívací trakt, pocítíte ještě další příznivé působení: svěží dech, dobrý spánek, zmizení vyrážek na těle a na obličejí. Budete-li se správně stravovat (viz knihu „Léčebné síly“, díl 1.), zmizí i tělesné zápachy. Při tom se tonizují játra (pozná se to podle barvy první stolice) a další žlázy spojené s trávicím traktem, zvláště slezina. Slaný pocit v ústech stimuluje tvorbu tepla a funkci trávicího traktu - proto také takový vliv na celé trávení.

Lékaři v Lonavle úspěšně léčí slabší diabetes tak, že aplikují šank prakšalanu každé dva dni po dobu dvou měsíců. Současně je tato léčba doprovázena vhodným stravovacím režimem - větší množství přírodních produktů, bohatých na vitamíny skupiny B a respektování vlastního rytmu trávicích orgánů.

Kontraindikace. Šank prakšalana není vhodná pro ty, kteří mají jizvu na žaludku - napřed se musí postarat o její vyléčení. Totéž platí pro všechny, kteří trpí silným onemocněním

trávicího traktu: dizenterii, průjmy, silnou kolitidou, silnou apendicitidou, tuberkulózou nebo rakovinou střeva.

Šank prakšalana je velice dobrý nástroj - o tom se přesvědčí všichni, kteří ji pravidelně aplikují. Abyste si ji rychleji osvojili, dělejte ji jednou za dva týdny a všechno vám půjde dobře.

Začala jsem číst Vaši knihu a zatoužila jsem po nějakých konkrétních činech. Hned jsem všechno začala dělat. Játrům jsem se věnovala až po třech týdnech čištění střev. Cítila jsem, že se střevo dobře vyčistilo a tak jsem přešla na čištění jater. Olivový olej jsem nesehnala a tak jsem použila slunečnicový a rozředila jsem ho kyselinu citrónovou. Někdo má možná z toho strach, ale já jsem se ani nebála, ani jsem tím nebyla nijak jinak vyvedená z míry. Brzo jsem pocítila nutkání na stolici, a začaly se ze mě sypat tmavozelené kameny. Jeden kámen byl jako mina, s dlouhými zakulacenými konci. Za měsíc jsem pak udělala druhou očistu jater. Kameny byly tak velké, že když jsem je viděla, docela mě to vyvedlo z rovnováhy. To nebyly jaterní kameny, ale „medvědi“. Jeden kámen byl například tři centimetry dlouhý, a jeden a půl centimetru široký, zakroucený. Ukázala jsem je své kamarádce, která je lékařkou, mikrobioložkou. Ta jej vzala na analýzu. Byla velice udivena tím, že byly skrz naskrz prostoupeny tukem. Po druhé očistě jsem se hned pustila do hladovky s močí. Hladověla jsem pět dní a když ze mne začala vycházet čistá voda, jen slabě žlutě zabarvená, bez jediného smítka, s hladovkou jsem skončila.

Pak jsem se pustila do třetí očisty jater. Ven vyšlo dvacet pět velkých kamenů, nepočítajíc v to „stovky“ malinkých. Shodila jsem dvanáct kilo váhy.

* * *

Mé dceři je třicet let, ve střevě má poškozené a porušené všechny výchlipky až na jeden a trpí silnými zácpami. Do žaludku se jí dostává žluč a stále cítí hořko v ústech. Udělala šank prakšalanu a pak si začala čistit játra. Ráno ji probudil zvláštní pocit, že poprvé po několika letech hořkost v ústech necítí. Také jí se podařilo dosáhnout úspěchu. Teď potřebuje jít na toaletu každý den, někdy i dvakrát. Oči jí doslova prokously a náladu má docela jinou.

Uvedu ještě výsledky, kterých jsem dosáhla díky vašim radám.

Během první očisty vyšel polyp, dlouhý 3,5 - 4 cm, vypadal jako černý pytlík, tlustý asi jako palec. Vzala jsem ho do ruky a začala jsem si ho prohlížet. Vypadal opravdu jako po obvodu zašitý pytlík, uvnitř kterého, jak jsem ho tiskla prsty, se něco přelévalo. Na krku mi zasychá bradavice. Byla dost dlouhá, teď je sotva hmatatelná. (Polyp je „kořínek“ a bradavice na krku je její „kytička“. Když odstraníme „kořínek“, „kytička“ zmizí.)

Zlepšil se mi i spánek. Místo jedné hodiny od dvou do tří ráno, spím osm hodin. Přestaly mě bolet žíly na pravé noze, kterou jsem měla dvakrát operovanou pro varikózní rozšíření žil. Nadbytečnou váhu jsem shodila. Když se potkám se známými, vidím jejich udivené pohledy a všichni se ptají: „Co se s tebou stalo? Nejsi k poznání, vypadáš líp, než když jsi pracovala“.

Očista jater

Očista jater je klíčovým bodem celé očistné procedury. Probereme podrobně všechny její části.

Abychom dosáhli očištění jater, je nutné vyvolat silné proudění žluči, stažení žlučového měchýře a otevření průtoku žluči. K prostředkům, které způsobují zvýšené vylučování žluče, patří vaječné žloutky, rostlinné tuky, magnézium, sůl „Barbara“ a karlovarská sůl.

40 - 50 ml 33% roztoku magnézia, ohřátého na 40°C, vyvolává smršťování žlučového měchýře a toku žluči. Kdo magnézium špatně snáší, může použít koncentrovaný roztok cukru, glukózy, sorbitu nebo olivový olej.

Nejefektivnějším otvíračem Odiho sfinkteru a vyprazdňovačem žlučového měchýře jsou tuky obsažené v jídle a produkty jejich látkové výměny ve střevě.

Pro kvalitní očistu jater je nutný prostředek, který proudění žluči vyvolá. Nejvhodnější pro tento účel jsou rostlinné tuky, nejlépe olivový olej. Trochu hůře fungují žlučopudné rostliny a výše zmíněné soli. Zesílené vylučování žluče z jater působí kyseliny. Kyselina citrónová, která je obsažena v kyselých rostlinách: citronech, rybízu, rakytníku, klikvě apod., tuto funkci posiluje a navíc rozpouští tvrdé výrůstky, které drží žlučové kameny ve žlučovodech.

Léčení teplem je nejlepší způsob tišení bolestí způsobovaných spazmy jater. Zvýšená teplota jater aktivizuje fermentační procesy a ředí žlučové koloidy. Z tohoto důvodu je velice důležitá předběžná příprava pro očistu jater. Musíme je ohřívat nejen ten den, kdy čištění provádíme, ale i celou další noc, což značně celý proces posiluje. Žlučové kameny jsou z 90 - 99% tvořeny parafinovou hmotou, cholesterinem.

Hladké svaly žlučovodů jsou schopné rozšířit svůj průměr až na dva centimetry a při stahování vyvíjet takové úsilí, že je žluč vytlačována pod tlakem 300 mm vodního sloupce a v krajních případech může tlak dosahovat skoro až hodnoty jedné atmosféry. To nám zajišťuje bezpečnost očištění postupu: kameny o průměru dvou až dvou a půl centimetrů a dokonce i větší, se dobře vylučují. To praxe potvrdila už dávno.

Je možný i obrácený postup - rozpouštění žlučových kamenů. To se děje odbouráváním koloidů a tvořením mikrotrhlin a současně částečným rozpouštěním v normální žluči. V tomto případě můžeme působit ve třech směrech: 1) zvýšit množství kyselin ve žluči, které zmenšují povrchové napětí žluči a tím napomáhají odbourávání koloidů a částečně je i rozpouštějí. 2) používání kapalin, např. odpařené moči, které mají velké povrchové napětí a proto žlučové kameny velice dobře rozpouštějí. 3) zvýšit koloidní ochranu.

1. způsob. V lidském tuku, který se rozpouští při teplotě 15°C (při teplotě těla je tekutý), je obsaženo asi 70% oleinové kyseliny. Tato kyselina patří mezi nenasycené mastné kyseliny. Důležité biologické vlastnosti nenasycených mastných kyselin jsou:

a) Schopnost měnit cholesterol na lehce rozpustné sloučeniny, a tím napomáhat jeho vyloučení z organismu.

b) Normalizující vliv na stěny krevního řečiště, zvyšování jejich elasticity a snižování propustnosti.

Kyselina olejová se rozpouští při teplotě 13°C, přičemž je to skoro jediná mastná kyselina, která je součástí živočišných tuků a proto je její obsah v těchto tucích hlavním činitelem, určujícím teplotu jejich rozpouštění. Nejbohatší na oleinovou kyselinu je olivový olej (80 - 81%), ve slunečnicovém oleji je ho dvakrát méně (39%). Oleinová kyselina se střevem skoro úplně vstřebává a organismem je využívána při látkové výměně.

Z toho je zřejmé, že musíme jít cestou silného zvyšování nenasycených mastných kyselin, které fungují jako kyseliny obsažené ve žluči, tj. při očišťování rozpouštějí cholesterol a navíc zvyšují elasticitu stěn krevního řečiště i žlučovodů. Navíc má výhodu, že je organismu blízká a je přirozené, že je vhodné dát přednost přírodním produktům, které ji obsahují. Nejlepším z nich je olivový olej, ale zcela vyhovuje i slunečnicový.

2. způsob. O odpařené moči jsme se tu zmiňovali již víckrát. Její velice silné očišťovací vlastnosti jsou dány její velkou schopností udržovat v sobě velkou koncentraci solí, aniž by

jim bylo umožněno tvořit usazeniny. Při průchodu libovolným orgánem nasává do sebe všechny toxiny a kromě toho svými okyselujícími vlastnostmi zabíjí všechnu patologickou mikroflóru. Tato její druhá vlastnost je její vlastností nejcennější.

3. způsob. V přírodě existují ochranné látky, polysacharidy a nízkomolekulární povrchově aktivní látky, např. oleáty natria a kalia, saponiny aj. Taková ochranná látka se hromadí na povrchu koloidu, přičemž ho pokrývá solvatační vrstvou. Takto vzniklé ochranné vrstvy zabraňují vzájemnému slepování koloidních částic a jejich usazování. Žluč obsahuje 84% vody. Tuto vodu je třeba nasytit zmíněnými ochrannými látkami, které, pronikající do mikroskopických pórů žlučového kamene, vyvolávají bobtnání koloidů, a tím pak i jejich následující rozpouštění. Zdroji ochranných koloidů jsou čerstvé syrové šťávy ze zeleniny a ovoce, vlastní čerstvá moč a odvary žlučopudných bylin.

Barviva v moči obsažená, jsou velice malé organické částice. V moči sebrané za čtyřicet hodin je jich asi jeden gram. Látka nejvíce nasycená ochrannými koloidy a přitom dostupná, je vlastní moč. Nejlepší je používat moč přirozeně žlutavě zabarvenou. Jestliže je bezbarvá, je v ní ochranných látek málo. Taková se proto obvykle vyhazuje.

Pohovořili jsme tedy o hlavních fyziologických mechanismech, na kterých je založena očista jater. Existují ale ještě další jevy, které efektivitu očištného postupu podstatně zvyšují.

Silně kyselá chuť přírodních látek jako citron, klikva, rakytník nebo rybíz, silně povzbuzuje energetiku jater, což jejich funkci zesiluje. Navíc éterické oleje těchto plodů působí zároveň žlučopudně a antisepticky. V krajním případě je možné použít i krystalickou kyselinu citrónovou, rozředěnou tak, aby vzniklá chuť byla stejná jako chuť citronu.

Biorytmicky jsou játra i žlučový měchýř neaktivnější od jedenácti hodin večer do třech hodin ráno místního času.

Jestliže si budeme navíc dávat autosugesci, že se žlučovody rozšiřují a žluč je produkována ve velkém množství, a jestliže si navíc představujeme, že tam posíláme energii, výsledný efekt ještě více posílíme.

Podle jógy, jestliže dýcháme pouze pravou nosní dírkou, vyvoláváme ohřívání organismu a zvyšujeme jeho štěpnou schopnost. Toto působení můžeme zesílit ještě tím, když si dáme zároveň do úst malé množství pepře.

Množství žluče a její tvorba se zvyšuje při portálním krevním oběhu a při přítomnosti tuků v potravě. Proto po určité době po požití oleje a kyselé šťávy musíme provádět pomalé, rytmické jógické dýchání, s důrazem na co největší vtahování bránice při výdechu.

Očišťovací schopnost organismu se zvyšuje při úplňku. Na jaře je funkce jater nejsilnější, na podzim je slabá. Nejlepší je tedy dělat očistu jater na jaře při úplňku.

Často je kladena otázka: Mohou si čistit játra také ti, kterým byl žlučový měchýř odoperován? Nejen mohou, ale je to také potřeba. Potvrzuje to mnoho případů z praxe.

Tubáž - lékařské čištění jater

Členka korespondentka Akademie lékařských věd SSSR, profesorka a vedoucí katedry infekčních nemocí a epidemiologie prvního Sankt-Petěrburgského ústavu I. P. Pavlova, Jevgenije Petrovna Šuvalova, takto popisuje promývání žlučovodných cest bez pomoci sondy, tzv. tubáž, kterou lékaři často používají.

Ráno dají nemocnému na lačno vypít 200 až 250 ml minerální vody, která byla předtím již nějakou dobu otevřená (minerální voda bez kysličníku uhličitého, nebo taková, která ho má jen velmi málo) a má pokojovou teplotu. K minerální vodě je možné přidat 5 gramů magnézia

nebo sorbitu, což napomáhá lepšímu vyprazdňování močového měchýře. Po patnácti až dvaceti minutách pije pacient vodu znovu, ve stejném množství.

Po vypití vody pacient leží v posteli, ve vodorovné poloze, po dobu půldruhé až dvou hodin a je přitom nahříván v oblasti pod pravým žebrem. V případě, že není použit sorbit a magnesium, používá se místo nich odvar ze žlučopudných bylin.

Čištění jater podle Iriny Vasiljevové

Ten den, kdy mají být játra čištěna, je nutné vypít litr jablečné šťávy. Jestliže není k dispozici čerstvá jablečná šťáva, je možné ji nahradit rybízovým moštem, klikvou nebo rakytíkem. Z uvedeného je zřejmé, že nápoj musí být kyselý, aby svou kyselou chutí játra stimuloval. Během dne je třeba vypít litr tohoto nápoje, rozdělený asi na pět až šest dávek.

Samotné čištění má dvě fáze:

1. fáze. Ve tři hodiny odpoledne vypít projímadlo, pět tabletek senného lusku nebo šest až sedm kapslí ricinového oleje. Je nutné dosáhnout toho, aby projímadlo začalo působit. Jestliže se první dávka ukáže jako nedostatečná, je třeba vzít projímadlo znovu.

2. fáze. Když začne projímadlo působit, připravte si tři sklenice. V jedné sklenici musí být silně okyselená voda, ve druhé sto padesát ml rostlinného oleje a ve třetí silný neslazený odvar šípku.

Napřed si dobře vypláchněte ústa i hrdlo okyselenou vodou, vyplivněte a vypijte olej. Znovu si vypláchněte ústa okyselenou vodou, vezměte si další dávku projímadla a vypijte odvar ze šípku.

Pak si na játra dejte teplý obvaz z vlny, namočený ve slaném roztoku. Nahoru na obvaz dejte ohřívací nádobu a lehněte si na pravý bok.

Ráno si dejte několik očistných klystýrů, abyste odstranili ze střeva kameny.

Varování. Kdyby se ukázala sebemenší bolest, dejte si pěst pravé ruky na solar plexus, silně na něj přitlačte a ruku odtáhněte stranou, přitom se naklánějte vpravo. To opakujte tak dlouho, dokud bolest nezmizí. Takový postup brání předčasnému odchodu kamenů a napomáhá jejich lepšímu rozpouštění.

Komentář a doporučení. Podle tradic ajurvédy se játra nejlépe čistí pomocí klystýrů, tento mechanismus je spouštěn jako první. Požití sto padesáti ml rostlinného tuku stimuluje vypuzování žluče. Požití silného odvaru šípku dále posiluje působení na játra. V odvaru je velké množství organických kyselin, pektinů a éterických olejů a to všechno napomáhá lepšímu rozpouštění žlučových kamenů. Látky obsahující třísloviny zabraňují zvracení.

Velice starý léčitelský postup čištění jater, jak ho popisuje N. Sevast'janová

Vezměte tři sklenice ovsy (ale ne ovesné vločky), promyjte je teplou vodou a dejte do pětilitrové nádoby. Do téže nádoby dejte dvě polévkové lžíce rozdrčených suchých (pokud možno čerstvých) listů brusinek, dvě lžíce listů nebo březových pupenů (čerstvé nebo suché). Na to nalijte čtyři litry vody (vhodná je protiová voda) a pak všechno nechte čtyřicet hodin v chladnu odstát.

Vezměte druhou nádobu, do které nasypete sklenici rozmělněných šípkových plodů, zalijte to sklenicí vody, uveďte do varu a vařte deset minut. Potom nechte také čtyřicet hodin odstát.

Po uplynutí čtyřiceti hodin vezměte první nádobu a uveďte její obsah do varu, přidejte dvě polévkové lžíce kukuřičných zrn a dvě lžíce sporýšové natě. Když se směs patnáct minut

povaří, nechte ji tři čtvrtě hodiny stát, potom proced'te do druhé nádoby a přidejte ještě procezenou odstátou vodu ze šípku. Celý obsah rozdělte do lahví (nejlépe s tmavým sklem) a uschovejte v ledniče.

Směs užívejte denně teplou, vždy půl hodiny před jídlem. 1. den 50 ml, 2. den 100 ml, 3. a další dny 150 ml. Celá tato kúra trvá deset dní. Po dvou týdnech kúru opakujte.

V průběhu čištění je zakázáno jíst jídla živočišného původu, zvláště maso a uzeniny. Čištění se má dělat dvakrát do roka: v době Velkého půstu (na jaře) a na Vánoční půst (začátkem zimy).

Aby bylo čištění intenzivnější, jedenkrát ke konci kúry provést tubáž. Tubáž je doporučována podle tohoto postupu: Ráno na lačno vypít sklenici odvaru z půl polévkové lžice suchokvětu a půl lžice kukuřičných zrn. To povařit ve sklenici vody a pak nechat půl hodiny odstát. Po hodině pak vypít projímadlo: magnesium nebo karlovarskou sůl, rozpuštěnou ve sklenici libovolné zásadité minerálky, dát si ohřívací láhev na játra a lehnout si na pravý bok. Po vyprázdnění střev provést ještě dobrý očišťovací klystýr. Ten den, kdy budete celou proceduru provádět, jezte jen lehkou vegetariánskou stravu, nebo pijte jen posilující nápoje z bylin, nebo jablečno-řepnou šťávu.

Z léčitelského popisu očišťování je zřejmé, že je postup časově náročný a je tu práce s přípravou všech odvarů. Navíc je ke konci doporučována tubáž. Tento způsob čištění je vhodný pro ty, kteří z nějakého důvodu nemohou použít dále uvedený a neuvěřitelně efektivní postup čištění jater.

Autor navrhuje pokládat léčitelský postup za první, přípravný krok k očištnému postupu jater pomocí oleje a kyselé šťávy. V dalším je tento jedinečný postup uveden.

Nejjednodušší a efektivní čištění jater

Dříve byl tento postup doporučován jen s olivovým olejem a citrónovou šťávou. Jakmile pak byla nastolena otázka jejich náhrady něčím jiným, ukázalo se, že náhrad je velké množství. Je možné použít jakýkoliv slunečnicový olej (rafinovaný, nerafinovaný), místo citrónové šťávy je možné použít krystalizovanou kyselinu citrónovou nebo nějaké silně kyselé ovoce, které je ve vašem kraji k dispozici, např. klikvu, rakytník, angrešt, apod. Praxe potvrdila, že očišťování pomocí těchto náhradních prostředků si v ničem nezadá s prostředky ideálními, takže se je nebojte pro očistu používat.

Celé tajemství a efektivita této techniky pročišťování jater spočívá v předběžné přípravě, kterou je „změkčení“ organismu. Změkčování vodními procedurami je nutné provést alespoň tři až čtyřikrát. Očistu dělejte před úplňkem. Jestliže budete po dobu třech až čtyřech dnů před očišťováním jíst hlavně rostlinnou stravu, pít velké množství čerstvě zhotovené šťávy (jeden díl řepy a pět až šest jablek, pokud možno kyselých) a dělat jednou denně očišťovací klystýry, pak bude vaše předběžná příprava ideální a jistě se vám hned napoprvé budou sypat kaménky. A jestliže uděláte předběžnou přípravu podle léčitelského receptu, záruka vašeho úspěchu bude stoprocentní.

Pak nadejde den vlastní očisty. Předtím jste ještě provedli poslední změkčovací proceduru, máte dobrou náladu, jste svěží a klidní. Ráno po toaletě si udělejte očišťovací klystýr, potom lehce posnídejte a vypijte si už předem zmíněnou šťávu. Oběd si udělejte také jen lehký a po jedné až dvou hodinách začněte prohřívát oblast jater. K tomu použijte nahřívací láhev s horkou vodou (můžete použít i elektrické ohřívání) a chod'te s ní po zbytek dne.

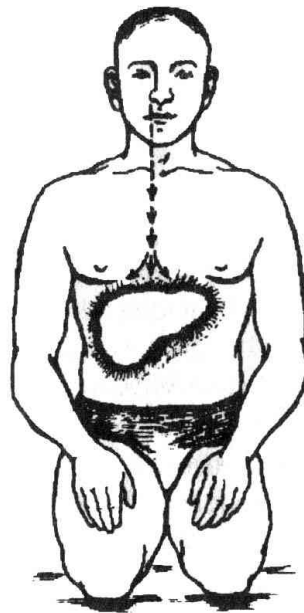
Vlastní očišťovací proceduru začněte v sedm až osm hodin večer. Připravte si olej i kyselou šťávu, ohřáté na teplotu těla nebo o trochu výš. Dávka oleje i šťávy se určuje podle

vaší váhy a podle toho, jak pití oleje snášíte. Obvykle to bývá od každého sto padesát až tři sta ml.

Máte všechno připraveno. Před sebou máte dvě sklenice, jedna s olejem, druhá se šťávou. Vezmete si jeden nebo dva hlty oleje a zapijete to stejným množstvím šťávy. Po patnácti až dvaceti minutách, pokud se vám nechce zvracet, to zopakujete, zase čekáte patnáct až dvacet minut a tak pokračujete, dokud všechen tuk a šťávu nevypijete. Pak si lehněte, nebo sedněte a odpočívejte. Ohřívací láhev neodkládejte. Praxe potvrzuje, že čím lépe jsou játra prohřátá, tím je výsledek lepší. Takže ji mějte celou noc i celý další den.

Upozornění. Jestliže pití oleje špatně snášíte a začne se vám dělat špatně a budete už po prvním napití zvracet, musíte počkat, až tyto nepříjemné vjemy vymizí a pak se teprve napít znovu. Celou proceduru si prodlužte, není to tak hrozné a je to dokonce užitečné. Jestliže ale nevolnost nemizí, omezte se na již vypité množství, bude to stačit.

Jakmile olej a šťávu vypijete, můžete asi po dvou hodinách udělat řadu opatření, která výsledný efekt zesilují. Pohodlně se posaďte (nejlépe na paty - viz následující obrázek), levou nosní dírku ucpěte vatou, do úst si dejte nepatrné množství pálivého pepře a dýchejte jen pravou nosní dírkou. Navíc si pod ohřívací láhev, kterou máte na játrech, přivažte aplikátor s kovovými jehlami. Všechno to bude napomáhat vytváření tepelné energie a její nasměrování do oblasti jater. Dýchejte pomalu a plynule (čtyřikrát až šestkrát za minutu), přitom silně pracujte s bránicí, jak už bylo zmíněno výše. To zajišťuje dobrou masáž jater, zvyšuje v nich průtok krve a vymývá z nich usazeniny a zhuštěniny. Tak dýchejte čtvrt až půl hodiny, pak si na hodinu odpočiňte a potom to zopakujte. Místo aplikátoru s jehlami teď použijte aplikátor magnetický, nebo jednoduše magnet.

Bez ohledu na to, jakým způsobem očistu jater děláte, posaďte se jako na obrázku a představujte si, že se játra rozžhavují do červena jako kus železa a přitom dýchejte pravou nosní dírkou.

Magnetoterapie je důležitým činitelem, který podporuje krevní oběh. Vědci zjistili, že červené krvinky nejsou schopné projít kapilárami při působení pouhého krevního tlaku. Hlavní mechanismus jejich průchodu spočívá v tom, že na arteriálním konci kapilár jsou tělíčka vlivem tlaku stlačována k sobě. Dále, díky tomu, že mají elektrický náboj stejného znaménka, odpuzují se od sebe ve směru menší koncentrace a díky tomu pronikají i do kapilár a pohybují se jimi. Je velmi důležité využít tohoto jevu zvláště při čištění jater, která mají unikátní žilní soustavu a navíc, magnetické pole aktivizuje fermenty, které při očištění hrají také

důležitou roli. To všechno dohromady - teplota, aktivita fermentů, zesílený průtok krve, zvýšení náboje červených krvinek a velký přísun volných elektronů (aktivátorů fermentů) z jehlového aplikátoru, to všechno dohromady umožňuje rozdrobit, rozpustit, promýt a odstranit všechny nečistoty a kameny.

Popsané procedury umožňují působit na nejhlubších kvantových úrovních organismu, které odpovídají za životaschopnost, očistu a regeneraci. Žádný jiný očišťovací postup není tak účinný.

Přibližně v jedenáct hodin večer nebo později (někdy až k ránu), když biorytmy jater a žlučového měchýře mají své maximum, začíná vylučování kamenů a nečistot. To se projeví silným průjemem a pak uvidíte všechnu tu „krásu“, kterou jste si nahospodařili nesprávným způsobem života, nesprávnou stravou, a pochopíte, že žít stejným způsobem dál není možné. Nemůže být řeči o nějakém zdraví, jestliže takové věci zůstávají v organismu. Ráno bývá pak obvykle znovu průjem a může vycházet další velké množství kamenů a žluči, podobné mazutu. Pak si udělejte očišťovací klystýr, ale nahřívací láhev pořád mějte u sebe, díky jí bude proces pokračovat.

Prvním jídlem by mělo být půl litru mrkvové nebo řepno-jablečné (1:5) šťávy. Tato šťáva ještě dodatečně vaše játra promyje. Po nějaké době, když se objeví pocit hladu, můžete jíst saláty, dušené ovoce, kaši na vodě a začít normální život.

Kolikrát byste si měli tímto způsobem játra očistit? Člověk může existovat, i když mu pracuje jen jedna osmina jater. Játra jsou tvořena čtyřmi částmi a všechny je nutné řádně očistit. Praxe ukazuje, že plně se to podaří asi po čtvrtém až sedmém čištění. Pokud ale dodržíte všechna doporučení a budete se řídit biorytmy, očišťovacích procedur bude zapotřebí podstatně méně.

První čištění jater je nejobtížnější - je to operace bez nože. Odpočiňte si po ní a jakmile se budete cítit opět normálně, začněte s druhou očistou. Ta bude snadnější, potom začněte se třetí, čtvrtou, dokud se nepřesvědčíte, že z jater už nic nevychází. Čím rychleji si játra vyčistíte, tím rychleji dáte do pořádku krevní oběh a celou látkovou výměnu. Buďte si vědomi i té skutečnosti, že kaménky ve žlučovodech a žlučovém měchýři vznikaly pomalu a přijímaly tvar odpovídající průtoku. V této podobě vás neobtěžovaly. Při čištění je drobite, jejich poloha se mění a zbývající kameny mohou dráždit stěny žlučovodů a vyvolávat jejich zanícení. Abyste tomu zabránili, musíte dovést očistu do konce a nezůstávat na půli cesty.

Varování. Očistu nedělejte po těžké práci, po fyzickém zatížení (jako je maratónský běh apod.) nebo po hladovce. Napřed si tři až pět dní odpočiňte a naberte nové síly.

Někteří lidé v průběhu očisty zvrací a ve zvracích se objevuje sliz apod. To ukazuje na to, že šťáva a olej zapracovaly v žaludku a očistily ho od nánosů. To všechno je normální. Následující očistu dělejte s trochu menším množstvím oleje a při další ho pak trochu přidejte. Pamatujte si, že se nemáte čeho bát, celá očista jater je těžká, ale bezbolestná. Strach a příliš napjaté očekávání mohou způsobit spasmy cév a žlučovodů a čištění se nepovede. Buďte klidní a uvolnění a všechno se povede dobře.

Ted' si uvedeme několik příkladů z praxe čištění podle právě uvedeného postupu.

Už skoro čtyři roky se snažím jít cestou ozdravení přírodními postupy. Všechno to začalo s knihou P. Bregga „Zázrak hladovění“. Od té doby jsem přečetl velice mnoho knih.

Předevčirem jsem si poprvé v životě očistil játra a rozhodl jsem se, že se podělím o své zkušenosti. Napřed pár slov o sobě: Je mi dvacet pět let, nepiji a nekouřím. Snažím se jíst pravidelně, cvičím. Malými klystýry s odpařenou močí jsem si očistil střevo (s neuvěřitelným

výsledkem), dlouho již piji moč jednou až dvakrát denně, s močí jsem dělal i „néti“. Žádnými nemocemi netrpím. Cítím se výborně. Pro názornost posílám i svou fotografii.

Je tedy zřejmé, že mi nic nebylo a tak jsem s očistou jater nijak nespěchal. Ale pak jsem se konečně rozhodl, že udělám i to. Vybral jsem si k tomu nejvhodnější dobu, s odpovídajícími biorytmy. Jaro - dobu s maximální aktivitou jater a druhou třetinu druhé měsíční fáze.

Předběžná příprava mohla být trochu lepší. Žádné šťávy jsem nepil, jen moč. Ráno v den očisty jsem si udělal klystýr s močí. Dokonce i ohřívací láhev jsem začal používat teprve až v sedm hodin večer a v průběhu vlastní procedury jsem jí občas nevěnoval moc pozornosti. Kdyby to byly podmínky dovolily, byl bych udělal přípravu i vlastní proceduru mnohem pečlivěji.

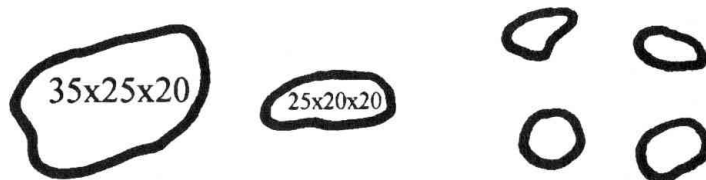
Vypil jsem s přestávkami 200 ml olivového oleje, tři polévkové lžice šťávy ze dvou velkých citronů, chvilku jsem se ohříval elektrickou dečkou, pak jsem si lehl a spal. Žádné nepříjemné pocity jsem neměl, jen ráno jsem měl slabší nevolnost. Udělal jsem si klystýr s močí. Vyšly ze mne čtyři zelené kameny velké jako větší hrách a víc než deset menších. Ve tři hodiny odpoledne jsem cítil znovu nutkání na stolicí a to, co jsem pak viděl v záchodové míse, mnou doslova otřásl: Bylo tam víc než deset velkých žlutozelených kamenů (na pohmat tučné, lehké, plovoucí na vodě, měkké konzistence). Zde jsou rozměry některých z nich (viz obrázek).

Celou tu krásu jsem dal do nádoby a zalil vodou. Ted' jsem je rozložil na papíře a pro porovnání jsem dal vedle nich pravítko a krabičku se zápalkami a celé jsem to ofotografoval. Je tam celkem sto padesát kamenů, z toho třicet velkých, jeden jako menší vejce. Opravdu to všechno bylo v mých játrech a žlučovém měchýři?! A to jsem se cítil docela zdravý. Co potom teprve musí být u lidí starších, nemocných, s břichy jako sud? Je hrůza si to jen představit. A to jsou ti, kteří spoléhají na lékaře, na různé tabletky.

Závěr, který z toho plyne, je asi následující: bez očisty jater nejde hovořit o nějakých radikálních úspěších na cestě ke zdraví.

V prosinci 1944 k nám do Novošachtinska přijela Naděžda Aleksejevna Semjonova. Chodil jsem na její přednášky. Dozvěděl jsem se tam mnoho nového a zajímavého. O čištění jater Semjonova ve své knize píše: „U nás v klubu je na toto téma celá kartotéka. Dosavadní rekord je devadesát sedm kamenů o rozměrech od velikosti kroupy do dvanácti milimetrů. Dosáhl někdo víc?“

A tady jsou moje výsledky: Sto padesát dva kameny s rozměry od kroupy do třiceti pěti milimetrů. A to vše se dostalo ven snadno, bez jakýchkoliv negativních pocitů. Velkou roli tu pravděpodobně hrála doba, kdy jsem celou proceduru, v souladu s biorytmy, prováděl.

Kresba z dopisu.

Vašimi knihami se zabývám už druhým rokem. Je mi třicet šest let, měřím 172 centimetry, vážím padesát tři kilogramy, předtím jsem vážil šedesát čtyři kilogramy. Nemocný jsem od roku 1992, jsem invalida druhé třídy. Moje diagnóza je: hluboké deprese, astenický syndrom. Na jaře jsem si čistil játra (celkem asi čtrnáctkrát, od ledna do května r. 1995). Čištění se mi povedlo. Ven vyšlo přes tři sta zelených kamenů velikosti hrachu, ke konci pak ještě

hnědočerná žluč. Zmizely nevolnosti se zvracením, které mě pronásledovaly dva roky, a bolest v pravé lopatce.

* * *

Z. P. z Čeljabinska

Je mi šedesát let, před dvěma a půl lety jsem trpěla revmatickou polyartritidou. Začala jsem se léčit podle Vaší knihy. Vycházely ze mne nějaké zamotané nitky, pokroucené pruhy, vypadající jako kuřecí střevo, dlouhé padesát až sto dvacet centimetrů. Bylo to velice nepříjemné. Játra jsem si čistila dvanáctkrát. Napřed odcházelo jen málo kaménků, teď je jich hodně, kolem dvou set.

* * *

Rekordní čištění jater. Je mi padesát devět let. Během třinácti měsíců jsem provedl 76 čištění jater a asi 85 močopudných klystýrů. Za tu dobu ze mne vyšlo 1412 cholesterolinových kamenů velikosti od nejmenších až do velikosti vlašského ořechu a také dva vápenaté, jeden velký 12 x 6 mm, druhý 8 x 4 mm a pak ještě osmkrát (!) odcházel vápenitý písek. Kromě toho všeho vyšly z tlustého střeva chuchvalce podivného masa, jakési lusky a polypy v podobě malých hříbků a kytiček a velké množství vazkého hnědavého slizu.

Než jsem začal s čištěním, měl jsem doma ve svém pokoji těžký vzduch. Teď je tam vzduch čistý. Tělo mě přestalo svědit. Zmizely mi pupínky (husí kůže) a suchost kůže - kůže je teď elastická. Zlepšil se mi také sluch. Jim v zásadě dvakrát během dvaceti čtyř hodin. Používám denně v horké koupeli „dýchání štěstí“ po dobu dvaceti až třiceti minut. Občas mě píchá v loktech a v kolenou. Pil jsem odvar z pampelišky a po dvou týdnech jeho pití ze mne začalo v průběhu noci vycházet velké množství tekutin a to pak trvalo celé dva týdny.

Z tabulky je vidět, kolikrát v měsíci jsem pil slunečnicový olej a nápoj z kyseliny citrónové a kolik kamenů během měsíce odešlo.

	Počet procedur	Počet kamenů
Leden 1995	13	150
Únor	4	77
Březen	9	282
Duben	9	321
Květen	3	0
Červen	3	100
Červenec	7	166
Srpen	7	77
Září	4	50
Říjen	6	63
Listopad	3	70
Prosinec	4	61
Leden 1996	4	15

Komentář a doporučení: Velký počet vyloučených kamenů a jejich stále vytváření ukazují na to, že v oblasti jater a žlučového měchýře je silná psychocysta. Její energetické pole tvoří kameny. Tvoření kamenů ukazuje také na to, že strava není přírodní a je pro kameny dobrým materiálem.

Doporučuji nečistit játra častěji než sedmkrát za sebou, pokud stále vycházejí další a další kameny. Změňte stravu, způsob života a očistěte pole vědomí. Pamatujte si: tak velký odchod kamenů není normální a základ této abnormality je v našem vědomí.

I. P. z městečka Těrnovka

V březnu 1982 jsem dělala první čištění jater. Ven vyšlo dvacet čtyři kamenů, velkých jako větší semínka a velké množství tmavě zeleného slizu s bílým žilkováním. Pak se mi objevily bolesti, ale v létě jsem jedla hodně ovoce (meruněk) a bolesti skoro zmizely.

Na podzim jsem se rozhodla provést očistu jater pomocí citronů. Začala jsem denně pít dvě sklenice čaje s citronem. To zřejmě způsobilo, že se mi objevily pekelné bolesti, které jsem měla ve dne i v noci. Nic jsem nemohla jíst, záchvaty bolesti byly v celém břiše a směřovaly pod pravá žebra. Zachraňovala jsem se analgetiky, ohřívací lahví, nebo jsem volala záchranku. V lednu jsem se pak rozhodla udělat druhou očistu jater. Ven vyšlo sto dvacet kamének velkých jako větší semínka a šest kousků velkých jako první článek palce a zase velké množství tmavě zeleného, bíle žilkovaného slizu. Tři dni jsem měla pocit, že jsem se na svět znovu narodila. Ale čtvrtý den, při snídani, mi začaly v břiše pod pravými žebry silné bolesti, které mne pak obden, někdy i každý den, trápily. Mizely jen po baralginu nebo ohřívací láhvi. Pila jsem suchokvět a heřmánek, ale nic nepomáhalo.

A tak jsem 6. února udělala další čištění. Ven vyšlo 62 kamenů a sliz, ale ne už tolik, jako předtím. Ale bolesti v pravém boku přetrvávaly. Trápi mne zácpa. Po očištěch jsem zhubla o šestnáct kilogramů - výšku mám 159 cm, vážím 55 kg.

Komentář a doporučení. Tato žena udělala chybu v tom, že čištění jater nedotáhla do konce a příliš ho roztáhla. Kaménky se rozdrobily, ale přitom všechny neodešly. Z toho pak vznikly bolesti a všechno další nepohodlí. Druhá chyba byla v tom, že nebylo vhodné začínat s očistou na podzim, to játra oslabilo a způsobilo pak obtížné uzdravování. Třetí chyba byla, že se nezbavila zácpy, která játra otravuje. Celkově nebyla dodržena správná posloupnost očišťování organismu a výsledek byl jen polovičatý. Ještě jednou vás upozorním na správnou posloupnost čisticích procedur.

L. A. ze Severodoněcka

Pravidelně jsem si čistila játra a i tentokrát se to povedlo. Ven vyšlo velké množství blány, strašně velké množství, na pohled jako blána oloupaná ze salámu, hutná a tmavá. Jaké je to léčení, když je střevo uvnitř pokryté jako emailem. A pak vyšlo ven ještě 68 kamének a velké množství cholesterolinových chuchvalců.

Komentář a doporučení. Organismus pomalu sbírá síly, aby se dobře očistil a také je důležité se strefit do správného biorytmu jater, což se nakonec povedlo. Konečný výsledek je pak zřejmý.

Genadij V. z Pavlogradu

Je to už sedm měsíců, co žiji podle vaší knihy. Jím saláty z čerstvé zeleniny, ovoce a kaše. Moč piji tři až pětkrát za den, také s ní dělám každý večer obklady. Dvakrát jsem už také čistil játra. Zatím žádné kameny nevyšly, jen lepkavá, kluzká špína. Nedávno jsem byl v nemocnici. Tam mi dělali vyšetření dolních končetin sonografií. (Tento člověk měl traumatizované nohy a následkem toho byl krevní oběh v nohách silně poškozen.)

Řekli mi, že průtok krve v holeních a chodidlech se podstatně zlepšil.

Psal jsem Vám, že jsem loni na jaře prodělal těžkou hepatitidu. Špatné to bylo i s játry. Bilirubin dosahoval vysokých hodnot a na normální hodnotu neklesal. Lékaři tvrdili, že výsledkem bude chronická hepatitida. Ted' mi dělali rozbor krve. I ten ukázal, že se skoro všechno normalizovalo.

Komentář a doporučení. To, že vyšla ven lepkavá, kluzká špína, ukazuje na úspěšnou očistu jater. Očistný postup, který doporučuji, je prostě natolik efektivní, že kameny rozpouští a ty

pak odcházejí jako tekutá hmota, což je ještě výhodnější. Je tu popsáno i doporučení pro normalizaci funkce jater a jak vidíte, účinek je zřejmý. Ale tento člověk si potřebuje játra ještě několikrát očistit.

Je mi šedesát devět let, jsem 155 cm vysoká, vážím 59 kg. Od května 1995 jsem se začala zabývat Vašimi knihami. Držím se všech Vašich doporučení: strava, natírání, obklady hlavy, klystýry i mikroklystýry. Udělala jsem tři očisty jater. Od září medituji. V průběhu posledního čištění jater vyšlo ven mnoho slizu, asi půl litru, a po každém mikroklystýru vychází další. Už nevím, jak se ho zbavit. Co nedělám, je hladovění.

V mnoha směrech jsem dosáhla kladných výsledků. Zmizely zácpy a osteochondróza, ramenní klouby mne nebolí. Trpěla jsem cholecystitidou, gastritidou, pankreatitidou. Teď mi dělali ultrazvukové vyšetření a ukazuje se, že všechno je v rámci normy!

Zbývá ještě jen hlava! Paměť mi docela chybí, jsem neklidná.

* * *

O případu čištění jater, kterému předcházelo odstranění žlučového měchýře, mi vyprávěla jedna paní. Byla velmi dlouho léčena, přestála devět operací. Z břišní dutiny jí odstranili všechno, co jen bylo možné. Nakonec ji léčili hormony, následkem čehož strašně přibrala na váze a sotva se pohybovala. Po prvním čištění jater vycházely žlučové kameny, velké jako holubí vejce a ve velkém množství. Pak začala dodržovat správné stravování a její zdraví se začalo zlepšovat.

Komentář a doporučení. Kdyby tato žena byla včas provedla očistu celého organismu, nebyly by bývaly nutné žádné operace. Přísloví „O své zdraví se starej sám“ je skutečně správné.

Nyní uvedu několik příkladů správně provedených postupů a výsledky, kterých bylo dosaženo.

Tatána, Orenburská oblast, obec Nižněkrikskaja

O výsledcích očisty organismu. Dvakrát jsem dělala čištění střeva a jater (podruhé z toho nic nebylo, olej jsem snědla), ale střevo jsem vyčistila. Vyšel jakýsi provazec, s navěšenými koprolity. Je těžké popsat, kolik odešlo nejrůznější špíny. Když jsem pak dělala mikroklystýry s odpařenou močí, vycházely ven takové smotky, že z toho až šel strach - je to pravda, že tohle všechno vychází z mého organismu?!

Když jsem očistu skončila, chtěla jsem vědět, k jakým změnám v mém organismu došlo. Šla jsem do oblastní nemocnice, kde mne patnáct dní pozorovali. Během této doby jsem se spravila o tři a půl kilogramu a pro lékaře jsem zůstala záhadou. Jen jeden lékař, když mi vyšetřoval štítnou žlázu, si všiml a poznamenal: „Jaké máte zvláštní oči - lesknou se vám“.

Výsledek vyšetření: dřívější chronická gastritida se změnila na povrchově ložiskovou, konečník je bez patologie. Při vyšetření ultrazvukem mají játra obvyklý tvar, obrysy jsou rovné. Žlučový měchýř je normální, bez konkrementů, předtím tam byl písek a chronická cholecystitida. Slinivka není zvětšená, předtím jsem trpěla chronickou pankreatitidou, krevní obraz je normální.

Komentář a doporučení. Druhé čištění bylo úspěšné, všechno vyšlo ven v rozpuštěném stavu. Kdyby byla tuk a šťávu opravdu snědla, nic by se nedělo. Očištění zapůsobilo na organismus tak silně, že se to pro lékaře stalo záhadou. Pamatujte si - správné očištění je nejrychlejší cestou k obnově zdraví. Nic lepšího neexistuje. Očista je základem zdraví.

Alexandr K., Voroněž

Po Vašem příjezdu do Voroněže 17. února, jsem udělal následující:

1. 10 klystýrů s močí přes den.

2. Po klystýrech s močí, 13. března - první očistu jater, která proběhla poměrně hladce (jen malá nevolnost asi po třech, čtyřech hodinách po požití oleje). Ven vyšlo půl sklenice staré žluči a přes třicet kamenů (tmavě zelených, měkkých, o průměru pět až deset mm).

3. Udělal jsem si sedm klystýrů s odpařenou močí.

4. Před čištěním jater jsem dvakrát pil odvar z bobkového listu.

5. Začal jsem jíst vyklíčenou pšenici.

Výsledky. Celková lehkost v těle, přestalo bolení hlavy při magnetických bouřkách, normalizovala se stolice (předtím byla velice řídká). Náhodou jsem zjistil, že mohu snadno dosáhnout dlaněmi na podlahu v předklonu s napřímenýma nohama - předtím, dokonce i v dětství, jsem toho nebyl schopen. Zajímalo by mne, zda je to výsledek čištění jater a konečnicku, nebo od pití bobkového listu. (Dopis je datován 30. 3. 1993.)

Komentář a doporučení. Je tu zřejmé celkové ozdravení organismu v průběhu dvou měsíců a deseti dnů. Pružnost se zlepšila díky očistě jater, protože ta odpovídají za stav vazů. Naklíčená pšenice, bohatá na vitamíny skupiny B, má na regeneraci jater velice příznivý vliv. Všem, kteří chtějí mít zdravá játra, doporučuji jíst na lačno dvě polévkové lžíce naklíčeného zrní nebo chleba z tohoto zrní vyrobený.

Kombinované čištění jater a žlučového měchýře

Vypracoval jsem původní metodiku čištění jater a žlučového měchýře, využívající několik činitelů, kteří své působení vzájemně zesilují. Tento postup je vhodný pro všechny lidi bez rozdílu, zvláště pro ty, kteří rádi běhají a přitom nevyžaduje pití oleje, které nesnášejí všichni nejlépe. Smysl tohoto postupu je v postupném využití běhu, kapalin majících malé povrchové napětí a rozpouštěcí schopnosti, sauny a jako doplňující činitel se přidává vyloučení jídla nebo šťávové odlehčení na dobu třiceti šesti hodin.

1. Když běžíme dostatečně dlouho a pravidelně, uplatňuje se ve žlučovém měchýři a žlučovodech setrvačnost hmoty. Ta se projevuje tak, že jestliže jsou tam kaménky, zvláště tvrdé, pak se při běhu tloučou jeden o druhý (asi jako drobné, které máte v kapse) - při tom se drobí a mohou pak snadno žlučovody odcházet - připomínají přitom slunečnicová seménka, nebo kamínky z moře. Pro tyto účely je nutné běhat denně třicet až šedesát minut po dobu třech až šesti týdnů.

2. Promývání a rozpouštění je možné dělat několika způsoby: a) pít řepno-jablečnou šťávu (poměr složek 1:4-5); b) pít šťávu z mrkve; c) pít směs šťáv z mrkve, řepy a okurek, v poměru 10:3:3; d) pít moč.

Očišťovací schopnosti jednotlivých šťáv budou zvlášť probrány v kapitole „Čištění šťávami“.

3. O aplikaci tepla v souvislosti se změkčováním organismu jsme již hovořili. Nejprospěšnější jsou tepelné procedury pro čištění jater a žlučového měchýře, protože rozšiřují žlučovody a také žluč se teplem stává tekutější.

4. Jestliže se zdržíme jídla na dobu třiceti šesti hodin, neznamená to v žádném případě, že by se přerušila aktivita zažívacího traktu, ale naopak, jestliže ho necháme odpočinout, jeho

aktivita je pak zesílená. Po delší době bez jídla začíná organismus přecházet na trávení vlastních zásob a proto další prodlužování této doby už není vhodné.

Očišťovací mechanismus tohoto postupu je tento: Při pravidelném, každodenním běhu se díky setrvačnosti kaménky ve žlučovém měchýři i ve žlučovodech (zvláště ty tvrdé) pomalu drobí. Pravidelné pití šťáv nebo moči během této doby (nejméně půl litru šťávy denně) mění složení žluči tak, že se zvyšuje její rozpouštěcí schopnost. Látky, obsažené ve šťávách, mají rozpouštěcí a drobicí schopnosti a pomalu kameny narušují. Spolupůsobení běhu a šťáv jejich působení zesiluje. To děláte celý týden - pijete alespoň půl litru šťávy denně a půl hodiny až hodinu běháte. Koncem týdne nejíte (kdo nemůže, pije jen zmíněné šťávy) a pijete jen magnetizovanou vodu nebo celodenní moč a přitom pořád půl hodiny až hodinu běháte. Druhý den ráno se proběhnete a půjdete do sauny. V sauně se dobře propaříte (podle vlastní chuti, nepřehánět, je třeba, abyste dosáhli pocitu silného uvolnění celého těla). Když se pak vrátíte ze sauny domů, vypijte půl až třičtvrtě litru čerstvě připravené šťávy (100 ml řepné, zbytek jablečná). Pak už můžete jíst jako obvykle: salát, dušenou zeleninu, kaši apod.

Poté, co se zdržíte jídla, běháte a vysaunujete se, váš trávicí trakt je silně aktivován a žlučovody jsou silně rozšířené. Šťáva, kterou vypijete, se ihned vstřebá a spolu s krví jde do jater, která promývá. Díky tomu všechno, co bylo předtím rozdrobeno a rozpuštěno, se teď snadno vymývá do dvanácterníku, což pak vyvolá průjem. V řídké stolici uvidíte tvrdé kaménky podobné oblázkům nebo slunečnicovým seménkům.

Tak pokračujte (pijte šťávu, běhejte, chodte do sauny) po dobu třech až šesti týdnů. Pokud jste měli nějaké bolesti na pravé straně pod lopatkou, zmizí. Právě tak se tvrdé kaménky žlučového měchýře ozývají. Vymizení těchto bolestí indikuje očištění žlučového měchýře. Za rok, v květnu, můžete takové čištění zopakovat. Obecně platí, že výsledkem vytrvalého úsilí budou jak žlučový měchýř, tak i játra pracovat mnohem lépe a jejich funkce se plně zregenerují.

Tento postup čištění můžete použít jako první stupeň před čištěním jater pomocí oleje. K tomu poznamenávám: nemyslel jsem si, že mám v játrech nebo ve žlučovém měchýři nějaké kameny, ale po několika za sebou následujících čištění s olejem vyšlo ven velké množství poloměkkých kamenů. Ale když jsem použil právě popsaný postup, začaly vycházet ven i tvrdé. Ukazuje se tedy, že jeden způsob čištění doplňuje druhý a jen jejich vzájemná kombinace umožní dokonalé očištění.

Ze všech postupů čištění jater a žlučového měchýře vám doporučuji začít s neúčinnějším, s olejem a kyselou šťávou. Potom, v závislosti na dosaženém výsledku, můžete podle uvážení použít některý z dalších postupů. Když jste nakonec dosáhli dokonalého očištění, můžete kterýkoliv z popsaných postupů dělat preventivně jednou za rok. Jestliže se správně stravujete, stačí jednou za dva roky.

Čištění ledvin a močového měchýře

Avicenna vypracoval velice pěkný postup čištění ledvin. Píše o tom:

„Cíl, kterého se lékaři snaží dosáhnout při léčení kamenů je zamezení tvorby jejich hmoty, zamezení jejich tvorby odstraněním příčin, které k tomu vedou a v průběhu této léčby i rozměšování a drobení kamenů a s pomocí léků jejich odstranění z místa, kde uvázly.“

Budeme se dobrými radami Avicenny řídit:

- Odstraníme příčiny, vedoucí k tvorbě kamenů. Abychom normalizovali látkovou výměnu, změníme stravu a způsob života.

- Použijeme prostředky, které budou kameny dробit, rozpouštět a měnit je na písek. Pro tyto účely jsou vhodné: šťáva vratiče, černé ředkve, citronu, jedlový olej, kořeny mořeny nebo šípku, čerstvá šťáva z ovoce a moč.
- Provedeme uvolnění rozdrobených kamenů a lehce, postupně je odstraníme.

Změna stravování musí proběhnout následovně: napřed je vhodné pít tekutiny (kompot, čaj, vodu, šťávy apod.), potom jíst čerstvé saláty - podle sezóny, když je chladné roční období tak lehce dušené, nebo povařené. Poté, co sníte rostlinnou stravu, můžete už mít jen jeden chod, ale tak, abyste se najedli. Když je to kaše, tak jen jedna kaše, jestliže je to maso, tak jen maso, brambory apod. Takové pořadí v příjmu potravy umožní trávicímu traktu všechno strávit pohodlně a snadno. Při opačném postupu - když napřed jíte a pak zapijíte, splachujete stravu do nížeji položených částí trávicího traktu, aniž by byla v žaludku dostatečně zpracována. Protože není dostatečně rozložena, vytváří pak hodně usazenin.

Kromě toho, lidé s nemocným žlučovým měchýřem a kameny potřebují také kvalitativní změnu stravy - menší množství masa a pekárenských výrobků. Uvažte, co se děje: všechna vařená potrava je bez náboje, vápník se u pekárenských výrobků vlivem teploty mění z organického, který má náboj, na neorganický, bez náboje. Biokoloidy moče jsou tvořeny různými mukoproteiny, které mají záporný náboj, díky kterému jsou schopny udržovat v moči rozpuštěné soli. Ale anorganický vápník z moučných výrobků, protože nemá žádný náboj, se pevně spojuje se zápornými mukoproteiny, tím působí jejich kondenzaci a vznikání usazenin. Tak se začínají tvořit kameny a písek. Proto musí být strava čerstvá, jen slabě dušená, s velkým obsahem nabitých částic, a pak bude všechno docela jiné.

Dále je nutné uvést do souladu svou aktivitu, zvláště aktivitu spojenou s příjmem potravy, s biorytmy vnitřních orgánů našeho organismu. Dnes už je známo, že např. ledviny jsou nejaktivnější jednou během čtyřadvaceti hodin, jednou během této doby jsou nejutlumenější a během ostatní doby pracují více méně průměrně. Proto je vhodné snídat ráno v době od sedmi do devíti hodin (to je doba maximální aktivity žaludku), obědovat od jedné do tří hodin odpoledne (doba, kdy je nejaktivnější tenké střevo) a pak v době od pěti do šesti hodin odpoledne lehce povečeřet. Tyto vlastnosti našeho organismu dobře vyjadřuje přísloví: „Snídání sněž sám, o oběd se rozděl se svým přítelem a večeři dej svému nepříteli“. Večer je nejlepší jen vypít trochu odvaru bylin, oslazený medem. Když budete postupovat jinak, tj. když to, co byste měli dát nepříteli sníte sami, budete „vražedně“ svému organismu škodit. Energie v trávicím traktu v tu dobu už není, ta je v tu dobu už v ledvinách a perikardiu (osrdečníku), které se zabývají ukládáním výživných látek, nikoliv jejich štěpením (orgány JIN). Výsledkem bude oslabení ledvin a nedostatečné stravení potravy.

Nedostatečnost trávení spočívá v tom, že se potrava málo okysličuje, takže konečné produkty trávení nejsou takové, aby z organismu lehce odcházely a místo toho se hromadí v krvi, v její plazmě. Následkem velkého množství kyseliny močové (nedostatečně okysličený bílek) se mění i koloidní stav moče, uhlovodanů atd. V závislosti na tom, co člověk večer jí, se u něj tvoří různé kameny: uráty, karbonáty atd.

Velký význam při recidivách tvoření kamenů mají játra, protože jednou z jejich funkcí je tvoření moče. Vzniká zde, v močovíně, jako konečný produkt přeměny bílku a je vylučována ledvinami. Kromě toho více než 90% monosacharidů se krevním řečištěm dostává přes zpětnou věnu především do jater, kde se v zásadě mění na glykogen.

Jestliže nemáme játra předběžně očištěná, bude krev trvale nasycená kyselinou močovou a napůl zpracovanými, nevázanými uhlovodany. Čištění ledvin v takovém případě postrádá smysl, protože kameny velice rychle vzniknou znovu. Dokumentuje to dobře příklad, převzatý z „Velké lékařské encyklopedie“ (M., 1962):

Urolitiáza. Fosfáty a karbonáty s jádrem ze št'avelového vápna a kyseliny močové rostou velice rychle a mohou dosahovat velkých rozměrů. Podle Izraele se po operativním odstranění velkého počtu kamenů vytvořilo během šestnácti měsíců znovu 57 velkých konkrementů, tvořených uhličitým vápnem se stopami fosforečnanu amonného.

To jen znovu potvrzuje důležitost správné fyziologické posloupnosti očišť'ovacích procedur.

Nyní pojednáme o projímadlech, rozpouštědlech a látkách, které drobí kameny na písek. Důležité je vědět, jak drobení a rozpouštění probíhá.

Abychom mohli tuto otázku správně zodpovědět, podíváme se napřed, jak můžeme do ledvin a močového měchýře proniknout. Z toho, co již bylo řečeno, je zřejmé, že ledviny za dvacet čtyři hodiny profiltrují přibližně sto padesát litrů krve. Všechno, co se dostane do krve, může tedy na ledviny působit, a to, co se dostává do moče, může působit na močový měchýř. Zůstává ještě jen odpovědět na otázku, které látky se do krve a moče dostávají a jaké mají drobicí, resp. rozpouštěcí vlastnosti. Těmito látkami jsou: éterické oleje, různé pigmenty a barviva, organické kyseliny a zásady, toxiny, látky, které vznikají v samotném organismu. Podrobně pojednáme nejen o nich, ale i o tom, kde se ve větším množství nacházejí.

Éterické oleje

Tyto oleje mají pálivou chuť. Podle staré klasifikace rozšiřuje pálivá chuť cévy a má schopnost omývat, ředit a rozpouštět. Ze všech éterických olejů je nejprchavější a tedy i nejvíce rozpouští a drobí olej terpentýnový. Látka nebo rostlina, která bude mít tohoto oleje víc, bude tedy pravděpodobně mít i větší rozpouštěcí, případně drobivé vlastnosti.

Éterické oleje jsou snadno rozpustné v organických rozpouštědlech: olejích, pryskyřicích, sacharidech aj. a jsou skoro nerozpustné ve vodě.

Protože jsou nerozpustné ve vodě, mají éterické oleje tendenci vytvářet kapky na téměř libovolném povrchu. Např. na povrchu žlučových kamenů, na žlučovém měchýři, ledvinách i na močovém měchýři. A protože silně zapáchající olejnaté látky mají velkou povrchovou aktivitu a malé povrchové napětí, snaží se zaujmout co nejmenší objem, tj. mají tendenci pronikat do mikrotrhlin, což vede k „ředění“ pevného materiálu, který se pak může i rozsypat na kousky. A to tím spíše, že éterické oleje jsou rozpustné v organických sloučeninách, jakými jsou např. žlučové a močové kameny.

Éterické oleje z organismu odcházejí v zásadě ledvinami a způsobují přitom silnější vylučování moče. Jinými slovy, éterické oleje začínají působit právě tam, kde je toho zapotřebí a drobí kameny na písek. To je podstata velké účinnosti éterických olejů.

Dále uvádíme rostliny, obsahující velké množství éterických olejů a receptury na přípravu odvarů a extraktů z nich.

Bříza bělokorá. Extrakt a odvar z březových listů se používá jako močopudný prostředek. Příprava odvaru: 6 - 8 g listů se zalije 500 ml vařící vody a pak ještě 15 - 20 min vaříme, pak procedíme a během dne užíváme. Silnější močopudný prostředek získáme z březových pupenců (3 - 4 g na 500 ml).

Truskavec ptačí. V lidovém lékařství je široce používán při všech podobách výskytu kamenů, které mění na písek. Pro vnitřní použití se dělá extrakt z 20 g byliny na sklenici horké vody. Užívá se po jedné polévkové lžici 3x denně.

Jedle. V lékařství je používán přípravek „Pina-bin“, který je tvořen 50% roztokem éterického oleje jedle (nebo sosny) v broskvovém oleji. Doporučuje se používat v dávkách 15 - 20 kapek na kostku cukru 3x denně, vždy 15 - 20 minut před jídlem, po dobu 4 - 5 týdnů.

Jahodník obecný. Čerstvá šťáva se při ledvinových a žlučových kamenech pije na lačno po 4 - 6 lžících.

Cedr sibiřský. Z cedrových oříšků se dělá extrakt. Roztlučené ořechy (spolu se skořápkou) se zalijí vodkou tak, aby nad nimi byla vrstva vodky silná 5 - 6 cm. To se nechá týden stát a pak procedí. Užívá se po jedné lžici 3x denně.

Kopřiva dvoudomá. Šťáva z čerstvých mladých listů se používá při kamenech v ledvinách i v játrech. Kořen kopřivy, svařený s cukrem, se používá při zastaralých kamenech. Pro tyto účely se používají i semena kopřivy, rozetřená s vodou.

Kukuřice. Pro léčebné účely jsou sbírány trsy kukuřičných „vlasů“. Musí se sušit ve stínu, na půdě, rozložené na papíru. Je to močopudný prostředek, přeměňující močové i žlučové kameny na písek.

Zde je jeden jednoduchý recept: smísí se stejné díly kukuřičných „vlasů“, fazolových lusek, a listů medvědice léčivé a 40 g této směsi se 15 min. vaří v jednom litru vody. Po procezení se odvar, rozdělený na šest dílů, během dne vypije.

Lípa. Lipový květ se používá jako močopudný prostředek při ledvinových a močových kamenech. Extrakt se zhotovuje ze dvou polévkových lžic rozmělněných lipových květů na dvě sklenice vařící vody a nechá se odstát 20 - 30 minut. Koncentrovanější roztok se připravuje ze 3 - 4 polévkových lžic rozmělněného lipového květu na dvě sklenice vody. Pak se nechá vařit 10 min. a precedí se. Užívá se během dne.

Lopuch větší. Kořen lopuchu se doporučuje při ledvinových a močových kamenech. Lopuchový kořen se doporučuje při kamenech v ledvinách a močovém měchýři. Vnitřně se užívá horký odvar, zhotovený z 5 g rozmělněného kořene, který se zalije dvěma sklenicemi horké vody. Pak se zalitý kořen nechá přes noc ustát, druhý den se procedí a přes den pije.

Jalovec obecný. Plody jalovce se užívají při ledvinových kamenech. Odvar: 1 polévkovou lžici jalovce zalijeme dvěma sklenicemi horké vody, pak ještě 20 min. vaříme a scedíme. Užíváme jednu polévkovou lžici 3x denně.

Karotka. Při kamenech v ledvinách a močovém měchýři jsou účinným prostředkem semena karotky. Pro tyto účely sbíráme semena v září. Užíváme prášek ze semen, 3x denně po 1 g. Je možné užívat je i ve vodním nálevu - jednu polévkovou lžici semen na sklenici vařící vody. Celou noc se spaňují, ráno ohřejí a horké pijí v množství tří sklenic denně.

Petržel zahradní. Účinnou složkou petržele je éterický olej. Nejvíc, asi 7%, je ho v plodech. Proto se petržel, zvláště její semena, používá na drobení kamenů v ledvinách a močovém měchýři. Rozmělněná semena petržele se melou na prášek, který se v množství 0,5 g užívá 2 - 3x za den. Z téhož prášku je možné zhotovovat odvar a výtažek. Extrakt: 1 čajovou lžičku roztlučených plodů dáme do 500 ml studené vody, necháme stát 8 - 10 hod. a bereme po 100 ml 3 - 4x denně. Odvar: 4 čajové lžičky semen zalijeme sklenicí horké vody, vaříme 15 min., ochladíme a užíváme 4 - 6x denně jednu polévkovou lžici. Místo semen je možné použít i kořen petržele. Extrakt: 20 g rozmělněné suroviny se zalije sklenicí vařící vody a užíváme 1/3 sklenice 3x za den, před jídlem. Místo extraktu je možné použít i šťávu z čerstvých listů petržele: 2 čajové lžičky 3 - 5x denně. Středověký farmaceut A. Masciani doporučoval užívat na rozpouštění kamenů kůru kořene petržele.

Jedle sibiřská. Farmaceutickou surovinou jsou mladé větvičky jedle, ze kterých se získává 2,5% éterického oleje. Jedlový olej se používá jako účinný prostředek na rozpouštění kamenů v ledvinách a močovém měchýři.

Pelyněk. Všechny druhy pelyňku obsahují éterické oleje, nacházející se v celé rostlině. Éterického oleje je v pelyňku až 1,3%. Tato jeho vlastnost ho činí jedním z nejrozšířenějších prostředků v boji s ledvinovými kameny.

Pelyněk hořký. Sirup z pelyňku se připravuje takto: 69,5 g pelyňku namočíme na dvacet čtyři hodiny ve vodě, pak povaříme, scedíme, přidáme 353 g cukru nebo medu a vaříme, až zhoustne. V tomto stavu pak užíváme. Sirup pomáhá při nejrůznějších onemocněních močových cest a odstraňuje kámen močovými cestami.

Pýr plazivý. V lidovém léčitelství se při ledvinových a močových kamenech používá odvar z kořenů. Odvar se zhotovuje v poměru 1:10 a užívá se polévková lžíce 3 - 4x denně.

Ředkev zahradní. Používá se šťáva, získaná následujícím způsobem: do celé, velké ředkve se vydlabe jamka a do ní se dá med nebo cukr, který se tam nechá, aby se smísil se šťávou ředkve. Pak se odebírá a užívá se v množství půl až jeden a půl sklenice denně.

Jeřabina obecná. Při ledvinových a močových kamenech se používá šťáva z čerstvých, uzrálých plodů. Šťáva z 1 kg plodů jeřabiny se vaří se 600 g cukru a pak se užívá v množství 50 - 100 ml dvakrát denně. Uchovávat se musí v chladu.

Chřest. Používá se kořen, ze kterého se dělá nálev: 2 - 3 čajové lžičky kořene se zalijí sklenicí vařící vody (dávka na jeden den).

Kopr zahradní. V kopru byl zjištěn éterický olej, tvořený směsí různých terpenů. V nati kopru je 1,5% éterických olejů, v plodech až 4%. Tak bohatý obsah éterických olejů činí z kopru velice dobrý močopudný prostředek. Čajovou lžičku roztloučených semen zalijeme 1,5 sklenicí vařící vody, pal ochladíme a pijeme po 100 ml 3x denně. Můžeme také užívat 3x za den 1 g rozmělněných plodů v trošce vody.

Fialka vonná. Při ledvinových i močových kamenech můžeme použít na rozmělnění kamenů, na očištění ledvinných pánviček i jako prostředek močopudný odvar z celých rostlin (30 g na litr), který užíváme vnitřně.

Chmel obecný. Používají se chmelové šišky, sbírané několik dní před dozráním, když ještě listy dobře kryjí jak šišku, tak i lupulin. Sušená surovina příjemně voní, má hořkou, smolnatou chuť. Skladovatelnost je jeden rok.

Křen obecný. Používají se kořeny křenu, sbírané na podzim. Čerstvá šťáva z kořenů se užívá jako prostředek žlučopudný a močopudný. Při močových kamenech se užívá po čajových lžičkách.

Borůvka obecná. Z listů borůvky (sbíraných v květnu a červnu) se připravuje čaj, vhodný při zápalch a nedostatečné stažitelnosti močového měchýře a také při nemocech způsobených žlučovými a močovými kameny.

Česnek. Výluh česneku ve vodce je léčebným prostředkem při ledvinových a močových kamenech.

Jabloň. Syrová, pečená nebo vařená jablka se používají jako močopudný prostředek při otocích. Soli kalia a tanin obsažený v jablkách mají vliv na tvorbu kyseliny močové v organismu. Proto je dlouhodobé používání jablečných odvarů a čaje užitečné při nemocech způsobovaných močovými kameny.

Různé pigmenty a barviva

Přítomnost pigmentů a barviv v kapalinách zmenšuje jejich povrchové napětí. Čím je povrchové napětí kapaliny menší, tím se snadněji rozkládá, proniká do porů a narušuje tvrdé materiály.

Další mechanismus kapalin s nízkým povrchovým napětím, kterým narušují pevnost materiálů, spočívá v tom, že molekuly povrchové vrstvy kapaliny mají, v porovnání s molekulami nacházejícími se uvnitř kapaliny, přebytek potenciální energie. Tento přebytek potenciální energie dává povrchu kapaliny energetickou aktivitu a orientuje molekuly materiálu rozpuštěného v povrchové vrstvě (pigmenty, barviva) a získává tak vlastnost kladné adsorpce, která k sobě všechno z krve, žluče a moči „přitahuje“, narušuje kameny, zhuštění apod.

Vlastnost povrchové aktivity mají četná přírodní barviva, bílkovinné sloučeniny a glykosidy. Pojďme teď o těch nejefektivnějších a nejdostupnějších.

Meloun. V měkké plodové hmotě melounu je obsaženo 5,5 - 10,6% cukrů, sacharózy, glukózy a fruktózy, které posilují vylučování vody, iontů sodíku a chloru, ale nedráždí přitom ledviny a močovody. Meloun obsahuje také velké množství pektinů (barviv). Společně s cukrem dělají moč zásaditou a napomáhají rozpouštění solí a kamenů. V sezóně je možné za tímto účelem spotřebovat 2 - 2,5 kg melounu denně.

Lidové léčení používá kůru melounu jako silný močopudný prostředek. Kůra melounu se omyje a pak se ostrým nožem odstraní nejvrchnější část, pak se kůra usuší a v kartónové krabici uschová. Užívá se, zalitá medovou vodou, 5 g 3x denně.

Mořena barviřská. Léčebné vlastnosti mají oddenky a kořeny. Užívají se při oxalátových kamenech v ledvinách k odvedení nerozpustitelných fosfátů kalcia močí při zápalu ledvinných pánviček a močového měchýře.

Odvar se získává vařením 10 g rozmělněných kořenů ve sklenici vody po dobu deseti minut. Pak se užívá jedna polévková lžice 3 - 5x denně.

Při léčení mořenou se barví moč do červena. Množství mořeny se pokládá za dostatečné, jestliže moč dostává červeno-růžové zabarvení. K zabarvování moči dochází po 3 - 4 hodinách po užití, a trvá, při užívání středních množství, asi jeden den.

Celá léčba trvá 20 - 30 dní. Kůra se opakuje asi po 4 - 6 týdnech.

Černý rybíz. Používá se jako močopudný a patogenní prostředek. 20 g černého rybízu se dá do sklenice vařící vody, vaří se 20 - 30 minut a pak se scedí. Polévková lžice odvaru se užívá 3 - 4x denně.

Výluh z listů je zvláště vhodný k odstranění zbytků kyseliny močové z organismu, k odstraňování kamenů v ledvinách a močovém měchýři. 25 g rozmělněných listů se zalije půl litrem vařící vody a nechá stát 4 - 6 hodin. Pak se pije půl až celá sklenice 4 - 5x denně.

Medvědice léčivá. Roste v sosnových lesech, obvykle na písčitéch půdách. Sbírají se jen listy (někdy i s květy) po celou dobu květu až do září. Mezi lidem panuje přesvědčení, že bez listů medvědice není léčba ledvin (zvláště při zánětu ledvin), močového měchýře, kamenů v ledvinách i v močovém měchýři (zvláště při krvi v moči), možná. Užívá se v množství od 5 - 15 do 30 g na 150 - 250 až 500 ml vody. V tomto množství vody se 15 minut povaří, pak se nechá 20 minut ustát, procedí se a pije v množství půl sklenice 3x denně, nebo jednu polévkovou lžici každou hodinu.

Přeslička rolní. Používána při nemocech ledvin a močového měchýře. Bylo ale zjištěno, že přeslička jako močopudný prostředek na ledviny silně působí a dráždí je a z tohoto pohledu je medvědice lékařská výhodnější. Při zánětech ledvin je přeslička kontraindikována.

Užívají se výluhy nebo odvary z přesličky v množství 30 g suché byliny na sklenici vody, pijí se dvě až tři sklenice za den.

Přeslička odstraňuje ledvinové kameny, zmenšuje bolest v oblasti močového měchýře, zvyšuje vylučování moče, zmenšuje otoky a opuchliny, redukuje množství bílku v moči a čistí močovody od nejrůznějších usazenin.

Borůvka obecná. V lidovém léčitelství se plody borůvky používají při ledvinových kamenech. Výluh ze suchých plodů (1:20) se připravuje za studena (vyluhování po dobu osmi hodin). Pije se sklenice vždy před jídlem.

Šípek (divoká růže). Používají se zralé plody. Nejlepší jsou plody světle oranžové, hnědé zabarvení je znakem rozkladu vitamínů. Nejvhodnější je sbírat plody několik dní před dozráním, kdy jsou již jasně červené nebo oranžové, ale stále ještě dostatečně tvrdé. Suší se při teplotě 70 - 80°C, zbytky kalíšků se vyhazují.

Chemické složení plodů šípku z celé řady hledisek vyhovuje požadavkům na drobení kamenů a jejich rozpouštění. Plody obsahují cukr (10%), pektin (4,5%), organické kyseliny - citrónovou (do 2%), jablečnou (do 1,8%), éterický olej, kyselinu askorbovou (v množství přibližně desetkrát větším než u černého rybízu a padesátkrát více než u citronu!). Plody šípku obsahují fytoncidy a mají baktericidní vlastnosti, působí močopudně i žlučopudně, k dráždění epitelu ledvin přitom nedochází.

Při ledvinových kamenech a nemocech z toho plynoucích se používá výluh z šípkových plodů: 20 g (jedna polévková lžice) plodů se zalije sklenicí vařící vody, pak se deset minut vaří v uzavřené smaltované nádobě, nechá se 22 - 24 hodin ustát a pak se přecedí.

Při výrobě výluhu z očištěných plodů se bere 20 g na dvě polévkové lžice vařící vody, pak se deset minut vaří v uzavřené smaltované nádobě, nechá se 2 - 3 hodiny odstát a přecedí se.

Pije se čtvrt až půl sklenice dvakrát denně. Pro zlepšení chuti je možné přidat cukr, sirup apod.

Pro rozpuštění nebo přeměnu libovolných kamenů, které se v organismu nacházejí, na písek, se používá odvar z kořene šípku. Dvě polévkové lžice nařezaných kořenů se zalijí sklenicí vody, vaří se čtvrt hodiny, nechají vystydnout a přecedí. Užívá se třetina sklenice teplého nápoje třikrát za den po dobu jednoho až dvou týdnů. Odvar z plodů a kořene šípku musí mít tmavohnědou barvu, což ukazuje na velké množství barviv (pigmentů) v něm obsažených.

Organické kyseliny a zásady

Přítomnost těchto látek v rozpouštědle napomáhá rozpouštění podobného podobným. Kyseliny je možné např. rozložit tím, že budeme kyselé prostředí ještě více okyselovat a zásady tím, že způsobíme, aby prostředí bylo ještě zásaditější, a také vzájemným působením kyselin na zásady a naopak.

Nejefektivnější je v tomto směru použití čerstvých šťáv rostlin a jejich směsí. Šťávy musí být spotřebovávány ihned, protože se jinak na vzduchu rychle okysličují a ztrácí svou aktivitu.

Pro očistu ledvin a močového měchýře při ledvinových kamenech se používají tyto šťávy a jejich směsi:

1. Šťáva z jednoho citronu na sklenici horké vody. Denně se musí vypít šest až dvanáct sklenic.
2. Mrkev - 10, řepa - 3, okurka - 3.
3. Mrkev - 283, špenát - 6.
4. Mrkev - 9, celer - 5, petržel - 2.

5. Mrkev - 8, řepa - 3, petržel - 5.

6. Mrkev - 12, petržel - 4.

Proporce šťáv jsou udány v uncích, jedna unce je 28,3 g.

Při písku v ledvinách se používají recepty č. 2, 4 a 6. Recepty jsou seřazeny sestupně podle intenzity jejich rozpouštěcí schopnosti. Aby se kameny rozpustily, musíme užít během dne alespoň půl druhého litru uvedených směsí.

Látky, vznikající v organismu

V tomto případě se budeme řídit hlavní homeopatickou zásadou: „Podobné léčí podobné“. Například působíme-li na močové a ledvinové kameny malým množstvím jejich hmoty, které se nachází v moči, napomáháme tím jejich rozpouštění. V tomto případě se uplatňuje léčení nozodami, tj. látkami, vznikajícími následkem nemoci. Jejich zpětné působení na vlastní prvopříčinu vede k likvidaci onemocnění.

Podívejme se teď na svou vlastní moč z hlediska jejich očišťujících schopností. Čím nám může moč pomoci při nemocech s močovými kameny?

- Díky již zmíněné vlastnosti „podobné léčí podobné“, je schopna rozpouštět močové kameny.
- V moči je organická močovina - aktivní osmotické diuretikum (močopudná látka), která nedráždí ledviny.
- Současná medicína zjistila, že elektrolyty moče mají velký význam při rozpouštění oxalátů a jiných kamenů.
- V moči se nacházejí pigmenty mající náboj, které jsou schopné zmenšovat povrchové napětí a zvyšovat povrchovou aktivitu.
- Moč obsahuje kortizon, který má silné protizánětlivé vlastnosti - je to antialergický a antitoxický prostředek.
- Ferment urokinázy, který je v moči obsažen, rozpouští krevní sraženiny (tromby), které tvoří v mnoha případech zárodek kamenů.
- Strukturovaná voda, kterou naše moč je, je výborným rozpouštědlem s malým povrchovým napětím.
- Étericko-sírové kyseliny, které jsou v menším množství v moči obsažené, působí obdobně jako éterické oleje - rozpouštějí díky své hořké chuti, tj. díky své specifické energetice, tvrdé materiály.

Ukazuje se, že u býložravců je v moči étericko-sírových kyselin větší množství než u masožravců. Proto má také moč býložravců mnohem větší schopnost rozpouštět kameny, čehož si byli léčitelé již dávno vědomí. (Kančí moč. Jestliže ji vypijeme, rozdrobí a rozpustí kámen, nacházející se v močovém měchýři. O oslí moči se říká, že kdo ji vypije, zbaví se nemocí ledvin.)

Z toho všeho je možné udělat přirozený závěr: abychom úspěšně rozpustili kameny v močovém měchýři a v ledvinách, je vhodné jíst především velké množství čerstvé rostlinné stravy a pít velké množství čerstvých šťáv, zvláště těch, o kterých jsme se již zmiňovali.

To dělá naši vlastní moč univerzální tekutinou, vhodnou při léčbě nemocí působených kameny v ledvinách. Je to nejdostupnější a efektivní prostředek, nabízený nám Matkou přírodou.

Teď se musíme ještě podívat, jak rozdrobené kameny odstranit, jak se jich postupně a jemně zbavit. Pro tyto účely se používají hořčiny, sliznaté, vláknité, změkčující, protizánětlivé a rozšiřující prostředky a fyzická cvičení.

Hořčiny

Hořká chuť má silné čistící, uvolňující a baktericidní vlastnosti. Podle ajurvédy je hořká chuť stimulatorem životního principu „větru“. „Vítř“ v lidském organismu vládne všem pohybům, zvláště těm, které se odehrávají ve spodní části břicha. Hořká chuť stimuluje pohyb a směřuje všechno směrem dolů. To se projevuje silným očistným vlivem. Poté, co se vlivem hořké chuti kameny rozdrobí, jsou nasměrovány dolů a ven.

Jako stimulatory hořké chuti jsou v lidovém léčitelství používány dále vyjmenované rostliny.

Brusinka. Používá se odvar ze 3 - 4 polévkových lžic rozmělněných listů, které necháme čtvrt hodiny vařit ve čtyřech sklenicích vody (dávka na čtyři dny, pít postupně).

Víšeň obecná. Připravuje se odvar z listů a plodonožek v poměru 10 g suroviny na sklenici vody - to se během dne v několika dávkách vypije.

Mochna husí. V době květu se sbírá celá rostlina, řeže se nožem asi 2 - 3 cm od země.

Odvar natě mochny husí v horkém kravském mléku je považován za silný močopudný prostředek, který nedráždí ledviny.

Šťáva z čerstvé rostliny smíšená se stejným množstvím šťávy ze zeleného žita se užívá po osmi polévkových lžících v průběhu dne jako prostředek pomáhající při žlučových a močových kamenech.

Ostružiník moruška. Z listů ostružiníku, zvláště z okvětních kalíšků, se připravuje čaj.

Smetánka lékařská (pampeliška). Odvar ze suché byliny a kořenů se používá při tvoření kamenů ve žlučovodech a močovodech. Používá se obvykle výluh, zhotovený z jedné čajové lžičky rozmělněných kořenů na sklenici vařící vody. Užívá se ochlazený, vždy asi čtvrtina sklenice 3 - 4x denně, půl hodiny před jídlem.

Pastuší tobolka. Používá se při kamenech v ledvinných pánvičkách a v močovém měchýři a také při zápalech močového měchýře. Dvě čajové lžičky rostliny se vaří čtvrt hodiny v půldruhé sklenici vody. Po vychladnutí se scedí a pije půl sklenice 3x denně.

Fazole obecná. Používají se dobře uzralé, zažloutlé suché lusky bez semen. Odvar z 15 - 20 g suchých lusků se vaří 3 - 4 hodiny v litru vody (dávka na čtyřadvacet hodin je půl litru odvaru).

Sliznaté, vláknité, změkčující, protizánětlivé a rozšiřující (uvolňující) prostředky

Všechny tyto prostředky jsou především určeny k tomu, aby z ledvin močového měchýře a močovodů postupně, jemně a bezbolestně odstranily úlomky rozdrobených kamenů a písek.

Při svém pohybu mohou tyto tvrdé částice močovod zranit, vyvolat spasmus nebo ucpat průchod a proto je nutné je obalit napřed „slizem“ a močovody změkčit a rozšířit. V případě poranění a podráždění pak pomoci protizánětlivými prostředky. Podíváme se teď, co nám pro tyto účely nabízí lidové léčitelství.

Ibišek lékařský. Účinnou látkou je sliz, který má schopnost změkčovat, obalit vlákny a navíc má účinky protizánětlivé.

Výluh z kořene ibišku se zhotovuje takto: 6,6 g jemně nařezaného kořene na kousky, nepřesahující velikostí 3 mm, se zalijí 100 ml vody. Přiklopíme pokličkou a ohříváme ve vařící vodní lázni čtvrt hodiny, necháme deset minut odstát a pak precedíme. Získáme průzračnou kapalinu nažloutlé barvy, slizkou a na chuť sladkou se slabým charakteristickým zápachem. Užívá se po čajových lžičkách každé čtyři hodiny.

Lněné semínko. Vesničtí lékaři s jeho pomocí čistí ledviny. Čajovou lžičku semene zalijeme sklenicí vody a vaříme. Užíváme půl sklenice každé dvě hodiny po dobu dvou dní. Směs musíme před použitím rozředit vodou.

Ječmen obecný. Odvar ze zrna ječmene má změkčující a obalující schopnost, jsou v něm i látky, které hubí bakterie.

Sliznatý odvar se připravuje takto: 10 g semen dáme do sklenice vody a necháme stát čtyři až šest hodin, potom deset minut vaříme a nakonec procedíme. Užívá se po polévkových lžicích čtyři až šestkrát za den.

Vodní výluh ječmenného sladu (dvě až tři lžice mouky na litr vařící vody) oslazeného cukrem se pije v množství půl sklenice pět až šestkrát za den. Při onemocnění močových a ledvinových kamenech má protizánětlivé a změkčující účinky.

Oves setý. Při ledvinových kamenech se dělá silný odvar z ovesné slámy a s ním pak horké obklady a napařování na oblast ledvin jako prostředek, který ohřívá a rozšiřuje močovody a usnadňuje tak průchod kamenů a písku.

Další doporučení pro průchod kamenů a písku močovody

Jestliže se vyskytnou prudké bolesti, doporučuje se na lačno patnáct až dvacet minut před jídlem vypít 100 ml jahodové šťávy. Příprava šťávy: očištěné plody se dobře umyjí převařenou, ale již ochlazenou vodou, pak se nasypou do skleněné nádoby do vrstev, každá vrstva se zasype pískovým cukrem (100 g cukru na 1 kg plodů). Pak se vše uzavře sklem a nechá stát několik hodin v chladnu. Šťávu je možné připravovat i do zásoby na zimu (na 1 kg plodů 200 g pískového cukru) a užívat rozředěnou protiovou vodou.

Nemáme-li plody zahradních nebo lesních jahod, pomáhá dobře i šťáva z mrkve nebo tykve, oslazená medem. Je vhodné použít minimální množství cukru, výhodnější je zaměnit ho medem nebo zavařeninou.

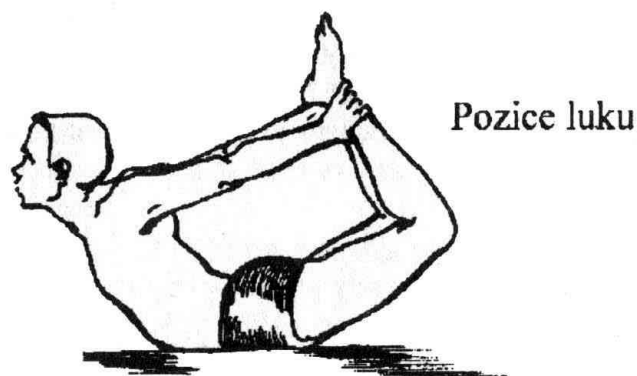
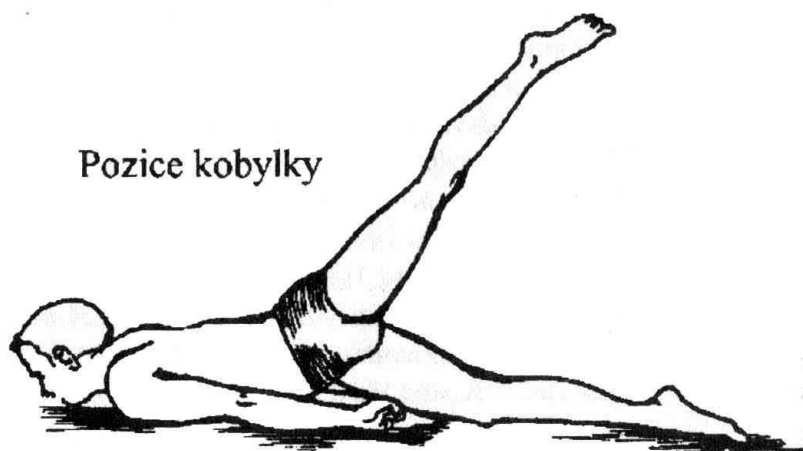
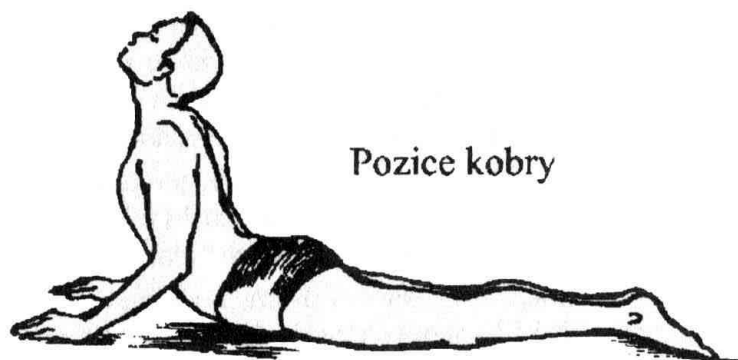
Při ledvinových kolikách, způsobených průchodem kamene, se dělají koupele z březových větévek, lipových květů, šalvěže a heřmánku - 10 g od každé z uvedených rostlin na jednu vanu koupele. Tyto byliny je třeba zalít 3 - 5 litry vařící vody, nechat vyluhovat dvě až tři hodiny (při silném záchvatu půl hodiny) a přecezené nalít do vany s vodou teplou 30 až 40°C. Při koupeli výluhem nepřikrývat srdce. Jestliže nejsou uvedené byliny k dispozici, je možné použít tři až pět litrů převařené moče nebo použít jen koupel bez dalších přísad. Po koupeli si pak odpočinout.

Po aplikaci látek působících drobení a rozpouštění kamenů se v moči začne objevovat písek. To je důkazem toho, že hmota, která drží kameny pohromadě, se do jisté míry rozpouští, kameny začínají být pórovité a začínají se snadno drobit. Pro urychlení tohoto procesu se doporučují delší procházky, které díky otřesům drobí kameny na písek a ty se pak uvolňují z míst, kde vážnou. Chůze zároveň napomáhá jejich průchodu močovody.

Podobný vliv má ásána „luk“, ale je třeba ji provádět dynamicky, tj. kolébat se a víc se prohýbat. To je nutné třikrát až čtyřikrát opakovat.

Ásána „kobra“ brání tvoření kamenů v ledvinách. Ásána „kobyłka“ ledviny omlazuje, pozice „páva“ nebo „pluh“, pomáhají promývat ledviny krví.

Když teď již známe všechny podrobnosti týkající se očištného postupu pro ledviny, můžeme přistoupit k jejich čištění. Zapamatujte si ale pravidlo léčitelů dávnověku: „S dobrými ledvinami je možné dožít se sta let, dokonce i když je nemocné srdce“.

Několik jógických ásán, zaměřených na působení na ledviny. Nahoře „Kobra“, uprostřed „Kobylka“, dole „Luk“.

Čištění ledvin jedlovým olejem (Několik příkladů očisty ledvin z praxe.)

To je možná nejjednodušší a účinný způsob čištění ledvin. Celá očista je rozdělena na dvě za sebou následující etapy: celý týden pijete močopudné prostředky, další týden pak k nim přidáte ještě pět kapek jedlového oleje a to pak pijete půl hodiny před jídlem třikrát denně. Když se pak v moči objeví zákal (obvykle třetí až čtvrtý den po užívání jedlového oleje, začnete dodatečně aplikovat doporučené prostředky po celou dobu průchodu kamenů a písku močovody. Po dvou týdnech takové očisty necháte organismus, aby si na jeden až dva

týdny odpočinul a pak začnete očistu znova. To děláte tak dlouho, dokud nedosáhnete požadovaného výsledku.

Upozornění. Močopudný prostředek s jedlovým olejem musíte pít slámkou, aby vám olej nerozpouštěl zubní sklovinu (dá se to dělat také tak, že nalijete olej do kapslí od léků, které pak polykáte celé).

Jako močopudný prostředek při močových kamenech je možné použít tyto směsi:

- Fazolové lusky 15%, listy borůvky 15%, žebříček 15%, květy trnky 15%, listy přesličky rolní 20%. Plnou polévkovou lžící směsi nechat vyluhovat ve sklenici studené vody po dobu šesti hodin, pak čtvrt hodiny vařit. Vypít na lačno několikrát během dne.
- Listy konopice 25%, listy přesličky 25%, listy hořce 50%. Připravit jako první směs, užívat jednu až dvě sklenice denně.
- Listy medvědice 20%, listy kručinky 20%, listy rdesna ptačího 40%. Připravit a užívat jako první směs.
- Při fosfátových kamenech můžete jako močopudného prostředku použít mořenu barvířskou, kořeny a plody šípku. Dávkování a způsob užití viz kapitola Různé pigmenty a barviva (strana 124).
- Při oxalátových kamenech můžete jako močopudný prostředek použít vlastní moč, kterou pijete po 100 - 150 ml tři až čtyřikrát denně. Je možné užívat i čerstvé šťávy z ovoce, jejich směsi, nebo jíst meloun.
- Jako močopudný prostředek při zásadité moči je možné použít následující směs (části): lipové květy - 2, dubovou kůru - 2, listy medvědice - 2. Polévkovou lžící směsi zalít dvěma sklenicemi vařící vody. Každý den večer vypít sklenici teplého výluhu.
- A ještě jedna jednoduchá, ale účinná směs vhodná při ledvinových kamenech a při kamenech v močovém měchýři: listy medvědice - 2, semena mrkve - 3, listy přesličky rolní - 2, semena kopru zahradního - 2. Směs zalít dvěma sklenicemi vody, nechat odstát přes noc v troubě a ráno po dobu pěti až sedmi minut vařit. Užívat půl sklenice čtyřikrát za den.

Čištění ledvin odvary z bylin

Připravte odvar ze sporýše (hořec ptačí), listů břízy a rozmělněných plodů šípku. Dvě až tři lžice od každého dejte do litrové nádoby a obsah zalijte vařící protiovou vodou, přiklopte pokličkou a umístěte do nádoby s vařící vodou; předtím ale dejte pod dno nádoby kousek hadříku. Nechte na slabém ohni patnáct až dvacet minut a nechte odstát.

Večer vypijte dvě sklenice jako čaj, ve zbytku odvaru rozpusťte dvě polévkové lžice soli a namočte do ní vlněnou tkaninu. Pak ji vyždímejte a udělejte z ní ohřívací obklad na celá záda. Na oblast ledvin dejte navíc ohřívací dečku. Obklad nechte na místě celou noc.

Vaše ranní moč bude zpočátku zakalená, ale postupně se očistí a bude průzračná. Současně se budou čistit i cévy a páteř. Bolesti zmizí. Očistí se každá buňka organismu. Jednotlivé složky směsi jsou neškodné a můžete proto směs používat tak dlouho, dokud nedosáhnete požadovaného výsledku, tj. čisté moče.

Upozornění. Protože se z organismu vymývají ve větší míře takové minerály jako kalcium, magnesium a další, jezte mrkev zapečenou v troubě i se slupkou, rozinkami a ořechy.

Pro urychlení uvedení ledvin do normálního stavu se doporučuje dávat do oblasti pasu magnetické aplikátory a aplikátory Kuzněcova, ale s kovovými jehlami.

Komentáře a doporučení. Nejefektivnější je provádění této očistné procedury v zimě, protože v tuto dobu jsou ledviny neaktivnější. Aby odvar působil účinněji, dělejte ho z protiové vody a před užitím využijte efekt vody zbavené plynů, tj. vodu rychle ochlaďte na teplotu čerstvě nadojeného mléka.

Střídavé ovlivňování oblasti ledvin magnetoterapií a jehlovými aplikátory s kovovými jehlami aktivizuje biologické očistné procesy a regeneraci ledvin. Jehlový aplikátor tak hřeje víc než topná dečka.

Čištění ledvin melounem

Tuto očistnou proceduru je možné dělat v létě, kdy jsou melouny na trhu. Pro tyto účely si udělejte zásobu melounů a chleba zhotoveného z naklíčené pšenice. Jestliže máte chuť jíst, jezte meloun. Máte-li chuť pít - jezte meloun. Jestliže máte velký hlad, jezte meloun s chlebem. V průběhu čištění je žádoucí přítomnost spolubydlících, protože bývají okamžiky, kdy začíná odcházet písek a kameny a v takových případech bývá potřebná pomoc ještě někoho jiného. Kdo máte slabší srdce, připravte si včas posilující lék. Je žádoucí mít trvale připravenou horkou koupel s připraveným odvarem bylin (viz „Další doporučení pro průchod kamenů a písku močovody“, strana 129). Buďte si stále vědomi toho, že se jedná o malou operaci bez nože.

Tuto proceduru můžete kombinovat s jinými očistnými prostředky určenými pro odstraňování kamenů jako pití čerstvých šťáv nebo fyzická cvičení. Než dosáhnete uspokojivých výsledků, uplynou asi dva až tři týdny. Uvedeme příklady z praxe:

Naděžda Fjodorovna K., 54 let. Z historie nemoci.

Při první operaci mi vyoperovali kámen z pravé ledviny. Byl malý, ale vyvolával četné záchvaty bolesti. Ledvinu nechali, byla ještě funkční. Po devíti letech se celá historie opakovala: zase kámen a nespočet bolestivých záchvatů. Tentokrát to ledvina nevydržela, byla poškozena hydronefrozou a byla mi odňata. Přešla jsem na přísnou dietu. Zvýšil se mi krevní tlak, objevily se bolesti hlavy. Začala jsem běhat a ulevilo se mi, hlava přestala bolet. Ale v březnu 1987 začaly bolestivé záchvaty znova, tentokrát ve druhé ledvině, která mi zbyla. Na rentgenu se ukázal znovu kámen. Celý červen jsem se léčila v sanatoriu, ale k žádnému zlepšení nedošlo. Byla to vážná situace. Historie mého uzdravení je tato:

V srpnu 1987 jsem šla k Semenově a začala jsem se aktivně léčit její metodikou. Po prvním týdnu „melounového útoku“ sice kámen zůstal tam kde byl, ale začal odcházet písek. Po druhém týdnu se kámen uvolnil, ale uvázl v dolní třetině močovodu. Nakonec, po třetím týdnu „melounového úderu“ kámen konečně vyšel ven. Bylo mi až k pláči líto ledviny, o kterou jsem díky nevědomosti přišla. Teď dodržuji režim odděleného stravování: tlak se mi normalizoval. Jsem šťastna a vím, že jsem v těžkých okamžicích schopna svému organismu pomoci.

Komentář: Naděžda Fjodorovna neodstranila prvotní příčinu tvorby kamenů - nepravidelnou stravu a psychocystu v oblasti ledvin. Na tomto názorném příkladu bych chtěl ještě jednou obrátit pozornost čtenářů na tuto prvotní příčinu onemocnění ledvin. Totéž platí i pro nemoc způsobenou žlučovými kameny.

Čištění ledvin citrónovou šťávou a šťávami z ovoce

Klasický případ očisty ledvin od kamenů a písku je popsán v knize Pavla Matvejeviče Kurennova: Ruské lidové léčitelství.

Dr. Woker se svým kolegou začali léčit milionáře. Po několika klystýrech a čištění žaludku měl nemocný hladovět po celou dobu léčby. (Přesně řečeno, nejedná se o hladovění, ale o léčbu ovocnými šťávami v jejím nejčistším provedení.) Denně pil deset až dvanáct sklenic

horké vody, v každé sklenici byla šťáva z jednoho citronu. Kromě toho pil denně půldruhého litru směsi mrkvové, řepné a okurkové šťávy (v poměru: mrkev 60%, řepa 20%, okurka 20%).

Druhý den hladovění se u nemocného objevilo několik spasmů, každý trval asi deset až patnáct minut. Koncem týdne se dostavila krize doprovázená takovou bolestí, že se nemocný válel po koberci celou půl hodinu.

Pak se stal zázrak. Všechny bolesti přestaly, najednou vstal z koberce ve velmi dobré náladě. Za krátkou dobu kameny, které se rozmělnily, vyšly ven s močí v podobě jemného písku. Pacient se cítil o dvacet let mladší a divil se zázraku přírodního způsobu léčby jeho nemoci.

Komentáře a doporučení: Pro „změkčení“ při popsaném čištění ledvin, aby bylo méně bolestné, bylo třeba po objevení se prvních spasmů požit „sliznaté, změkčující, rozšiřující a vlákniny obalující prostředky“. Např. k výše uvedeným šťávám bylo vhodné přidat výluh kořene ibišku nebo ječmene. Na oblast ledvin bylo vhodné přikládat obklady z ovesného odvaru a v okamžiku krize aplikovat horkou koupel. Pamatujte si to pro příště a buďte milosrdní sami k sobě.

Očista ledvin prostřednictvím moče

V literatuře týkající se urinoterapie je popsán případ vyléčení pětatřicetiletého herce, který strádal ledvinovými kameny sedm let. Operaci odmítl a vyléčil se obklady s močí a jejím pitím. Obklad dával na noc na nemocnou ledvinu a pil skoro všechnu denní moč. Léčbu dělal vždy po dobu dvaceti až třiceti dnů, s deseti až dvacetidenními přestávkami. Tak pokračoval až do úplného vyléčení. V současné době již existuje dobrá zkušenost léčení močových kamenů pomocí moče.

Ana Iljinična, Moskva.

Začnu od manžela: Měl nemocné ledviny, v močovém měchýři měl písek. Zpočátku, když se začal léčit, měl prakticky všechny příznaky, které popisujete ve své knize. Čtyři dny hladověl, třetího dne z něj odešel písek a dva kameny, ledviny se očistily, přestaly ho bolet ruce. Najednou cítil lehkost po celém těle. Ted' pokračuje tím, že pije celou ranní moč, někdy i během dne.

G. F. Samarská oblast, p. Solněčnaja poljana.

Mou dceru bolel bok asi dva nebo tři roky. Lékaři konstatovali cystu na vaječniku a pak - osteochondróza. Přemluvila jsem ji, aby pila moč. Napřed se tomu dlouho vzpírala, ale bolest ji k tomu přinutila. Pila ji dva týdny a pak se u ní objevila anurie - moč nebyla. Přesvědčila jsem ji, aby pila moč vnučky. Pak se jí zase vylučování moči obnovilo. Odvezli jsme ji do nemocnice na kontrolu. Ultrazvuk ukázal kámen v ledvině. Po týdnu vyšel ven spolu s močí a bolesti přestaly. Ted' přesvědčuje svého manžela, aby provedl očistu jater, které ho bolí.

Komentář a doporučení: Při takové očistě je třeba věnovat pozornost kvalitě potravy, kterou jíme. Je třeba pravidelně na noc dávat na ledviny obklad z vlněné látky, namočené v odpařené moči. Vlna má schopnost hřát, což napomáhá ohřevu ledvin a rozšíření močododů. Odpařená moč, díky svým zvláštním vlastnostem, působí i přes pokožku na kameny svou schopností rozpouštět a dodává energii pro fermentační reakce okyselování atd.

Navíc doporučuji ráno na lačno pít jeden až tři hlty odpařené moče a v šest hodin odpoledne udělat mikroklystýr z odpařené moči a dát si horkou koupel. To je nutné, když si uvědomíte, že se z ledvin uvolňuje písek. Horká koupel působí jako rozšiřující a změkčující prostředek, mikroklystýr z odpařené moče bude stimulovat směr energetiky organismu

směrem dolů. Synchronizace biorytmů ledvin, silného nutkání k vyprazdňování střev a rozšiřování močových atd., napomáhá intenzivnímu protlačování kamenů a písku močovody.

Kromě moči pijte co největší množství čerstvých šťáv, výluhů působících drobení kamenů, odvary, a ráno na lačno jeden až tři hlty odpařené moče. Když dojde k zesílení potíží, nezapomínejte na dodatečná doporučení a všechno dopadne dobře.

Prošli jsme spolu ve správné posloupnosti čtyři hlavní očištné procedury: „změkčování“ organismu, které je nutné před každou očištou, čištění tlustého střeva, jater a ledvin. Jestliže se teď budete správně stravovat, bude váš organismus pracovat jako hodinky a budete se moci radovat z navráceného zdraví a mládí.

Na druhé straně se v lidském organismu mohou vyskytnout ještě další místa, vyžadující dodatečnou péči, aby se organismus rychleji očištil a regeneroval. K úspěšnému řešení těchto úkolů jsou určeny další očištné procedury. Probereme je, aby nějaká maličkost neotrávila celý organismus.

DOPLŇKOVÉ OČIŠŤOVACÍ PROCEDURY

Aktivování vody

Ukládání a růst kamenů a jiných zatvrdlin začíná v tekutých prostředcích organismu, proto musíme v prvé řadě věnovat svou pozornost kvalitě vody. V závislosti na kvalitě vody se může účinek různých odvarů a výluhů projevit odlišně. Vodu můžeme předem aktivizovat, čistit, strukturovat nebo jí předem odebrat tekuté krystaly s určitými vlastnostmi. Výsledkem je, že voda se stává nejdůležitější složkou naší potravy! Z toho také vyplývá, že náš vztah k její kvalitě musí být nekompromisnější než k jakékoliv jiné části potravy. Význam kvality vody stoupá, jestliže ji používáme pro rozpouštění nejrůznějších usazenin a jejich následné odstraňování. Jakou vodu tedy máme používat a co s ní máme dělat, abychom její kvalitu zvýšili?

1. Chlorování vody je pro zdraví velice škodlivé. Chlór se váže s organickými látkami a vytváří různé jedovaté sloučeniny typu dioxinu. V civilizovaných zemích vodu již dávno ozonizují. Vodu z vodovodu musíme především nechat na čtyřicet hodin odstát, pak převařit, znovu nechat odstát a pak teprve používat. Je-li to pro vás možné, používejte vodu z přírodního pramene.

2. Nejčistší voda je voda destilovaná. Díky své čistotě je destilovaná voda schopna rozpouštět usazeniny a špínu, které se v organismu nacházejí. Existují lidská plemena, která používají jen dešťovou vodu a těší se přitom velice dobrému zdraví. V dávných dobách dešťovou vodu sbírali ve zvlášť pro tyto účely zhotovených vodojemech a pak používali k pití.

3. Voda, do které se mohly vyluhovat v malé míře některé příznivě působící kovy (zlato a stříbro), má velice dobré baktericidní vlastnosti. Přírodní vodojemy s takovou vodou (řeka Ganga v Indii) byly odedávna pokládány za posvátné a široce se používaly pro léčení organismu.

4. Přírodní voda z ledu reprezentuje směs nejrůznějších izomerů vody, které jsou zcela náhodně promíchány. Povrchové napětí obyčejné vody je 75 dyn/cm. V obyčejné vodě je pochopitelně nespočet příměsí s různou koncentrací. K tomu, aby voda, kterou přijmeme do svého organismu, začala „pracovat“, jí musíme dodat určitou strukturu, a zároveň ji očištit od nejrůznějších příměsí a nežádoucích izomerů (např. vlivu těžké vody). Předpokládá se, že náš organismus vynakládá na strukturalizaci litru vody 25 kcal vlastní energie.

Přírodní voda z ledu se svými vlastnostmi takové vodě v organismu velice blíží. Voda z ledu má uspořádanou strukturu tekutých krystalů, která je již schopná uchovávat biologickou informaci. Od obyčejné vody se liší viskozitou (je tekutější), má menší povrchové napětí a tedy i větší povrchovou aktivitu 68 dyn/cm. Má také zcela jiné dielektrické vlastnosti. Díky tomu všemu se ve vodě z ledu urychlují krystalizační procesy, rozpouštění, adsorpce a přenos energie, tj. všechny děje, které se odehrávají také v živé buňce. Voda z ledu je tedy mnohem užitečnější než obyčejná voda.

Voda z ledu má vnitřní energii. Při přechodu vody z tekuté fáze na fázi krystalickou (led) je vynakládána energie na vytvoření struktury. Při zpětném přechodu z pevné fáze do fáze tekuté se tato energie uvolňuje a silně stimuluje organismus člověka i jiných živočichů. To je jeden z výkladů toho, proč u živočichů pozorujeme jejich tahy na jaře a na podzim, kdy ptáci odlétají od vodojemů v teplých krajích, kde je dostatek potravy, do severních krajů, aby tam u vody z ledu vyváděli své potomstvo. Pobřežní arktické vody s velkým množstvím vody uvolněné z ledu jsou na plankton nejbohatší. Čerstvé ovoce a zelenina a čerstvě nadojené mléko mají silné močopudné vlastnosti, protože strukturovaná voda naším organismem prochází rychle.

Používáme-li vodu z ledu, pak přibližně po pěti až sedmi měsících (doba potřebná na výměnu veškeré vody našeho organismu za vodu strukturovanou, která nevyžaduje energii na přestrukturování) podstatně zlepšuje náš celkový zdravotní stav, zvyšuje naši práce schopnost a zmenšuje naši potřebu spánku. Při používání vody z ledu musíme vědět, že i když si tato voda uchovává po dobu třech až šesti dní své léčebné schopnosti, nejsilněji se její vlastnosti projevují během prvních pěti až šesti hodin.

5. Magnetizovaná voda se získává průchodem vody magnetizačním zařízením. Díky tomu získává určitou vnitřní strukturu a náboj. To výborně stimuluje životní procesy v organismu živočichů i rostlin. Stromy např. mnohem lépe plodí, jestliže je zaléváme magnetizovanou vodou. Magnetizovanou vodu se doporučuje používat zvláště v případech, kdy organismus potřebuje zvýšené množství energie při hladovkách, obtížném tréninku, při nemoci, při tonizujících koupelích.

Galina Sergejevna Šatalova doporučuje na aktivizaci a čištění vody tento postup: Do hermeticky uzavřené nádoby nalít vodu oslazenou jednou čajovou lžičkou na litr vody. Dva litry odpařit a sbírat kondensovaný destilát, jdoucí přes aktivní uhlí, do skleněné nádoby. Na výstupní trubici, kde destilovaná voda odkapává do skleněné nádoby, podložit plochý magnet se silou magnetického pole 1000 Oerstedů. Severní pól magnetu má být obrácen směrem k vodě.

Dvoulitrovou nádobu, naplněnou destilátem, chladíme po dobu osmi hodin při teplotě blízké nule. Díky tomu vrchní třetina vody v nádobě bude strukturovaná. Ta se pak pečlivě sbírá katetrem. Dobu, potřebnou na přípravu další dávky strukturované vody, je možné zkrátit, jestliže první dávku nalijeme do formiček pro výrobu ledových kostek a dáme do mrazicího zařízení. Pak můžeme jednoduše vhodit jednu kostku ledu do třilitrové nádoby destilátu a vodu je možné používat na pití.

Podle slov Galiny Sergejevny je postup výroby takové vody velice výhodný. Ale Jurij Andrejev nedoporučuje trvale pít zmagnetizovanou vodu, abychom se vyhnuli jejím vedlejším účinkům ve smyslu přílišného urychlení životních procesů. Zjistil následující: jestliže nějaká rostlina má běžně svou dobu života tři roky, pak používání magnetizované vody urychluje její růst a celý životní cyklus proběhne za dva roky.

V přírodě existuje zvláštní den - devatenáctého ledna. V tomto dni je všechna voda na zeměkouli strukturovaná. Jestliže ji v tomto dni odebereme z přírodních rezervoárů, může

velice dlouho stát a má léčebné vlastnosti. Lidová moudrost si tohoto dne všimla a dala mu význam křtění Krista.

6. Protiová voda se připravuje podobně jako voda z ledu, ale má své zvláštnosti. Voda obsahuje několik svých izomerů (tj. několik druhů vody), jako lehké, těžké apod., a je vhodné zbavit se nežádoucích a nechat jen ty, při nichž náš organismus nejlépe „pracuje“.

Způsob její přípravy je založen na tom, že izomery těžké vody mrznou jako první při teplotě $+3,8^{\circ}\text{C}$ a izomery, které jsou pro organismus nejpříznivější, při -1°C . Proto první led, který se při zamrznání vody tvoří, obsahuje v sobě především těžké izomery (deuterium), a ten musíme v každém případě vyhodit. Při dalším tuhnutí voda, která mrzne, vytěsňuje všechnu špínu, která je v ní rozpuštěná, a ta zůstává v ještě tekuté, nezamrzlé části. Tam se hromadí i lehké polymery, které mrznou při nižších teplotách. Je pochopitelné, že ani lehké polymery, ani špínu, která do nich byla z vody vytěsňena, v organismu nepotřebujeme. To všechno musíme vyhodit.

Získat protiovou vodu v domácích podmínkách je tedy možné tímto postupem: Vodu z vodovodu převaříme, necháme ustát, pak ji dáme do mrazáku. Jakmile se na stěnách nádoby vytvoří první led, je to zamrzlá těžká voda, nádobu vyjmeme a její obsah přelijeme do jiné nádoby, kterou opět postavíme do mrazáku. Led z první nádoby vyhodíme. Počkáme, až voda ve druhé nádobě zmrzne a bude mít asi polovinu až třetinu svého původního objemu. Jakmile se to stane, nádobu vyjmeme a nezamrzlou vodu vylijeme, to je lehká voda s příměsemi. Led, který zůstane, je protiová voda, očištěná z 80%, obsahující izomery, které jsou pro průběh biologických procesů v organismu nejpříznivější.

Jednou z dalších předností protiové vody je, že obsahuje šestnáct miligramů kalcia na litr objemu. Výzkumy oděského chemika Nikolaje Druzjaka prokázaly, že optimální množství kalcia je pro člověka osm až dvacet miligramů na litr kapaliny. Právě takovou vodu pijí ti, kteří se dožívají dlouhého věku. Teď už jen zbývá rozpustit led, který nám zůstal ve druhé nádobě, a získanou protiovou vodu použít k přípravě nápojů a jídla.

7. „Voda bílého klíče“ ($94 - 96^{\circ}\text{C}$) je voda ve stavu, kdy rychle v řetězcích vyplouvají na hladinu bublinky, ale voda se ještě nevaří. V tomto okamžiku se musí rychle ochladit tak, že nádobu, v níž vodu ohříváme, dáme do studené tekoucí vody. V tom okamžiku probíhá zajímavý děj „zmrazování“ vnitřní struktury a energie ve vodě. Jakmile se voda blíží k bodu varu (přechod z kapalné fáze do fáze plynné), mění se pomalé laminární proudění na rychlé, turbulentní. V průběhu této změny se mění vnitřní struktura vody tak, že se zvětšuje její teplotní vodivost, tj. je schopná vést za jednotku času větší množství tepla. A právě v tom okamžiku dojde k rychlému ochlazení, které způsobí, že tato struktura odpovídající vysoké energii se „zmrazí“ a zachová si přitom všechny své zajímavé vlastnosti.

Lidský organismus je svého druhu vysoce organizovaná soustava otevřeného typu. Takové soustavy mohou existovat díky tomu, že pro udržení vnitřního řádu (struktury), tj. vlastní hmoty organismu, narušují vysoce strukturované látky tím, že je přes sebe propouštějí a mění je přitom na nízkomolekulární. energii, získanou při takovém štěpení, využívá organismus pro stabilizaci vlastních tkání. Například produkty látkové výměny, vysoce strukturované bílkoviny a uhlovodany se v našem organismu rozkládají na močovinu, kysličník uhličitý a vodu. energii, která se při tom uvolňuje, využívá organismus pro udržení a stabilizaci vlastních bílkovin, uhlovodanů, buněk, orgánů atd. Výsledkem je naše přesvědčení, že se nachází ve stabilním stavu, ale ve své podstatě se tato stabilita udržuje díky destrukci potravy, vody, okolního prostředí a informací.

Jestliže se nyní vrátíme k vodě zbavené plynů, v níž je „zmrazena“ složitá struktura a energie, pak se ukáže, že náš organismus z ní čerpá energii tím, že ruší strukturu „vařící vody“

a mění ji na strukturu obyčejné teplé vody. Takto získaná energie je použita na zpevnění vlastních tkání organismu, zvýšení jeho obranyschopnosti a schopnosti regenerace. Využití takové vody musí probíhat velice rychle, protože jinak rychle ztrácí svou strukturu a energii rychlým přechodem z energeticky nasyceného stavu na stav s mnohem nižší energetikou. Ochlazování musí probíhat tak dlouho, až je voda jen nepatrně teplá.

Aby odvary a výluhy rostlin působily efektivněji, je nutné postupovat následujícím způsobem: nejprve rostlinu zalít vodou a nechat vyluhovat celou noc. Ráno nalít tolik, kolik odpovídá jednomu použití (spolu s rostlinami i sušenými plody), rychle přivést do varu, ochladit a užívat. Tímto způsobem postupujte vždy a uvidíte, že výsledek je zaručený.

Je tu ještě jedna zvláštnost: voda bez plynů je mnohem měkčí než voda z ledu nebo protiová voda. Taková voda nestimuluje životní princip „větru“, ale naopak pomáhá jeho normalizaci. Její pití lze doporučit zvláště lidem hubeným, málo pohyblivým, se sníženou schopností tvorby tepla. Voda z ledu a studená protiová voda jsou vhodné pro lidi tělnatější, s vyšším obsahem tuku a s větší schopností tvorby tepla.

8. „Živá a mrtvá voda“ se získává elektrolýzou. Její výroba může vypadat např. takto: Nádobu s obyčejnou vodou rozdělte přepážkou z pevného průlinčitého materiálu, do každé části dejte jednu elektrodu a elektrody pak připojte na zdroj stejnosměrného proudu. Voda, která je u anody, se při rozkladu molekul vody sytí kyslíkem a získává kyselé vlastnosti, její pH dosahuje hodnot tři až čtyři. U katody, kde se aktivně vylučuje vodík, se prostředí stává zásaditým, jeho hodnota pH dosahuje hodnot deset až jedenáct.

„Mrtvá voda“, kyselá, má velice dobré desinfekční vlastnosti a používá se při nejrůznějších infekcích. „Živá voda“ je zásaditá a pomáhá při překyselení organismu, např. při pálení žáhy, a pomáhá také vyrovnávat přebytečný záporný náboj těla.

Upozornění: Při elektrolýze se každý kov okysličuje a vylučuje do roztoku své vlastní ionty. Z tohoto důvodu je žádoucí použít elektrody z co nejčistšího uhlíku. V opačném případě se bude organismus spolu s vodou nasycovat přebytky iontů z anody.

9. Energeticko informační paměť vody. Voda, která projde našim organismem, uchovává v sobě o něm informaci. Jsou do ní „zapsány“ nejrůznější patologické stavy. Při opětném požití si „záznam“ ve vodě sám najde patogenní zdroj, který je jeho původcem a vlivem interference tento zdroj potlačuje. Tohoto jevu využil Sarčuk, který specifickým způsobem volí frekvenci „práce“ patogenního počátku. Pak nabíjí destilovanou vodu (ta žádnou informaci neobsahuje) touto frekvencí a dává ji pít lidem, kteří právě takovou nemocí trpí. Takovou vodu je nutné pít najednou, lichým počtem hltů, jinak jeden hlt vody se bude klást na další a vlivem interference se budou vzájemně neutralizovat. Efekt takové léčby pak bude nulový.

Z energeticko informačního jevu vychází i homeopatický princip léčby „podobné léčí podobné“. Naše vlastní moč je nezaměnitelná kapalina, nabitá veškerou naší informací, která je schopná díky právě popsanému mechanismu „vyhnat“ z našeho organismu nejrůznější zdroje patologie a organismus tak od nich očistit.

Voda, která je z ekologicky čistého prostředí, vnáší při pití do organismu informaci pohody a zdraví. Naopak, voda z nečistého, nemocného prostředí přináší nákazu.

10. Diamantová voda. Izomery vody mají svou prostorovou strukturu (koule, kapka, šiška, sněhová vločka apod.), proto každý z nich má jinou vlastní energii. Tyto vlastnosti vody využívali již dávno tibetští léčitelé, když léčili různými směsmi, ve kterých byly, v závislosti na charakteru nemoci, různé dávky tekutých krystalů vody. Např. pro jednu nemoc je

vhodnější struktura tekutého krystalu v podobě koule, pro jinou v podobě sněhové vločky, atd.

Největší jogini védských dob vytvořili zvláštní metodiku přeměny tekutého prostředí organismu na „diamantové“, tj. vysoce stabilní vzhledem k nemocem nebo stárnutí. Tento způsob je založen na stejném principu jako získávání protiové vody, přitom se nevyužívá chlad, ale teplo. Vlastní moč je odpařována na čtvrtinu původního objemu. Díky tomu se zachovávají zvláště „žáruvzdorné“ krystaly vody, které se mohou v organismu udržovat po nejdelší dobu a nejpříznivěji ovlivňují životní děje. Doporučuje se ale tuto vodu nepít, ale užívat ji šestinasobnou masáží celého těla. Její vliv přes pokožku je, jak se ukazuje, mnohem výraznější, než kdybychom ji pili ústy a za druhé, organismus si prostřednictvím pokožky bere tolik vlhkosti, kolik právě potřebuje a za třetí, při příjmu vody prostřednictvím pokožky, dochází k intenzivnímu odstraňování usazenin a nabíjení organismu.

Terapie a čištění organismu šťávami

Jedním z hlavních činitelů, rozhodujících o úspěchu při čištění organismu, je dostupnost a příjemnost očistných postupů. Jestliže jsou tyto procedury příliš složité nebo nepříjemné, odrazují člověka od jejich uskutečnění. Čerstvé šťávy z ovoce a zeleniny mají velkou očistnou a regenerační schopnost, mají přírodní strukturovanou vodu, barviva, vnitřní náboj, éterické oleje, organické kyseliny, zásady, vitamíny, stopové prvky, fytoncidy aj. Z tohoto hlediska je terapie těmito šťávami velice silným prostředkem při čištění a uzdravování organismu. Musíme ji využívat (v odpovídající roční době) se snahou o získání maximálního užitku a proto musíme k takovému čištění přistupovat s veškerou vážností.

Při aplikaci terapie šťávami musíme vědět následující:

- Zhotovené šťávy musí být čerstvé a musí se spotřebovat ihned. V opačném případě se velice rychle (během jedné až dvou minut) okysličují vzduchem, působením světla a ztrácejí svou aktivitu. Taková šťáva pak nemá na čištění organismu velký vliv.
- Šťáva z ovoce je prostředek s maximální očistnou silou. Plody musí být zralé.
- Zeleninové šťávy mají kromě čisticích schopností vzhledem ke svému obsahu aminokyselin, minerálních solí, enzymů a vitamínů velmi silné regenerační schopnosti. Také zelenina musí být zralá.
- Ovocné i zeleninové šťávy se mají pít několik minut před jídlem. Žaludkem procházejí velice rychle a do střeva se dostávají asi za patnáct až dvacet minut.
- Po vypití šťáv se může u některých lidí projevit reakce organismu v podobě neklidu a žaludečních obtíží. To všechno je zcela přirozené a je to jen svědectvím toho, že probíhá očista.
- Vypít se má najednou jen tolik, kolik jsme schopni vypít s příjemným pocitem, bez přetěžování žaludku. Abychom dosáhli příznivých výsledků, musíme vypít během dne nejméně 600 ml, doporučuje se ale asi tak jeden až čtyři litry.

Hruška domácí. Její šťáva se používá jako močopudný prostředek. Používá se hlavně při kamenech v močovém měchýři. Při tom šťáva z hrušek a odvary působí nejen močopudně, ale napomáhají i prosvětlení moče, jestliže je hodně infikovaná, tj. má baktericidní vlastnosti.

Dýně obecná. Podporuje tvorbu moči a čistí ji. Omezuje hnisání, ohřívá a čistí ledviny, čistí močovody a odvádí kámen.

Brambora obecná. Šťáva brambor obsahuje hodně kalia, síry, fosforu a chlóru. Proto dobře odstraňuje nejrůznější skvrny na pokožce, dobře čistí organismus a je zvlášť užitečná

ve směsi se šťávou z mrkve. Užívá se: 50 g šťávy z brambor ve směsi s 200 g šťávy z mrkve, jednou až třikrát denně.

Bílé zelí. Šťáva ze zelí má blahodárný účinek při léčení nemocí jater bolesti se zmenšují, rozměry jater se normalizují.

Nejcennější vlastností zelné šťávy je vysoký obsah síry a chlóru a relativně vysoké procento jódu. Spojení síry s chlórem čistí žaludeční a střevní sliznici. Jestliže se po pití šťávy ze zelí tvoří velké množství plynů nebo se vyskytnou jiné nepříjemnosti, je to tím, že šťáva ze zelí rozkládá ve střevu nahromaděné hnilobné produkty. V takovém případě je vhodné doplnit užívání šťávy denním čištěním střeva (viz odpovídající kapitola). Jestliže je střevo šťávu ze zelí schopno přijmout, uplatní se šťáva jako ideální čistící prostředek.

Přidávání soli ke šťávě ze zelí snižuje její hodnotu.

Při pití šťávy ze zelí se s udivující rychlostí léčí jizva na dvanácterníku.

Šťávu ze zelí je v hodné užívat po 100 g dva až třikrát denně před jídlem. Směs šťáv z mrkve a zelí je pro užívání ještě vhodnější. Při tom se na 100 g šťávy ze zelí přidává 200 až 300 g šťávy z mrkve.

Upozornění: Zelí podporuje životní princip „větru“, proto se tato šťáva doporučuje zejména lidem s nadváhou pro zhubnutí. Hubení by měli užívat šťávu ze zelí uvážlivě a vždy jen se šťávou z mrkve.

Cibule řepíkatá. Čerstvá šťáva se pije po 10 ml třikrát denně, při kamenech v ledvinných pánvičkách a močovém měchýři.

Karotka. Syrová šťáva z karotky je přirozeným rozpouštědlem při jizvách a rakovinných onemocněních. Zvyšuje odolnost organismu vůči různým infekcím a nemocem: očí, krku, mandlí, lícních dutin lebky a dýchacích orgánů všeobecně. Pozoruhodně čistí játra, rozpouští usazeniny a ucpané žlučovody v játrech. Při čištění jater často odchází takové množství usazenin, že se do jejich vylučování zapojuje i pokožka. A protože rozpuštěné usazeniny obsahují oranžový nebo žlutý pigment, může se jím kůže dočasně i obarvit. To je jen důkazem, že se jak játra, tak i kůže čistí. Abyste odstraňování usazenin urychlili, použijte častěji saunu.

V závislosti na stavu můžete syrovou mrkvovou šťávu pít ve velkých množstvích (až tři, čtyři litry denně). Pomáhá rychle uvést organismus do normálního stavu.

U lidí, kteří se stravují jen čerstvou rostlinnou stravou s přidavkem dostatečného množství čerstvých šťáv, ovoce a zeleniny, rakovinná onemocnění nevznikají. Četná pozorování ukázala, že nemocným s rakovinou velice prospělo, jestliže přešli na syrovou rostlinnou stravu a šťávy, se současným užíváním šťávy z mrkve.

Okurky. Šťáva z okurek je nejlepším přírodním močopudným prostředkem. Přidání šťávy z okurek ke šťávě z mrkve (jeden díl šťávy z okurek, čtyři až pět dílů šťávy z mrkve) má blahodárný vliv při revmatických chorobách, protože odstraňuje z organismu kyselinu močovou.

Smetanka lékařská (pampeliška). Doporučuje se užívat 50 až 100 g šťávy pampelišky denně. Má schopnost čistit krev a lze ji užívat jako tonizující a močopudný prostředek při žloutence, kožních chorobách a podagře. Ve velkých dávkách má její hořkost vliv na zvýšení počtu bílých krvinek.

Šťávu z mladých listů se doporučuje užívat pro zlepšení stavu krve, zvláště na jaře. Při trachomu se kape do očí jedna kapka mléčné šťávy.

Šťáva pampelišky obsahuje zvláště mnoho kalcia a natria, je nejbohatším zdrojem magnesia a železa. Díky tomu také dochází k neutralizaci překyselené krve a normalizaci stavu celého organismu.

Syrová šťáva pampelišky, získaná z listů a kořenů, spolu se šťávou z mrkve a listů řepy zvyšuje tvrdost zubů, upevňuje kostru a pomáhá při nemocech páteře (mrkev 11, pampeliška 3, řepa 2. Váha je udána v uncích.)

Petržel zahradní. Tato šťáva je výborným prostředkem při bolestech močopohlavního traktu, při kamenech v ledvinách a močovém měchýři, jestliže se bílkovina nachází v moči a při jiných nemocech ledvin.

Při zjizvení rohovky, šedém zákalu a zánětu spojivek ve všech stádiích se úspěšně používá následující šťáva: mrkev 7, celer 5, endivije (druh čekanky) 2, petržel 2 (uvedeny poměrné díly).

Upozornění: není žádoucí pít najednou více než 30 - 60 g této šťávy. Je jednou z nejsilnějších působících.

Ředkvička zahradní. Šťáva se dělá z listů a kořenů. Nikdy se nemá pít samostatně, protože vyvolává velice silnou očištnou reakci. Je velice účinná spolu se šťávou z mrkve, jestliže je užita hodinu po užití šťávy z křenu. Uklidňuje a čistí organismus od slizu, který šťáva z křenu rozpustila a kromě toho pomáhá při obnově sliznic.

Řepa obecná. Řepa obsahuje přes 50% sodíku a jen 5% vápníku. To je zvláště výhodné pro udržení rozpustnosti vápníku, zvláště jestliže se nahromadil v anorganickém stavu v organismu, v krevním řečišti, játrech apod. Dr. Ferrison doporučuje pít šťávu z řepy dlouhodobě a tvrdí, že se tím postupně a bezbolestně rozpouštějí kameny žlučového měchýře.

Někteří odborníci tvrdí, že kameny ve žlučovém měchýři je možné velice rychle rozpustit, jestliže vezmeme několik řep, které očistíme, omyjeme a svaříme. Tuto směs je nutné vařit tak dlouho, dokud není hustá jako sirup. Pít se má tři čtvrtiny sklenice několikrát za den.

Při výzkumu účinků šťáv z řepy, mrkve a zelí se ukázalo, že na žluč působí nejučinněji právě šťáva z řepy. Žlučopudné vlastnosti řepy znali léčitelé již dávno. Avicena psal: „řípa otvírá tromby v játrech a slezině“. Proto můžete bez obav užívat šťávu z řepy k postupnému a měkkému rozpouštění žlučových kamenů, čištění žlučového měchýře a rozpouštění trombů.

Upozornění: Abyste se vyhnuli silné očištné reakci, používejte zpočátku směs mrkvové a řepné šťávy. Šťávy z mrkve musí být zpočátku dvě třetiny a pak se množství šťávy z řepy postupně zvyšuje a po určité době užívejte 100 až 200 ml řepné šťávy dvakrát denně před jídlem.

Chřest lékařský. Šťáva chřestu napomáhá rozpadu krystalů kyseliny šťavelové v ledvinách a svalech. Je proto užitečná při revmatizmu a ledvinových onemocněních. Nejlepší je užívat ji spolu se šťávou z mrkve, protože užívána samostatně působí silně na ledviny.

Celer. Obvykle se doporučuje užívání šťávy, vymačkané z čerstvé rostliny: jedna až dvě čajové lžičky třikrát denně, půl hodiny před jídlem.

Syrová šťáva obsahuje čtyřikrát víc organického sodíku než vápníku. Tím je tato šťáva jednou z nejužitečnějších při čištění organismu od sloučenin anorganického vápníku, který se do organismu dostává prostřednictvím pekařských výrobků. Tělo potřebuje vápník biologicky aktivní. Jestliže ale strava, obsahující vápník, je teplotně zpracovávána, vápník se mění na anorganický. V této podobě je ve vodě nerozpustný a ucpává kapiláry v místech ovlivněných

psychocystami, a vyvolává při tom takové nemoci, jako artritida, diabetes, křečové žíly, hemoroidy, kameny ve žlučovém měchýři, ledvinách atd.

Je-li v organismu přítomen biologicky aktivní vápník, působí zředění krve, lymfy a odstraňuje nánosy anorganického vápníku.

Vápník je jedním z nejdůležitějších prvků pro vylučování kysličníku uhelnatého z organismu, který jinak způsobuje vznik rakovinných onemocnění.

Nejvýhodnější je dodávat organismu směs šťáv: devět dílů mrkvové a sedm dílů celerové.

Rajské jablko. Čerstvá šťáva z rajských jablek je jednou z nejužitečnějších šťáv se zásaditou reakcí. Konzervovaná šťáva má zásaditou reakci.

Rajská jablka obsahují relativně vysoké procento citrónové a jablečné kyseliny a také určité procento kyseliny šťavelové. Tyto kyseliny jsou užitečné a nezbytné, jestliže jsou v organické podobě při látkové výměně a rozpouštění. Jestliže ale rajská jablka vaříme a konzervujeme, přecházejí tyto kyseliny do anorganické podoby a stávají se pro organismus škodlivé. V některých případech je tvoření ledvinových a močových kamenů přímým důsledkem používání vařených a konzervovaných rajských jablek, jejich šťáv, zvláště jsou-li požívány s brambory a chlebem.

Česnek. Česneková šťáva je velice užitečná pro rychlou očistu organismu. Éterické oleje česneku jsou tak silné a pronikavé, že čistí plíce a bronchy od nahromaděného slizu a pomáhají vylučování jedů z organismu póry pokožky.

Česnek a jeho šťáva léčí otoky. Již v r. 1936 bylo zjištěno, že jestliže jsou laboratorní zvířata krmena česnekem, brzdí to u nich projevy rakoviny. V dalších letech to pak japonští odborníci potvrdili a vypracovali techniku imunizace organismu s použitím rakovinných buněk, zpracovaných extraktem z česneku.

Zde uvádíme jeden z receptů na použití česneku:

Očistěte 350 g česneku a dvakrát ho semelte ve strojku na mletí masa. Ze získané hmoty odeberte 200 g (s větším množstvím šťávy), dejte do nádoby a zalijte 200 ml devadesáti šesti procentního lihu. Dobře uzavřete a uschovejte na deset dní v temnu při pokojové teplotě. Potom ho proced'te a zbylou hmotu vyždímejte. Po dvou až třech dnech je výluh připraven k použití.

Lihový výluh česneku čistí cévy od tukových a vápenatých úsad a činí je elastickými. Je to prevence proti vzniku infarktů, stenokardie, sklerózy a paralýzy. Likviduje také šum v hlavě, reguluje krevní tlak, regeneruje zrak atd.

Pít se má třikrát denně, půl hodiny před jídlem. Má se začínat s jednou kapkou a při každém dalším užívání se přidá vždy jedna kapka, dokud se nedojde až na patnáct kapek. Pak se má pít patnáct kapek denně, až do spotřebování česnekového výluhu. Další léčebná kúra se může stejným způsobem opakovat za pět let. Užívání je možné nakapat do kompotu, do čaje nebo mléka, v poměru 30 ml mléka (čaje) a jedna až patnáct kapek výluhu.

Sapunov G. I., nar. 1912, Saraňsk.

Začal jsem pít výluh od prvního září 1994 a koncem téhož měsíce jsem skončil. Jaký byl výsledek? Musím rovnou říci, že tak výborný výsledek jsem neočekával. Zaprvé zrak. Do prvního září jsem nosil na čtení a psaní brýle s +4,5 dioptriemi. V současné době je nepotřebuji, pracuji bez nich. Ale snažím se, abych zrak nijak nepřetěžoval.

Vrátila se mi paměť. Začal jsem si s velkou přesností vzpomínat na uplynulý život. Vůbec nepotřebuji Validol, Valokordin a jiné léky na srdce.

Šťovík. Šťáva ze šťovíku dobře pomáhá obnově unaveného střeva, zvláště při úporných zácpách. Peristaltický pohyb je možné pozorovat v trávicím traktu, krevním řečišti, v semenotvorných kanálcích, nebo ve vyměšovacích orgánech. Pokud tam tento pohyb chybí, pak sekret, potrava i krev mají tendenci se zhušťovat, koagulovat, a dochází k ucpaní, usazování a zápalům.

Kyselina šťavelová je jednou z důležitých složek pro udržení tonusu a pro stimulaci peristaltiky. Proto se doporučuje denně pít čerstvé šťávy, které kyseliny šťavelové obsahují nejvíc: šťovík, špenát, listy řepy a zelí. Když se ale takové plody vaří nebo konzervují, atomy kyseliny šťavelové vlivem vysoké teploty přecházejí do své anorganické podoby a mohou v ledvinách tvořit krystaly kyseliny šťavelové, tj. oxalátové kameny.

Stejně vlastnosti má i šťáva ze špenátu.

Jabloň domácí. Předpokládá se, že šťáva z jablek čistí organismus. Existuje dokonce návod, jak jablečnou šťávu užívat: ráno v osm hodin vypít 200 ml a pak pít každé dvě hodiny až do osmi večer. Tak postupovat po dobu tří dnů. Kyseliny, které jsou v jablečné šťávě obsažené, okyselují různé usazeniny, mění je na soli a odvádějí z organismu.

Upozornění: Přemíra kyselých jablek není vhodná pro lidi s konstitucí „žluči“.

Třídenní hladovka se současným pitím jablečné šťávy je účinný prostředek na čištění jater.

Jablečný ocet. Jednou z nejcennějších vlastností jablečného octa je vysoký obsah kalia, které je potřebné pro organismus, aby byl schopen tvořit a hromadit energii v podobě glykogenu.

Užívat jablečný ocet se doporučuje v množství dvou čajových lžiček na sklenici vody. Pamatujte si ale, že jeho dávkování záleží na individuální konstituci člověka. Ve větším množství ho mohou užívat lidé s konstitucí „slizu“ a velmi s mírou lidé s konstitucí „žluče“.

Sedm šťáv. Směs mrkvové, řepné a okurkové šťávy je výborným prostředkem na rozpouštění anorganického vápníku, který se hromadí ve žlučovodech a kapilárách krevního řečiště.

Směs šťávy z mrkve a zelí výborně čistí organismus při infekci dásní.

Syrová kalciová „polévka“ je směs šťávy z mrkve, celere, petržele a špenátu (7:4:2:3). Organické minerály a směsi kalciové „polévky“ podivuhodně rychle zmenšují překyselení žaludku i celého organismu. Pro člověka, který se uzdravuje, je to výborný doplněk stravovacího režimu.

Hovoříme-li o terapii šťávami, nesmíme opomenout zdůraznit zvláštní roli čerstvě připravených šťáv z ovoce a zeleniny pro obnovu a normalizaci cyklu obnovy krve. Tento cyklus je roven měsíčnímu cyklu (29,5 dne). Jestliže je narušen, narušuje se i naše zdraví. Jeho dokonalá obnova je možná při pravidelném používání čerstvých šťáv a jablečného octa dobré kvality. Jestliže obnovíte cyklus krevní obnovy, celkově obnovíte i své zdraví.

Teď si uvedeme příklady z praxe: jak se používá aktivovaná voda a terapie šťávami pro očištění organismu a obnovení zdraví.

Alexej Dmitrijevič Lebev umíral, protože mu přestávaly pracovat ledviny (už předtím měl jednu ledvinu vyoperovanou). Trpěl arteriosklerózou cév srdce a mozku, byl trvale nachlazen a sotva chodil. Poté ale, co pil po dobu tří let strukturovanou protiovou vodu, zbavenou nejrůznějších příměsí a těžkých i lehkých polymerů vody, zhubnul z 97 kg na 84 kg, stal se energickým, s ruměncem ve tváři, jako mladý člověk. Jeho kůže na rukách i krku je hladká, bez vrásek a jiných kosmetických vad. A přitom před třemi lety byla celá zvrásněná cévními uzly, zduřelými věkem. Zázračná voda promyla všechny kapiláry, artérie, vyčistila cévy,

vyhnala z organismu všechno cizí a zbytečné. Stejnou zkušenost udělala i jeho žena. V současné době je mu 80 let, jeho ženě 75. Na své stáří zapomněli.

Komentář a doporučení. Nestačí jen pít, ale je nutné i veškerou stravu připravovat s použitím této vody.

* * *

Jeden známý advokát trpěl silně hemoroidy. Bylo mu doporučeno, aby denně vypil litr směsi mrkvové, řepné a špenátové šťávy a aby se stravoval pouze syrovým ovocem a zeleninou. Neuběhl ani měsíc, když nadšeně prohlásil, že u něj po hemoroidech nezůstala ani stopa.

Komentář a doporučení. Uvedená směs šťáv působí díky přítomnosti velkého množství natria, strukturované vody, pigmentů atd., rozpouštění anorganického kalcia, který se „usadil“ v cévách konečníku, ucpal je a způsobil tvoření hemoroidálních šišek. Když se odstranila příčina ucpání cév anorganickým kalcium, zmizel i následek - hemoroidy. Když se člověk vrátí ke konzumaci jídel, nasycených anorganickým kalcium (mléčná jídla, sýr, tvaroh), hemoroidy se mu vrátí. Jestliže tedy chcete být trvale zdraví, nevracejte se k nevhodné stravě.

Očista organismu od usazenin a solí

Abychom si lépe ujasnili podstatu otázky čištění organismu od usazenin a solí na koloidální úrovni, tj. na úrovni buňky, mezibuněčné kapaliny a krve, podívejme se na doporučení léčitelů, bylinkářů a lékařů týkající se léčby cévního a svalového revmatizmu (což je v podstatě velké zhoustnutí těchto tkání). Použijeme k tomu recepty z „Ruského lidového léčitelství“ P. M. Kurenova a „Mé vodoléčby“ S. Kneipa.

Všechna doporučení je možné rozdělit na tři velké skupiny: 1. Rozehřívání poškozených míst zvenci použitím mastí a výluhů. 2. Nejrůznější celkové a místní prohřívání. 3. Užívání rozpouštěcích prostředků vnitřně.

1. skupina: Natírání na základě silné vodky, salmiakového lihu (čpavku), červené papriky, červeného pepře atd., masti na základě imbria, mast založená na hořčici a soli, vtírání léčivé vodní houby (*Euspongilla fluviatilis*) s olejem do bolestivých míst, vtírání kafrové masti, vtírání hořčice v lihu, obklady s petrolejem, vtírání masti s olivovým olejem, deset až dvacet kuliček červeného pepře a čištěného petroleje.

2. skupina: Zaházení pacienta na 1,5 - 2 hodiny do teplého hnojiště (20 až 30krát), ohřívání suchým pískem, zalezení do pytle s březovým listím, nebo ho alespoň na nemocné končetiny navléci, léčení pomocí mravenčích kousnutí, výluh z mravenců jak zevně, tak i vnitřně, celkové zakopání do horkého písku na pláži, léčba včelími žihadly, prohřívání v sauně a koupele s různými výluhy z léčivých rostlin.

3. skupina: Vnitřní užívání výluhu dřevěných hoblin v lihu, vnitřní užívání čerstvé šťávy z celeru (280 g) a mrkve (620 g).

Jako malý doplněk se doporučuje jíst vegetariánskou stravu, hlavně ovoce a zeleninu a také hladovět, aby bylo dosaženo rychlého zbavení se solí.

Dokonce i z takového stručného přehledu léčitelských prostředků pro boj s revmatizmem je vidět jejich stále stejná orientace: buď celkové prohřívání nebo natírání nebo požívání nějakých rozpouštědel. Jestliže ale příčinou zhuštěných koloidů není chlad, ale stravování se přírodními lepidly, škrobem a kaseinem (první je z mouky, druhý z mléčných výrobků) nebo „kvality duše“ způsobené psychickým traumatem, pak příčina zůstává a revmatismus se vrací.

Jaký inteligentní a účinný přístup zvolit při čištění organismu od solí a usazenin? Vědecká pozorování potvrdila, že se v organismu dospělého člověka hromadí velké množství usazenin a solí (dva až tři kilogramy). Když se ukládají na buněčné úrovni, zhoršují tyto usazeniny životaschopnost buněk. Usazují-li se ve spojovací tkáni, zhoršují látkovou výměnu, která těmito tkáněmi prochází. Jestliže se ukládají na úrovni kostní tkáně, narušují proces normální obnovy krve. Jestliže všechnu tuto špínu z organismu nedostaneme, je jakékoliv medikamentózní léčení zbytečné. Budeme se proto zabývat podrobně i touto očištnou procedurou. Aby se nám podařila na sto procent, musíme dodržet tyto podmínky:

1. Očistit „pole vědomí“ od psychocyst.
2. Přerušit dodávání cizorodých látek do organismu a ty, které se tam již nacházejí, přeměnit z nesnadno rozpustných na snadno rozpustné a z organismu je odstranit.
3. Předběžně vykonat všechny hlavní očištné procedury. V případě, že to neuděláme, budou znečištěná játra nebo ledviny velice silně brzdit celý očištný proces a v jednotlivých případech může velké množství rozpuštěných usazenin a solí způsobovat určité komplikace i samotným ledvinám a játrům.
4. Používat silné změkčovací procedury: celkové (sauna, koupele) i lokální (prohřívání, obklady, napařování atd.).
5. Používat přírodní rozpouštědla solí a usazenin.

Teď se na jednotlivé, výše uvedené, body podíváme podrobněji.

1. Jak čistit pole vědomí jsme probrali v předchozích kapitolách.
2. Jak měnit stravu jsme již vyložili, ale zatím jsme neřekli jak změnit usazeniny z obtížně rozpustných na snadno rozpustné.

Usazeniny bývají nejrůznějšího charakteru a tvoří se prakticky v celém organismu a v každém orgánu. Ve většině případů jsou usazeniny tvořeny nedostatečně okysličenými produkty látkové výměny. Budeme-li aktivizovat okysličovací děje v organismu, můžeme tyto usazeniny dovést až do konečného stádia okysličení, kdy se stanou snadno rozpustnými a nebudou schopné se v organismu usazovat. Abychom toho dosáhli, je vhodné na ně působit kyselinou citrónovou, jablečnou, nikotinovou, askorbovou, atd. Při tom se vám bude velice dobře hodit terapie ovocnými šťávami. Velice dobře na aktivizaci okysličovacích procesů v organismu působí namáhavá fyzická práce, při které se zapotíte, nebo parní lázeň. Ještě silnějším prostředkem, který působí okyselení vnitřního prostředí organismu, je hladovění, a naše vlastní moč.

V době dookysličování usazenin je žádoucí vyhnout se rostlinným tukům, které mají silný žlučopudný účinek a proces dookysličování silně zpomalují. Doporučuje se také jíst v této době potravu, silně nasycenou čerstvými organickými kyselinami (šťávy, saláty) a takovou, která vnitřní prostředí organismu mírně okyseluje (kaše z celých krup v případě, že se člověk neodvážá hladovět).

Přednost vlastní moče před čerstvými ovocnými šťávami spočívá v tom, že každý lidský orgán je přizpůsoben k využití svých vlastních kyselin. Proto, abychom dokonale promyli a odstranili usazeniny v různých orgánech, musíme mít širší sortiment šťáv. Ale naše vlastní moč obsahuje všechny kyseliny našeho organismu a snadno proniká do libovolného orgánu, tj. je to kapalina samotného organismu.

3. Jak dělat očišťovací procedury jsme podrobně pojednali v předchozích kapitolách.
4. Na změkčování jsou vhodné koupele s močí, napařování a obklady. Zvláště účinná je při odstraňování usazenin solí stará, na čtvrtinu původního objemu odpařená moč, která je silně

cítit po čpavku. Díky své leptavosti otevírá čpavek kožní póry a díky silné osmóze vytahuje usazeniny ven.

5. Zbývá jen vybrat vhodná přirozená rozpouštědla solí a usazenin. Existuje přírodní zákon, který říká, že podobné rozpouští podobné. Např. v petroleji se rozpouštějí všechny ropné výrobky, parafin, v lihu se rozpouští glycerin, sorbit, xylit atd.

Pozorování ukazují, že zásadité, minerální a tukové soli typu urátů a také fosfáty a oxaláty, se samy v organismu nerozpouštějí. Je možné je rozpouštět zásadami, ale takovými, které nejsou pro organismus nebezpečné, jako odvary některých rostlin nebo některé šťávy.

Mnohé soli se rozpouštějí odvarem kořene slunečnice. Na podzim se tlusté kořeny slunečnice sbírají, měkké vláknité kořínky se odříznou, pečlivě umyjí a suší. Pak se drobí na malé kousky (velké asi jako fazole) a jednu až dvě minuty se vaří ve smaltované nádobě (na tři litry vody sklenici kořenů). Tento odvar se musí vypít během dvou až třech dnů. Pak se tytéž kořeny vaří znovu, tentokrát pět minut ve stejném množství vody a získaný odvar se také během dvou až třech dnů vypije. Potřetí se tytéž kořeny vaří ve stejném množství vody, ale deset až patnáct minut, a získaný odvar se opět během dvou až tří dnů vypije. Jakmile skončíme pití odvaru z první porce, začneme pít odvar z druhé atd. Soli z organismu začnou odcházet asi po dvou až třech týdnech. Moč bude mít rezavou barvu. Odvar se pije tak dlouho, dokud moč nezprůhlední a není průhledná jako voda.

Minerály ve žlučovodech, žlučovém měchýři, ledvinné pánvičce, močovém měchýři a krevním řečišti velice dobře rozpouští šťáva z černé ředkve.

Vezmeme deset hlaviček hlíz černé ředkve, omyjeme je, ale vrchní slupku neodstraňujeme. Z nich získáme vytlačením asi tři litry šťávy. Šťávu musíme uchovávat v ledničce, drť promíchat s medem v poměru 1 kg drtě, 300 g medu nebo 500 g cukru. K tomu přidáme mléčnou syrovátku pro povzbuzení mléčného kvašení. Všechno pak necháme v teple, v nádobě pod tlakem. Díky mléčnému kvašení vznikají ve vylisované drti organické kyseliny, které jsou schopné usazeniny a soli okysličit.

Šťávu z černé ředkve začínejte užívat po čajové lžičce jednu hodinu po jídle. Pokud nebudete cítit bolest v játrech, můžete dávku postupně po lžičkách zvyšovat a dojít až na 100 ml.

Šťáva z černé ředkve je silně žlučopudná. Obsahují-li žlučovody hodně solí a usazenin, je průtok žluče ztížen, a to způsobuje bolest. Na játra dávejte gumovou láhev s teplou vodou, dávejte si teplé koupele. Jestliže je bolest snesitelná, pokračujte v proceduře tak dlouho, dokud nespotebujete všechnu šťávu. Obvykle se bolest vyskytne jen na začátku a pak se všechno upraví. Pokud jste již předtím dělali očistu jater, nemusí se bolest vůbec objevit.

Soli odcházejí z těla nepozorovaně, ale účinek očisty je velký. Když spotřebujete šťávu, začnete při jídle jíst po jedné až třech polévkových lžících drtě, která je v té době už zkvašená, dokud všechnu drť nesníte. Kromě očisty to zpevňuje i plicní tkáň a cévy srdce.

Podobné čisticí procedury je vhodné dělat jednou až dvakrát ročně. Během čištění se stravujte převážně rostlinnou stravou, vyhýbejte se jídlům, která jsou ostrá, solená a kyselá.

Soli rozpouští dobře čaj ze sporýše, přesličky rolní, melounové kůry, šťáva z kořene petržele, křenu, listů mateřídoušky, cikorky, řepy, topinambury. Dávkování se postupně zvyšuje od 30 do 100 g, užívá se půl hodiny po jídle.

Nejlépeším přírodním rozpouštěcím prostředkem, vyráběným vlastním organismem, je naše vlastní moč. Ta také nejlépe odpovídá zásadě „podobné rozpouští podobné“.

Dále uvedeme dva způsoby očisty od solí a usazenin.

Jemný postup. Každý den půl hodiny až hodinu mírnou rychlostí běhat (nebo dělat jinou fyzickou práci), během týdne jít dvakrát až třikrát do sauny, nebo si dávat horké koupele. Po jídle pít výše uvedené odvary a šťávy (libovolné, podle vlastního výběru) a dvakrát až třikrát za den, před jídlem, pít 100 ml vlastní moče. K tomu je vhodné dávat na místa, kde jsou soli uložené, na noc obklady ze staré odpařené moče (začněte s obkladem na jednu hodinu). Stravu změňte na převážně rostlinnou (to platí pro teplé roční období). Neškodí dělat zároveň i klystýry s močí, abychom odstranili usazeniny, které se dostávají do střeva z jater. Celou očistnou proceduru dělat po dobu tří až pěti týdnů. Pak si měsíc odpočiňte, ale rostlinnou dietu zachovávejte a pijte vlastní moč. Pak můžete všechno zopakovat, až dosáhnete žádaného výsledku.

Potvrzením, že k očištění skutečně dochází, je zakalení moče (odcházejícími solemi), postupné zvýšení pohyblivosti dané odchodem solí z tkání. Zjasnění moče a zvýšení pohyblivosti (stejná jako v dětství) je svědectvím toho, že očistný proces je u konce. Zároveň se zvyšuje životní síla a organismus se stává imunní vůči nemocem.

Náročnější způsob. Dělat totéž, co bylo právě uvedeno, ale zároveň hladovět. Hladovět po dobu od třech do deseti dnů. Musíme přitom brát ohled na individuální stavbu těla. Nejvhodnější je dělat takové procedury v teplejších obdobích roku.

Teď si uvedeme několik příkladů z praxe. Takových, u kterých zapůsobila jen část očistných mechanismů.

Marina Viktorovna, stáří 33 let, Kyjev.

Když mi bylo dvacet osm let, bylo to rok po Černobyli, onemocněla jsem polyartritidou. Přišlo to zároveň s těhotenstvím. Pár let jsem se snažila s tím nějak bojovat.

Ještě po roce jsem se obouvala se slzami v očích, protože jsem měla klouby oteklé, s modrými opuchlinami. Totéž se objevilo i na prstech rukou. Ani játra nebyla v pořádku. Od roku 1990 jsem začala dělat hladovky podle Bregga - 24 hodiny týdně. Od začátku roku 1991 jsem provedla očistnou kúru podle Semjonové. Protože se klouby dobře dávaly do pořádku, prováděla jsem současně s čištěním jater také intenzivní hladovění (během jednoho a půl měsíce asi dva týdny hladovění). Po prvním čištění jater mi ráno zmizely opuchliny na rukou, ale u kloubů zůstala jejich bolestivost. Na váze jsem ztratila asi 10 kg. Začala jsem se mnohem lépe cítit, ale játra mě dost často pobolívala a klouby se zaněcovaly i po malém přejedení. Navíc se mi přerušil menstruační cyklus. Teď už vím, že hladovění bylo pro můj organismus příliš velkou zátěží, ale byl tu také důvod: přibližně dva roky starý zánět slepého střeva, o kterém jsem neměla ani tušení, i když vzhledem ke špatné menstruaci jsem si říkala, že něco není v pořádku. Zkoušela jsem pít dobromysl, ale celkem to nikam nevedlo.

Od března 1995 jsem vlivem řeči známých o úspěšném léčení močí, začala pít moč jednou denně v množství 150 až 200 ml, a k tomu jsem jednou týdně po dobu třiceti šesti hodin hladověla. Moč jsem pila jednou denně, ráno půl druhé hodiny před jídlem. Když jsem hladověla, pila jsem jen vodu.

Po týdnu urinoaterapie jsem začala cítit velkou žaludeční nevolnost, která trvala dva týdny a byla doprovázena vylučováním neuvěřitelného množství slizu. K tomu se navíc v noci sama od sebe očistila játra. Nevolnosti pak najednou přestaly a zároveň se obnovil menstruační cyklus. Žádný výtok krve nebyl, ale podle pocitů jsem si uvědomila, že se všechno dalo do pořádku. K tomu došlo po třech týdnech od zahájení urinoaterapie a po ročním přerušení menstruačního cyklu. Po třech týdnech jsem získala svou původní váhu. Přibrala jsem přibližně šest až sedm kilogramů. Po dalších dvou týdnech zcela zmizely otoky kloubů rukou a nohou, ale přetrvávala bolest kloubů u dvou prstů (předtím mne bolely skoro všechny prsty).

Po sedmi týdnech se menstruační cyklus obnovil úplně, menstruace proběhla zcela bezbolestně a plně, jako dřív.

Po osmi týdnech urinoterapie bolesti kloubů zmizely úplně, játra i žaludek se uklidnily (předtím jsem měla zažívací potíže). Všechno se dalo do pořádku tak, že když jsem pak o velikonocích snědla velké množství nejrůznějšího pečiva, nestalo se vůbec nic. Předtím by mě určitě bolela játra a klouby by se zanítily.

Pod vlivem zkušenosti jedné známé jsem zkoušela hladovět a pít přitom celou denní dávku moče. Večer se zanítily dva klouby na prstech ruky a kyčelní kloub mne rozbolel tak, že jsem v noci nemohla spát. Zapomněla jsem se zmínit, že kromě kloubů prstů na rukou a nohou mne bolel také kyčelní kloub. Během následujícího týdne bolesti zmizely. Pak jsem se rozhodla přejít na předchozí hladovkový režim a hladovím třicet šest hodin týdně se současným pitím jedné až dvou porcí ranní moče. Během dne pak piji vodu. Možná, že pro klouby není hladovění spolu s pitím celé denní dávky moče nejvhodnější(?).

Kromě toho, co jsem uvedla, ještě natírám denně tělo čerstvou močí.

Komentář a doporučení. Bez předchozí očisty a změny stravy nemá smysl s polyartritidou bojovat, proto nemoc dál pokračovala. Tomu napomáhala i nemocná játra, u kterých byla narušena výměna solí.

Po očištění jater a částečné obnově jejich funkcí začala automaticky mizet i bolest kloubů. *Začala jsem se cítit mnohem lépe, ale játra často pobolívala a klouby se i po menším přejedení začínaly znovu zaněcovat.* Tak jako předtím, nebyla odstraněna příčina ukládání solí - převaha umělé stravy. Takovou stravu je nutné jednou pro vždy vyloučit.

Navíc se mi přerušil menstruační cyklus. - To je výsledek nesprávné aplikace hladovky, kterým došlo k příliš silné podpoře životního principu „větru“, který odpovídá za všechny oběhové a cyklické pochody v organismu. V průběhu hladovky bylo vhodné brát teplé koupele a chodit do sauny - pak by byl výsledek pozitivní.

Zkoušela jsem pít dobromysl, ale celkem to nikam nevedlo. Nať dobromysle se používá při revmatizmu, ale při tak špatné stravě to skutečně žádné pořádné výsledky dávat nemůže.

Po týdně urinoterapie jsem začala cítit velkou žaludeční nevolnost, která trvala dva týdny a byla doprovázena vylučováním neuvěřitelného množství slizu. Nakonec přece jen začala Marie Viktorovna užívat silný vnitřně očištný prostředek, moč. Celé její předchozí léčení tuto hlavní složku - rozpouštědlo a čisticí prostředek, postrádalo. Moč začala rozpouštění podobného podobným a likvidaci jader patologie - práci, kterou při nedostatečných hladovkách a špatné stravě nebylo možné uskutečnit.

Po osmi týdnech urinoterapie bolesti kloubů zmizely úplně... Nakonec k vyléčení artritidy přece jen došlo, ale tato paní nezměnila stravu, stále jako předtím ráda jí různé pečivo a konzumuje ho ve velkých množstvích. Tady vzniká začarovaný kruh - napřed dám příležitost ke vzniku usazenin a pak je zas rozpouštím rozpouštědlem. Znovu opakují: změňte stravu! To se ukázalo, když začala hladovět a pít přitom celou denní dávku moče - dostala zánět kloubů. Proč? Moč rozpustila a odstranila soli, ale ty, když se dostanou zpět do organismu, mají tendenci shromažďovat se v místech nějak dříve poškozených, traumatizovaných. Proto se bolesti objevily znovu.

Další doporučení Marině Viktorovně ohledně upevnění jejího zdraví budou asi takováto: očistit pole vědomí, správně se stravovat a vyhýbat se jídlům obsahujícím přírodní lepidla (pečivo, mléčné výrobky), dávat si horké koupele a sauny, během chladnějších a sušších ročních období nehladovět a ráno jíst chléb z naklíčené pšenice. Pít a jídla připravovat z aktivizované vody (protiová voda, voda zbavená plynů, atd.).

Záměrně jsem tento případ rozebral tak podrobně, abych zdůraznil jak kladné stránky, tak i chyby. Vezměte si z tohoto případu příklad. Pamatujte si, že polyartritidy se lehce zbavíte, jestliže se začnete správně stravovat, očišťovat, používat tepelné procedury, ale vaše počínání bude celkem bezvysledné, pokud tohle všechno dělat nebudete.

Galina Markovna, Dněpropetrovsk

Před měsícem se mi dostala do ruky kniha o urinoterapii - a po měsíci tak zarážející úspěchy! Jsem teď schopná psát Vám snadno pravou rukou! Moje diagnóza již od r. 1983 zněla: revmatoidní polyartritida, aneurismus břišní části aorty. Žádné prášky neberu!

Komentář a doporučení. Tato žena musí postupně projít všemi hlavními očištnými postupy. Stravovat se rostlinnou stravou se zásaditým působením, často se hodně pohybovat a aplikovat horké vodní procedury. Na poškozená místa dávat navíc obklady z vlněné tkaniny, namočené do odpařené moči.

Je mi čtyřicet čtyři roky. Moje diagnóza je infekční revmatoidní polyartritida. Během měsíce jsem dostala asi sto padesát injekcí a k tomu třicet různých léků denně. Koupila jsem si knihu Vasiljevové. V září a říjnu jsem po ránu pila pětidenní rýži. Asi po deseti dnech ze mne začala vycházet špína tak, že to vypadalo, jako bych byla jedla řípu, všechno bylo velice černé, až později teprve čistiší. Po rýži jsem udělala s pomocí rostlinného oleje očistu jater. Během noci to ze mne vycházelo celkem na šestkrát: začalo to slizem a kaménky, které vypadaly jako hlavičky sirek - to se opakovalo třikrát. Pak se začaly objevovat větší a bylo jich také víc. Byly žluté, hnědé, zelené, některé velké až dva centimetry, nejrůznějších tvarů. Odcházely s potížemi, některé v podobě pisku. Za tu dobu jsem ztratila na váze tři až čtyři kila.

V září 1995 jsem si koupila Vaše knihy. Od dvacátého devátého září jsem si začala natírat močí tváře, krk a ruce. Několikrát jsem také zkoušela pít moč, ale nedařilo se mi to. Sedmého října jsem si všimla, že se mi kůže začala uhlazovat, zmizely mi vrásky kolem očí. Protože jsem měla od roku 1988 deformované koleno, dávala jsem si na ně obklady. To pak přestalo devátého října bolet, mohu ho i ohýbat, což předtím bez bolesti nebylo možné. Jedenáctého října zmizela vyrážka, kůže se vyhladila, vyčistila, zmizely i bolestivé váčky pod očima. Jsem skoro šedivá, asi tak na devadesát až devadesát pět procent, zvláště zepředu. Čtrnáctého října jsem si všimla, že se mi začaly zase objevovat černé vlasy, kůže zesvětlela a zhnědla. Už skoro dvacet let jsem měla na uchu výrůstek, takže když jsem nosila brýle, bolelo mne to. 22. října jsem si všimla, že výrůstek skoro zmizel.

Od druhého listopadu jsem začala pít po ránu moč, a když mám náladu, tak i přes den, někdy až 400 ml. Píši si deník, a tak si všímám dní, kdy dochází k nějaké změně.

Po fyzické práci (občas musím odklízet sněh) únavu ani necítím, spíš by se mi chtělo ještě tancovat.

Ale na druhé straně mám také nedostatky. Rýmu už mám skoro celý měsíc, někdy takovou, že mi kapesníky nestačí. (To je normální jev, nebojte se toho - čistí se čelní a Highmorovy dutiny. Chodte do sauny, kapejte si moč nosu, uší i očí.) Chut' k jídlu nemám nijak výraznou, stává se, že za celý den sním dvě vajíčka a pět ne moc velkých brambor, nebo trochu kaše, a tak je to skoro každý den. (To je druhý, zajímavý jev - čistý organismus potřebuje méně potravy, tj. i toto je normální.) Dříve u mne menstruace trvala asi dva dny, dost vydatná, ale teď už asi dvakrát trvala tři až čtyři dny, nijak intenzivní. (Je vidět, že se uvedl do činnosti i tento očišťovací kanál - dělejte výplachy močí, na kříž si dávejte obklady z vlněné látky, namočené v moči.)

Michal Grigorjevič, válečný invalida, Charkov.

V roce 1990 mne rozbolela chodidla, takže jsem mohl chodit jen s velkými obtížemi. Pracoval jsem v podniku, kde si lékaři dali se mnou hodně práce, ale bez výsledku. Odjel jsem tedy na Jaltu do sanatoria, ale ani tam mi nebyli schopni pomoci. Tak jsem se rozhodl pro urinerapii. Sebral jsem moč od všech členů rodiny, celkem tři litry, ohříval jsem ji a na noc jsem si dělal asi patnácti až dvacetiminutové koupele. Už po druhé koupeli bolesti zmizely. Takových koupelí jsem si udělal celkem deset.

Komentář a doporučení. To je jeden z příkladů nesprávného přístupu k léčbě potíží, vznikajících z usazených solí. Při nevhodném přístupu bude i záporný výsledek, v některých případech může dojít i ke zhoršení stavu. Hormonální a farmakologická léčba zhoršuje i tak chatrné zdraví, aniž by přitom odstraňovala příčinu nemoci. Ta byla v daném případě v nesprávné stravě a znečištěném vědomí. Je třeba změnit stravu a projít všemi hlavními očistami. V opačném případě soli, které moč vytáhne, se brzy znovu zase na „známé místo“ uloží.

Sofie Jakovlevna, Novočerkesk.

Mému manželu velice pomohly obklady na chodidla. Velké výrůstky zmizely už po třech obkladech. Velké díky Vám!

Komentář a doporučení. Projděte postupně všemi hlavními očistnými postupy a dejte do pořádku svou stravu.

Zinaida Ivanova, 56 let, Krasnodarský kraj.

Už druhý den vnitřního užívání moči, odpařené i čerstvé, se ukázaly prostě neuvěřitelné výsledky. Bylo mi najednou teplo, měla jsem dobrou náladu, nohy přestaly bolet, nebolí mě ani v kříži. Bolest byla cítit asi tři dny, jen slabě a jaksi v hloubce. Po šesti dnech bolesti zmizely docela, gumové boty přestaly mít na nohy vliv.

Komentář a doporučení. Nohy bolí, kroutí se a vůbec vznikají v nich bolesti proto, že energie volných elektronů nemůže energetickým kanálem procházet volně, protože je ucpan různými usazeninami. Energie pak musí hledat náhradní cesty. To způsobuje svědění, kroucení a nejrůznější bolesti a zároveň i pocity chladu.

Gumové holínky je vhodné nosit co nejméně, jinak budou nohy zase brzo ovlivňovat tím, že ochlazují chodidla a odvádějí teplo z organismu.

Naděžda Alexejevna, Energodar.

V r. 1979 si má matka vyléčila ostruhy na obou patách. Na noc si dávala obklady s močí, přes den si dávala do špiček bot chuchvalce kokotice, a tak celý den chodila. Během tří letních měsíců se ostruh na patách úplně zbavila. Když jí dělali rentgen, lékaři se dosaženým výsledkům moc divili.

Komentář a doporučení. Tady není čemu se divit, je to běžný přírodní proces. Obklady s močí pomáhají okyselit části těla, zanesené usazeninami. Díky tomu začne intenzivně probíhat okysličování, které ostruhy likviduje. Šťáva z kokotice pomáhá zvyšovat množství zásad, tj. vymývání a rozpouštění solí. Tímto způsobem střídavý vliv kyselého a zásaditého prostředí rozpouští a odstraňuje z organismu nejrůznější usazeniny solí.

Kombinované čištění buněčných koloidů a vnitřního prostředí organismu

Lidové léčitelství doporučuje pro takovou očistu odvar z čerstvého jedlového jehličí (sosny).

Jehličí z jedle je dobrým zdrojem vitamínů. V zimě obsahuje 150 - 300 mg vitamínu C v létě asi poloviční množství. Ten pomáhá rychlému dookysličení usazenin a jejich odstranění

z organismu. Jehličí z jedle obsahuje navíc velké množství éterických olejů, které jsou přírodními rozpouštědly. Výsledkem je, že už jen tyto dva činitele dělají přípravky z jedle silným očistným prostředkem.

V lékařské praxi se používá preparát „Pinabin“, který je 50% roztokem éterického oleje jedlového jehličí (nebo sosny) v broskvovém oleji. Tento preparát působí spasmolyticky na svalstvo močových, brzdí rozvoj bakterií způsobujících nemoci a je doporučován jako močopudný prostředek při ledvinových kamenech.

Další velkou předností odvaru z jehličí je jeho trpká chuť. Jestliže vitamín C napomáhá dookysličení usazenin, éterické oleje jejich rozpouštění, rozšíření cév a mají močopudný účinek, pak trpká, stahující chuť působí povlékání produktů rozpadu a jejich následující odstranění.

Odvar z jehličí se používá dvojnásobem: vnitřně v podobě nápoje a zevně do koupele. Možná je i současná kombinace obojího.

Pro vnitřní použití se odvar připravuje následujícím způsobem: pět polévkových lžic jemně rozmělněného jehličí jedle se zalije půl litrem vařící protiové vody. Má se vařit deset minut na malém plameni, pak se nechá přes noc v teple odstát, nakonec se přecedí. Odvar se dá do termosky a teplý se pije přes den místo vody. Trvání celé kúry je individuální. Orientačně lze na potřebnou dobu soudit podle vzhledu vlastní moči. Pokud je kalná, znamená to, že odvar začal působit. V závislosti na rozpouštění usazenin a solí bude moč zbarvena nejrůznějším způsobem. Když pak moč zase nabude své přirozené barvy a bude opět průzračná, je čištění u konce.

Je výhodné provádět tuto očistu po novém roce. Jednak je k dispozici dost jedlí, které se po vánocích vyhazují, takže jehličí není třeba nijak shánět. Kromě toho v tuto roční dobu je velice silný biorytmus ledvin a močového měchýře, takže nedojde k přetížení zvýšenou zátěží při odstraňování usazenin.

Koupele z jehličí se připravuje tak, že se vezme jedlové jehličí a jemně nařezané větévky spolu s rozmělněnými jedlovými šiškami - všechno dohromady asi v množství 1 kg. To se vaří asi půl hodiny v sedmi až osmi litrech vody. Po skončení varu se vše dobře uzavře a nechá dvanáct hodin odstát. Dobrý výluh má hnědou barvu. Výluh se nalije do vany s vodou teplou asi 36 - 40°C. Koupele se aplikuje 10 - 20krát, podle toho, jak se cítíme. Teplotu vody je možné od jedné procedury ke druhé postupně zvyšovat, ale hlavním kritériem je přitom vlastní dobrý pocit. V průběhu týdne je vhodné udělat si takové koupele dvě až tři. Po proceduře se krátce (5 - 10 s) vysprchujeme studenou sprchou. Všechny procedury těchto koupelí trvají asi měsíc.

O koupelích z jehličí velice pěkně psali S. Kneipp, P. M. Kurenov a A. S. Zalmanov. Přitom Kneipp a Kurenov poukazují na očištění pokožky, cévní soustavy a stimulaci nervové soustavy. Zalmanov kromě toho hovoří ještě i o čištění každé buňky organismu od „toxické únavy“, tj. od odumřelých částic, které vznikají přirozenou cestou v průběhu života a je třeba je čas od času odstranit. Jestliže se z těch či oněch důvodů v organismu hromadí, dochází k otravě. Prvními příznaky takové otravy je „těžký dech“ a pach, který se od takového člověka šíří, a rychlá navitelnost.

Kombinace koupelí z chvojí spolu s pitím odvaru očistný efekt posiluje. Valerij Teščenko na základě pozorování uvádí, že samotný odvar při vnitřním užívání odstraňuje z organismu kromě jedů a usazenin také radionuklidy. Tato očistná procedura je velice jednoduchá a dovoluje likvidovat až 80% nejrůznějších nemocí, které zanesení organismu nečistotami způsobuje. Mějte na paměti staré přísloví, které praví, že „bez očištění není vyléčení“.

Je mi 34 let. Pracovat podle Vašich knih, na základě vlastní iniciativy a přání, jsem začal před rokem. Popudem k tomu bylo, že jsem svou matku neviděl půl roku a pak, když jsem ji uviděl, ani jsem ji nepoznal, protože po původní nemocné ženě tu nezůstalo ani stopy. Zhubla, vyléčila si svou alergii na léky a velmi dobře se cítí. A když jsem to tak všechno viděl, rozhodl jsem se, že to vyzkousím také. Očistil jsem si střevo, sedmkrát játra a teď se chystám na čištění ledvin. Díky Vaším knihám jsem si vyléčil tromboflebitidu (kterou jsem trpěl deset let a v létě, když bylo horko, jsem ani nemohl chodit), zmizely hemoroidy, stolici mám měkkou, všechna nachlazení zmizela (dříve jsem měl v průběhu všech ročních období trvale rýmu a furunkly, zhubl jsem o deset kilogramů (teď vážím 80 kg místo 90 kg při výšce 180 cm). Tělo mám teď urostlé a mladé, jako by mi bylo osmnáct. Sliz z hlavy jsem také vyhnal, a hlava mi krásně funguje.

Očista od solí pomocí bobkového listu

Na závěr tohoto oddílu knihy uvedeme osvědčenou očistu od solí pomocí bobkového listu. Podívejme se, co píše Amirdovlat Amasiaci ve své knize „Nepotřebné pro laiky“ o bobkovém listu:

„Jeho podstata je horká a suchá. Má schopnost rozpouštět a drobit. Rozpouští kámen a pomáhá při všech nemocech močového měchýře. Pomáhá při trombose jater a rozpouští zatvrdliny sleziny“. Rozhání otoky. Pro nejrůznější jedy působí jako protijed. Pomáhá při bolestech v kostech, kříží a při bolestech sedacího nervu. Dávka pro užívání (plody ostružiny) - 1,47 g.

Koupele v odvaru z bobkového listu pomáhá při bolestech močového měchýře a dělohy. Roztlučená a požitá kůra kořene v množství 1,62 g drobí kámen.

Pro naše účely připravujeme odvar bobkového listu následujícím způsobem: 5 g bobkového listu dáme do 300 ml vody a po dobu pěti minut vaříme a pak necháme odstát v termosce. Odvar slijeme a v průběhu dne malými doušky pijeme. Není možné vypít celé množství najednou, protože by mohlo dojít ke zhoršení potíží. Celou tuto proceduru opakujeme tři dny po sobě. Po týdnu ji pak můžete zopakovat.

Nedivte se, jestliže se objeví vylučování růžově zbarvené moči, k němuž může docházet i každé půl hodiny. Jde o to, že se soli začnou tak rychle rozpouštět, že močový měchýř dráždí.

Přesvědčit se o tom, že se soli skutečně dobře rozpouštějí, je možné za jeden až dva týdny. Jestliže jste měli nepohyblivé nebo bolestivé klouby nebo jste trpěli bolestmi závislými na počasí, pak se přesvědčíte, že bolesti mizí a pohyblivost se zlepšuje.

Natalie Nikolajevna, 47 let, Moskva

Bobkový list jsem pila pětkrát a osteochondróza krční páteře prakticky zmizela.

Čištění organismu prostřednictvím pokožky

Pokožka je největším a důležitým orgánem člověka. Její plocha má velikost od jednoho a půl do dvou metrů čtverečních a její váha tvoří asi 20% váhy celého těla. Prostřednictvím pokožky člověk může a musí odstraňovat asi tři a půl násobek toho, co prochází tlustým střevem a močovým měchýřem dohromady! Posuďte to sami: člověk za den ztrácí asi 2,6 l vody: močí 1,5 l, kaly 0,11, prostřednictvím plic 0,4 l a prostřednictvím pokožky 0,6 l. Tato čísla odpovídají hodnotám střední aktivity člověka. V sauně může člověk při jednom saunování ztratit od 0,5 do 1,5 l vody. Znamená to, že parní lázni můžeme podstatně aktivizovat odvádění vody a usazenin. Není to náhoda, že jedna z hlavních léčebných procedur se jmenuje „Léčebné pocení“. Nejprve si probereme funkci pokožky z hlediska odstraňování usazenin, které se v organismu nacházejí.

Ochranná funkce pokožky. Pokožka má baktericidní vlastnosti. Výpočty amerického bakteriologa Theodora Rosberyho říkají, že na povrchu lidského těla se nachází asi patnáct trilionů mikrobů. Jen čistá, zdravá, vlhká a elastická pokožka je schopná úspěšně odolávat takovému nátlaku. Podle nejnovějších výzkumů se pokožka aktivně podílí na imunitní ochraně organismu.

Dýchací funkce pokožky. Pokožka se podílí na látkové výměně plyných složek a čím je čistší, tím se nám snadněji dýchá. Jak ukazuje praxe, má kožní dýchání velký význam pro zdraví člověka.

Vylučovací funkce pokožky. Co se týče počtu druhů a množství vylučovaných odpadů, není nic, co by se pokožce mohlo vyrovnat. Jestliže člověk vědomě zaměstná svou pokožku jako vylučovací orgán, zvýší tím podstatně kvalitu svého života. Existují např. svědectví o jedné ženě, která ve svých sedmdesáti letech byla stejně svěží a přitažlivá jako mladá dívka. A to jen díky tomu, že dokonale rozuměla a používala odstraňování odpadů látkové výměny prostřednictvím pokožky prostřednictvím parních lázní. Akademik Mikulin pravidelně používal pocení v minisauně, protože to pokládal za důležitou ozdravnou proceduru.

Potními žlázami kůže je vylučována zvláštní emulze, obsahující mastné kyseliny, díky jimž se pokožka chrání před vysycháním, udržuje svou pružnost, pevnost, lesk a ochranu před infekcemi. Jestliže ale o pokožku nepečujete, zanáší se svými vlastními odpady (600 g potu za 24 hodin) a přestává správně plnit všechny své zmíněné funkce. Je přirozené, že tím pak strádá celý organismus. Časté koupele, při kterých používáme mýdlo, naopak tuto ochrannou emulzi smývají, takže je nutné si uvědomit, že je třeba všude u všeho dodržovat rozumnou míru. Čistá pokožka je záruka zdraví a špinavá - zdroj nákazy.

Ve stáří se množství mastných kyselin na povrchu pokožky snižuje, proto ve starším věku je nutné pokožce věnovat větší pozornost. Kůži je třeba natírat močopudnými prostředky, olivovým olejem, častěji chodit do parní lázně, zásobovat ji solemi tím, že si děláme koupele s močí. Víte, jak se zdravili staří Římané při setkání: „Jak se potíš?“.

Teď si řekneme něco o tom, jak správně provádět odstraňování usazenin prostřednictvím kůže. Působení je tu možné provádět v několika směrech.

1. Podrobovat se obvyklým vodním a saunovým procedurám. Zvýšená teplota umožní usazeniny dostatečně okysličit a přeměnit je na konečné produkty látkové výměny, které se snadno z těla odstraňují, pomáhá se tím rozpuštění jinak obtížně rozpustitelných látek v krvi i tkáních, celý organismus se změkčí a nasytí vlhkostí. Zvýšený průtok krve během těchto procedur dovoluje rozpuštěné usazeniny rychle prostřednictvím kůže nebo jiných vylučovacích orgánů odstranit.

2. Můžeme postupovat i opačně, tj. co nejméně pít a jíst co nejméně stravy, která obsahuje větší množství vody s cílem dehydratace organismu, a při tom dva až třikrát častěji brát každý den teplé koupele. Voda bude v takovém případě nasávána do organismu kůží, kterou vyčistí a současně s tím i celý organismus.

3. Můžeme využít Dast-Morova zákona o antagonismu krevního oběhu, podle něhož studené procedury, které stahují cévy v pokožce, rozšiřují zároveň cévy v břišní dutině. Teplé procedury naopak rozšiřují cévy v pokožce a stahují cévy břišní dutiny. Jestliže tuto vlastnost krevního oběhu využijeme, můžeme kontrastními vodními procedurami horko - chlad, nechat cílevědomě proudit krev směrem od pokožky k vnitřním orgánům a naopak a současně s tím odstraňovat usazeniny.

4. Používat látky s velkou osmotickou silou a s jejich pomocí „vytahovat“ usazeniny přes pokožku z organismu. To dělá zvláště dobře moč, odpařená na čtvrtinu původního objemu.

5. U každého z právě uvedených prostředků je možné použít další, doplňující prostředky, které čisticí proces ještě zesílí. Je to např. pití odvarů a výluhů, které zvyšují potivost, hojně pití čerstvých šťáv z ovoce a zeleniny, suché hladovění, dietetická kúra I. Šrota a mnoho dalšího.

Pojednáme teď o prvním způsobu očisty prostřednictvím pokožky, o vodních procedurách a saunování. Při všech těchto postupech mají velkou roli další pomocné prostředky. Abychom se lépe potili, je vhodné hned na začátku použít nějaký prostředek pro pocení. Když pak už z těla odešlo větší množství znečištěných tekutin, je nutné je nahradit tekutinou čistou, strukturovanou, nasycenou organickými minerálními prvky, vitamíny atd. Pro tyto účely jsou vhodné čerstvé šťávy nebo aktivizovaná kapalina.

Upozornění. Parní lázeň otevírá kožní póry a napomáhá silnému pocení a odstraňování usazenin kůží. Při tom dochází k velkému odlehčení práce ledvin. Teplé a horké koupele, které organismus silně prohřívají, pocení ztěžují a nutí vodu odcházet přes ledviny. Jestliže máte ledviny nemocné, je pro vás parní lázeň vhodnější. Máte-li nemocnou pokožku, používejte koupele.

Jako potopudný prostředek můžete použít libovolný přírodní prostředek, který je vám dostupný. Jako příklad uvádíme dva předpisy.

Kořen lékořice 40%, lipový květ 60%. Polévkovou lžící směsi dejte do sklenice vařící vody.

Plody anýzu 20%, lodyha pelyňku 20%, listy vachty třílisté 30%, kůra jívy bílé 30%, květ lípy 30%. Dvě sklenice výluhu vypít na noc. Odvar z jedné polévkové lžice směsi se doporučuje pro pocení při revmatizmu.

Lidová moudrost si všimla jedné skutečnosti: revmatizmu se může nemocný zbavit jen pocením. Poté, co užijeme nějaký potopudný odvar, můžeme přejít k vlastní proceduře pocení v parní lázni. Dále uvedená pravidla vám umožní provádět potní proceduru.

1. Do parní lázně nechoďte poté, co se hodně najíte. V takovém případě je parní lázeň škodlivá. Na druhé straně není ani vhodné chodit do parní lázně na lačno. Vypijte potopudný nápoj, trochu se najezte - nějaké ovoce, zeleninu a trochu kaše.

2. Parní lázeň je lepší užívat dopoledne, mezi devátou a desátou hodinou. Organismus si přes noc odpočinul, vaše síly jsou ještě čerstvé a proceduru, která klade velké nároky na srdce a celý organismus, budete dobře snášet.

3. Postupně si na vedro zvykejte, nejděte hned až nahoru ke stropu. Jděte jen do té výšky, kde se cítíte dobře.

4. Jestliže jste po cestě do parní lázně promrzli, tak před vstupem do páry si dejte nohy do nádoby s teplou vodou, do které postupně přidáváte vodu horkou. Tak vydržte deset až patnáct minut. Teprve až ucítíte v těle vnitřní teplo, jděte do parní lázně.

5. Z hygienických důvodů je vhodné se před vstupem do páry omýt, ale neměli byste si přitom namáčet hlavu, protože by se vám pak mohla v parní lázni přehřát. Pak se dosucha utřete ručníkem, protože vlhká pokožka brání pocení, a vejděte do páry.

6. Je vhodné si dát na hlavu jakýkoliv klobouk, abyste hlavu uchránili od přehřátí a je také dobré mít sebou vlněnou rukavici nebo nějakou utěrku na stírání potu, protože ten také brání dalšímu pocení. Tím, že stíráte pot vlněnou rukavicí, čistíte zároveň kůži od odumřelé vrstvy.

7. Když vejdete do páry, sed'te tři až čtyři minuty dole, zvykejte si na vedro, které v parní lázni je, nejlepší bude, jestliže si lehnete. Jste-li vleže, bude horko působit na tělo

rovnoměrněji. Když ležíte, jsou svaly uvolněnější a to umožňuje, aby se dobře propařily. Můžete zaujmout také jogínský sed se zkříženýma nohama.

8. Když vyjdete z parní lázně, osprchujte se teplou a pak studenou vodou. Po teplé sprše, kterou spláchnete pot, se můžete krátce, na dvě až pět vteřin osprchovat vlažnou nebo studenou sprchou, případně jít do bazénu. Potom si odpočiňte, uschněte a pokud nemáte v úmyslu celou proceduru si zopakovat ještě jednou, jděte domů.

Jak postupovat, jestliže si berete do parní lázně metlu? Metly do parní lázně bývají březové a dubové. Předtím, než si je vezmete do lázně, je vhodné je rozpařit. Tím se těkavé látky (hlavně éterické oleje), které jsou v nich obsažené, dostávají snáze do těla a mají příznivý vliv na rozpouštění usazenin. Smysl použití metly v parní lázni spočívá hlavně v tom, abychom jimi přiháněli horký vzduch k tělu, ne abychom se jimi mrskali. Je vhodné mávat s nimi plavně jako vějířem a těla se sotva dotýkat. Zpočátku jděte po nohách, hýždích, po zádech a po rukách - postupujete od nohou k hlavě a zpět. To se opakuje několikrát. Při práci s metlou musíte cítit příjemný, horký vánek. Teprve potom se můžete po těle metlou lehce mrskat. Nakonec se metlou třete jako žínkou. Jednou rukou držíte metlu za rukojeť a druhou přitlačujete její listy k tělu.

To jsou základní věci, které je nutné znát předtím, než půjdete do parní lázně.

Nakonec se dostáváme ke třetí důležité části tohoto očištného postupu. Když se potíte, ztrácíte mnoho tělesné vlhkosti a z těla odchází velké množství usazenin. Je přirozené, že se vám chce pít. A na tom, co budete pít, závisí úspěch vaší očisty. Jestliže budete pít čaj, pivo a podobně, nebudete postupovat právě nejlepším způsobem. Teď musíte pít čerstvé šťávy ze zeleniny a ovoce. Brzo pocítíte příliv nové síly a zdraví. Hladký přirozený průběh může být narušen, pokud budete jíst zámořské plody (pomeranče, citrony, grapefruity), nebo brát projímadla a sedět pak tři dny na toaletě.

Budete-li chodit do parní lázně 2 - 3krát týdně, provedete během tří týdnů detoxikaci tekutého prostředí organismu. Přitom budete mít příjemný pocit z teplé páry (dva až tři vstupy do páry, každý trvajících pět až deset minut), z osvěžení ve studené vodě a z božské chutě čerstvých šťáv. Návodů na zhotovení šťáv jsou v kapitole „Terapie a čištění organismu šťávami“. Budou to hlavně šťávy z mrkve, z mrkve a řepy, z jablek a řepy a z jablek s řepou a okurkami. Vypijte je najednou, po půl litru, 2 - 3krát denně, ihned po skončení parní lázně. V následujících dnech se držte správné stravy, ze které vyloučíte všechno, co ve větší míře vytváří nové usazeniny. Totéž opakujete i po dalších parních lázních. Řiďte se heslem starého římského lékaře Aeskulapa: „Léčit rychle, správně a příjemně“.

Druhý způsob očisty prostřednictvím pokožky se nepoužívá často a v zásadě se jedná o čištění vlastní kůže. Tento způsob se doporučuje lidem s přebytkem tuku, jejichž pokožka má také velký obsah tuku a jejichž organismus snadno a dobře udržuje vodu. Pro lidi hubenější, jejichž organismus vodu udržuje špatně, není tento způsob očisty vhodný.

Vlastní postup vypadá takto: člověk se na určitou dobu zdrží požívání jakýchkoliv kapalin, nebo jejich požívání omezí na minimum a jí stravu, která obsahuje minimální množství vody: sušené ovoce, kaše, chleba z naklíčené pšenice, vařené maso, a každodenně, několikrát za den si dává teplé koupele. Jestliže provádíte suché hladovění, dělejte ho asi tak jednou týdně po dobu 36 - 42 hodin. Jak budete získávat zkušenost, můžete trvání hladovky postupně zvyšovat. Můžete potom hladovět tímto způsobem tak jednou za čtvrt roku tři, nebo více dní.

Příznivcem takového hladovění byl Porfyrij Kornějevič Ivanov. K tomuto způsobu očisty ho vedla jeho vlastní tělesná konstituce. Před vanou dával přednost koupelím v přírodních vodojemech a polévání se vodou z vědra.

Třetí způsob provádění očisty přes pokožku spočívá v použití kontrastních procedur, tj. střídání tepla a chladu. Tento způsob očisty se doporučuje těm, kteří nesnášejí dobře parní lázeň (lidé s výrazně vyjádřenou konstitucí „žluče“), také lidem starším a oslabeným, zvláště těm, jejichž organismus špatně udržuje vodu.

Technika této procedury je následující: Naplňte vanu teplou vodou a setrvejte v ní deset minut. Pak se rychle osprchujte (ne déle než minutu) studenou vodou, a znovu jděte na deset minut do teplé vody. To opakujte třikrát, případně i vícekrát. Celý postup můžete zjednodušit: Pět minut se sprchujte co nejteplejší vodou a pak na jednu až dvacet vteřin si dejte studenou, případně skoro ledovou sprchu. To opakujte třikrát, pětkrát, případně vícekrát.

Do koupele můžete přidávat odvary bylin, které podporují rozpouštění usazenin: rozdrobené seno, sosnové větvičky, ovesnou slámu atd.

Upozornění: Po teplé proceduře aplikujte krátkou studenou. Teplá voda při delším působení organismus oslabuje, otevírá kožní póry a dělá kůži citlivou na chlad. Omývání studenou vodou po teplé proceduře snižuje povrchovou teplotu těla, osvěžuje, zavírá póry kůže a kůži zpevňuje.

Do tohoto způsobu očisty je možné zařadit nejrůznější zábaly. Jestliže například někoho rychle zabalíte do studeného prostěradla, přes něj pak do teplé vlněné deky a navrch dáte ještě peřinu tak, aby k tělu neměl přístup vzduch, začnou v organismu probíhat zajímavé očištné děje. Studený dotyk prostěradla s tělem způsobí odliv krve v organismu. Potom ale dochází k ohřevu organismu, protože peřina mu nějaké ochlazování nedovolí, a tak se teplo hromadí a organismus prohřívá. Pokožka se začíná prokrvovat a dochází k silnému pocení. Mokrý prostěradlo vlivem osmózy do sebe usazeniny, které jsou v organismu, „vtahuje“. To trvá tak dlouho, dokud se nevyrovná koncentrace usazenin v organismu a prostěradle. Obvykle to trvá jednu až dvě hodiny. Po určité době pak můžeme použít nový zábal a pokračovat v odstraňování nežádoucích látek z organismu. Po této proceduře musíte pochopitelně prostěradla vyprat, protože jsou nasycena toxiny a v některých případech dokonce i páchnou.

Tento způsob očisty se doporučuje v případech, kdy je člověk silně oslabený, nebo když není k dispozici parní lázeň.

Jako příklad tohoto druhu očisty uvedeme zábaly dolní části těla, které se používají při bolestech nohou a břicha.

Zábal začínáme v podpaží a pokračujeme až na konec nohou. Hlava, krk, záda a ruce zůstávají volné, musí být jen přikryté něčím teplým, aby k nim nemohl chladný vzduch.

Postupujeme takto: Na prostěradlo, rozprostřené na posteli, položíme po celé délce teplou vlněnou deku. Plátno na zábal musí být velké, abychom jím mohli celé tělo a nohy dva až třikrát obtočit. Plátno přeložíme napůl, namočíme a vyždímáme jen natolik, aby z něj nekapalo a pak ho položíme na rozprostřenou vlněnou deku. Ten, u koho má být prováděna očista, si na toto prostěradlo lehne a prostěradlo se obtočí kolem jeho těla tak, aby pokrylo celé tělo. Potom pevně ovineme vlněnou deku, a navrch pacienta přikryjeme peřinou.

Uvědomte si, že jestliže nebude mít pokožka dobrý kontakt s mokrým plátnem, žádné škodlivé látky z těla do něho přecházet nebudou. Jestliže se zabalíte do vlněné deky nedostatečně pevně a jsou tam „průduchy“, nebude docházet k dostatečnému zapaření a tedy ani k intenzivnímu prohřátí a pocení.

Pokud uděláte všechno správně, pak se v takovém uzavřeném, vlhkém prostředí, jako v děloze matky, nastartují všechny očištné a ozdravné procesy. Intenzita pocení je indikátorem intenzity probíhajícího očištného procesu. Pokud se potíte málo nebo vůbec ne, bude očista jen nepatrná.

Aby byly takové zábaly efektivní, musíte plátno namočit do vhodného odvaru (ochlazeného): ostřicový - vhodný při obtížích s močením a při ledvinových kamenech, odvar z ovesné slámy - při podagře, písku v ledvinách a močovém měchýři, sosnový odvar - odstraňuje plyny, které se nahromadily v břiše a „uklidňuje“ životní princip „větru“.

Čtvrtý způsob očisty prostřednictvím pokožky - na pokožku se nanášejí vrstvy látek, které mají silnou osmotickou sílu. Pro tyto účely je zvlášť vhodná na čtvrtinu původního objemu odpařená moč, kterou nanášíme na pokožku jednoduchým natíráním nebo prostřednictvím nějakého obkladu. Odpařená moč vytahuje na povrch nejrůznější usazeniny, což se projeví vyrážkou. Jestliže se taková vyrážka ukáže, je to příznivé znamení, sama pak rychle zmizí. Právě popsany postup je zvlášť výhodný pro lokální aplikaci. Praktický postup vypadá takto: a) kůži jednoduše potřete a toto místo asi po deseti až patnácti minutách opláchnete teplou sprchou, b) přikládáte na noc, nebo na hodinu až dvě přes den obklady.

Naděžda Alexejevna, Eněrgodar.

V jednatřiceti letech mi najednou začaly vypadávat vlasy. Byla jsem tehdy v psychickém stresu a vlasy mi vypadávaly v celých chumáčích. Má kadeřnice - byla to starší Iránka, mi poradila, abych si před mytím hlavy dávala obklad z teplé moči. Tak jsem tu proceduru dělala celých šest měsíců a opravdu, mé vlasy se zcela regenerovaly, zmizely i lupy a svědění hlavy, vlasy se začaly lesknout a získaly hedvábný vzhled. Obklady jsem si dávala dva až třikrát týdně. Jen na začátku jsem se nakrátko stříhala. Pamatuji si, že se mi po prvních třech čtyřech procedurách objevila na hlavě vyrážka, silné svědění a i boláky, ale všechno jsem to vydržela, protože mi Anachoret řekla, že to všechno přejde. Od té doby uplynulo už sedmáct let a já jsem jí dodnes za její radu vděčná.

Komentář a doporučení. Vlivem stresu vznikly v těle patogenní látky, které se „usadily“ v kůži na hlavě a bránily řádné výživě vlasů. A tak vlasy začaly ve velkém množství padat. Kadeřnice jí správně poradila, jak k léčení přistupovat - vytáhnout všechno zpod kůže ven. Obklady z čerstvé moče začaly díky osmóze nečistoty „vytahovat“. To také bylo důvodem, proč se objevila vyrážka, svědění i boláky. Když se pak podařilo všechny nečistoty odstranit, zásobování vlasů výživou se obnovilo a ty se už pak samy zregenerovaly. Při použití jiných prostředků by byl efekt malý, protože blokáda výživy vlasů by zůstala.

Chci soustředit pozornost čtenářů na to, že je nejdůležitější působit především na původní příčinu potíží, ne teprve na následky - tj. neléčit vlasy, ale očistit místo, kde rostou.

Oksana P., Kijev.

Mladá dívka si každý den ráno vytírala močí obličej, a dělá to dodnes. Výsledek je prostě neuvěřitelný. To samo o sobě není tak důležité, ale byl to podnět, který mne přiměl k tomu, abych se zabývala urinoterapií.

Komentář a doporučení. Vlastní moč je nejlepší přírodní čisticí prostředek na pokožku. Obsahuje všechny látky, které jsou potřebné pro její výživu, ozdravení atd. Není proto divu, že po jejím pravidelném používání se stala kůže zdravou a pěknou.

Prostřednictvím moči dostává kůže minerální látky, kterých je při naší umělé stravě prakticky zbavena. Když má pokožka minerálních látek nedostatek, stává se méně pružnou a pevnou. I u lidí středního věku můžete často pozorovat kůži, která je svráštělá a povadlá, což je jen důsledek nevhodného stravování a zanedbané péče.

Už pět let mám na krku projev alergické reakce. Lékaři mi už naordinovali všechno možné, a všechno jsem také vyzkoušela: léky, injekce, masti - a nic z toho nepomohlo. Moc jsem tím trpěla. Docela náhodou jsem se dostala k Vaší knize. Teď už jsem si koupila všechny čtyři díly. Jakmile jsem začala používat moč, hned se mi udělalo lépe, a teď už je všechno

v pořádku. Každý den ráno a večer jsem si natírala krk močí, a vždycky až po třech dnech jsem ji smyla. Za dva a půl měsíce bylo všechno zcela v pořádku.

Očista organismu od patogenních mikroorganismů a parazitů

Abychom se v této očistné proceduře dobře vyznali a dobře pochopili mechanismus jejího působení, musíme mít dobrý vědecký základ.

Buňky (bez ohledu na jejich množství a rozdílnosti) mohou být rostlinného a živočišného původu. Přitom buňky rostlinného původu při své životní aktivitě vytvářejí látky zásadité a mohou existovat jen v zásaditém prostředí. Buňky živočišného původu naopak produkují jen kyselé prostředí, které je také jediné, ve kterém mohou existovat.

Z toho děláme závěr: všechny buňky, způsobující nemoci u živočichů patří k buňkám rostlinným a buňky, které způsobují nemoci rostlin, patří k buňkám živočišným. Protože ale rostlinné buňky mohou existovat jen v zásaditém prostředí, pak onemocnění je možné tehdy, jestliže je příliš zásaditý celý organismus, nebo jeho některý orgán.

Zvyšování zásaditosti prostředí je typický projev zahnívání. Jestliže bude organismus dostatečně kyselé, nebudou probíhat žádné hnilobné procesy a nebudou v něm tedy ani vhodné podmínky pro rozmnožování se patogenních rostlinných buněk.

S tím, co bylo řečeno, souvisí ještě jeden pozorovaný jev. Ukazuje se, že rány se nejlépe zacelují od 9.00 do 15.00 hodin, když v organismu převládá kyselé prostředí, nejméně v době od 21.00 do 3.00 hod. Zvýšení zásaditosti prostředí, které hnilobné procesy podporuje, je tedy skutečně činitelem, který je základem řady patologických jevů v organismu.

Teď už musíme jen vybrat vhodné přírodní látky pro okyselení vnitřního prostředí organismu a tím rázem skončujeme se všemi parazity rostlinného původu. Takový přírodní a bezpečný prostředek je v našem vlastním organismu - je to naše moč. Teď už tedy lépe chápeme silné baktericidní vlastnosti moči. Kromě toho, že organismus okyseluje, se její působení vysvětluje ještě homeopatickým principem: podobné léčí podobné. Přesněji řečeno, jedna část homeopatie nese název: léčba nozodami. Podstata této léčby spočívá v použití patologických výměšků proti samotnému ohnisku nemoci, proti hnilobným bakteriím, které je produkují. Naše vlastní moč je prosycena celým spektrem nozod a jestliže je užívána vnitřně, velice dobře čistí organismus od hnilobných a jiných infekcí. Jak vidíte, jednoduché užívání moči a její působení na patogenní mikroorganismy je dobře vědecky zdůvodněno. Intenzita působení moči nemá v tomto ohledu konkurenci. Někdy stačí vypít moč jen jednou, aby i těžká nemoc najednou zmizela a už se neobjevila.

Uvedeme několik případů z praxe.

Michail Grigorjevič, válečný invalida, Charkov.

Když jsem onemocněl malárií (střídala se u mě horečka s pocity mrazení), byl jsem přitom úplně sám a bez léků, vzpomněl jsem si na urinoterapii. Vzal jsem sklenici plnou moče a naráz jsem ji celou vypil. Uzdravil jsem se za pět minut. Bylo to ve dvě hodiny v noci, v r. 1988. Víckrát se mi už nic takového neopakovalo.

Komentář. Zpětný ráz nozodami hned „zlikvidoval“ všechny patogenní mikroorganismy. Navíc pití moče sráží horečku.

Z knihy A. N. Maselnikova: „Tajemství nápoje Bohů“.

Stalo se to za války. Žádné léky na malárii jsme neměli a nemocný měl, podle vyjádření lékařů, umřít. Jediný hliníkový pohárek moče, vypitý naráz, postavil nemocného na nohy. Záchvaty malárie se pak už neopakovaly.

Komentář a doporučení. Tak jako v předchozím případě, tak i v tomto se vyskytuje jedna věta: „Vypil naráz“. V tom je tajemství užívání moče. Musíte ji vypít naráz, nebo udělat bez přerušení lichý počet hltů. Jestliže pití přerušíte, dojde k tomu, že první část moče bude neutralizována částí následující a žádoucí výsledek se nedostaví.

Ještě jeden příklad z knihy A. N. Maslennikova.

Před deseti lety se mi na nohách objevila nějaká plíseň. Roztokem sibiřského oleje jsem sice nohy vyléčil, ale zdá se, že jsem to nedotáhl až do konce. Někáká infekce zůstala ještě pod nehtem palce na noze a celá ta léta jsem s ním měl potíže. Rok od roku byl nehet tmavší a tmavší a dokonce se začal odchlípnout, takže ani nebylo jasné, na čem tam ještě drží.

S takovým vlajícím nehtem jsem to dotáhl až do minulého léta. Na letní cestu po Sibíři jsem si sebou vzal boty do hor. Jednou dvakrát jsem se v nich prošel a plíseň se mi s novou intenzitou rozmnožila po celém chodidle.

Tou dobou jsem už něco věděl o urinoterapii a pamatoval jsem si slova léčitele Parfenije Engalyčeva, že moč „vyhání každou nečistotu“. Tak jsem si před spaním omyl nohy močí. Druhý den jsem to udělal znovu... A to dvojí umytí močí stačilo k tomu, aby plíseň zmizela.

Když jsem viděl tenhle neuvěřitelný výsledek, tak jsem vlající nehet na palci ze všech stran natřel pečlivě močovým olejem (na polovinu svého původního objemu na slunci odpařená moč). Dvojí takové natření stačilo k tomu, abych infekci pod palcem zlikvidoval. Teď mi nehet palce už nevlaje, ale drží pevně, jak má.

Komentář. Na polovinu svého původního objemu na slunci odpařená moč je okyselená ještě v mnohem větší míře, než obyčejná. Bakterie, které na nás parazitují, vytvářejí zásadité, hnilobné prostředí, ve kterém žijí a množí se. Jestliže povrch kůže okyselíme, zbavujeme je základu, který jim jejich existenci umožňuje, takže rychle hynou.

Nataša, 17 let, Voroněž.

Měla jsem chřipku, která vyústila v komplikace na ledvinách. V nemocnici jsem ležela s diagnózou „Silný glomerulonefrit s nefrotickým syndromem“. „Léčili“ mne antibiotiky, protizánětlivými látkami, heparinem, dávali mi devět až deset injekcí denně, a denně jsem také polykala třicet až třicet pět nejrůznějších prášků. Kromě toho jsem dostávala stále nějaké infuse. Nic z toho nepomáhalo. Pak mi navíc ke všemu tomu začali dávat ještě hormony. To všechno pak ještě zdokonalili tím, že mi začali vyměňovat krev. Nevím, jak by to bylo všechno skončilo, kdyby mne nepotkala šťastná náhoda. Docela náhodou jsem se dozvěděla o způsobech léčení G. P. Malachova.

Nejprve jsem se začala zabývat urinoterapií. Po asi pěti až sedmi dnech se různé rozborý začaly normalizovat. Přestala jsem brát hormony a začala jsem pít moč, vždy po třech doušcích.

Vlivem hormonální léčby jsem přibrala (z 57 kg na 68 kg), po celém těle se mi objevila vyrážka a přerušily se mi měsíčky. Kromě toho jsem začala mít bolesti žaludku a začaly i střevní potíže.

Po dvou týdnech urinoterapie se mi měsíčky normalizovaly, vyrážka skoro zmizela, žaludek a střeva začaly pracovat normálně a dokonce i váha se mi vrátila skoro k normálu. Začala jsem se léčit podle „Léčebných sil“ a už je všechno v pořádku.

V nemocnici jsem ležela půl roku a lékaři mi řekli, že ještě několik dalších let budu muset brát léky. Teď jsem podstatně změnila svůj způsob života - žádné léky neberu a ničeho nelituji.

Komentář a doporučení. Tři hlty vlastní moči, díky zpětnému působení nozod na ohnisko nemoci, dokázaly to, co (za půl roku) nedokázaly injekce, léky, hormony, infuze a krevní transfuze. O čem to vypovídá? O zcela rozdílných přístupech k léčení nemoci. Správný přístup - léčba přírodními prostředky, vede k vyléčení. Umělý přístup situaci naopak komplikuje a nevede k řešení.

Valentina Nikolajevna, Severodoněck.

Dceři se oči zalepily hnisem tak, že je ráno nemohla otevřít. Řasy měla úplně slepené. Začala jsem jí je omývat teplou močí a za několik dní bylo všechno v pořádku.

U naší kočky se objevil lišej. Začala jsem ho natírat svou vlastní, odpařenou močí a za několik dní byla kočka v pořádku.

Komentář. Mikroorganismy, které způsobují okyselení, „hnis“ kolem očí a lišej kočky jsou rostlinného původu. Moč jim změnila jejich prostředí, takže tam nemohly dál existovat a zahynuly. Tím také došlo k vyléčení.

O možnosti zbavení se hlístů pomocí moči jsme již hovořili, ale o této vlastnosti moči - vyhánět hlísty, hovořili již naši předkové. Použití moče je v takových případech nejlepším, nejspolehlivějším a bezpečným prostředkem.

Klystýry s odpařenou močí a pití čerstvé moče zbavuje hlísty slizu a hniloby, ve které žijí. Okyselení moči je z organismu vypuzuje. Zvláště se to týká roupů, kteří jsou nejrozšířenější a obtížně odstranitelní.

I autor této publikace se zbavil roupů klystýry s odpařenou močí. Pravidelné pití čerstvé moči je zbavilo možnosti se uchytit, i když se jejich vajíčka dostávají do organismu prostřednictvím ovoce a zeleniny. Od té doby už uplynuly dva roky, ale žádná stopa se po nich neobjevila (večerní svědění v análním otvoru).

Vyprávěl mi jeden známý, jak jeden důstojník najednou z ničeho nic začal mizet před očima. Vyšetření žádnou patologii nezjistilo. Tak šel za jednou starou léčitelkou. Ta, když ho vyslechla, mu řekla: „Něco se ti usadilo na srdci. Pij vlastní moč.“ Tak ji začal pít a jednoho dne začal velice silně zvracet a zvracel tak dlouho, dokud mu ústy nevyšla ven velká tasemnice.

O zbavování se polypů, žijících v tlustém střevě, jsme již také hovořili. Ale není zbytečné znovu čtenářům připomenout, že jsou to cizorodé buňky, paraziti. Důvod jejich objevení se je „uvědomění si“ nějakého psychického traumatu a pokažení pH vnitřního prostředí organismu. Nejčastěji k tomu dochází v tlustém střevě a žaludku. Kyselá prostředí se mění na zásadito-hnilobné. K takovému zvratu vnitřního prostředí dochází zvýšeným požíváním živočišné a smíšené stravy.

Náš trávicí trakt obsahuje mikroflóru. Jestliže jíme převážně živočišnou stravu, mohou se rozvíjet převážně mikroorganismy rostlinného původu, které na živočišném substrátu mohou existovat. Následkem toho dochází k jejich přemnožení, vzestupu zásaditosti vnitřního prostředí a vzniku hnilobných procesů. A to je právě to, co polypy ke svému růstu potřebují.

Jestliže jíme převážně rostlinnou stravu, podněcujeme růst jiné mikroflóry - mikroorganismů „živočišného“ původu, které vnitřní prostředí organismu okyselují, tj. jsou pro organismus užitečné. Abychom se tedy zbavili polypů se vši důrazností, doporučuje se změnit stravu. V opačném případě se mohou znovu objevit, jak také často pozorujeme. Také když okyselujeme vnitřní prostředí pitím moče a klystýry s močí, zvláště s odpařenou, zbavujeme tím polypy prostředí, ve kterém mohou existovat a tak spontánně odcházejí v podobě bílých stuh, sraženin apod.

Jekaterina Tichonovna, invalida první třídy, Gubkin.

Prodělala jsem osm operací v celkové narkóze. Odstranili mi tromb z průtoku jater.

Sedmnáct dní sbírám střední moč mezi třetí a čtvrtou hodinou ranní, piji ji po třech doušcích, odpařenou na čtvrtinu původního objemu. Zmizel mi diabetes. Mám pocit, že i střevo mi začalo pracovat, zmizel polyp ze žaludku, břicho mám najednou měkčí a lépe mi pracuje srdce.

Očista močí v gynekologii

V současné době trpí mnoho žen nejrůznějšími gynekologickými potížemi. Jejich příčinou je velké množství psychických traumat, prožitých stresových situací, neznalost funkcí „kvalit duše“, potraty, nepřirozená živočišná strava, která způsobuje přílišnou zásaditost organismu a podporu hnilobných procesů a rozvoj hnilobných mikroorganismů.

Co říká statistika: při onemocnění pochvy a krčku dělohy byl z devadesáti vyšetřených u čtyřiceti sedmi zánět způsoben trichomonádami, u dvaceti osmi patogenními houbami, u patnácti patogenními stafylokoky a streptokoky (eroze krčku dělohy).

Autor této publikace nabízí původní techniku očisty od podobných infekcí, která je jednoduchá a efektivní. Je mnohem efektivnější, než léčby Sulfodevaginolem a Vagosanem, které je navíc velice obtížné sehnat.

Uvedu několik dodatečných údajů o působení moče.

1. Moč obsahuje kortizol, což je silný protizánětlivý a antitoxický prostředek.
2. Moč obsahuje ferment urokinázy, který je schopen rozpouštět krevní sraženiny (tromby).

Onemocnění pochvy a krčku dělohy. Lokální navlhčování (napřed čerstvou močí a po vymizení nepříjemných pocitů močí odpařenou). Aplikace moči, zpočátku čerstvé, později odpařené.

A nyní několik příkladů z knihy A. N. Maslennikova: „Tajný nápoj Bohů“.

Jedna žena mi vyprávěla, jak léčila erozi krčku dělohy.

Toto je její recept: dětskou moč ohřát na 80°C (ne do varu!) a pak ji ochladit na teplotu čerstvě nadojeného mléka a tím pak provádět výplach.

Komentář a doporučení: Tato žena ohříváním moči na 80°C a následným ochlazením na teplotu nadojeného mléka dodatečně moč aktivizovala. Proto se její účinnost mnohonásobně zesílila a díky tomu došlo k jakoby skoro zázračnému vyléčení.

Pročtete si znovu kapitolu „Aktivace vody“, kde se hovoří o vodě zbavené plynů. Budete-li postupovat uvedeným způsobem, můžete ještě dál zvýšit účinnost výplachu.

B. M. 38 let, eroze krčku dělohy.

Podle jejích slov začala nemoc před jedenácti lety, po těžkém porodu (přečizený stres). Poslední tři roky se nemoc nacházela ve stadiu „Kvetoucí růže“. Ale před půl rokem se lékař vyjádřil v tom smyslu, že pokud se okamžitě nezačne s vypalováním, tak už za její další osud nebere odpovědnost.

Nemocná se bála na vypalování jít. Nejen proto, že se takové léčby bála, ale také proto, že jak se vyjádřila: „Jedné známé to vypalování dělali, ale stejně to k ničemu nevedlo“.

Léčba vypadala následujícím způsobem: ráno výplach vlastní čerstvou močí a na noc tampony namočené do vlastní starší moče.

Po prvním výplachu cítila slabé štípání. Dvě až tři hodiny po zavedení prvního tamponu se objevily silné bolesti, takže pacientka tampon vyndala. (Jedna z „Kvalit duše“ je odmítání nepohodlí, bolesti apod.)

Přesvědčil jsem ji, aby v léčbě pokračovala, vysvětlil jsem jí, že bolest je způsobena „kvetoucí růží“ a že dokud moč neodstraní jizvy na sliznici a dokud se tkáň neobnoví, musí bolest vydržet.

Bolesti při zavedených tamponech trvaly ještě asi tři nebo čtyři dny. Ani ne za týden pak zmizely docela. Pít vlastní moč byla pacientka schopná až potřetí (dvakrát při tom zvracela). Po asi deseti až patnácti dnech zašla za gynekologem. Po pečlivé prohlídce se gynekoložka vyjádřila: „To je divné... v naší kartě je toho napsáno plno, ale já u vás nic nenacházím... Všechno máte čisté...“.

Komentář a doporučení. Vypalování je barbarský postup, dávající jen dočasné výsledky. Vždyť přece prostředí organismu zůstává hnilobné, takže je nutná jeho změna na kyselé, je nutné zbavit se konzumace živočišné stravy. V opačném případě se výsledek takové procedury rovná nule a je to jen traumatizace žen.

Chyby popsané léčby jsou následující: pro tampóny bylo třeba používat napřed čerstvou moč, která by díky kortizolu, který obsahuje, rychle odstranila bolest a zánět. Stará moč na to není vhodná nejen z výše uvedeného důvodu, ale také proto, že se v ní při štěpení bílků tvoří čpavek, což je zásaditá látka, která dál rozežírá nemocná místa, a to pak vede ke zmíněným velkým bolestem.

Bylo vhodné postupovat takto: první tři až čtyři dny čerstvá moč na tampóny a později pak teplá, odpařená na čtvrtinu původního objemu. Při takovém postupu by bolesti nevznikly a celková doba léčby by byla podstatně kratší.

Pooperační záněty. Brát moč vnitřně, na jizvu přikládat napřed čerstvou, později pak odpařenou teplou moč.

Mladá žena, 18 let.

Těsně po svatbě. Cysta. Roztržení vaječniku. Okamžitá operace... Zanícená, napučená jizva... Lékařská diagnóza: „Lze očekávat recidivu, není vyloučena další operace - odstranění druhého vaječniku. Je velká pravděpodobnost, že děti mít už nebudete...“.

Začala s okyselováním organismu - pití moče, přikládání moče na jizvu, výplachy.

Výsledky: cítí se výborně, přestala trpět častým nachlazením (předtím byla v zimě několikrát nemocná), měsíčky se normalizovaly a všechno probíhá zcela bez bolesti. V dubnu 1990 zdárně porodila syna.

Akutní a subakutní zánět vazů dělohy. Užívání čerstvé moče třikrát denně před jídlem (50 - 100 ml) naráz. Tampóny s čerstvou močí, později pak s odpařenou. Vlněné obklady na noc, namočené do odpařené moče. V obtížných případech ještě přidat hladovku. Pak se rychle normalizuje krevní obraz a po třech dnech bolesti mizí. Na dobu léčby je třeba vyloučit stravu živočišného původu.

Mladá žena, 20 let.

Při gynekologickém vyšetření byla stanovena diagnóza: zánět vazů dělohy a silně zanedbaná eroze děložního krčku.

Léčba: na noc tampóny z čerstvé moče, ráno výplachy vlastní čerstvou močí a ráno zároveň pití moče.

K úplnému vyléčení došlo za týden. Případná operace, na kterou ji připravovali, pochopitelně odpadla.

Nemocná I., 20 let.

Zánět vaječníků. Zanedbaná eroze dělohy. Velice špatné výsledky vyšetření.

Léčba: na noc tampony s vlastní močí, ráno výplachy. Pít moč nedokázala. Uvedeným způsobem se léčila od 8. března 1990 do 22. března 1990. Pak odešla k lékaři. Vyšetření ukázalo: vaječníky ve stádiu vyléčení, zánět skoro zmizel, eroze je podstatně menší - zbyl jen malý kousek.

Komentář a doporučení. V předchozím příkladu byla léčba mnohem rychlejší, protože zapůsobila i léčba nozodami, při vnitřním užití moče. V právě popsaném případě tento vliv chyběl.

Autor doufá, že ženy využijí informace, které tu byly prezentovány a patřičně je ocení. Vždyť podle statistiky jen erozí děložního krčku trpí každá druhá, případně třetí žena!

Očista organismu od nejrůznějších nádorů nezhoubných i zhoubných

Praxe ukazuje, že při vhodném přístupu je možné čistit organismus i od těchto kazů. Ale abychom nejednali „naslepo“, podíváme se napřed, jaký je mechanismus vzniku nádorů, a teprve když ho budeme znát, budeme schopni vybrat prostředky, kterými na ně můžeme účinně působit.

Výklad teorie týkající se čištění od nádorů jsem se rozhodl vyložit formou otázek a odpovědí, abych tak usnadnil pochopení tohoto složitého problému.

Co to vlastně nádor je? Nádor je autonomní, na organismu nezávislé množení buněk libovolného orgánu, spojené se ztrátou jejich původních vlastností, buněk, které se stávají zcela jinými a své nové vlastnosti předávají i svým potomkům.

V průběhu embryonálního vývoje se „ztráta individuality“ buňky různých zárodečných vrstev stává postupně specifickou, vznikají stále složitější tkáňové komplexy se složitými strukturami, které se přeměňují v orgány s určitými specifickými vlastnostmi. Při tom je proces růstu a vzájemného působení těchto buněk ze strany organismu přísně kontrolován a řízen.

V případě vzniku nádorových buněk dochází k opačnému procesu - anaplazii (z řeckého „ana“ - zpět a „plazie“ - tvoření), při kterém se oslabuje vzájemné spolupůsobení buněk s organismem. Složitá, uspořádaná struktura orgánu se „zamlžuje“ a buňky orgánu ztrácejí své přísně specifické vlastnosti a „individualitu“. Následkem toho získávají schopnost, stejně jako v zárodečném stadiu, rychle se množit a měnit se v buňky nádorové. Výsledkem této změny je, že se mění i morfologie orgánu nebo tkáně, které pak ztrácejí svou funkci. Vznik nádoru tak reprezentuje destrukční proces uvnitř organismu.

Vzájemné porovnání různých nádorů ukazuje relativní podobnost jejich chemických vlastností, dokonce i když porovnáваме nádory u různých živočišných druhů nebo u druhů žijících v různých lokalitách apod. Je proto možné mluvit o jisté charakteristické látkové výměně, která je pro všechny jejich druhy společná. Složení bílkovinných aminokyselin u různých nádorů je poměrně homogenní i při podstatných rozdílech u normálních orgánů.

Nádory rostlin se zásadně liší od skutečných novotvarů (jiný název pro nádor) u člověka a živočichů.

Čím se liší zhoubný nádor od nezhooubného? V nezhooubném nádoru se buňky více či méně liší od buněk tkání, z nichž vznikly. Zhoubné nádory mají buňky, jejichž odlišnost je radikální, tyto buňky jsou schopné pronikat, prorůstat a rozruřovat okolní tkáň.

Jaká je vnitřní stavba nádoru? Nádory jsou tvořeny parenchymem a stromatem. Parenchym je vlastní tkáň nádoru, která tvoří jeho hlavní hmotu, určuje jeho růst a vlastnosti. (Stromaty jsou mezivrstvy spojovací tkáň, v nichž se nacházejí cévy a nervy). Cévy stromatu se podstatně liší od cév normálních tkání: jsou roztažené a přeplněné krví. Vzhledem ke špatnému zásobování krví vznikají v nádorech často nekrózy. Nervy v nádoru se také hodně liší od normálních, jsou silně pozměněné a v různém stupni degenerace.

V čem spočívá škodlivý vliv nádorů na organismus člověka?

1. Ve ztrátě funkcí tkáň, která se mění na nádor.
2. Tkáň nádoru nejen rychle roste, ale také se rychle rozpadá. Rozklad a zjizvení patogenního nádoru vytváří úrodnou půdu pro vznik druhotné infekce. V praxi neexistuje nádor, který by nebyl infikovaný, zanícený a po čase i hnilobný.
3. Nádor může růst na úkor okolních tkání tím, že naruřuje jejich bílkovinu a jejich materiál pak využije pro svůj vlastní růst.
4. Protože v nádorech dochází ke štěpení bez účasti kyslíku, které je pro organismus nevýhodné a jehož výsledkem je velké množství nedookysličených produktů výměny uhlovodanů, zvyšuje se procento čpavku a jiných vysokomolekulárních dusíkatých látek, které organismus otravují.

Kvalitativní rozdíl mezi nádorem a normální tkání.

1. Nádor naruřuje rozložení a množství cév a nervů, stejně jako vzájemné rozmístění buněk, tvořících normální tkáň.
2. Jako v každé mladé rostoucí tkání, je v nádoru mnoho vody a iontů kalia, a málo kalcia a železa, zvýšený obsah lipidů (tuků), zvláště cholesterolu. Obsah glykogenu je v patogenních nádorech zmenšen, což souvisí s naruřením výměny uhlovodanů. Mají velké množství vitamínu C a biotinu, málo vitamínu A a riboflavinu. Z fermentů je mnoho fosfatázy, proteázy, fermentů glykolýzy, ale malé množství okysličitelných fermentů.
3. Charakteristickou vlastností nádorů je, že štěpí cukr a glykogen bez účasti kyslíku a vytvářejí velké množství kyseliny mléčné. Nádor, v porovnání s normálními orgány, zadržuje aminokyseliny a v první řadě je „pastí pro dusík“. Kromě toho, i při stravě bez bílkovin růst nádoru pokračuje, ale organismus strádá. Některé výzkumné práce předpokládají, že nádor je schopen využít i dusík rozpuštěný v tekutém prostředí organismu a vytvářet z něho bílkovinu. Bílkovinná výměna v samotném nádoru je zvrácená.
4. Koloidní vlastnosti protoplazmy nádorových buněk jsou změněné: koloidy jsou více rozmělněvány a jejich povrchové napětí je sníženo. Lze pozorovat zvýšení osmotického tlaku.
5. Rovnováha mezi kyselinami a zásadami je v samotném nádoru posunuta směrem k větší kyselosti, a u okolních tkání směrem k vyšší zásadovosti, což vede k hnití. Elektrický náboj v nádoru je v porovnání s normální okolní tkání vyšší následkem zvýšení koncentrace vodíkových iontů. Elektrická vodivost je tedy v patogenních nádorech vyšší.
6. Metastázy, tj. růst zhoubných buněk, se děje ve směru zdroje výživy, v mezerách obsahujících tkáňovou kapalinu. Je dobré mít v patrnosti sníženou životaschopnost rakovinných buněk, které jsou typickými „nemocnými“ buňkami, s krátkým životním cyklem. Hnití se vysvětluje tím, že část buněk umírá a jsou nahrazovány jinými.

7. Vazba mezi rakovinnými buňkami je mnohem menší než mezi normálními epitelárními buňkami. Například střední síla vazby epitelu na normálním rtu je 1,42 mg, ale při rakovině rtu je 0,47 mg, u krčku dělohy je normální hodnota 1,11, ale při rakovině krčku dělohy klesá na 0,18. Odsud také plyne doporučení, netraumatizovat patogenní nádory, aby se předešlo oddělování jednotlivých buněk a jejich průniku do lymfatických uzlin apod., kde by mohly podpořit vznik metastáz.

Které nádory se mohou přeměnit na rakovinné? Adenomatózní polypy žaludku a tlustého střeva. Obecně platí, že v každém nádoru mohou časem postupně narůstat patogenní vlastnosti, tj. jejich zhoubnost.

Co je prvotní příčinou vzniku nádorů? Za jednu z hlavních příčin pokládám existenci „kazu“, vzniklého na základě nějakého psychického traumatu. To vede k poškození struktury jádra buňky, což má za následek poruchu biosyntézy bílku, která je prvopříčinou ztráty specifických vlastností buňky, což pak vede ke „ztrátě individuality“ a dál pak k nekontrolovatelnému růstu.

Aby byl aparát jádra buňky, který je jinak dobře chráněn, narušen, je třeba na něj působit dlouhou dobu. Podle lékařských údajů (Velká lékařská encyklopedie, Díl 21, str. 1079) aby nádor vznikl, musí kancerogen (látka, poškozující jádro buňky) působit v průměru dvanáct až osmnáct let. Tato fakta ukazují na to, že napřed musí v organismu vzniknout nepříznivé podmínky, které napomáhají zhoršení regulace buněk ze strany organismu. Tyto nepříznivé podmínky se musí navíc udržovat s jistým nárůstem delší dobu, aby se uvnitř buňky mohly nahromadit vnitřní nebo vnější kancerogeny, a zároveň se musí snížit vlastní obranná schopnost organismu, která jinak patologicky pozměněné buňky odstraňuje. Teprve pak může v buňce probíhat degradační proces a následně její změna na buňku patogenní. Z tohoto hlediska je vznik a růst nádoru dlouhodobou záležitostí zákonitých změn buněk poté, co se v organismu vytvoří nepříznivé podmínky. Rozebereme si jednotlivá stádia tohoto procesu.

Zhoršení regulačního vlivu organismu na buňku

Organismus řídí funkce buněk a jejich růst pomocí tří mechanismů: mechanismus pole, mechanismus elektrický a humorální. Mechanismus pole prostřednictvím nejrůznějších energií stále buňce ukazuje kde má být, jaké má mít rozměry a jaké funkce má uvádět v chod. Ve tkáních našeho organismu existuje polarizace světla. Pro každou tkáň je jiná. Změna koloidních vlastností tkáně libovolným směrem mění silně tuto polarizaci a tím zároveň kazí regulaci, která směřuje od holografického těla (jedné ze složek formy života dané polem). Nervová soustava stimuluje prostřednictvím elektrických impulsů funkce buňky. Humorální soustava zajišťuje tuto stimulaci prostřednictvím toku kapaliny, obsahující různé hmotné látky a prostřednictvím hormonů reguluje trvání funkce, případně její obnovu.

Jednou z důležitých částí humorální regulace je zásobování buňky kyslíkem, aby mohly probíhat okysličovací, obnovovací procesy. V rakovinných buňkách tyto děje probíhají podstatně jinak než v normálních. Čím je to dáno?

Dobře si všimněte dalších úvah. Pole vědomí reguluje práci fyzického těla následujícím způsobem. Holografická matrice určuje objem a proporce těla, jednotlivých orgánů i jejich vzájemné umístění v těle, objem buňky i její umístění v organismu. Frekvenčně-rezonanční matrice, která se nachází v matrici holografické, určuje prostřednictvím rezonance s atomy, přicházejícími do organismu s potravou a dýcháním, jejich místo. Jinými slovy, každé frekvenčně-rezonanční matrici organismu odpovídá frekvenční vyzařování toho či onoho atomu nebo látky. V souladu s tím se bude atom nebo nějaká látka umisťovat jen tam, kde se nachází analogická frekvence. Z toho vyplývá, že organismus jako celek má své frekvence, které jsou určovány frekvencemi jednotlivých orgánů, přičemž frekvence jednotlivých orgánů

jsou určovány frekvencemi jejich buněk. Podobně frekvence jednotlivých buněk jsou určovány frekvencemi atomů, které je tvoří.

Fyzické tělo člověka je tvořeno ze 70% z kyslíku, 18% uhlíku, 10% vodíku a 2% zbývají na ostatní atomy. Z toho je možné udělat závěr, že základ frekvenčně-rezonanční matrice tvoří frekvence, které jsou analogické kyslíku. *Frekvence kyslíku jsou onou „vlnovou kostrou“, která udržuje pevnost fyzického těla i každé buňky organismu!*

Z toho vyplývají důležitá doporučení:

- Pro zdraví fyzického těla je důležitá správná „vlnová kostra“, zajišťovaná kyslíkem.
- „Vlnová kostra“ se kazí a rozrušuje „kazy“, způsobovanými psychickými traumaty, „kvalitami duše“.
- Hlavní úlohou onkologicky nemocného je nasytit organismus kyslíkem a libovolným způsobem ho dopravit do oblasti nádoru, aby se obnovila „vlnová kostra“ a tedy se dosáhlo vyléčení.

Aby se tyto tři mechanismy regulující buňku odpojily, je nutné vyvolat zástavu oběhu protoplazmy buňky a kapaliny, která ji omývá. Následkem toho dojde k zahušťování koloidního roztoku, tím se mění jeho optické vlastnosti a elektrická vodivost, a látky, zajišťující funkci buňky a její regulaci v závislosti na proudu kapaliny (kyslík, hormony, uhlovodany, aminokyseliny aj.) nebudou postupovat.

Škodlivé působení karcinogenů a nepříznivých podmínek na genetický aparát buňky

Jestliže dojde k zástavě, ať už v buňce nebo mimo ni, začne se měnit okolní prostředí k horšímu. Hromadí se odumřelé části buněk, produkty jejich látkové výměny, protože je nedostatek kyslíku, hromadí se nedookysličené uhlovodany, bílkoviny apod. To všechno nutí buňky, aby se přizpůsobovaly ke stále se zhoršujícím existenčním podmínkám. Tak dochází k postupné degradaci směrem ke „ztrátě individuality“.

Hromadění kysličníku uhličitého, který se v podmínkách zástavy odvádí velice pomalu, tento proces ještě zrychluje. Buňky se dostávají do stavu, ve kterém byly ve své zárodečné fázi. Tehdy přebytek kysličníku uhličitého stimuloval genetický aparát buňky k rychlému dělení. Při tom se aktivují fermenty, štěpící kysličník uhličitý na uhlík a kyslík, dále se aktivují zvláštní fermenty, narušující okolní tkáň tak, aby pak mohly jejich zbytky použít pro vlastní růst. Výsledkem je, že kyslík pro dýchání těchto buněk se získává z kysličníku uhličitého a vlastní bílkoviny se tvoří z rozrušených okolních tkání a uhlíku, který zůstal po štěpení kysličníku uhličitého. Energie, která se získává rozbitím molekul kysličníku uhličitého na uhlík a kyslík, je pak využívána pro biosyntézu. Všechny tyto faktory společně stimulují rychlý růst nádorových buněk.

Malé skupiny změněných buněk se nazývají nádorovým „zárodkem“.

Růst nádoru

Pokud zástava ve tkáni trvá a novotvary jsou díky mutaci lépe přizpůsobeny ke stávajícím podmínkám, začínají rychle růst, spojují se mezi sebou a vytvářejí osobité, od ostatní tkáň odlišné, ložisko. To už je skutečný nádor, do něhož se dodatečně přerazují cévy, nervy a koloidy protoplazmy. Jinými slovy, nádorové buňky teď samostatně „ruší“ svá spojení s organismem: velká disperzní schopnost koloidů lépe rozptyluje paprsky světla, tj. mění se regulace holografického těla. Degradace nervů a cév nedovoluje nádoru ovlivňovat prostřednictvím nervové nebo krevní soustavy. Teď se nádor stává zcela autonomní, ničím neregulovaný.

Změna nezhooubného nádoru ve zhooubný

Nádorové buňky mají krátký životní cyklus, proto se nejen rychle rozmnožují a rostou, ale také se rychle rozpadají. Tím vzniká sekundární infekce - záněty a hnisání. Proto od dvacátých, třicátých let našeho století skoro třetina nemocných rakovinou umírala následkem infekčně-hnisavých komplikací.

Protože v nádoru vzniká výše zmíněný rozpad, dostávají se nádorové buňky do krve, lymfy a jsou roznášeny po celém organismu - tím vznikají sekundární nádorová ložiska, ve kterých jsou obranné síly organismu nejslabší. Tak vznikají metastázy.

Závěrem ocituji postup známého lékaře - onkologa V. Tiščenka:

Buňky, které nedostanou dostatečné množství kyslíku, se dostávají mimo frekvenční režim a ztrácejí stimulující rezonanční vzájemnou vazbu. Ztráta vlnových a amplitudových charakteristik určuje vnitrobuněčnou intoxikaci - oslabená buňka není schopna vytěsnit ze sebe odpadní látky. To je začátek zánětlivých procesů.

Kdysi zdravá buňka, která ztratila své místo ve vlnovém prostoru, se vrhá do víru zánětlivých dějů (zánět, změna prostředí na hnilobné), které ji pak s konečnou platností vylučují ze všech režimů normální životní aktivity.

Zde se začíná uplatňovat Zákon, podle něhož dochází k obnově organismu. Zdravé buňky vytvářejí novou generaci zdravých buněk ve všech životních režimech. Nemocné buňky, vyloučené ze všech vlnových a funkčních režimů, vytvářejí vědomě nemocnou generaci, takže degenerace buňky - změna zdravé na nemocnou, se děje v čase postupně, po etapách.

Přechod ze života do smrti je charakterizován přerozením tkáně. Někde uprostřed tohoto přechodu vidíme přechodné buňky, a na konci této cesty - onkologickou tkáň, která vnáší své černé korektury do životní struktury organismu.

To už není nemocná a poražená buňka, to už je buňka smrti, nesoucí zcela jinou informaci. Jestliže zdravá buňka dávala na svém výstupu buněčnou imunitu, pak onkologická buňka dává opak - rakovinou intoxikaci.

Jestliže zdravá buňka produkovala složité zdravé stimulující biopole, pak vlnový základ nemocné buňky má tendenci k chaosu a je v protikladu k živému poli, které potlačuje.

Zde máme již vlnovou strukturu smrti - základ všeho neštěstí a bídy.

Neuznávám pojem „metastázy“ v tom klasickém smyslu, který je mu připisován - jako by rakovina vyhazovala dceřinné buňky a jiné orgány. To je naprosto nesprávné. Je to tak, že v organismu člověka jsou všechny orgány navzájem propojené na vlnové úrovni a mají sousedící vlnové zóny. Takže při silném, do hloubky jdoucím poškození jednoho z orgánů, se takové zóny silně deformují, a to je začátek poškození dalšího orgánu - vlnové metastazování s následujícím projevením se na hmotné úrovni.

Ted', když známe příčiny tvoření nádorů a jejich zvláštnosti a podmínky růstu, můžeme s nimi cílevědomě a úspěšně bojovat. V dalším uvedeme etapy boje s obyčejnými i patogenními nádory.

Přerušení procesu anaplazie (tj. zpětného vývoje) a zesílení regulačního vlivu na buňky ze strany organismu.

Abychom to mohli učinit, musíme likvidovat hlavní příčinu vzniku nádorů - energetickou zástavu. Jestliže ji odstraníme, zvýšíme jak obecnou, tak i místní cirkulaci kapalin (krve, lymfy) v organismu, dosáhneme nasycení tkání kyslíkem a regulujícími látkami, obnovíme

„frekvenčně-rezonanční matici“ pole vědomí člověka. K dosažení tohoto cíle se nám hodí následující prostředky.

Technika čištění pole vědomí - s její pomocí budeme dělat pořádek na úrovni pole.

Běh - velice dobře zesiluje celkovou cirkulaci krve a lymfy v organismu a podstatným způsobem zvyšuje kapilární průtok. Jestliže v klidu na jeden čtvereční milimetr průřezu svalu je otevřeno třicet až osmdesát kapilár, pak při běhu počet otevřených kapilár může dosahovat až hodnoty dvou tisíc pěti set! Fyzická zátěž aktivuje činnost nervové soustavy, během ní jsou elektrické impulsy posílány mnohem častěji a intenzivněji. Elektrický náboj uvnitř organismu se při běhu rovnoměrně rozděluje. Běh aktivizuje hormonální soustavu organismu a vznikající proud krve je schopen zanášet je až do nejvzdálenějších buněk a upravovat jejich funkce. Při běhu hypofýza nejen lépe koordinuje činnost endokrinní soustavy, ale také produkuje zvláštní hormony - endorfíny. Při stejném dávkování jsou 200krát efektivnější než morfium, vyvolávají pocity blaha a hodinu po běhu mají i účinek potlačování bolesti. Při běhu se mnohem lépe ze zanesených oblastí vymývají usazeniny, neutralizují se karcinogeny, tkáně se sytí kyslíkem a aktivizují se v nich oksylichující fermenty. Všechny uvedené faktory činí fyzickou zátěž, zvláště běh, velice účinným protirakovinným prostředkem, zvláště v ranných etapách jejího rozvoje. Kriteřiem intenzity běhu je slabý pot.

Znám případ vyléčení se z rakoviny během na lyžích. U jednoho člověka byla konstatována rakovina. Léčení nijak nepomáhalo, tak se rozhodl, že odjede za svými rodiči na venkov. Jednoduše proto, že čekat na smrt jen tak se mu nechtělo a aby nějak využil čas, začal běhat na lyžích, jako kdysi v bezstarostném dětství. Slunce, mrazivý vzduch, radost z pohybu a nepřítomnost soucitných pohledů rodičů odpoutávaly jeho mysl od brzké smrti. A tak celé dni běhal a lyžoval. Každým dnem se ale cítil lépe a lépe. A postupně, díky tomu, o čem jsme již hovořili, jeho organismus zesílil a on se plně uzdravil.

Kontrastní sprchování - je další prostředek pro posílení krevního oběhu. Už dříve jsme poukazovali na mechanismus vlivu kontrastních vodních procedur na krevní oběh - Dast-Moorův zákon. Dovoluje nám likvidovat zástavové jevy v organismu. Postupné dráždění receptorů tepla, chladu a i taktilních receptorů kůže, dovoluje navíc aktivizovat regulační schopnost centrální nervové soustavy, vyrovnávat nerovnoměrnosti v rozložení elektrického náboje, aktivizovat činnost endokrinních žláz, zvýšit imunitu, zvětšit obecnou energetiku organismu díky silným impulsům z kožních receptorů, aktivizovat oksylichovací regenerační procesy.

Technika kontrastního sprchování vypadá takto: sprchujeme se střídavě - jednu minutu vodou horkou 41 - 43°C a pak minutu vodou teplou jen 14 - 15°C. Kontrastní sprchování se má končit vždy studenou sprchou. Během jedné procedury je nutné udělat jedenáct nebo více cyklů (jeden cyklus je minuta horké sprchy a minuta studené). Menší množství cyklů nedokáže tělo efektivně promýt. Profesor Kacuzo Niši doporučuje kontrastní sprchování pro vyléčení se z rakoviny. Tato procedura je jednou z hlavních v jeho soustavě proti rakovinným onemocněním.

Popsal jsem nejefektivnější prostředky pro obnovu regulačního vlivu organismu na buňky. Silnější a dostupnější postupy v přírodě neexistují. Jako doplněk předchozího se doporučuje spát na rovné posteli a denně dělat cvičení pro kapiláry.

Rovná tvrdá postel se doporučuje proto, že se v ní svaly úplně uvolňují a tedy i dobře naplňují krví. Obratle se umisťují na svá místa a nedochází k nevhodným tlakům na nervy a cévy, vedoucí od páteře (stlačování těchto cév a nervů vede ke zhoršení regulujícího vlivu na orgány). Stimuluje se také aktivita pokožky, také orgány břišní dutiny jsou chráněné před stlačováním.

Cvičení pro kapiláry. Lehněte si na záda, nohy a ruce dejte do vertikální polohy a kmítejte jimi. Toto cvičení stimuluje kapiláry v jednotlivých orgánech a zlepšuje průtok krve v celém organismu, napomáhá obnově a pohybu lymfy.

Likvidace celkové intoxikace organismu

Současně se zástavou je třeba likvidovat i druhou příčinu - celkovou intoxikaci organismu, která vytváří příznivé prostředí pro stimulaci nádorového procesu a potlačuje obranné síly organismu.

Z předchozího víme, že se intoxikace v organismu zvyšuje pomalu a nenápadně (dvanáct až osmnáct let), tekutá prostředí organismu ztrácejí postupně své normální vlastnosti a organismus začíná zahnívat. To jsou právě podmínky, ve kterých se mohou rozmnožovat hnilobné mikroorganismy, parazitující na odumírajících nádorových buňkách a způsobující zahnívání nádoru, následkem čehož se obyčejné, nepatogenní nádory rychle mění na patogenní. Pokud nebudeme rychle normalizovat tekutá prostředí organismu, pak běh a sprchování může způsobit jen odtržení buněk nádoru s následujícím metastazováním. Pro tyto účely se používá kombinované čištění koloidů buňky a vnitřního prostředí organismu s pomocí jehličí.

Jako doplněk k již uvedenému receptu na přípravu odvaru z jehličí uvádíme ještě jeden. Vezměte pět polévkových lžic mladého jehličí, zalijte to půl litrem aktivizované vody, přidejte dvě až tři polévkové lžice šípku a dvě cibulové slupky. Uveďte do varu a na pomalém ohni vařte deset minut. Na noc nechte odstát na teplém místě. Tato směs posiluje očišťování, buňky se zbavují intoxikace. Pití odvaru sice není škodlivé, ale nedoporučuje se pít přesahující dobu čtyř měsíců, aby si organismus nezvykl.

Můžete použít i recept následující: půl citronu zbavíte kůry, rozmělníte, zalijete odvarem z chvojí a užíváte hodinu před jídlem nebo hodinu po jídle, s maximální dávkou dvou citronů denně. Citron zesiluje zásobování buněk kyslíkem, sytí okysličujícími fermenty a zastavuje jejich odumírání.

Můžete použít i terapii šťávami, která dodává do organismu přírodní vitamín A a železo (při onkologických onemocněních se zjišťuje jeho nedostatek) a okysličující fermenty. Mrkvová šťáva je navíc výborným prostředkem, rozpouštějícím rakovinné nádory a jizvy. Dále uvádíme několik receptů na šťávy:

mrkev 370 g, řepa 80 g;

mrkev 200 g, jablka 85 g, řepa 85 g;

mrkev 280 g, řepa 85 g, okurka 85 g;

mrkev 280 g, špenát 170 g;

jablka 280 g, řepa 85 - 110 g.

Jestliže nic z výše uvedeného nemáte, můžete použít tu protinádorovou kapalinu, která je také možná tou nejlepší, a to je vaše vlastní moč. V moči byly nalezeny specifické látky, které působí proti rakovinným nádorům.

Vnitřní prostředí organismu při nádorových procesech je posunuto ve směru zásaditém a hnilobném, proto je nutné ho okyselit pomocí lehce stravitelné stravy, která vytváří v organismu kyselost: vařená rýže, vařená zelenina. Olej používat do jídla v co nejmenším množství. Z bílkovinných výrobků, pokud se člověk bez nich nemůže obejít, se doporučuje drůbež, ryby a zelenina.

Je-li člověk schopen hladovět a pít vlastní moč, je to jeden z nejlepších způsobů likvidace intoxikace organismu a dosažení rovnováhy mezi kyselým a zásaditým v organismu.

Pokud to zdraví dovolí, je pro nemocného, který má nějaký nádor, nutné prodělat pokud možno co nejrychleji všechny hlavní očistné procedury: čištění tlustého střeva - tím se likviduje autointoxikace, která z něho může pocházet, čištění jater - aby se obnovil portální krevní oběh a začaly pracovat všechny druhy látkové výměny naplno, očista ledvin - aby se rovnováha mezi kyselinami a zásadami lépe udržovala. A dál: je třeba se vyhnout požívání stravy, ve které je droždí, jako chléb, bílé pečivo atd. Anatolij Trofimovič Kačugin již na začátku padesátých let hlásal, že léčení onkologicky nemocných není bez bezdrožd'ové diety možné. V r. 1965 francouzský vědec Etien Volf dokázal opodstatněnost bezdrožd'ové diety při léčení nádorů.

Pekaři na Západě již dávno z doporučení E. Volfa udělali praktické závěry a vyrábějí chléb bez droždí ve velkém množství. Příprava bezdrožd'ového chleba je přístupná všem: nechat pšenici naklíčit, pak ji semlít, udělat tenké placky a lehce na pánvičce smažit na přepuštěném másle nebo bez něj.

Na provedení celkové intoxikace organismu poukazují i známí onkologové jako Valerij Tiščenko a Kacuzo Niši.

Likvidace nádorů

Nádorové buňky jsou typicky „nemocné“ buňky s krátkým životním cyklem, slabě na sebe vázané, méně stabilní ve srovnání se zdravými buňkami organismu vůči různým škodlivým faktorům a umírají jako první. Při léčbě nádoru je hlavním úkolem proniknout přímo do něho, zvýšit oběhové procesy tam, kde se zastavily a začalo hnití atd. Organismus může navíc takový nádor opouzdřit, aby se od něho izoloval, a naším úkolem je zrušit vnější bariéry a obnovit oběh uvnitř nádoru. Co pro to můžeme udělat?

Aplikovat magnetoterapii, která nezná překážek a pronikne všude tam, kde je potřeba. Například odborník na léčbu hladovkou, G. A. Vojtovič, úspěšně kombinuje hladovku se speciálními magnetickými zařízeními, kterými poškozená místa ozařují.

Přírodní jedy, které selektivně potlačují nádorové buňky a nevšímají si zdravých. Rakovinné buňky se od normálních natolik liší a jsou proti nim o tolik slabší, že dávky přírodního jedu, které jsou pro zdravé buňky neškodné, jsou pro oslabené a silně pozměněné buňky smrtelné.

Pro tyto účely je možné částečně použít alkoholický výtažek bolehlavu skvrnitého. Bolehlav skvrnitý je zelená rostlina s bílými kvítky, která roste poblíže řek a jezer, dlouhých vlhkých pásů na kraji zahrad a podél zdí. Bolehlav je jediná jedovatá rostlina, která při rakovině potlačuje bolesti, působí jako silný protibolestivý prostředek. Silně stimuluje práci krevtovorných orgánů, proto je užitečný při leukémiích. Užívat se musí postupně, zdravé buňky se mu přizpůsobují, nádorové hynou.

Protirakovinný výtažek se připravuje následujícím způsobem: sbírá se čerstvé květenství bolehlavu (kvete na začátku června, má charakteristický, nepříjemný zápach, připomínající myšinu), to se rozmělní a dá asi do litrové nebo dvoulitrové nádoby. Pak se nádoba doplní až po horní okraj vodkou, dobře uzavře a postaví na dva až tři týdny na chladné místo. Poté se část odlije do láhve a dá do ledničky. Užívá se ráno, jednou za den, před jídlem. Začíná se s jednou kapkou výluhu do půl sklenice vody. Následující dny se přidá každý den jedna kapka tak, abyste čtyřicátý den vypili čtyřicet kapek. Pak se zas každý den dávka snižuje, až se zase dostaneme k dávce velikosti jedné kapky. Takové cykly se udělají dva až tři, bez přerušení.

Kromě toho, že likviduje nádor, regeneruje bohlav imunitní systém, díky čemuž již po prvním cyklu dochází ke zlepšení. Tento postup aplikace bohlavu doporučuje V. Tiščenko.

Silné prohřátí organismu na dobu několika hodin. Díky takovému prohřátí buňky způsobující nemoc samovolně odumírají, zatím co zdravé zůstávají. Silné prohřátí působí na nádorové buňky následujícími způsoby:

- poškozuje je teplotou
- aktivizuje průtok krve se všemi tomu odpovídajícími důsledky: zvýšené zásobování kyslíkem, odstraňování kyseliny uhličité, přísun bioregulátorů
- aktivizují se okysličovací fermenty - antagonisté hnilobných procesů
- vnitřní prostředí se silně okyseluje a zbavuje tak nádorové buňky základu, na kterém mohou existovat

Manfred von Ardene spolu s profesorem Herbertem Krausem tvrdí, že k tomu, aby rakovinná buňka sama zahynula, je nutné zvýšit teplotu těla na 40°C. K tomu používají saunu spolu s ještě dalšími terapeutickými prostředky.

Preparáty na základě močoviny. V laboratoři lékařského výzkumu Akademie věd Ruska, kandidát lékařských věd G. P. Bělikov potvrdil úspěšně protinádorové, antivirové a antimikrobní působení preparátu, zhotoveného z močoviny. Lékaři z praxe se pak přesvědčili, jak se zlepšuje stav i beznadějně nemocných. Je známo, že ve zdravém organismu je obsah nitromočoviny obvykle v normě, ale je jí málo v organismu onkologicky nemocných. Poprvé navrhl močovinu pro léčbu onkologicky nemocných A. T. Kačugin. Ale proč máme používat umělé močovinné preparáty, jestliže přírodní jsou mnohem lepší a naprosto neškodné. Vlastní moč je základem všeho - a je přitom zdarma! To je kromě množství jiných účinků moče na nádory silným argumentem pro používání vlastní moče proti rakovinným nádorům.

Odstranění produktů rozpadu nádoru z organismu

Kromě již zmíněných prostředků pro likvidaci celkové intoxikace organismu se pro tento účel používají různé látky - adsorbenty, obklady z hlíny, výkaly kojence, obklady vlněnou tkaninou napuštěnou močí a mnoho jiného. Tyto obklady se zpravidla dělají v místě nádoru s cílem odstranit přes pokožku zbytky rozpadajícího se nádoru. Obklady se obvykle dávají na dvě hodiny a pak se vyměňují za nové. Mít je déle než dvě hodiny se nedoporučuje, protože by mohlo dojít ke zpětnému nasávání patogenních látek do organismu.

Mechanismus vychytávání jedů z organismu spočívá v tom, že částice výkalů kojence a jiných látek jsou natolik jemné, že tvoří velký povrch v malém objemu. Proto jejich povrchová aktivita je tak velká, že mohou pohlcovat a udržovat v sobě velké množství tuhých, kapalných i plynných látek z organismu.

Léčebné vlastnosti takových látek - adsorbentů byly známy již dávno a byly mezi lidem také vysoce oceňovány. Na ukázkou uvedeme jeden příklad léčby rakoviny pastorem M. I. Majerem.

Pomocí světlé, převařené hlíny jsem vyléčil ženu, která se po dobu dvou let velice trápila, protože měla rakovinu prsou, která byla pokládána už za nevléčitelnou. Během osmi dnů, ve dne v noci, měla na svých prsou hlínu. A co je zajímavé: bez ohledu na to, že rakovinný nádor byl uvnitř a na samotných prsou nebylo nic vidět, tak kdykoliv hlínu sundávala z prsu, bylo na ní vidět velké množství hnisu. Po osmi dnech se žena plně očistila a vyléčila, aniž by bylo nutné použít skalpelu.

Hlína má největší léčebnou schopnost a je obecně dostupná, takže si podrobněji rozebereme její vlastnosti a způsob použití.

Hlína je schopná pohlcovat bolest, její energeticko-informační základ a zároveň odstraňovat z organismu toxiny, hnis, plyny, patogenní mikroorganismy, zkažené kapaliny apod. Nepříjemný zápach způsobený kataplasí - hliněným obkladem, ukazuje na to, že nemoc přešla do něho. Takový obklad se musí rychle zakopat do země, aby se zabránilo zpětnému přenosu patogenní informace do organismu.

Hlína má vlastní radioaktivitu. Minerál uranit, který je její součástí, obsahuje uran, radium a polonium. Říká se, že uranit není nic jiného, než slunečná energie, proměněná v pevnou hmotu. Lidé si všimli, že čím déle je hlína vystavena slunečnímu svitu, tím větší je její radioaktivita. Přitom tato radioaktivita je přírodní, nikoliv umělá, a má příznivý vliv na nemocný lidský organismus. A. T. Kačugin již před třiceti lety navrhl léčit nádory tím, že se na tělo nemocných klade tkanina, namočená do radioaktivní kapaliny. Tento jednoduchý způsob vrací člověka do prenatálního stádia, kdy plaval v plodové vodě, která je přirozeně radioaktivní. Hliněná kataplasie je nejpřirozenější a bezpečný radioaktivní prostředek, který je možné používat pro vlastní užitek bez jakéhokoliv nebezpečí.

Hlína má také silné antibakteriální vlastnosti. Abychom se o tom přesvědčili, můžeme udělat tento pokus: položte lžici hlíny na litr mléka. Takové mléko, dokonce i v horku, nezksytně několik dní. Ztvárohovává později a vy dostanete přírodní cestou sterilizované mléko, obsahující velkou životní sílu. Egypťané používali hlínu na balzamování, což zvláště dobře dokazuje její antibakteriální vlastnosti. Radium, které je v hlině obsaženo, vyhání z organismu všechno, co hnije, rozkládá se a způsobuje buněčnou dezorganizaci (nádory aj.).

Na rozdíl od všech chemických antiseptik zabíjejících mikroby, ale zároveň také zdravé buňky, hlína odstraňuje mikroby a jejich toxiny, a zároveň poskytuje imunitu proti nové infekci a obnovuje síly buňky, i když jsou poškozeny stářím nebo mutací.

Hlína je mocným koncentrátem zářivé energie, totožná s paprsky holografického těla. Při výzkumu záření vycházejících z hlíny bylo zjištěno, že její *vlnová délka* má vyrovnávající, tonizující vliv na živé buňky a zároveň má antikancerogenní vlastnosti. I když se tato vlastnost týká jen některých druhů nádorů, obecně platí pro každý nádor a každou sněť.

Předpokládá se, že přiložíme-li hliněnou kataplasii na nemocný orgán, bude se to rovnat silnému výživnému dešti záření pronikajícího do tohoto orgánu, který mu dává sílu, život, zdraví, který z něho vyhání každou nemoc atd.

Hlína má vliv na náš organismus také svým chemickým složením. Obsahuje všechny minerály pro organismus potřebné v těch nejvýhodnějších poměrech a nejsnadněji asimilovatelných podobách. Ačkoliv se předpokládá, že minerální látky v anorganické podobě živé organismy nepřijímají, není tomu tak. Například kyslík, který dýcháme, je anorganický a voda, kterou pijeme, také. Ale bez ohledu na to, je náš organismus přijímá a má z toho užitek. Totéž platí i pro prvky minerálů, ale jen pro malá množství. Stravuje-li se člověk převážně rostlinnou potravou, pak se schopnost jeho organismu přijímat nejrůznější látky přímo, mnohonásobně zvětšuje. Na příklad Svätý Šimon prožil část svého života stoje na vysokém sloupu, jedl jednou týdně malé množství ovoce a dožil se sto deseti let. Po jeho smrti se od jeho těla táhla vůně balzámu.

Ze všeho uvedeného vyplývá, že pouhý kontakt člověka se zemí, zvláště s hlinou, má blahodárny vliv na jeho zdraví.

Technika použití hliněných kataplasí (aplikací)

Většina druhů hlíny plně odpovídá terapeutickým potřebám, přičemž je třeba dávat přednost mastnějším, plastičtějším druhům. Rozmělníme-li kousek hlíny na prášek a smícháme ve sklenici s vodou, budou mastné hlíny tvořit směs, které bude dlouho trvat, než se usadí, drobné částice se budou dlouho držet ve zvlhčeném stavu. Právě taková hlína má nejlepší pohlcovací schopnosti.

Potřebujete-li hlínu se silnými antibakteriálními schopnostmi, můžete zkusit pokus s mlékem. Mléko, které vydrží nejdéle, aniž by zkyslo, indikuje hlínu, která je v tomto směru nejlepší.

Barvu může mít hlína různou - červenou, zelenou, žlutou. Dobré jsou všechny druhy, ale zelená bývá neaktivnější. Přesto bývá nejvýhodnější použít hlínu z místa, kde žijete.

Aby se radiační vlastnosti hlíny víc projevíly, nechte ji ležet delší dobu na slunci. Základní vlastnosti hlíny vhodné pro léčení jsou tedy tyto: musí být čistá, vazká a co nejdéle ležet na slunci. Je to obvykle hlína, ze které se vyrábějí cihly a keramické výrobky.

Přineste si tedy domů dobrou hlínu a nechte ji ležet na slunci. Pokud slunce právě moc nesvítí, nechte ji ležet u kamen. Když hlína vyschne, musíte ji roztlouct na jemný prášek. Získaný prášek musíte dál očistit tak, aby v něm nebyly žádné zbytky trav, kamének, kořenů a jiných předmětů a uložit ji do smaltované, dřevěné nebo hliněné nádoby. Nádoby s otlučeným smaltem používat nesmíte, právě tak jako míchat hlínu nějakým kovovým předmětem - hlína vůbec nesmí s kovovými předměty přijít do styku.

Do nádoby nalijte očištěnou aktivizovanou vodu tak, aby hlínu skoro pokrývala a nechte ji několik hodin stát, aby do sebe vodu nasála. Občas ji můžete rukama nebo dřevěnou lžící promíchat. Výsledkem musí být homogenní hmota, s konzistencí husté smetany.

Když hlína získá žádané vlastnosti, nechte ji ležet co nejdéle na slunci, na čerstvém vzduchu, aby znovu nabrala zářivou sluneční energii. Když to bude třeba, doplňte ji vodou, aby konzistence zůstávala stále stejná, stále vhodná k použití. V tomto stavu ji můžete uchovávat neomezenou dobu. Hlavní je, nezapomínat ji co nejčastěji dávat na slunce.

Technika aplikace hliněných kataplasí (hliněných aplikací) je jednoduchá. Na libovolnou přírodní tkaninu, kterou napřed namočíme, dáme vrstvu hlíny, silnou dva až čtyři centimetry a přiložíme ji na nemocné místo. Pak musíte obklad připevnit aby nesklouzl, nebo musí pacient klidně ležet. Shora ji můžete přikrýt ještě vlněnou látkou.

Nesmíte ohřívat ani hlínu, ani vodu, kterou ji ředíte. Kataplazie musí být chladivá, pak se začne zahřívat a vtahovat do sebe spolu s teplem i zárodky nemoci. Jak jakékoliv ohřívání vody přidávané do hlíny, tak i ohřívání hlíny před použitím odnímá kataplasii sílu.

Trvání kataplázové aplikace nemá trvat déle než tři hodiny. V opačném případě by se látky, které jsou příčinou nemoci, znovu vracely do organismu. Hliněný obklad musíte sejmout a nahradit ho novým, jakmile zjistíte, že je suchý a horký. Pokud takový obklad slouží k tomu, aby dodal sílu, životaschopnost a radioaktivitu větší části organismu, musíte udělat hmotu trochu řidší a nenechat ji působit déle než tři hodiny. Jakmile zjistíte, že je hlína vyschlá a horká, jedním pohybem ji sejměte a nemocné místo omyjte teplou vodou, aby na něm nic nezbylo. Vlastní kataplasii musíte zakopat do země na místě, kde se k ní nikdo nedostane.

Abyste z hliněných obkladů měli dobré výsledky, musíte je v průběhu dne dávat 2 - 3krát, případně vícekrát. Zvláště v obtížných případech - čím více, tím lépe. Hlína nikdy neškodí, uzdravení bude rychlejší.

Budete-li hlínu promíchávat s močí a bude-li to navíc moč odpařená na čtvrtinu původního objemu, bude efekt mnohonásobně vyšší. A právě takové obklady je vhodné dělat při zhoubných nádorech a jeden za druhým ve dne i v noci vyměňovat.

Máte-li pocit, že je hlína špinavá, můžete ji předběžně rozmíchat s větším množstvím vody, nechat projít varem, ochladit, slít přebytečnou vodu, vysušit, roztlouci a pak použít tak, jak bylo popsáno výše. V tomto případě získáte sterilní hlínu, kterou můžete použít bez jakýchkoliv obav. Sám se domnívám, že nejúčinnější při zhoubných nádorech je bílá hlína (nebo alespoň hodně světlá), promíchaná s odpařenou močí.

Očistu organismu od nádorů můžeme shrnout v následujících bodech:

- Očista pole vědomí od získaných traumat.
- Pravidelná fyzická zátěž přiměřené intenzity a doby trvání, hlavní je nutit celý den krev, aby proudila.
- Kontrastní sprchování 2 - 4krát denně, při každém dělat jedenáct nebo více cyklů. Navíc je výhodné, jestliže zůstanete častěji obnažení v teplé místnosti - posiluje to odstraňování usazenin prostřednictvím pokožky.
- Pití co největšího množství šťáv a odvarů, pití vlastní moče 3 - 5krát za den v množství 100 ml.
- Dodržování diety, která organismus okyseluje a v obtížnějších případech i hladovka. Pak je ovšem nutné pít šťáv a odvarů přerušit, ale vlastní moč pít co nejčastěji.
- Používat výtažek z bolehlavu a přes den chodit do sauny nebo vlažné parní lázně.
- Používání různých aplikací - adsorbentů, na nemocná místa.
- Věřit v sebe a své síly. Pamatujte si, že rakovinné buňky mohou existovat díky patologickému prostředí, které ve vašem organismu je, a díky tomu, že se rychle dělí.

Dodržování tohoto programu zbaví rakovinné buňky prostředí, kde se mohou množit, toto prostředí normalizujeme a další množení blokuje jedy, močovinou a vysokou teplotou. Budete-li tento program pečlivě dodržovat, zbavíte se nádorů jednou pro vždy.

Dále uvádíme několik příkladů z praxe, které názorně potvrzují to, co bylo řečeno.

I. V. z Gubkina.

Před šesti lety mi byla odoperována cysta na pravém vaječníku. A najednou se ukázala další, tentokrát vlevo. Lékař mi doporučil další operaci. Deset dní jsem hladověla, pila moč čtyřikrát za den, vždy čerstvou, v množství 75 ml. Cysta se napřed zmenšila na polovinu a teď už ji nelze zjistit vůbec. Všechno je to jako zázrak!

N. I. z Těrnovky.

Jednu dobu jsem měla silné bolesti v prsou - objevilo se tam něco tvrdého. Chtěla jsem jít do nemocnice, ale dostala se mi do ruky ta kniha - no... říkám si... zkusím pít. Ztvrdnutí v prsou zmizelo!

Ludmila Nikolajevna P., Voroněž.

O tom léčení jsem vykládala doma své sousedce. Má nádor na močovém měchýři. Taky pila teplou moč a dělala čištění střeva. Je pravda, že si přesně nepamatuji, jak dlouho to dělala, ale vím, že když jsem se s ní setkala a zeptala se jí na výsledky, tak mi řekla, že poprvé po pěti letech nemoci se u ní močení normalizovalo.

Galina Alexandrovna Ž., Dněpropetrovsk.

V tríslech se mi udělal nádor na žláze, byl docela dobře vidět prostým okem. Pila jsem moč, několikrát za den 100 ml, stravovací režim jsem přitom nijak neměnila. Během dvou měsíců nádor zcela zmizel.

N. M., Gukovo.

Mé sestře je 34 let, má rakovinu prsu. V prosinci se u ní objevila malá boule pod pravou paží. Byla jí nabídnuta operace, kterou odmítla. Tehdy nám poradili, že ve městě Liski žije žena, která nám pomůže a má sestra se za ní rozjela. Pak začala svou léčbu během. Běhala asi třicet až čtyřicet minut až do úmoru. Pila šťávy a dělala očišťující klystýry. Bouli přejížděla jakýmsi kolečkem. Boule v podpaží zmizela, ale v prsou se objevily tři malé. Když měla bouli v podpaží, bolela ji, ale když se přemístila do prsou, bolesti přestaly. Po očistě střeva se u ní objevily silné bolesti v zádech a dole v břiše. Když pak sestra jela k té ženě znovu a ta jí začala čistit játra, vyšlo ven mnoho bilirubinových kamenů, a když je začala třídit, vůbec se nepoškodily. Při opakovaných čištěních (celkem si čistila játra sedmkrát) začaly vycházet jakési podivné věci: některé vypadaly jako raci, jiné zase jako červi, ulity, některé dokonce jakoby měly rohy - přitom se tak trásla, že byl strach se na ni podívat. Pak mně přinesli vaši knihu: „Z vlastního hrnce“. Po jejím přečtení jsem už neměla žádné pochybnosti, že jsme ji léčili správně. Na prsa jsme jí začali dávat moč odpařenou na čtvrtinu původního objemu a trochu pelyňku a to celou jsme ji zabalili do moče. Prs zmenšil svůj objem na třetinu, ale zůstal tvrdý jako kámen. Pít moč, jak to popisujete ve své knize, nedokázala, hned začínala zvracet. Zhubla o dvacet kilogramů.

Komentář. Je nutné použít také hladovku, obklady na bulku z vlněné látky, napuštěné močí malého dítěte. V každém případě pít moč a provést očistu pole vědomí. Ke ztvrdnutí došlo následkem použití silně vysušujících prostředků. Je nutné odvádět ven, nikoliv zapouzdřovat. Proto je spolu s prostředky, které rozrušují a rozpouštějí, nutné používat také prostředky na změkčování, plastifikátory, jako jsou některé oleje a obyčejná moč kojenců.

Je mi 55 let, žiji na dalekém severu, pracuji ve „škodlivých“ podmínkách. Moje nemoci jsou: fibromyom (už šest let), chronická pankreatida, mastopatie, chronická hnisavá otitida, gastritida, často zvýšený krevní tlak, bolesti hlavy, nadváha a nejhroší jsou ledviny: chronická pyelonefritida, močové kameny a cysty v obou ledvinách.

Již druhý rok se zabývám Vašimi knihami (čtyři díly „Léčebných sil“). Během roku jsem si třikrát čistila tlusté střevo, sedmkrát játra, třikrát ledviny (bylinami a jedlovým olejem), piji moč dva až třikrát denně, stravu mám rozdělenou, piji a jídlo připravuji jen z protiové vody, od pěti do sedmi hodin večer provádím masáž a obklady na kříž s močí, odpařenou na čtvrtinu původního objemu.

Dosáhla jsem řady věcí: fibromyom se rozpustil, zmizela pankreatitida, gastritida, nespavost, krevní tlak se normalizoval, zhubla jsem o patnáct kilogramů. Ale udělat něco s ledvinami se mi pořád nedaří.

Doporučení. Nejezte po čtvrté hodině odpoledne, udělejte si hladovku tak na čtrnáct, dvacet dní, provedte čištění pole vědomí.

Mladý muž. Zánět spojivek. Na vnitřní straně dolního očního víčka začal růst malý nádor. Lékaři ho mnohokrát odstraňovali, ale nádor se pořád jen zvětšoval.

Na otázku nemocného, proč léčení jeho stav jen zhoršuje, mu profesor jakoby na svou obranu odpověděl, že lékaři dělají všechno možné, i když lidé s takovým onemocněním obvykle nežijí déle než rok a půl.

Nemocný zkusil poslední, možná nadějný prostředek: začal si kapat moč do oka a pil ji.

Dnes je víčko nemocného oka už skoro stejné jako u zdravého. Něco by snad poznal ten, kdo by o nemoci věděl. Od těch dob už utekly tři roky a bývalý pacient na nemoc zapomněl.

Boiščarenko B. M., Dněpropetrovsk.

Letos sedmnáctého července jsou to již dva roky od doby, kdy jsem pil pravidelně svou moč. Přinutila mne k tomu tmavá skvrna na levé plíci.

Lékaři mi doporučili, abych si šel lehnout do nemocnice na tuberkulózní oddělení, ale to jsem odmítl. Začala prostatitida (adenom), fibrilace srdce, předohrudní mezižební neuralgie, ochrnutí rukou. Všeho toho jsem se zbavil během půlročního pravidelného (tříkrát denně) pití moče.

Jevdokije Michailovna, z obce Mundybaš, Kamerovká oblast.

Vaši knihu o léčení moči mi poslal příbuzný ze Starého Oskolu. Měl nemocnou ženu, lékaři to diagnostikovali jako rakovinu krve. Ona je učitelka, má vyšší vzdělání. Léčila se velice odhodlaně: vřítala, pila, a za rok bylo všechno v pořádku.

Pacientka P., stáří asi třicet let.

Stav: chudokrevnost, váha pod normálem, v jednom prsu zatvrdlina velikosti přibližně jako slepičí vejce. Diagnóza: rakovina. Doporučena okamžitá operace, kterou nemocná odmítla. Začala pít vlastní moč a přitom držela úplnou hladovku. Každý den vypila z vodovodu litr studené vody. Její muž ji každý den dvě hodiny potíral její vlastní močí od hlavy po paty, obklady namočené v moči měla trvale na obou prsech. Za deset dní se zlepšila. Dvanáctého dne šla k lékaři, u kterého byla předtím, a ten nebyl schopen zjistit v prsou po nějakém nádoru ani nejmenší stopu. Kromě toho se zbavila chudokrevnosti. Získala plné zdraví.

Larisa P.

Má matka prodělala přede dvěma roky operaci esovité kličky střeva. Půl roku pije moč, i když jsme mnohé věci nedělali správně (přerušovali jsme pití). V současné době má jak krevní obraz, tak i analýzu moči celkem v pořádku, ale stále ještě má metastázy v játrech a slinivce břišní.

Když si pročetla ještě nějakou literaturu, hned se rozhodla použít vlašovičnick a kostival, které jí poradili bylinkáři. Dávám jí hodinovou masáž s odpařenou močí, do které dávám ještě stříbrnou lžičku. Masáže působí dobře: zlepšilo se jí spaní a barva ve tvářích. Kromě toho jí u vyvedeného střeva vznikla recidiva. Na noc jí dávám na nádor odpařenou moč a růst se zastavil.

Mám mnoho otázek.

Je možné pít současně moč a léčivé byliny (kostival, vlašovičnick), nebo se mají nějak střídat? Je možné pít ještě něco jiného?

Odpověď: Moč i odvary z bylin je možné pít současně. V daném případě je výhodnější použít výtažek z bolehlavu.

Může si nemocný dávat masáž sám, nebo to nutně musí dělat někdo jiný?

Odpověď: Nemocný se musí masírovat sám - je to přece pohyb, tj. zlepšení krevního oběhu, aktivizace okysličovacích procesů atd.

Po jaké době po masáži je vhodné moč umýt?

Odpověď: Po půl hodině.

Při odpařování moči vzniká pěna a usazeniny. Mají se odstraňovat?

Odpověď: Odstraňovat je nemusíte, jen kdyby se pěna vylévala na kamna. Ale při chlazení použijte jen průzračnou část odpařené moče.

Je třeba nějak chránit ruce gumovými rukavicemi, nebo něčím jiným, když děláme masáž onkologicky nemocným?

Odpověď: Můžete se obejít bez ochranných prostředků. Masáž s močí mj. navíc chrání i ruce od nejrůznější nákazy. Nejlepší ale je povzbudit nemocného, aby si dělal několikrát denně masáž sám. Je to pro něho prospěšné.

Je možné hladovět, když má člověk rakovinné nádory?

Odpověď: Je to nejen možné, ale i nutné. Čím rychleji to začnete dělat, tím lépe. Kromě hladovky musíte projít všemi druhy očisty, pak se také hlad mnohem lépe snáší a přinese pozitivní výsledky rychleji, než když se hladoví bez předběžné očisty.

Jeden náš známý (v lednu mu vyoperovali nádor z hlavy a řekli mu, že bude žít asi tak tři dny až tři měsíce) také použil Vaši metodiku. Teď je konec září. Pije moč, jí rozdělenou stravu, aplikuje masáže, atd. Hladověl napřed jednou za týden, potom tři dny, pak sedm, deset a nakonec šestnáct dní. Viděla jsem, když procházel obtížnou krizí (kousek nádoru mu zůstal v hlavě). Přitom ke krizi došlo přesně na čas, podle měsíčního cyklu. Udělaly se mu velké otoky kolem očí, místo očí měl jen krvavé maso s modrými tečkami špinavých zřítelnic. Vzhled horší než u vlkodlaka. Velké množství hnisu a výsledkem toho bylo zhoršené vidění. I tak měl minus šest dioptrií. Po šestnáctidenní hladovce v srpnu se mu zlepšil zrak na předchozí úroveň, začala se mu dávat do pořádku levá ruka a noha, které po operaci ztratily citlivost. On sám začal být schopen číst Vaše knihy - to bylo velké vítězství a radost. Vždyť lékaři mu řekli, že o zrak přijde a že to bude ještě horší - to je po takové operaci obvyklé.

E. V., Tirsapol.

U mé matky (je jí 61 let, vysoká 162 cm, váha 60 kg) se v únoru 1995 objevila zatvrdlina v prsu, měla velikost asi slepičího vejce. K lékaři nešla, protože zrovna v té době si koupila Vaši třídílnou knihu. Matka si očistila tlusté střevo, dvakrát játra, ale skoro nic z ní neodešlo, ačkoliv si dala pět teplých koupelí. Dvakrát po osmi dnech hladověla o vodě, dělala si obklady z moče, natírala se, užívala moč i vnitřně, pak přešla na hliněné obklady. Pod bradavkou se jí udělaly tři hnisavé vředy, prsa měla tak horká, že jí až slezla kůže. Když vředy praskly, hnis vyšel a přes povrch prsu sliz. Pak se všechno zavřelo, vytvořila se nová kůže, ale malé zatvrdliny tam pořád ještě jsou.

O. M. Filatova z Dobrinky.

Má sestra Alla měla před pěti lety na krku sarkom, který měl metastázy v lymfatických uzlinách. Operaci nechtěla, protože počítala s tím, že stejně umře a léčila se různými způsoby: pila petrolej a výluh sosnového jehličí. Z krku jí odešel hnis, slisovaný do podoby gumového míče a pak ještě řídký hnis vykašlávala. Časem se skoro uzdravila. Pak získala od známých adresu lékaře ve voroněžské oblasti, který sám vyrábí mast na různé nádory a prodává ji. Tato mast obsahuje rybí tuk, dehet, očištěný petrolej. Tuto mast si celý půlrok mazala na krk a za uši, pak odcházel hnis. Tou dobou měla zánět lícni dutiny. Také dělala čtyřikrát do roka týdenní hladovku, občas pila moč a potírala se jí po těle, dodržovala všechny posty. Úplně se uzdravila, pokračuje v týdenních hladovkách a postech a každý den pije ranní moč. Cítí se zcela normálně.

Pojednali jsme tedy o očistě organismu od nádorů jak teoreticky, tak i z praktického hlediska a přesvědčili jsme se, že je možné se úspěšně bránit zhoubným i nezhojným

nádorům přírodními prostředky. A vidíme také, že současná léčba ozařováním a operacemi je mylná cesta, která problematiku vyléčení neřeší. Navíc, operace, chemoterapie i ozařování oslabují obranné mechanismy organismu. Rakovinné buňky se vlivem chirurgické intervence snadno roznášejí po celém těle. Vzhledem k celkové oslabenosti se pak po takové léčbě velice lehko tvoří metastázy. Doufám, že čtenář pochopí rozdíl mezi způsoby, které zde předkládám, a současnou léčbou a po zásluze je ocení. Doufám, že to ocení i praktičtí lékaři, kteří získali teoretický základ léčby onkologických onemocnění.

Ale rozumný člověk nemusí čekat, až se v jeho organismu vlivem zvrácených podmínek začnou buňky přerazovat. Mnohem lepší je včas udělat předběžné očistné procedury, správně se stravovat, všimnout si práce tlustého střeva a pak tu žádné nemoci, dokonce ani lehké, nebudou. Rakovina je daň člověka za vlastní nevědomost, za nedodržování základních pravidel a podmínek vnitřní ekologie. Připomínám vám slova Dr. Pole: „Zjistil jsem, že u žen, které onemocněly rakovinou, lze v devíti případech z deseti zjistit ucpání slepého střeva. Kdyby byla bývala deset až patnáct let předtím provedena příslušná očista, nikdy by nebyly onemocněly rakovinou prsu, ani žádnou jinou rakovinou. Tato slova platí i pro muže.“

Očista čelních a Highmorových dutin od slizu

Autor považuje tento očišťovací postup za jeden z velice důležitých. Každé nachlazení vytváří tok slizu, který vychází Highmorovými a čelními dutinami do nosohltanu. Když onemocnění končí, zůstává v těchto dutinách vrstva slizu, která se, podobně jako rosol, mění postupně na xerogel- tvrdou, dehydratovanou hmotu. V průběhu života, zvláště tehdy, jestliže člověk trpí nachlazením poměrně často, se nahromadí takové zatvrdlé hmoty veliké množství. Nakonec může dojít i k tomu, že tyto dutiny jsou touto hmotou, na níž velice dobře bují různorodé mikroorganismy, zcela vyplněny. To všechno se na celkovém zdraví člověka nepříznivě projevuje: objevují se bolesti hlavy, kazí se zrak, sluch, čich, slábnou paměť a je narušena i normální činnost mozku, člověk se stává psychicky labilním. Ve většině případů dochází k hromadění xerogelové hmoty tak nepozorovaně, že nikoho ani nenapadne, že v jeho lebce se nachází jedna až dvě sklenice zkamenělé hmoty. Svě neduhy pak takový člověk spojuje se vším možným, jen ne s tím, co je skutečnou příčinou.

Abychom Highmorovy a čelní dutiny od slisovaného xerogelu očistili, musíme systematicky projít všemi etapami očišťování a teprve pak přistoupit k těmto místním očišťovacím postupům.

1. Nejprve musíme změnit konzistenci xerogelové hmoty ze stavu těžko rozpustného, na dobře tekutý, abychom ji posléze mohli dobře odvést. Musíme proto udělat lokální „změkčovací“ proceduru pro hlavu. Nejsnáze to lze udělat pomocí parní lázně a vodních koupelí hlavy.

Koupele hlavy. Kromě „odhnívání“ zaschlého slizu je koupel velmi dobrá pro udržení cév mozku ve zdravém, elastickém stavu. Napřed ponoříme hlavu do nádoby s teplou vodou na pět až sedm minut tak, aby vlasová část hlavy byla do vody ponořená. Pak hlavu ponoříme asi na patnáct až třicet vteřin do studené vody. To dva až třikrát opakujeme. Pak si musíme utřít hlavu do sucha a zůstat v teplé místnosti, kde není žádný průvan. Pro získání žádaných výsledků je třeba dělat takovou koupel dvakrát až třikrát týdně. Bylo konstatováno, že takové koupele mají příznivý vliv i na upevnění vlasů.

Upozornění: Do vody nořte jen vlasovou část hlavy, nikoliv celý obličej, aby vám nepopraskaly cévy v oku a nedošlo k výronu krve.

Parní lázeň hlavy. Je určena pro očistu pokožky obličeje, hlavy, pro změkčení a odstranění pevných usazenin v Highmorových a čelních dutinách a k očištění nosohltanu při

nachlazení. Dobře změkčuje hlen v plicích, pomáhá při bolestech v zádech a v krku. Trvání této procedury je patnáct až dvacet minut. Nedoporučuje se dělat těchto procedur víc než dvě až tři během jednoho týdne. Silně totiž organismus oslabují. Po takové proceduře se doporučuje sprchovat se studenou sprchou po dobu asi deseti až třiceti vteřin. Pak se musíte intenzivně pohybovat, abyste si tělo prohřáli a dobře se usušili.

Provedení této procedury vypadá takto: vezmeme velkou vlněnou deku a dvě židle - jednu vysokou, na které budeme sedět, a jednu nižší, na postavení nádoby. Jako zdroj páry je možné použít právě uvařené brambory, horkou vodu apod.

Svlékneme se do pasu, dáme zdroj páry na nižší židli a sami si sedneme na vyšší a celí se přikryjeme dekou. Velikostí náklonu hlavy ke zdroji páry regulujeme ohřev hlavy.

Je vhodné dát do vody byliny: šalvěj, mátu, bezinku, jitrocel, kopřivu, senné strusky, ale nejlepší je lžíce semletého kopru. V kopru je velké množství éterických olejů, které rozpouštění pomáhají nejvíc.

2. Poté, co je xerogelová hmota převedena z pevného skupenství na kapalné (třeba i jen částečně), pokračujeme v jejím rozpouštění látkami s vyšším obsahem éterických olejů, nebo povrchově aktivovanými kapalinami. Zde je několik takových látek:

Vezměte 150 g křenu, rozetřete ho a přidejte dva až tři citrony. Tato směs pomáhá rozložení slizu v místech, kde se hromadí, aniž by škodila sliznicím. Užívat ji musíte dvakrát denně, vždy jen půl čajové lžičky na lačno. Tato směs nedráždí ani ledviny, žlučový měchýř a slezinu trávicího traktu.

Vezměte litrovou nádobu, do které asi do jedné čtvrtiny až třetiny objemu nasypete směs suchých bylin: mátu, šňupavý tabák a eukalyptus (ve stejných dílech). To všechno zalijete olivovým olejem a necháte stát tak dlouho, dokud nebude všechno zelené nebo hnědé. Uchovávat v temnu!

Díky tomu, že je ve výše uvedených rostlinách velké množství éterických olejů, je získaná směs velmi silným rozpouštědlem nejrůznějších organických zatvrdlin a zvláště dobře rozpouští xerogel, který se nahromadil v dutinách hlavy: Highmorových dutinách, frontálních dutinách, adenoidech, polypech a v zakřivení nosní přepážky.

Aplikace nosem: Hlavu zakloníme hodně dozadu, aby nosní otvory směřovaly nahoru, a do každého nosního otvoru nakapeme dvacet až dvacet pět kapek. Po nakapání zůstaneme v poloze se zakloněnou hlavou ještě asi tři až pět minut, aby směs mohla dobře pročistit čichovou kost a rozpouštět usazené látky. Doporučuje se kapat do nosu ráno a večer před spaním. Ty, kteří trpí nespavostí, může zajímat, že to pomáhá i zlepšovat spánek. Při zánětu středního ucha je vhodné kapat několikrát za den dvě až tři kapky směsi a pak dát do ucha vatu. To je možné dělat před spaním i při snížení citlivosti sluchu.

Pokud nemáte k dispozici nic z toho, o čem se právě výše hovořilo, vezměte čerstvou moč a kapejte ji do nosu v množství deset až patnáct kapek do každého nosního otvoru. Díky malému povrchovému napětí bude různé usazeniny narušovat, ale nebude přitom nic dráždit. Můžete pro tyto účely použít i odpařenou moč, ale s menším dávkováním.

3. Když začnou rozpouštěné usazeniny z nosohltanu odcházet, je výhodné pro dosažení lepšího výsledku aplikovat „néti“ s vlastní močí. To se dělá následujícím způsobem: zavřete jednu nosní díрку a druhou nasáváte moč nebo slanou vodu do nosové dutiny a pak ústy vyplivnete. Pak to uděláte s druhou nosní dírkou. Pro ulehčení můžete použít gumovou hrušku, nebo nádobu s tenkou hubičkou.

Tyto procedury dělejte tak dlouho, dokud nedojde k úplnému vyčištění hlavy a navrácení se normálních smyslových vjemů: zraku, sluchu, čichu a regeneraci paměti.

Když odstraníte slizotvorné výrobky ze svého používání: výrobky mléčné, moučné a tučné, pak se zbavíte slizu jednou pro vždy. Přiměřená doba hladovění ještě více celou očistu posílí, ale v takovém případě můžete použít jenom moč.

I. B., Doněck.

Bolely mě uši a skoro jsem ztrácela sluch, přetékala jsem hnisem a nosem jsem nemohla dýchat. Teď, když jsem si uši a nos promyla a když po ránu proplachuji krk močí, sluch se mi normalizoval, právě tak jako čich. Jsem i méně nemocná. Díky Vám.

Očista organismu užíváním rostlinného oleje

Původní postup čištění a léčení organismu navrhl bakteriolog P. T. Kačuk. Podstata jeho metody spočívá v následujícím: Máme tři páry slinných žláz (příušní, podjazykové a podčelistní. Jednou z funkcí slinných žláz je vylučování produktů látkové výměny z krve. Slina sama o sobě má zásaditou reakci. O slinách I. P. Pavlov říkal, že mají léčebné vlastnosti.

Během čtyřiaadvaceti hodin člověk vyloučí přibližně jeden a půl litru slin, které se tvoří z krve. Při žvýkání se slinné žlázy aktivují a jde do nich tři až čtyřikrát více krve. Proto je možné při žvýkání prohnat těmito žlázami a očistit až šest litrů krve (prakticky všechnu).

Očista spočívá v následujícím: rostlinný olej (nejlépe slunečnicový) v množství maximálně jedné polévkové lžice se soustředí v přední části rtů a saje se jako bonbon. Procedura se má dělat volně, bez jakéhokoliv napětí, po dobu asi patnácti až dvaceti minut. Olej napřed houstne, pak řídne, je jako voda a pak ho vyplivneme. Polykat se nesmí. Při vyplivnutí musí být bílý jako mléko. Pokud je žlutý, znamená to, že celý proces nebyl dotažen až do konce. Vyplivnutá kapalina je infikovaná a musí být vyhozena do záchodu.

Během sání se organismus osvobozuje od mikrobů, zesiluje se výměna plynů, aktivizuje se a sladuje látková výměna. Tuto proceduru je možné dělat jednou za den, nejlépe na lačno, možné je to také večer před spaním.

Upozornění: Použití tohoto postupu může způsobovat dočasné potíže, zvláště u lidí, kteří mají více nemocí, což je způsobeno oslabením ohnisek choroby. Otázku kolikrát a jak dlouho je možné tuto proceduru aplikovat si musí řešit každý sám na základě stavu svého vlastního zdraví. Akutní onemocnění se léčí rychle a snadno během dvou týdnů. Léčení chronických nemocí může trvat mnohem déle.

Tento způsob očisty se mi líbí ještě z toho důvodu, že náš jazyk je zrcadlem vnitřní čistoty organismu. Čistý, růžový jazyk, je nejlepším ukazatelem zdravého, očištěného organismu. Bělavý jazyk pokrytý navíc nějakým povlakem ukazuje na znečištění organismu a v závislosti na místě, kde se povlak nachází, a barvy tohoto povlaku hovoří o tom, zda jsou usazeniny převážně v tom či onom orgánu.

Jogíni mají zvláštní způsob čištění jazyka. Jazyk natrou přepuštěným máslem a pak palcem, ukazováčkem a prostředníkem, pohyby jako když jazyk dojí, ho čistí. Kolik usazenin se může prostřednictvím jazyka z organismu do úst vylučovat (v podobě povlaku nebo plynatvorných látek), je možné pozorovat v průběhu hladovky. Jazyk se rychle pokrývá povlakem tvořeným usazeninami, vylučovanými z organismu. Jazyk nám také signalizuje, kdy se usazeniny plně z organismu vyloučily. Stává se pak jasně růžovým, slina je čistá a pocity v ústech se normalizují. Při sání oleje, které je tu jako adsorbent pro usazeniny, jde celý proces čištění organismu přes horní cesty - ústa a jazyk. Tato procedura se doporučuje zvláště těm, kteří z libovolných důvodů nemohou chodit do sauny - např. proto, že musí ležet na

lůžku apod. Ale dokonce i v tomto obtížném stavu je možné očišťovat se přirozeným způsobem a pomáhat tak organismu při boji s nemocí.

Pojednali jsme tedy o různých očištných procedurách, které jsou efektivní a dostupné. S jejich pomocí můžeme nejen získat zpět ztracené zdraví, ale také si podstatně zvýšit životní sílu a prodloužit život. Očištné procedury mohou nahradit libovolnou léčbu, ale léčení bez předběžné očisty je záležitostí ne příliš nadějnou a výsledky obvykle nemají dlouhé trvání.

N. G. ze Sterlitamaku.

Po přečtení knih „Z vlastního hrnce“ a „Urinoterapie“ jsem se rozhodl Vám napsat. Už rok a půl praktikuji uzdravování podle Vašich knih „Léčebné síly“ a výsledky jsou naprosto neočekávané. V dubnu r. 1944 jsem byl propuštěn z armády z důvodu: sebevražedný pokus na základě astenicky-depresivního syndromu, k tomu ještě neuro-cerebrální dystonie, ekzém v obličejí a na vlasaté části hlavy, progresivní myopie se zákaly v rohovce a další. Po hospitalizaci jsem sotva chodil, kýval jsem se ze strany na stranu, běhat jsem nebyl schopen ani trochu, nohy mne neposlouchaly. Cítil jsem velkou celkovou slabost, točení hlavy, trvalý výtok hlenu z nosu, začaly mi otékat nohy a obličej - zvláště po ránu. Myslel jsem, že je se mnou konec. Ještě před vstupem do armády jsem se zajímal o různé léčebné techniky, ale všechny se mi zdály dost jednostranné. Nesetkal jsem se s nějakým systémem, který by byl stejně dobře schopen chránit jak fyzické, tak i duševní a duchovní zdraví. Když jsem se seznámil s Vašimi pracemi, pochopil jsem, že to je právě to, čeho je třeba. Očistil jsem si tlusté střevo klystýry s okyselenou vodou a močopudným prostředkem, očistil jsem také játra a ledviny. Cévy jsem očistil česnekovým výluhem, pravidelně saji rostlinný olej, jednou denně si dám teplou a studenou sprchu, jednou týdně jdu do parní lázně, při postech se postím delší dobu, jinak každý týden tak třicet šest až čtyřicet dvě hodiny, jím rozdělenou stravu. Zvláště dobře proběhla očista tlustého střeva a jater v dubnu, ve druhé měsíční fázi. Ven vyšly chuchvalce, dlouhé bílé provazce, mnoho zelených kamenů, a pak jsem se začal cítit podstatně lépe. Ekzém zmizel, právě tak jako otoky, chůze se stala jistou, slabost zmizela. Poslední tři měsíce čtu pravidelně Sytina, snažím se osvojit si rebirthing podle čtvrtého dílu „Léčebných sil“. Vaše knihy mi v životě velice pomohly.

MÍSTO ZÁVĚRU

V současné době existuje neuvěřitelné množství lékařských směrů, jejichž představitelé dokazují, že jedině jejich metodický postup je správný. Používají se velice složité lékařské přístroje, celé diagnostické komplexy, velké místnosti naplněné nejrůznější léčebnou technikou. To vše budí vážnost a obdiv: vždyť tady se nahrazují orgány, a třeba hned několik - srdce, plíce, játra. Když byl člověk v nemocnici a měl možnost seznámit se s takovou technikou a s takovými výdobytky současné vědy, může si připadat méněcenný, bezmocný a slepě plní všechny pokyny lékařů: řeknou že má užívat nějaké léky - užívá je, řekli, že jsou nutné injekce - podrobí se injekcím, řekli, že je nutná operace - podrobí se operaci, doporučí se něco jiného - dělá něco jiného. Následkem takového přístupu atrofuje vlastní vůle a rozum člověka.

Budeme-li ale vědět, že všechny nemoci vznikají jako následek změny pole vědomí a charakteristik vnitřního prostředí organismu na úrovni tkání a buněk, pak si dokážeme pomoci lépe, než nejmodernější a drahý způsob léčby.

Můžete se s námi podělit o svou zkušenost s vlastní očištou. Zvláště nás zajímají zkušenosti, týkající se léčení a čištění modlitbou. Pište na adresu: 346300, Rostovskaja obl. g. Můžeme Vám poslat hudbu pro čištění pole vědomí a také naše nové knihy.

Klid a štěstí všem! Bud' i Ty št'asten!

Obsah

<u>O AUTOROVI.....</u>	<u>3</u>
<u>ÚVOD.....</u>	<u>5</u>
<u>Kapitola 1. - CO VŠECHNO JE TŘEBA OČISTIT, ABY BYL ČLOVĚK ZDRAVÝ.....</u>	<u>7</u>
<u>POLE VĚDOMÍ ČLOVĚKA.....</u>	<u>7</u>
<u>ZPŮSOBY ZNEČIŠTĚNÍ POLE VĚDOMÍ.....</u>	<u>10</u>
<u>OČISTA FYZICKÉHO TĚLA.....</u>	<u>11</u>
<u>DOSLOV K PRVNÍ KAPITOLE.....</u>	<u>12</u>
<u>Kapitola 2. - JAK VZNIKAJÍ NEČISTOTY V ORGANISMU ČLOVĚKA A JAK OVLIVŇUJÍ JEHO ZDRAVÍ.....</u>	<u>14</u>
<u>KARMICKÉ ZNEČIŠTĚNÍ.....</u>	<u>14</u>
<u>Individuální karma.....</u>	<u>14</u>
<u>Karma předků.....</u>	<u>15</u>
<u>Vliv získané karmy na člověka v tomto životě.....</u>	<u>15</u>
<u>Vliv nahromaděné karmy na současný život člověka.....</u>	<u>19</u>
<u>Vliv karmy předků na současný život člověka.....</u>	<u>20</u>
<u>Mechanismus karmy.....</u>	<u>22</u>
<u>VEDLEJŠÍ INFORMAČNÍ ZNEČIŠTĚNÍ.....</u>	<u>29</u>
<u>ZNEČIŠŤUJÍCÍ VLIV ROZUMU.....</u>	<u>31</u>
<u>Omyly.....</u>	<u>32</u>
<u>Tvorba myšlenek.....</u>	<u>33</u>
<u>PRONIKÁNÍ PATOGENNÍCH ENERGIÍ DO LIDSKÉHO ORGANISMU A PARAZITŮ DO POLE VĚDOMÍ.....</u>	<u>34</u>
<u>Cizorodá patogenní energie.....</u>	<u>35</u>
<u>Paraziti pole vědomí.....</u>	<u>38</u>
<u>Upírství.....</u>	<u>42</u>
<u>NEČISTOTY VE FYZICKÉM TĚLE.....</u>	<u>44</u>
<u>Nečistoty v tlustém střevě.....</u>	<u>44</u>
<u>Znečištění jater.....</u>	<u>44</u>
<u>Znečištění ledvin.....</u>	<u>45</u>
<u>Znečištění v oblasti hlavy a plic.....</u>	<u>45</u>
<u>Znečištění tkáně šlach.....</u>	<u>46</u>
<u>Znečištění na buněčné úrovni.....</u>	<u>46</u>
<u>DOSLOV DRUHÉ KAPITOLY.....</u>	<u>46</u>
<u>Kapitola 3. - PŘÍPRAVA ORGANISMU K OČISTĚ.....</u>	<u>48</u>

<u>S ČÍM SE PŘI PROVÁDĚNÍ OČIŠŤOVACÍCH POSTUPŮ MŮŽETE SETKAT.....</u>	<u>48</u>
<u>Krize, k nimž při dodržování autorem doporučovaného programu očisty dochází....</u>	<u>48</u>
<u>Čištění pole vědomí.....</u>	<u>49</u>
<u>Urinoterapie.....</u>	<u>51</u>
<u>Čištění jater.....</u>	<u>51</u>
<u>Čištění čelních a Highmorových lícních dutin.....</u>	<u>52</u>
<u>Očista od nádorů.....</u>	<u>52</u>
<u>ZVLÁŠTNOSTI OČISTNÉ PROCEDURY V ZÁVISLOSTI NA INDIVIDUÁLNÍ KONSTITUCI.....</u>	<u>53</u>
<u>ČINITELE DANÉ BIOLOGICKÝMI RYTMY A JEJICH VLIV NA OČIŠŤOVACÍ POSTUPY.....</u>	<u>53</u>
<u>Stručné teoretické základy změn vesmírné energetiky.....</u>	<u>54</u>
<u>Činitele dané biologickými rytmy a jejich vliv na čištění pole vědomí.....</u>	<u>54</u>
<u> Doporučení pro jednotlivé dny lunárního cyklu.....</u>	<u>55</u>
<u> Doporučení ohledně jednotlivých dnů v týdnu.....</u>	<u>55</u>
<u> Doporučení ohledně denní doby.....</u>	<u>56</u>
<u>Činitele dané biologickými rytmy a jejich vliv na čištění fyzického těla.....</u>	<u>57</u>
<u>SPRÁVNÁ POSLOUPNOST USKUTEČŇOVÁNÍ OČIŠŤOVACÍCH POSTUPŮ.....</u>	<u>60</u>
<u>PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ KE „ZMĚKČENÍ“ ORGANISMU.....</u>	<u>61</u>
<u>CO MUSÍME VĚDĚT, ABY OČIŠŤOVÁNÍ ORGANISMU PROBÍHALO KVALITNĚ.....</u>	<u>65</u>
<u>Kapitola 4. - TECHNIKY ČIŠTĚNÍ ORGANISMU.....</u>	<u>67</u>
<u> TECHNIKA ČIŠTĚNÍ POLE VĚDOMÍ.....</u>	<u>67</u>
<u> Technika čištění pole vědomí podle Geneši.....</u>	<u>67</u>
<u> Cirkulační dýchání.....</u>	<u>68</u>
<u> Uvolnění.....</u>	<u>69</u>
<u> Poloha těla.....</u>	<u>70</u>
<u> Koncentrace pozornosti.....</u>	<u>71</u>
<u> Extáze.....</u>	<u>72</u>
<u> Důvěra.....</u>	<u>73</u>
<u> Léčebná síla hudby.....</u>	<u>74</u>
<u> Fáze očisty vědomí člověka.....</u>	<u>75</u>
<u> Čištění s pomocí močopudného prostředku.....</u>	<u>79</u>
<u> Posedlost a jak s ní bojovat.....</u>	<u>79</u>
<u> Očista od karmických nečistot.....</u>	<u>81</u>
<u> Recept na zbavení se hříchu.....</u>	<u>81</u>

<u>PŘEVEDENÍ BOLESTÍ NA JINÉ OBJEKTY, DOBROVOLNÉ PŘEVZETÍ BOLESTÍ NA SEBE.....</u>	<u>87</u>
<u>Přenesení patologie na rostliny.....</u>	<u>87</u>
<u>Přenesení patologie na živočichy.....</u>	<u>89</u>
<u>Přenos patologie na vodu a různé látky.....</u>	<u>90</u>
<u>Dobrovolné převzetí nemoci na sebe a její následná likvidace.....</u>	<u>91</u>
<u>ZPŮSOBY ČIŠTĚNÍ FYZICKÉHO TĚLA.....</u>	<u>93</u>
<u>Čištění tlustého střeva.....</u>	<u>93</u>
<u>Zácpa, hlísti, ztráta chuti k jídlu a bolesti hlavy.....</u>	<u>100</u>
<u>Polypy v tlustém střevě.....</u>	<u>102</u>
<u>Chronická proktitida.....</u>	<u>102</u>
<u>Zbavení se slizu v oblasti břicha.....</u>	<u>103</u>
<u>Šank prakšalana.....</u>	<u>104</u>
<u>Očista jater.....</u>	<u>108</u>
<u>Tubáz - lékařské čištění jater.....</u>	<u>110</u>
<u>Čištění jater podle Iriny Vasiljevové.....</u>	<u>111</u>
<u>Velice starý léčitelství postup čištění jater, jak ho popisuje N. Sevast'janová.....</u>	<u>111</u>
<u>Nejjednodušší a efektivní čištění jater.....</u>	<u>112</u>
<u>Kombinované čištění jater a žlučového měchýře.....</u>	<u>119</u>
<u>Čištění ledvin a močového měchýře.....</u>	<u>120</u>
<u>Éterické oleje.....</u>	<u>122</u>
<u>Různé pigmenty a barviva.....</u>	<u>124</u>
<u>Organické kyseliny a zásady.....</u>	<u>126</u>
<u>Látky, vznikající v organismu.....</u>	<u>127</u>
<u>Hořčiny.....</u>	<u>128</u>
<u>Sliznaté, vláknité, změkčující, protizánětlivé a rozšiřující (uvolňující) prostředky.....</u>	<u>128</u>
<u>Další doporučení pro průchod kamenů a písku močovody.....</u>	<u>129</u>
<u>Čištění ledvin jedlovým olejem (Několik příkladů očisty ledvin z praxe.).....</u>	<u>130</u>
<u>Čištění ledvin odvary z bylin.....</u>	<u>131</u>
<u>Čištění ledvin melounem.....</u>	<u>132</u>
<u>Čištění ledvin citrónovou šťávou a šťávami z ovoce.....</u>	<u>132</u>
<u>Očista ledvin prostřednictvím moče.....</u>	<u>133</u>
<u>DOPLŇKOVÉ OČIŠŤOVACÍ PROCEDURY.....</u>	<u>134</u>
<u>Aktivování vody.....</u>	<u>134</u>
<u>Terapie a čištění organismu šťávami.....</u>	<u>138</u>

Očista organismu od usazenin a solí.....	143
Kombinované čištění buněčných koloidů a vnitřního prostředí organismu.....	149
Očista od solí pomocí bobkového listu.....	151
Čištění organismu prostřednictvím pokožky.....	151
Očista organismu od patogenních mikroorganismů a parazitů.....	157
Očista moči v gynekologii.....	160
Očista organismu od nejrůznějších nádorů nezhoubných i zhoubných.....	162
Zhoršení regulačního vlivu organismu na buňku.....	164
Škodlivé působení karcinogenů a nepříznivých podmínek na genetický aparát buňky.....	165
Růst nádoru.....	165
Změna nezhoubného nádoru ve zhoubný.....	166
Přerušování procesu anaplazie (tj. zpětného vývoje) a zesílení regulačního vlivu na buňky ze strany organismu.....	166
Likvidace celkové intoxikace organismu.....	168
Likvidace nádorů.....	169
Odstranění produktů rozpadu nádoru z organismu.....	170
Technika použití hliněných kataplasí (aplikací).....	172
Očista čelních a Highmorových dutin od slizu.....	177
Očista organismu užíváním rostlinného oleje.....	179
MÍSTO ZÁVĚRU.....	180
Obsah.....	181

Ze zadní obálky knihy: *V průběhu života se v lidském organismu nahromadí nejrůznější, pro organismus cizorodé látky. Ty jsou pak příčinou řady nemocí. Tato publikace nejen že popisuje systematické pročištění celého těla od všech takových usazenin, ale její výjimečnost je v tom, že zároveň klade velký důraz i na očistu mysli.*

Autor prostudoval velké množství literatury, od nejstarších spisů ajurvédických a jógických, přes různou literaturu zabývající se lidovým léčitelstvím, po autory současné. Kromě toho má sám bohaté zkušenosti ze své léčitelské praxe. Právě jeho praxe mu nesčetněkrát potvrdila, že nestačí jen mechanická očista organismu, ale je nezbytně nutná i očista mysli. Bez ní nejsou výsledky dosahované mechanickou očistou dostatečně trvalé.

Kniha je zpracována velice systematicky a můžeme ji s klidným svědomím doporučit prakticky každému, kdo je již v dospělém věku a očistou svého organismu se ještě nijak systematicky nezabýval. Její kvality potvrzuje i to, že je velice často citována jinými autory, kteří se problematikou očisty těla zabývají.